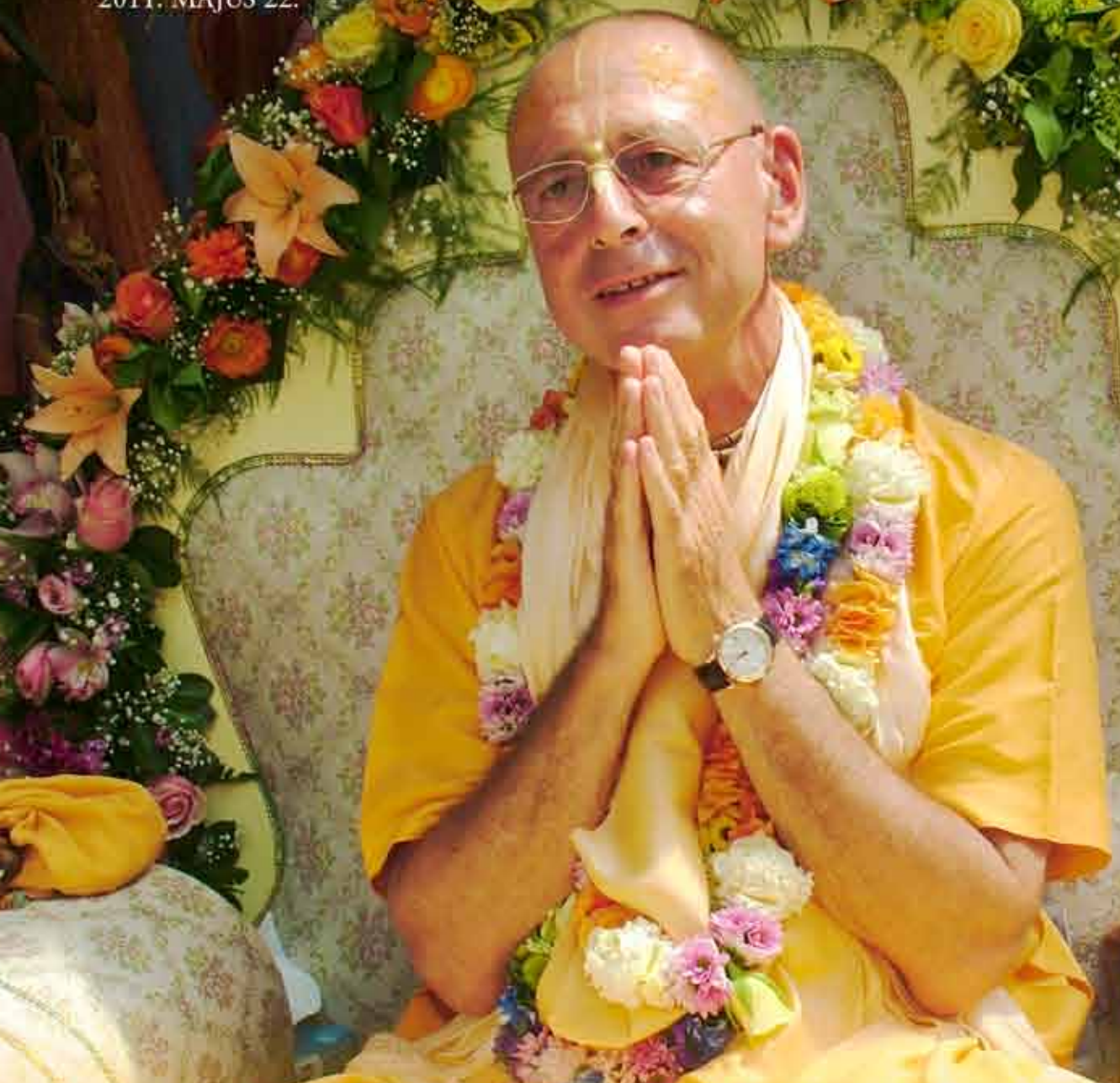

Sri Vyasa-pūjā

A LEGÁLDOTTABB NAP
2011. MÁJUS 22.

Szeretett lelki tanítómesterünk, Ó Isteni Kegyelme

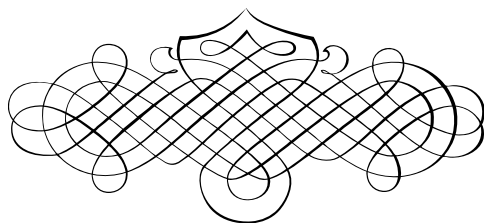
Srīla, Śivarāma, Swami Mahārāja

A Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezete avató lelki tanítómesterének megjelenési napja

A legáldottabb nap – 2011. május 22.

Śrī Vyāsa-pūjā

Szeretett lelki tanítómesterünk,
Ő Isteni Kegyelme

Śrīla, Śivarāma, Swami Mahārāja,

a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezete
avató lelki tanítómesterének megjelenési napja

Śrī Guru-astaka

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura

(1)

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
traṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravinda*

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

(2)

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómesternek mindig örömet szerez az Úr Caitanya Mahāprabhu saṅkīrtana mozgalma; a szent nevek éneklése, az eksztatikus tánc, az éneklés és a zenélés. Mivel elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezzi, a haja néha égnek áll, a teste remeg, és könnyek hullámai törnek elő a szeméből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(3)

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és éksze-
rekkal díszítik fel a műrtikat, takarítják templomukat és az Úr más hasonló

imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótu-sz-lábainak.

(4)

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tr̥ptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiva tr̥ptim bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának, amelyek nyalhatók, rághatók, ihatók és szívhatók. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a bhakták elégedettek a bhagavat-prasādával, akkor ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótu-sz-lábainak.

(5)

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig arra áhítozik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava határtalan szerelmi kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. A lelki tanítómester arra vágyik, hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanító-mester lótu-sz-lábainak.

(6)

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a gopīknak, akik különböző időkben különböző csodálatos elrendezéseket tesznek Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéért Vṛndāvana ligeteiben. Legalázatosabb hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótu-sz-lábainál.

(7)

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sabdhiḥ*

*kintu prabhor yah priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgája. Ezt elismeri az összes kinyilvánított írás, és az összes tekintély követi, ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak, aki Śrī Hari (Kṛṣṇa) hiteles képviselője.

(8)
*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvāms tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī caraṇāravindam*

A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit. Ezért mindig emlékezni kell a lelki tanítómesterre és dicsőítenem kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

The Meaning of Vyāsa-pūjā

In our International Society for Kṛṣṇa Consciousness the members gather every year to pay homage to their particular *dīkṣa-gurus* and hear each others appreciations and realisations of how their Guru is a bonafide representative of Śrīla Vyāsadeva. Disciples are especially reminded on this sacred day how kind Kṛṣṇa was to send this special soul to guide and inspire us in our endeavours to serve Śrīla Prabhupāda and the whole of the *guru-paramparā*.

The great wealth of transcendental knowledge left to us by Śrīla Vyāsadeva is carefully handed down like a ripened mango into the hands of the present day spiritual masters, who by their strict adherence to the lotus feet of Śrīla Prabhupāda, are empowered, like wires connected to the powerhouse, to spread Kṛṣṇa Consciousness throughout the world.

We bow our heads, offer our flowers, speak sweet words in glorification – but especially we aspire to follow the example of our master who shows us how to be the greatest servant. For the mundaner who cannot see beyond the pomp and ceremony, envy may flood his heart that this person is so much adored. For those a little more spiritually astute, they admire the difficult task the spiritual master is performing by accepting all the worship and praise and offering it back to his spiritual master, who does so to his and so on till we reach the lotus feet of Śrīla Vyāsadeva.

It is very easy to not keep a penny when one is a pauper himself but it is an admirable feat when one is afforded limitless wealth and still it is found not a penny is in his possession. This is the secret of *paramparā* – the genuine servant is the genuine master.

So, what more appropriate an occasion than this for all the members of ISKCON to strengthen our link to the chain of disciplic succession by re-committing ourselves to all the principles of *sādhana bhakti* and co-operate full heartedly to spread Lord Caitanya’s message throughout the world. Let us assist each other in disseminating the sacred vibrations of Śrīla Vyāsadevas words written with the empowered vision that they would save humanity in its darkest hour.

Your insignificant servant,
Adhokṣaja Kṛṣṇa dāsa

Kedves Śrīla Prabhupāda!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

*namas te sārasvate deve gaura-vānī-pracāriṇe
nirviśeṣa-sūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

*vyavasāyātmikā buddhir ekeha kuru-nandana
bahu-śākhā hy anantāś ca buddhayo 'vyavasāyinām*

Akik ezt az utat járják, szilárdak elhatározásukban, és csak egyetlen céljuk van. Óh, Kuruk szeretett gyermeke, a határozatlanok szétszórt értelműek. (*Bhagavad-gītā* 2.41.)

Az egy-pontra szögezett intelligencia nélkülözhetetlen a siker eléréséhez. Śrīla Prabhupāda, egy leckéden említetted tanítványaidnak, hogy az 50-es években, mielőtt elterjesztetted volna a Kṛṣṇa-tudatot a világon, olvastad Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura e vershez fűzött magyarázatát. Ez a magyarázat határozott el téged arra, hogy lelki tanítómestered utasítását száz százalékosan eggyé tedd szíveddel és terjeszd a Kṛṣṇa-tudatot angol nyelven.

Részlet a magyarázatból: „Minden intelligencia közül a legkiválóbb ami a *bhakti-yogán* fókuszál. A *bhakti-yogában* az intelligencia egyhegyű lesz, vagy szilárd az elhatározásában. S így gondolkodik: A lelki tanítómesterem utasításai, hogy imádjam a Legfelsőbb Urat, az éneklésen, emlékezésen, s lótuuszlabai szolgálatán keresztül az én egyetlen *sādhanám* és *sādhyám*. Képtelen vagyok feladni ezeket az utasításokat gyakorlat vagy akár a tökéletesség szintjén. Ezek a vágyaim egyetlen tárgyai, és az egyedüli felelősségeim. Ezenkívül nem vágyom más elfoglaltságra, még álmomban sem. S legyen akár boldog vagy boldogtalan, legyen anyagi létem biztos vagy bizonytalan, számomra más nem létezik.”

Magyarázataidat az előző *ācāryák* magyarázatait felhasználva írtad meg. Ha csak a *Bhagavad-gītához* fűzött magyarázataidat hasonlítjuk össze az előző *ācāryákéval*, akár Baladeva Vidhyābhūsanával, akár Viśvanātha Cakravartī Ṭhākurával szembetűnik, hogy az általad legtöbbit hangsúlyozott elv: a lelki

tanítómester követése. Tehát ez az a pont amit a legtöbbet hangsúlyoztál más magyarázókhöz képest.

S természetesen ez az a pont amiben felülmúltad Istentestvéreidet, száz százalékos hit lelki tanítómestered utasításában. Mi lett ennek az eredménye? Templomok, farm közösségek, éttermek, oktatási intézmények, szent helyek, s nem utolsósorban Bhaktivedanta magyarázataid. S ami a legfontosabb, most már a világ minden pontján találkozhatunk *bhaktákkal*.

Kedves Śrīla Prabhupāda, nagyon köszönjük neked, hogy lehetővé titted számunkra, hogy találkozzunk szeretett tanítványoddal Śrīla Śivarāma Swamival. Akinek számtalan jó tulajdonságán felül az egyik legfontosabb jellemzője, hogy Ő is életévé és lelkévé tette lelki tanítómesterének utasításait. Melynek eredménye: templomok, farm közösségek, éttermek, oktatási intézmények, szent helyek, s nem utolsósorban bámulatos könyvek Kṛṣṇa kedvetléseiről. S ami a legfontosabb szeretett tanítványod kegyéből a világ számos pontján, főleg Magyarországon társulhatunk *bhaktákkal*.

Kedves Śrīla Prabhupāda, nagyon hálásak vagyunk, hogy a szívedben lévő *bhakti* nem „csak” *bhaktákat*, hanem olyan *bhaktákat* is megnyilvánított akik képesek arra, hogy újabb és újabb feltételekhez kötött lelket inspiráljanak a tiszta odaadó szolgálatra.

Igazán ez utal a *bhakta* fejlettségére az odaadó szolgálatban. Szerencsénkre ez a tulajdonság jellemzi szeretett tanítványodat Śrīla Śivarāma Swamit is. Ő is folyamatosan inspirál másokat, hogy adják tovább a szívükben lévő *bhakti*, így teljesítve be az Úr Caitanya Mahāprabhu utasítását:

*pr̥thivīte āche yata nagarādi grāma
sarvatra pracāra haibe mora nāma*

Guru Mahārāja *kī jaya!*
Śrīla Prabhupāda *kī jaya!*

Jelentéktelen szolgálid:
a magyar *yātra bhaktái*

Śrīla Śivarama Swami Mahārāja's

Offering to Śrīla Prabhupāda, 2010

Dear Śrīla Prabhupāda,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Your Divine Grace.

This year, along with a Vyāsa-pūjā offering of words, I would like to offer one tangible result of our service here in Hungary. That result is but a spark of your own glory.

Last year, 2009, marked the twentieth year that ISKCON has been officially recognized as a religious organization in Hungary, where it is known as the Hungarian Society for Kṛṣṇa's Followers. In those twenty years your transcendental gifts to this country have dramatically changed the lives of thousands, including those in the highest echelons of society. Since you have done more for the Hungarian people than anyone else in terms of giving their lives both meaning and purpose, it was my desire that the Hungarian government present you with one of their official decorations: The Gold Cross of Merit. This is the second highest civic decoration awarded in Hungary.

As it turns out, these decorations are unfortunately for Hungarian citizens only, and so I submitted the application in my name. But in all circumstances, and in all ways, I am your representative, and nothing more. Fortunately, while in Māyāpur for the Gaura-pūrṇimā festival last year, I was informed by the Office of the President that by the sponsorship of the Ministry of Culture, Education, and Religion, I would be awarded the Gold Cross. That is to say, the Gold Cross would be awarded to you.

During our Diwali gala evening in October, the Hungarian State Secretary for Education was present to officially award the Gold Cross. In his presentation he listed the many benefits the Hungarian people have received from the devotees: your transcendental books, the Hare Kṛṣṇa *mantra*, spiritual culture, *varṇāśrama-dharma*, Indian culture, Kṛṣṇa Valley, Bhaktivedanta College, Govinda's Restaurants, Food for Life . . . the list went on and on. It would make this offering too long to attach in full their words of appreciation for Your Divine Grace. To make it short, we can simply report that the Hungarian

government officially recognized that your gifts of Kṛṣṇa consciousness are a significant contribution to Hungarian society.

In my acceptance speech I made clear my original intention, explaining that I was accepting the Gold Cross on your behalf, for you are the one who should receive credit and gratitude, not I. In addition, I emphasized, and re-emphasized, that of the many items in the long list of our Society's contributions to the Hungarian people, the most important contribution is your books.

Dear Śrīla Prabhupāda! Although I have already pinned the medal on your mūrti, let me officially make this offering to you on the occasion of your Vyāsa-pūjā. After all, disciples are meant to offer more than words and flowers. I sincerely wish I could be placing these items personally into your lotus hands. Instead I attach a photo of the Gold Cross, and the official documentation accompanying it. For the time being I will keep these gifts safely in my care. When next we meet, and you request me to deliver a preaching report, then I will happily offer them to you in person.

Śivarāma Swami

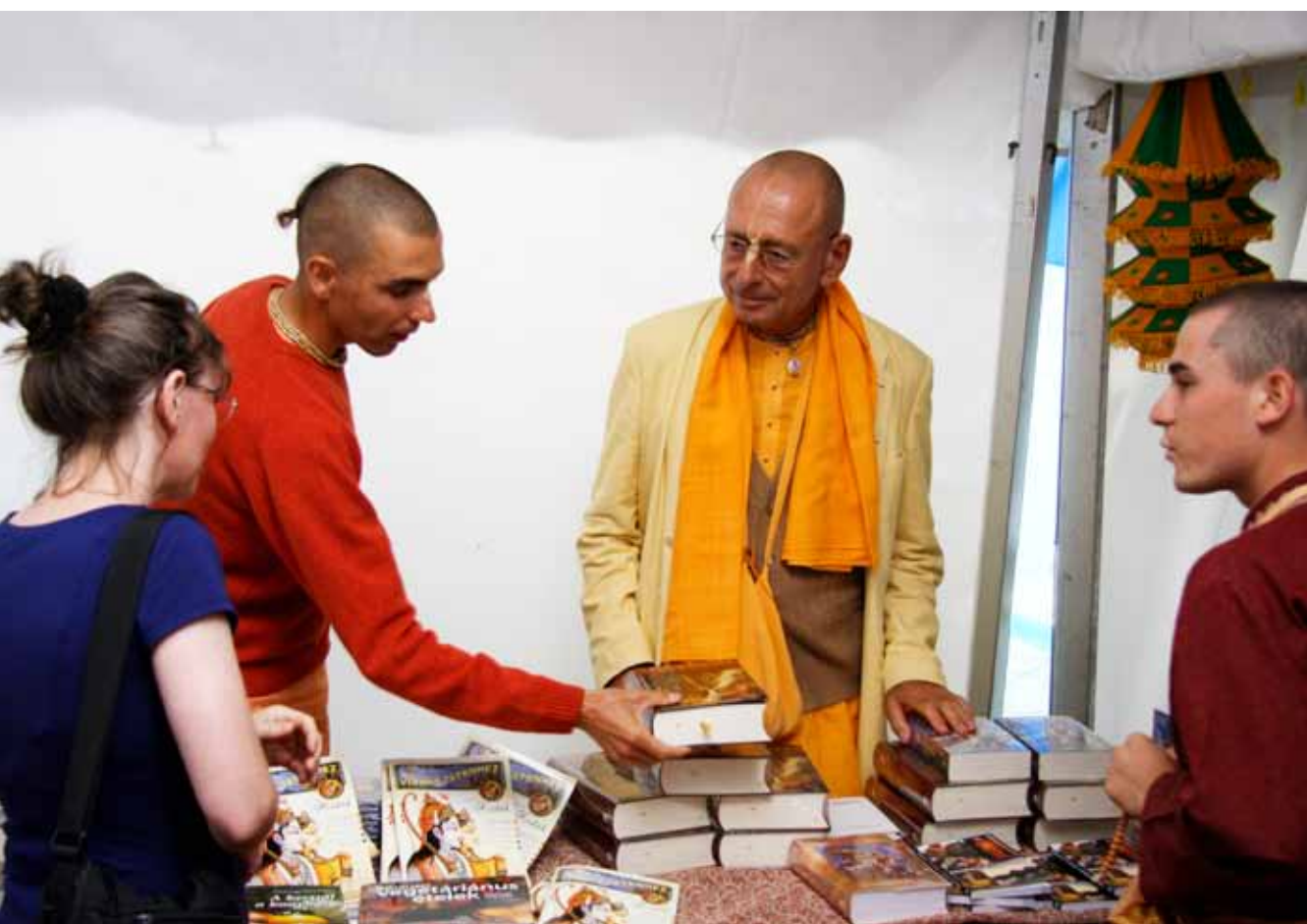

Homages

Abhinanda, Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
caḡsur unmīlitam yena tasmai śrī-gurave namaḡ*

Śrī Śrī Rādha-Śyāmasundara ragyogása páratlan, és páratlanul csodálatossá teszi Nava Vraja-dhāmát. S ez a csodálatos ragyogás átítatja az egész környéket. Minden olyan páratlanul szép és fenséges. Nem messze ide Rādhe-Śyāmának van egy tizennégy hektáros erdeje, „Remetében”, alig egy óra járásra innen. Nagyon változatos a vidék tele szemet gyönyörködtető dombokkal és völgyekkel, csobogó patakokkal, és a belőlük táplálkozó lágyan fodrozódó tavakkal. S e tavakon fehér felhőként ringatózó hattyúkkal, a susogó nádas lábainál vadkacsa párokkal, s néha fel-fel tűnik elemózsia után kutató fehér és szürke gém. Eme látványban gyönyörködik Rādhe-Śyāma erdeje a domboldalról. A lágyan fodrozódó tónak csak egy talány marad az erdő gyönyörúsége, mert a völgy lágy karjai nem engedik szorításából. Így csak a felette elrepülő madaraktól hallhat híreket az erdő csodáiról. S aki nem érti a madarak énekét annak lábra kell kapni, és megtapasztalni a lágyan vonuló de szemet gyönyörködtető dombokat, völgyeket, katlanokat, vízmosságokat, amik meglepő változatosságot és élményt tárnak a kíváncsi szemek elé, evvel öregbítve az örökké ifjú pár fenségét. Az erdőt meg lehet közelíteni föld úton, s ha a mező növényzete engedi úgy egyenest toronyirányt. Bizony elő-előfordul, hogy lelkesedés vagy idő hiányában a vándor le rövidíti az utat, akár egy áthatolhatatlanak tűnő kukoricás ellenére is. Ami elég sűrűn van ültetve hogy meg-meg akadályozza a vándor fáradt lépteit. Az égig érő kukoricásból csak a napot lehet látni, mint egyetlen biztató támpontot, mert jobbra-balra, előre-hátra, lent és fent csak a zöldelő kukorica látszik.

A vándornak kitartóan a napot kell követnie, ha rövid úton a háta mögött akarja tudni a rengeteget.

S a kitartó törekvés lám meghozza a hön óhajtott eredményt, a zöld rengeteg lemarad, s a vándor a jól ismert úton, akadálytalanul juthat vissza Rádhe-Syāma otthonába. Gondoltam hasonlatot veszek közted kedves Guru Mahārāja és a nap között.

Mivel mi elesett lelkek itt lent a porban, mi mindig fel nézünk rád, Aki

messze előttünk és magasan felettünk jársz lótuszlábaiddal, mutatva az utat nekünk eltévelyedett lelkek számára. Isteni fényességed be világítja a vándor előtt az eget és földet, hogy mindent a maga valójában láthasson, s hogy léptei akadálytalanok lehessenek, mi az anyagi lét rengetegét maga mögött hagyva eléri a legkívánatosabb célt, amire mindig vágyott, s ahol szíve teljes elégedettséggel telik el. Az égi vándor nem csak fényt hanem meleget is áraszt, ami át melengeti és élteteti az élőlényeket. Életet lehel az alvó természetbe, fűbe-fába szelek szárnyán rebbenő madárba. Ez az éltető meleg a szeretet amit Te is Guru Mahārāja pártatlanul megosztasz minden élőlényvel. Ahogy a ragyogó nap könnyedén eléri a vándort kezét hintve rá, míg a vándor hiába nyújtja kezeit a nap felé, el nem érheti azt. Mint ahogy a nap is feltartóthatatlanul halad égi pályáján, a Te eltökéltséged is feltartóztathatatlan Śrīla Prabhupāda és Rādhe-Śyāma szolgálatában. Ahogy a tündöklő napból is csak egy ragyog az égen, pártatlan és pótolhatatlan személyed egyedül álló s a mi büszkén és féltve őrzött kincsünk. Joggal nevezhetjük magunkat a legszerencsésebbnek kerek e világon avval, hogy megkaphattuk szent társaságodat.

Köszönöm kitüntető figyelmedet, és azt hogy alkalmatlanságom ellenére itt élhetek Śrī Śrī Rādhe-Śyāma otthonában, és végezhetek valami jelentéktelen szolgálatot.

Áldásaid szünni nem akaró záporában reménykedve szolgál:
Abhinanda dāsa

Ācārya-ratna, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsóséget Śrīla Prabhupādānak!

Leborulok Lótuszlábaidhoz és azon imádkozom, hogy megfelelően dicsőíthesselek ezen a kedvező napon!

*śrī-guro paramānanda premānanda phala-pradā
vrajānanda-pradānanda-sevāyam mām niyojaya*

„Kedves lelki tanítómesterem, aki a legnagyobb boldogság gyümölcsét, az Istenszeretet nektárját adod, kérlek, foglalj le Śrī Kṛṣṇa gyönyörteli szolgálatában, aki boldogsággal árasztja el Vraját.”

Podcastjaidat hallgatva sokszor eszembe jut, hogy amit ott mondasz, valójában kétszer kell, hogy elmondd. Egyszer magyarul, egyszer angolul. Olyan kegyes vagy, hogy még ezt az áldozatot is meghozod tanítványaid kedvéért, mindamelllett, hogy oly sok lemondással, kényelmetlenséggel, néha szenvedéssel járó tevékenységet végzel az Úr Kṛṣṇa szolgálatában, a *vaiṣṇavák* és az elesett lelkek érdekében. Vajon ezt hogyan tudom visszafizetni neked? Csodálatos dolog, hogy minden nap társulhatunk Veled hangvibrációdon keresztül. Mostanában újrhallgattam azt a leckesorozatot, amit 1996-ban az indiai zárándoklaton adtál. Ebben a pár leckében, a *Manah-śikṣában*, minden alapvetés megtalálható, ami ahhoz kell, hogy igazán képesek legyünk fejlődni a lelki életben és elérjük Kṛṣṇát. Amit mondasz rendkívül hűsítően hat az elmémre és lelkesít, hogy törekedjek a megfelelő lemondásra és szolgálatra. Már csak azért is különleges számomra ez a leckesorozat, mert emlékeztet azokra az időkre, amikor teljes gőzerővel igyekeztem megvalósítani mindazt, amit Te ott elmondasz. Illetve szép emlékeket idéz Mayapurról, Ekacakráról, Jagannātha Puriról és Vṛṇḍāvanáról. A Te különleges kegyedből juthattunk el ezekre a helyekre is, hogy közvetlenül megízlelhessük azt a nektárt, amit ezeken a szent helyeken kaphat az ember. S most már nem kell több ezer kilométert sem utaznunk ahhoz, hogy megkaphassuk a szent helyek áldásait, hiszen áldozatos munkával feltárod előttünk Új Vraja-dhāma rejtett kincseit. Az előbb említett leckédben beszélsz a *gurukról*, akik lehetnek avató és instrukciós *guruk* is. És hangsúlyozod utóbbiak tiszteletét is. Guru Mahārāja valójában a Te kegyedből kaphatjuk meg a *śikṣā-guruinkat* is, és ha őket szolgáljuk, akkor ezzel Téged is szolgálunk és imádunk. Kedves Guru Mahārāja, mi olyan hihetetlenül szerencsés helyzetben vagyunk, hogy nagyon sokszor Téged közvetlenül is szolgálhatunk és instrukciókat is kaphatunk Tőled, társulhatunk Veled és imádhathatjuk Lótuszlábaidat. Én ostoba, mikor fogom belátni végre, hogy csak akkor fejlődhetek a lelki életben, ha Te elégedett vagy a szolgálattal, amit Kṛṣṇának, Neked és a *vaiṣṇaváknak* végzek? Bárcsak képes lennék az elmémet mindig effelé irányítani és meghódolni a Te instrukcióidnak is!

Egy nagyon elesett szolgád Lótuszlábaid porában:
Ācārya-ratna dāsa

Acyuta-priya, devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A világ nagy nehézségek elé néz. A bajban ismerni meg valóban kire számíthat az ember. Nem az a megoldás, hogy az elesett lelkektől elfordulunk, hanem a körülményekhez méltóan segítséget nyújtunk.

Te is kitartasz elveid és Śrīla Prabhupāda mellett, pedig nem könnyű a helyzeted. Sok tanítványodért vállaltál felelősséget, hogy vissza vidd Isten országába. De nem csak rajtad múlik a siker, hanem a tanítvány odaadásán is. Sajnos ebben a korban nehézségekkel teli a lelkek tisztulása, mégis megpróbálsz hűen szolgálni és a vállalt felelősséggel élni.

A kitartásod lelkeket ment meg és felemel az anyagi mocsárból.

A mozgalomért vállalt tetteid tiszteletet és hálát ébresztenek mindazok számára, akik megismerhettek Téged.

Szolgád:

Acyuta-priya devī dāsī

Acyutānanda, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mikor próbáltam számba venni mindazt, amit szeretnék Neked megköszönni, a bőség zavarában nem tudtam eldönteni, mit vessek ezek közül papírra. Aztán végig gondoltam a mai napot, és arra kellett rájönnöm, hogy csak ezen a napon annyi mindent kaptam Tőled, hogy ennek értékét sem tudom még igazán fölmérni.

Délelőtt tökéletes könyvedet, a *Śuddha-bhakti-cintāmanit* olvastam és szó-kás szerint éppen olyan fejezet került sorra, ami számomra égetően aktuális üzenetet hordozott. Ez a csodálatos transzcendentális könyv a legnehezebb

időszakaimon segített már át (nem csak az utolsó két fejezet főszereplőjének neve miatt), a legnagyobb kérdéseimre adott választ, újragondoltatta velem a szent névhez fűződő viszonyomat, pontosan megmutatta, hol is tartok valójában, és egyáltalán a lelki életem fokozatos építésének legfontosabb alapkövévé vált az elmúlt években. Újra és újra olvasva sem hiszem, hogy eljön egyszer az a pillanat, mikor majd úgy gondolom, hogy nem kellene újra kezdenem.

Délután kis városunkba, Egerbe látogattál, ahol olyan *bhajan*t tartottál, amitől lelki szomjam egyszerre csillapodott és egyszerre kapott új erőre, hogy még többet hallhassak Tőled. Köszönöm a pótolhatatlan, utánozhatatlan *bhajan*jaidat is!

Köszönöm, hogy vagy nekünk és vagy nekem!

Jelentéktelen szolgálád:

Acyutānanda dāsa

Ādi-guru dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine lotus feet. The world is full of unlimited *śaktis* and everyone is engaging with these *śaktis* in the variegated field of activity centred on enjoyment of happiness. Amongst the plethora of Kali-yuga pursuits there are many people who rise in fame and stature and win the respect of the whole world by their excellence in one field or another. Thus each person borrows this *śakti* from the source and reservoir of energies Śrī Kṛṣṇa, who in any activity is the most important principle; His will alone is the deciding factor. In the *Brahma-saṁhitā* it is described how He ultimately is awarding the *karma* of each and every living entity and in *Bhagavad-gītā* Lord Kṛṣṇa says that He is the ability in man.

Thus in the field of music, sport, business, all forms of creative arts, political sacrifice, warfare, technological advancement, etc. etc. there are many personalities who excel and become prominent. In fact even in the activities of criminals and terrorists there are those who achieve notoriety and fame. This is all in the field of *karma* in the illusory energy of imaginary separation from Kṛṣṇa who is meant to be constantly adored by all living beings in service and pure love.

Even from this material platform of mundane achievement you are one of these people who completely excel in their path and who was for example respected by the Government of Hungary on this platform.

From the spiritual point of view however your existence, endeavour and field of achievement and excellence is all transcendental and spiritual because your only activities are those of pure devotional service - hearing and chanting and remembering and deity worship etc. and because you excel in every one of the nine processes then you are empowered to achieve so much in service of the Lord and particularly the service of the *paramparā* stemming from Śrī Kṛṣṇa Caitanya Mahāprabhu. Thus you are proven to be empowered directly from Kṛṣṇa because only a person who is so can do all these wonderful things that you are doing.

Thus your wonders are not a result of any *karma* or utilisation of Kṛṣṇa's *śaktis* for the manifestation and adoration of mundane pursuits and material variegatedness but due to your pure loving devotion to Guru-Gaurāṅga. This is what it means to be situated at the Lotus feet of the Lord. Thus the pure devotee gives shelter to others because he has himself has taken the shelter of one who has taken shelter of the Lord and is under the divine energy being fully engaged in devotional service, *daivīm prakṛtim āśritāḥ*.

Your wonderful books allow us access to the writings of the Gosvāmī in prose that is easily and pleasantly read mixing interweaving the philosophy and pastimes in pursuance of Śrīla Prabhupāda's Kṛṣṇa book. This is your greatest contribution to the wealth of the world, which is but a place of darkness without the glories of God.

On top of all this is you are always speaking ever-fresh glories of the Lord, His qualities, form, associates and abode, nourishing our desire to get back home to Vṛṇḍāvana. Unfortunately without you I have no strength and am fallen in the modes of passion and ignorance and I cannot chant the pure name of Kṛṣṇa. Please look upon me favourably and inject the glories of Vraja into my heart through your divine words so that one day I may also dive in the ocean of love that you are relishing.

Your servant,
Ādi-guru dāsa

Bhakta, Adrian Kent

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at the dust of your divine lotus feet.

The waves of material life continue to try and sweep me away into oblivion but by having the opportunity to take shelter at your lotus feet I am able to withstand the onslaughts of Kali-yuga. I don't know what is getting lost quicker, in this degraded age, the rainforests or peoples integrity and loyalty. Either way, you are my shelter and connection to the *guru-paramparā*, and ultimately Kṛṣṇa.

Thank you so much for being in my life. You are my only hope and guide. I surrender unto you and am at your mercy. You are free to do to me as you see fit. I have no good qualities, your mercy is all I am made of. Please embrace me with your warm smile or chastise me with your love for you know what is best for me.

By your mercy I am trying to live in the world as a decent human being free from the clutches of *māyā* and trying to spread the message of Lord Caitanya Mahāprabhu in whichever way I can according to my ability.

For 10 years you have been my main source of inspiration in Kṛṣṇa Consciousness. Whether it's reading your beautiful *Kṛṣṇa-saṅgati* or other books in the Kṛṣṇa in Vṛṇḍāvana-series. Listening to your uplifting podcasts on your inspiring website. Visiting the most holy Kṛṣṇa Valley, which is always auspicious. Getting your *darśana* and listening to your classes and *bhajans* here in the U.K. when you come each January. Like some years back, having unforgettable opportunities to serve you in Śrīdhāma Māyāpur. All these experiences culminate in one very happy and satisfied *bhakta*.

Thank you so much for all the effort you have done to make all these things possible. It is so kind and selfless of you. You are truly one in a million. You are a very special person and I feel extremely honoured to know you and to have you in my life. You work tirelessly for your Guru Mahārāja, our beloved Śrīla Prabhupāda. You are a living example of *bhakti*. *Bhakti* constantly flows through you like how the Ganges constantly flows through India. You are a very humble person yet your achievements are so great. Oh, to have even one drop of your humility would put me in a very good position for preaching.

Please bless me Guru Mahārāja. I am unworthy to be in your presence but

you are kindly giving me shelter. You are very merciful. One drop of your mercy that I may be able to give Kṛṣṇa to more and more people.

I love you Guru Mahārāja, with all my heart. Hare Kṛṣṇa.
Bhakta Adrian

Ākara Nīlamanī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Most 2011-ben a szentírásokban említett, Kali-yuga tünetei elég erőteljesen érzékelhetőek. Öt ével ezelőtt még nem gondoltam, hogy ilyen rohamosan fog romlani a helyzet, rengeteg katasztrófa, egyre szörnyűbb élethelyzetek stb. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy 2002-ben megismerhettem a Kṛṣṇa-tudatot, mert bármilyen helyzetben van az ember, mindig van menedéke, és soha nem értelmetlen a létezése. Köszönöm neked, hogy elhoztad nekünk Śrīla Prabhupāda, és az Úr Caitanya üzenetét, ezzel rengeteg ember életét megváltoztattad, beleértve az enyémet is és, igazi értelmet nyert létezésem. Nagyon jó veled találkozni, mindig erőt merítek Személyed magabiztos, nyugodt, sziklaszilárd jelleméből és mély Kṛṣṇa-tudatos meggyőződéséből. Erre mindig emlékezni fogok és törekszem, hogy én is minél sziklaszilárdabb legyek, egyre mélyebb Kṛṣṇa tudatos hittel és megvalósítással rendelkezek. Nagyon távolinak szinte néha elérhetetlennek tűnő feladat, de bízom benne, hogy Kṛṣṇa, Te és a *bhakták* kegyéből elérhetővé válnak Kṛṣṇa-tudatos céljaim. Még egyszer köszönök mindent!

Jelentéktelen szolgáló:
Ākara Nīlamanī dāsa

Akr̥ṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

Itt tengődünk az anyagi létezés lángoló tüzeiben -mi- szerencsétlen feltételekhez kötött lelkek, várva szeretett lelki tanítómesterünk hűsítő kegyzáporát. Ez a zápor azonban szüntelenül ömlik. Te, mint Kṛṣṇa kegyének képviselője, kiapadhatatlanul közvetíted a hűsítő záport felénk, noha mi nem mindig tudjuk azt észrevenni, elfogadni. Azt sem tudjuk hogyan ismerjük fel a jót, ami velünk történik, de Te végtelen türelemmel újra és újra próbálkozol acélkeretes szenvedő szívünkbe életet adó szavaiddal behatolni.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatih kuto 'pi*

„A lelki tanítómester kegyéből elnyerhetjük Kṛṣṇa kegyét, míg a kegye nélkül egyáltalán nem fejlődhetünk.”

Nélküled nem élhetünk, nem fejlődhetünk, de még meghalni sem tudunk rendesen. „A lelki tanítómestert, úgy kell elfogadnunk mint Magát az Urat.” - így gondolkodik egy odaadó tanítvány. Ám mi nem tudjuk, hogy az Úr milyen. Ha nem tudjuk, hogy milyen, akkor hogyan fogadjuk el a lelki tanítómestert hasonlóképpen? Nekünk azonban nem kell megijednünk, hiszen egyszerűen elég, ha csak a szolgálatodat végezzük és automatikusan érezhetjük Kṛṣṇa jelenlétét. Mert Te magad vagy a tiszta istenszeretet képviselője. Kapcsolatba kerülvén veled lehetetlen nem odaadó szolgálatot végezni és nem érezni az ízt, ami Rādhā-Kṛṣṇa szolgálatát végezve átszűrődik gyönyörű személyiségeden.

Ne féljete kedves *bhakták!* Itt van Guru Mahārāja! Legyetek a közelében! Lessétek a kívánságait! Legyetek segítségére Śrīla Prabhupāda és az Úr Caitanya szolgálatában! Így örökké boldogok lesztek, mert egy tiszta *bhakta* vigyáz rátok.

Érdemtelen fiad és örök szolgád:
Akr̥ṣṇa dāsa

Alambikā devī dāsī

Drága Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenésed napjának!

Sok-sok szeretettel köszöntelek evilágbeli megjelenésed évfordulóján! Kérem az Úr Kṛṣṇát, engedje meg, hogy még sokáig velünk maradj! Még éretlenek vagyunk, ezért szükségünk van az irányításodra, tanításodra, tanácsaidra.

Minden áldott nap köszönetet mondok Kṛṣṇának, amiért itt élhetem napjaimat. Ez a szent *dhāma* az egyetlen menedékem, és a szolgálatom, a *bhaktákkal* való társulás, a mindennapi tanulás az egyetlen hivatásom. Ezeket mind Neked köszönhetem, mert ezek a Te vágyadból nyilvánultak meg!

Amikor elfogadtad a magyar *yātrā* vezetését, a *bhakták* még semmit sem tudtak a Kṛṣṇa-tudatról, Śrīla Prabhupāda vágyairól. Krisna-völgy még a képzeletükben sem létezett, de Te már tudtad, miért kell egy templom Budapesten, egy Farm, miért kell idehoznod Rādhā-Śyāmasundarát, mi fogja inspirálni a *bhaktákat*, hogy kövessenek, lemondásokat vállaljanak, és adják Neked és Kṛṣṇának az életüket. Köszönöm szépen, hogy része lehetek ennek a gyönyörű tervnek!

Tudom, hogy nagyon sokat dolgozol az új könyveden. Nem kíméled Magad, s a pihenésre sem szánsz időt, csak megállás nélkül „gőzölsz” Śrīla Prabhupādát szolgálva lépten-nyomon. Köszönjük szépen!

Drága Mahārāja! Köszönjük szépen gondoskodásod, hogy mindannyiunkkal foglalkozol. Soha sem leszek képes meghálálni Neked tanításaid és gondviselesed! Semmim sincs, amit Neked adhatnék, ezért kérek, fogadd el tőlem a szolgálataimat és az életemet felajánlasként. Nincs képesítésem dicsőíteni Téged, én csak egy elesett öreg nő vagyok. Megteszek minden tőlem telhetőt, amit feletteseim kérnek tőlem, igyekszem fejleszteni magam, tanulni, olvasni, hogy a lelki tudásomat is bővítsem, és a tanultakat alkamazzam az életemben. Rādhā-kunḍa *mātāji* irányításával a *vānaprastha* csapat tagjaként örömmel veszek részt az összejeveteleken, mert mindig tudok valamit tanulni a fejlettebb és tapasztaltabb *vaiṣṇaviktól*. Nagyon boldog vagyok itt!

Odaadó és elkötelezett szolgáló:
Alambikā devī dāsī

Balānuja, dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārājunk!

Kérlek fogadd el tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának! Megjelenésed kedvező időpontján szeretnénk köszönteni Téged!

Sokszorosan lekötelezettjeid vagyunk. Mióta a lelki életet próbáljuk gyakorolni, Te ott vagy az életünkben. Ott vagy, mint vezető, mint idős *bhakta*, mint Śrīla Prabhupāda tanítványa, és ott vagy, mint lelki tanítómesterünk!

Kevés ilyen szerencsés élőlény van az univerzumban, aki egy tiszta *bhakta* társaságát és törődését mondhatja magáénak. Mi egyek vagyunk e néhány szerencsés lélek közül!

Szerencsések vagyunk, mert Te vezeted a lépteinket örök hajlékunk, Vraja felé! Szeretnénk kifejezni hálánkat ezért a végtelen hálátlan feladatért, amit önként magadra vállaltál! Szeretnénk a bocsánatodat kérni a rengeteg hibáért, és ostobaságért, amivel gondot okozunk neked!

Szeretnénk kérni az áldásodat, hogy felnőhessünk ahhoz a komoly és felelősségteljes pozícióhoz, amit az jelent, hogy a tanítványod vagyunk!

Kérünk kegyesen tedd lehetővé, hogy segítsük szolgálatodat, amit az isteni pár, Rādhē-Śyāma, és Śrīla Prabhupāda örök szolgálójaként végzel!

Jelentéktelen szolgálid:

Balānuja dāsa, Āli-priya devī dāsī, Rūpa és Kamala

Amala, dāsa

Kedves Guru Mahārāja !

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Boldog születésnapot kívánok Neked, az Úr Kṛṣṇa éltesen sokáig! Jó egészséget kívánok Neked Guru Mahārāja, hogy még sok hosszú évig itt legyél velünk! Kívánok sok-sok boldog mosolyt az arcodra és sok-sok vidám

bhaktát, akik körbevesznek Téged. Kívánok Neked nyugalmat csendet, mikor nyugodt pihenésre van szükséged. Kívánok Neked sok finom, fenséges *kṛṣṇa-prasādát* mikor éhes vagy. Kívánok Neked szép, jó időt, kényelmet mikor utazol. Kívánok sok édes bhjanat az ajkadra mikor Kṛṣṇáról énekelsz.

Te vagy a legnagyobb Guru Mahārāja, mert a Kṛṣṇa iránti szeretetet, a Kṛṣṇa-tudatot osztod. Tanításaidat örökre a szívembe zárom.

*tāñdera caraṇa sevi bhakta-sane vāsa
janame janame haya, ei abhilāṣa*

A vágyam az, hogy születésről születésre azokkal a *bhaktákkal* élhessek, akik a hat Gosvāmī lótuszlábát szolgálják.

Büszke, hasznavehetetlen szolgád:
Amala dāsa

Anirita, devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupada.

This is a special day, the day of your appearance, your *vyāsa-pūja*. This is a time to express our appreciation and gratitude, but I find it so hard to express this in words.

You are the emblem of an *ācārya* both in words and deed ‘One who is an ocean of mercy, who is fulfilled in all respects, who has all good qualities, who works for the benefit of all souls, who is free from lust, who is perfect in all respects, who is well-versed in the scriptures, who knows the science of Kṛṣṇa, who can remove all the doubts of his disciples, and who is always alert in the service of Kṛṣṇa is known as a genuine *guru*. How blessed we are to know you, to have a relationship with you. My only wish and prayer is that I can always serve and remain close to your lotus feet life after life.

Guru Mahārāja you are a ‘Preaching Worrier’ taking every opportunity to spread the mercy of the Lord. Normally I would shy away from preaching opportunities but you have encouraged and empowered me to give the holy name to ‘individual’s who so want it’ and knowledge of *The Bhāgavad-gīta* to those ‘who so appreciate it’. The real A B C of this age. When we are

amongst people striving for greed, power, position, everything driven by the ego and not our authentic self ‘the spirit soul’ one realises and appreciates the matchless gift you and Śrīla Prabhupāda have given us. Thank you for being so patient with me and always showing your love.

Please shower your mercy upon me so I may have a taste to chant the holy names purely, hear the glories of the Lord and serve the devotees.

Your insignificant servant,
Amṛta devī dāsī

Amṛta dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked e *vyāsa-pūjā* ünnepségen, amely a legfontosabb esemény egy tanítvány életében!

*manuṣyāṇām sahasreṣu kaścid yatati siddhaye
yatatām api siddhānām kaścin mām vetti tattvataḥ*

„Sok ezer ember közül talán egy törekszik a tökéletességre, s a tökéletességet elérték közül igazán alig ismer Engem egy is.”

Amikor megismertem a Kṛṣṇa-tudatot egy barátom azt mondta, hogy bizonyára nem ez az út a tökéletességhez, mert túl egyszerű és mindenki előtt nyitva áll. Az Abszolút Igazság valami olyan tudás lehet, amit féltve őriznek talán valahol a Himalájában egy, rejtett barlangban. Szerencsére nem fogadtam el az érvelését...

Habár a transzcendentális tudomány tényleg titokzatos – ahogyan Kṛṣṇa is említi –, de a tanítványi láncolat segítségével feltárulhat az igazság.

*tad viddhi praṇipātena paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ jñāninas tattva-darśinaḥ*

„Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megérteni az igazságot! Tudakozódj tőle alázatosan, és szolgálj őt! Az önmegvalósult lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot.”

Az Úr tehát megadja a módszert, amellyel le lehet lebbenteni a fátylat egy olyan titokról amit így vagy úgy sokan meg szeretnének ismerni. Az embernek alázatosan és szolgálatkészen egy lelki tanítómesterhez kell fordulnia, aki tagja a hiteles paramparának.

A képlet egyik oldalát – a hiteles lelki tanítómestert – Kṛṣṇa már nekünk adta a személyedben.

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

„Az élőlények *karmájuk* szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját.”

A *sāstra* tehát rámutat a szerencsénkre, ami a hiteles *guruval* való találkozásunkat illeti. Ha pedig alázatosak és szolgálatkészek vagyunk, akkor ez a kombináció csodálatos eredményt ad: az Úr Kṛṣṇát.

Amikor tinédzserként csatlakoztam sokféle elképzeléssel volt tele a fejem, de jó szerencsémnek köszönhetően ezeket az elképzeléseket felváltotta az a transzcendentális tudás, amit a *paramparān* keresztül kaptam. A Te erőfeszítésednek köszönhetően kapunk egyre többet és többet a lelki világból és rajtunk áll, hogy elfogadjuk és ne legyünk *kṛpaṇák*.

Szeretnék ezen a napon köszönetet mondani Neked az erőfeszítésért, amit azért teszel, hogy a követőid egyre jobban és jobban Kṛṣṇa-tudatosabbaká váljanak. *Māyā* hatására az ember homokviharba kerül és nem lát tisztán, de a Te segítségével köszönhetően lecsillapodik ez a vihar. Minden tiszta és világos lesz, az életünk pedig a lelki világ felé halad.

Remélem egy napon majd olyan érett *bhakta* leszek, aki elégedettséget tud Neked nyújtani, s aki igazi segítség lesz Śrīla Prabhupādának és Rādhē-Śyāmának végzett szolgálatodban.

Jelentéktelen szolgád:

Amśu dāsa

Ananda Vr̥ndāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked, és szeretett lelki tanítómesterednek!

„Ha valaki nem egy olyan megfelelő személytől kap avatást, aki mindig a szívében hordozza az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, nem tehet szert arra a képességre, hogy az Istenség Személyiségét ő maga is a szívébe zárja.”
(*Śrīmad-Bhāgavatam* 10.2.16)

Guru Mahārāja nagyon szembe tűnő, hogy mennyire el vagy merülve Rādhe-Śyāma szolgálatában, szeretett lelki tanítómesteredet követve. Ami itt, Magyarországon az örök lelki világból megnyilvánul, a tiszta odaadó vágyadból, az magától beszél. Kṛṣṇa nem nyilvánul ott meg, ahol nem szolgálják Őt szeretettel. Ami itt, Magyarországon történik az biztos, hogy csodálattal töltötte el Rādhe-Śyāmát, hogy ide eljöttek.

A *Venu-gītāban* azt írtad, Vraja népének az jelenti a legnagyobb boldogságot, ha azon vágyakozó lelkek számára is elérhetővé teheti ezt a szeretetet, akik szeretnék követni a *vraja-vāsik* nyomdokait. Ez a lelki tanítómestereink célja: valahogy felébreszteni a vágyat, hogy tiszta szeretettel szolgáljuk a Legfelsőbb Úr örömét, hogy valahogy hajlandóságot mutassunk, hogy elfogadjuk a Śuddha *bhaktit*. És hogyan mutatunk hajlandóságot? Ha valaki hajlandó arra, hogy a rossz vágyakkal befedett tudatunkra, állandóan csepegtesse a tiszta Kṛṣṇa-tudat életet adó nektárját. Keśava Bhārati Mahārāja elmesélt egy párbeszédet a Gaura Purṇimā leckén, ami azelőtt volt, mielőtt Caitanya Mahāprabhu megjelent volna:

Śrīmatī-Rādhārāṇī megkérdezte Śrī Kṛṣṇát: „A Kali-yugában ki lesz képesített arra, hogy elfogadja, azt a szeretetet, amit a *vraja-vāsik* birtokolnak?”

Kṛṣṇa: „Gyakorlatilag senki! De ez nem számít.”

Śrīmatī-Rādhārāṇī: „NEM SZÁMIT, de hát a legfelsőbb vallásról van szó?”

Kṛṣṇa: „Te is nagyon jól tudod, hogy a tiszta *bhakták* szeretetteljes könyörületességükből fakadó vágya az, hogy másokat is elárasszanak ezzel a szeretettel.”

A tiszta *bhakták* odaadása az oka annak, hogy mások is megkaphatják ezt a szeretetet, minden előzetes képesítés nélkül. Az egyetlen képesítés erre a szeretetre az, hogy ők adni akarják.

Śyāma-bihāri mondta – amikor beszélt Rólad –, hogy a hűség az a tulajdonság a tanítványodban, amit nagyon értéksz, és örömmel tölt el, amikor

látod, hogy fejleszti magában. Vagyis amikor látod, hogy kitartóan dolgozunk, hogy fejlesszük a Kṛṣṇa-tudatunk a minőségét, semmilyen körülmények között sem adjuk fel ezt az erőfeszítést és hogy együtt dolgozunk a Kṛṣṇa-tudat terjesztésén. Te magad is többször már hangsúlyoztad, hogy ez az igazi dicsőítés, amikor a Kṛṣṇa-tudat terjed belül és kívül.

A *vyāsa-pūja* egy csodálatos lehetőség arra, hogy a Rólad szóló gondolatokba merüljünk el, azt remélve, hogy ez az állapot majd valamikor áthatja minden egyes másodpercet az életünkből. Ezen a napon számot adhatunk arról, amit megértettünk a lelki életből az elmúlt év alatt, s amiért Neked hálával tartozunk.

Kérlek, áldj meg minket, hogy minden évben meg tudjuk Neked köszönni a Kṛṣṇa-tudatot, a fejlődéssel együtt járó személyes megvalósítás miatt. Ilyen változás nélkül a felajánlásunk, csak egy szépen összerakott szófüzér marad, amely lehet, hogy csak az ígérek fáját díszíti majd. E szófüzér az idő múlásával elveszíti pillanatnyi szépségét, és nem hagy nyomot, amely élő példaként mutatná igazi dicsőségedet, hogy a tanítványaid Kṛṣṇa-tudata évről-évre jobban ragyog.

Ami csodálatos itt Rādhe-Śyāmnak Magyarországon, az talán az lehet, hogy minket képesítesz az odaadó szolgálatra, azáltal, hogy annyira nekünk akarod adni a *śuddha-bhaktit*.

Kérlek, fogadd el e szavakat, alázatos hódolatommal. Bocsájtss meg a sértéseimet. És kegyesen továbbra is add a képesítést a Kṛṣṇa-tudatra. Köszönök mindent.

Jelentéktelen szolgád:
Ānanda Vṛndāvana dāsa

Ānanda-varḍhana, dāsa,

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhe-Śyāmának, Śrī Govardhana-lālnak, Śrī Gaura-naṭarājának, Śrīla Prabhupādának, és Neked, isteni kegyelmednek!

Finoman fogalmazva eléggé mozgalmos év volt a tavalyi, ezért lenne miről írni és köszönetet mondani, de tudatlanságom miatt még nem jönnek a „tollamba a szavak”.

Elsősorban szeretném megköszönni, hogy még mindig itt vagyok a mozgalomban, és tudom ajánlani a szolgálataimat Rajtad keresztül, mert ha Te és általad felhatalmazott képviselőid nem vezetnének engem, akkor egy végtelenül gyámoltalan és kétbalkezes ember maradtam volna, aki még a puszta öffenntartás szintjén sem állta volna meg a helyét. Ezzel szemben kegyedből az egyik legemelkedettebb tevékenységet végzem, ami egy csapásra tökéletessé tesz „rovárszerűen” jelentéktelen életemet. A továbbiakban szeretném megköszönni, hogy inspirálsz és segíted Bhāratát és édesanyámat a lelki életben való fejlődésre, ami bevallom nagy nyugalomat és örömet ad nekem.

Kérlek, add a kegyed, hogy a világnak ebben a rendkívül válságos állapotában, ahol amúgy is olyan rövid ez a gyötrelmekkel teli élet, mihamarabb megszabaduljak a finom és durva testi azonosítástól, és hogy anyagi motivációktól mentesen tudjam kiejteni Kṛṣṇa szent nevét csak Őérte, hogy tetteim és prédikálásom amennyire csak lehet tökéletessé tudjon válni hasonlóan Hozzád.

Mindezt azért kérem, hogy egy jobb eszköz tudjak lenni a kezedben, s hasznos tagja tudjak lenni csodálatos lelki családnak.

Végül de nem utolsó sorban kívánom, hogy még sok éven át *vāpudban* is köztünk legyél jó erőben és egészségben.

Törekvő szolgáló:

Ānanda-varadhana dāsa

Ānanda Caitanya Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humblest obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your radiant lotus feet.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

*namas te sārāsvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅgurṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-gurum dīna-tāraṇam*

As I write, I have the prospect of attending a class on *māyāvāda* philosophy. In the *brahmacārī-āsrāma*, we regularly have classes and discussions which aim to increase our knowledge of various philosophies and religions of the world and understand them from a Kṛṣṇa conscious perspective. In today's class I expect there will be a fair smattering of Śrīla Prabhupāda's 'trouncing' technique, and another grand exhibition of Śrīla Prabhupāda the lion, roaring evidence after evidence to establish the Absolute Truth. As our Founder Ācārya's *pranāma mantra* indicates, this was a key aspect of his mission – to defeat the *māyāvāda* philosophy and to establish Kṛṣṇa as the Supreme Personality of Godhead and the height of God realisation.

This class reminded me of a *vyāsa-pūja* offering of 2002 that you wrote for Śrīla Prabhupāda. In your offering Guru Mahārāja, you describe an event that took place in July 2001, where a well-known Hindu organization launched a worldwide *yātrā* on the grounds of Bhaktivedanta Manor. Many spiritual leaders came together, including you (albeit reluctantly). Seeing the “mélange of spiritual dignitaries” as you describe, you were immediately put off. But you decided to participate.

In this offering, you focus little on the speeches of the *yogīs* or *guru* present, nor do you share a great deal of the contents of your own 20 minute discourse. Rather, typically, you take the mood of Śrīla Prabhupāda, focusing on the smashing of the Śaṅkarācārya who was also there. And I have to say Guru Mahārāja, you do it with impact... of course, his remarks aimed at the ISKCON devotees as well as Their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Gokulānanda, were inflammatory, and thus no doubt garnered the response you gave. However, many would have sat back and listened, wanting to avoid conflict in the midst of such a varied audience, and that too since there were so many guests in our home. But you cite a higher principle.

As the Śaṅkarācārya spoke his standard philosophy, we observe your amusing yet so pointed responses in the form of your thoughts, words and actions. He expected you to wither when confronted with his philosophy, but with perfectly placed *śloka* after *śloka*, evidence after evidence, you well and truly defeated him. He began confident, but ended up speaking nonsense, unable to respond to your veritable barrage. The killer blow, and personally what I found to be the most amusing aspect of the tête-à-tête was your quotation of Ādi Śaṅkara himself: “*bhaja govindam bhaja govindam bhaja govindam mūḍha-mate*”. He could take no more, and feigning the need for the lavatory, promptly left the convention. You were happy.

Dear Guru Mahārāja, you are the lion *guru*, ready to roar and fight to defend our *paramparā*, making no compromise, representing Śrīla Prabhupāda. Like father, like son.

Thank you Guru Mahārāja, for setting such a wonderful example to our society. You thank Śrīla Prabhupāda for being the perfect teacher and you explain how you were proud to be his disciple. However, I am sure Śrīla Prabhupāda was proud to have a son like you. This fidelity to His Divine Grace gives us unending faith that by latching onto your lotus feet, through your divine instructions, all perfection will come.

Your exemplary conduct reminded me of a Bhaktivedanta purport I was reading some time ago, to the fourth canto, twenty-eighth chapter, fifty-first verse:

“After the death of Mahārāja Pāṇḍu, his wives settled that one should remain and the other should go. Mādrī would perish with her husband in the fire, and Kuntī would remain to take charge of the five Pāṇḍava children... Similarly, a devoted disciple of the spiritual master would rather die with the spiritual master than fail to execute the spiritual master’s mission. As the Supreme Personality of Godhead comes down upon this earth to reestablish the principles of religion, so His representative, the spiritual master, also comes to reestablish religious principles. It is the duty of the disciples to take charge of the mission of the spiritual master and execute it properly. Otherwise the disciple should decide to die along with the spiritual master. In other words, to execute the will of the spiritual master, the disciple should be prepared to lay down his life and abandon all personal considerations.”

I sometimes reflect on how you are giving your life, your every breath to executing the will of Śrīla Prabhupāda. You are a perfect example of the devoted disciple that His Divine Grace speaks of here. Furthermore, you have taken charge of the mission of Guru and are executing it, with monumental effect – we see this all around us. You have laid down your life – we are celebrating your sixty-second appearance day and you have been selflessly serving the society of ISKCON and thus Śrīla Prabhupāda for the past forty years.

Finally, my personal observation of you also corroborates how you have embodied this purport. In October 2010, when attempting to serve you in Juhu, Mumbai, during the GBC meetings there, I gained a glimpse of your dedication. Discussing the management and leadership of the society for hours upon end during the day, coupled with many individuals wanting to personally meet you, and who knows how many other responsibilities, you were also writing *Nava-vraja-mahimā*, your piece de resistance. You began writing this literary masterpiece in 2006 and your efforts continue up to the present. I don’t think anyone in this mortal realm but you will ever know how much blood, sweat and tears has gone into it... I just saw a snippet during those twelve days. Sometimes, at night, I would watch you from a balcony just opposite your room. You would be sitting at your computer, surrounded

by books, absorbed in your writing, working into the night, tirelessly. One may question, why? Why work day and night to write a 9-volume work of over 4,000 pages? Why employ multiple artists to create over 400 beautiful new pictures of the Lord and His pastimes? Why limit your travelling and preaching activities and so many other things that you enjoy? You are showing us how to serve Guru and the *vaiṣṇavas*. And as you explain in the introduction to *Na pāraye 'ham*, the aim of your works is to inspire devotees to come closer to one goal only, Prema.

Maybe one day, this fallen soul can learn to serve you with a small fraction of this dedication and selflessness.

Your eternal servant,
Ānanda Caitanya dāsa

Ānandini Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek!

Azt mondják a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* minden *mantra* erejével rendelkezik. Te adtad nekem ezt a mantrát, mely kezd kinyílni a szívemben. Hadd fejezzem ki hálámat e *mantra* felidézésével: *hare kṛṣṇa hare kṛṣṇa kṛṣṇa kṛṣṇa hare hare hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare*.

A következő versek a te édességedről, tulajdonságaidról, cselekedeteidről és végtelen kegyességedről szólnak:

he guro jñāna-da dīna-bandho svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra prasīda rādhā-praṇaya-pracāra

Óh, lelki tanítómeser, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā-Kṛṣṇa magasztos szeretetéről prédikálj nekik. Kérlek légy kegyeshozzám!

tvaṁ gopikā vṛṣaraves tanayāntike 'si
sevādhikāriṇi guro nija-pāda-padme

*dāsyam pradāya kuru mām vraja-kānane śrī
rādhāṅghri-sevana-rase sukhinīm sukhābdhau*

Óh, drága lelki tanítómester, te mindig a Rādhā nevű *gopī*, Vṛṣabhānu király leánya társaságában vagy. Hadd szolgáljam lótuszlábadat, az odaadó szolgálat kútforrását. Kérlek, meríts a boldogság óceánjába: részesíts a Śrī Rādhā lótuszlábainál, Vraja-dhāma ligeteiben végzett szolgálat ízeinek örömeiben.”

Ezek a *slokák* pontosan leírják honnan jössz, és amikor esténként öltözteted Śrīmatī Rādhārāṇīt ez teljesen látható. Ekkor mutatja meg Śrī Rādhā páratlan édességét, finomságát, ezt csak te tudod kinyilvánítani, hisz pontosan tudod, hogy milyen Ő. Olyan jó lenne, ha én is eljuthatnék egyszer arra a szintre, hogy segíthessek neked öltöztetni Őt. Ilyenkor te igaziból ott vagy Vrajába és szolgálod Rādhāt ahogy Ő szereti: nagy odaadással, szeretettel, fáradhatatlanul.

Óh, Guru Mahārāja ez a vers az én vágyamat is megfogalmazza: „Kérlek meríts a boldogság óceánjába: részesíts Śrī Rādhā lótuszlábinál, Vraja-dhāma ligeteiben végzett szolgálat ízeinek örömeiben.” Úristen, Guru Mahārāja annyira vágyom erre. Mit gondolsz képes leszek ezt valaha elérni, érdemes rám az idődet, energiádat fordítani? Szeretnék úgy szolgálni téged, a te vágyad szerint, hogy elérhessem Vraja ligetieiben Śrī Rādhāt szolgáló *brijbāsik* szolgálatát.

*rādhā-sammukha-saṁsaktim sakhī-saṅga-nivāsinīm
tvām aham satatam vande mādhavāśraya-vigrahām*

Óh, lelki tanítómester, újra meg újra leborulok előtted, aki mindig Śrīmatī Rādhārāṇī közelében vagy, s bizalmas barátnői, a *gopik* társaságában odaadóan szolgálod Őt. Egész lényedet áthatja a Kṛṣṇa iránti szeretet.

*śrī-guro paramānanda premānanda phala-prada
vrajānanda-pradānanda sevāyām mā nijojava*

Drága lelki tanítómesterem, te a legmagasabb rendű boldogság – az Isten iránti szeretet – gyümölcsével ajándékozol meg. Kérlek, add meg nekem, hogy Śrī Kṛṣṇa örömteli szolgálatát végezhessem, aki boldogságot hoz Vraja földjére.”

Ezek a versek olyan különleges érzéssel töltik meg a szívem, mint amikor valaki egy nagyon értékes kincset talál, amikor végre megtalálja az élet igazi értelmét, azt a várva várt célt, amiért mindent fel tud adni, fel akar adni. Te adod ezt a legértékesebb kincset, ez a *kṛṣṇa-prema!* Ez neked megvan, bármit teszel látni benne azt a transzcendentális szeretetet, ami átítatja egész Új

Vraja-dhāmát. A szent helyeket a te erőd nyilvánítja meg. Amikor mesélsz a *Nava-vraja-mahimāból*, a „könyvből” abba olyan mély szeretet van, hogy én nem vágyok semmi másra csak megtapasztalni ezt a semmihez sem fogható érzést.

Guru Mahārāja! Az én szívem sajnos még mindig nem tiszta, vannak benne anyagi ragaszkodások, de fel akarom adni őket. Kérlek, segíts kitisztítani a szívem. Te olyan kegyes vagy az elesett lelkekhez. Kérlek, segíts nekem is! Egyedül nem megy, nélküled semmire sem vagyok képes. Minden a te kegyedből történhet, törekedni fogok továbbra is, követem utasításodat, tanácsaidat. Nagy bizalmam és szeretetem van feléd, és nagy vágyam van elérni Śrī Śrī Rādhe-Śyāma lótuszlába nektárját, és a *gopīk* szolgájának a szolgájának, a szolgájává válni.

Nagyon várom már a *Nava-vraja-mahimāt*. Te is meséltél belőle sok szép *kṛṣṇa-kathāt*, Keśava Bhāratī Mahārāja is több leckén idézett belőle, és Acyuta Prabhu is. Aki ezt végig olvassa, nagy szeretettel és odaadással, nagy-nagy figyelemmel, annak minimum megtisztul a szíve, sőt valószínűleg eléri a *kṛṣṇa-premāt*. Ez a te csodálatos kegyed az egész világ felé.

Guru Mahārāja! Köszönök neked mindent. Segíts tovább tisztítani a szívem, hogy megtapasztalhassam azt a nektárt ami belőled árad a könyveiden át is. Te a könyveiddel meg tudod menteni az egész világot. Én csak kívánom, hogy tudj írni még annyi nektár könyvet amennyit csak szeretnél, ez mindenki javát szolgálja!

Jaya Śrī Śrī Rādhe-Śyāma kī jaya! Śrīla Prabhupāda kī jaya!
Śrīla Guru Mahārāja kī jaya!

Elesett szolgád:
Ānandinī devī dāsī

Anaṅga, Mañjarī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I'm sitting in the Yoga Barn at 7.30pm on a Wednesday night as I have done most Wednesdays for the last two years. Candles give a soft light to the

faces gathered to hear you speak. Voices murmur in anticipation. The door opens and you step inside a place you have never been before, with people looking at you that you have never met before and my heart lifts as I watch you enter. You look around smiling and reveal yourself in an instant to be everybody's friend, well wisher and guide.

You speak a little about chanting before you lead your sweet kirtan. Expertly and enthusiastically you describe the process and benefits of chanting. And then you begin to play and sing a kirtan tune that transports me back in time to a festival tour of Hungary many years ago where my service was flute player in your band. My fingers know where to go to find the notes to accompany you and I feel such happiness to be playing for you again.

Unqualified as I am in so many ways, somehow after nearly 20 years since that tour of Hungary I find myself once again the flute player in your band. I feel so grateful to sit by you and listen to your voice, your melody your deep devotion to the Holy Names of the Lord.

As you begin to speak on the *Bhagavad-gītā* and I am once again reminded that in a world where everything is mad, disturbed and dangerous you stand unaffected, and undeterred showing us the way out.

In person, and in podcast, you guide us and encourage us. A transcendental tour guide through harsh and rocky terrain. You call out repeatedly. This way! This way! Inspiring us always to put one foot in front of the other and keep moving forward. Thank you.

Your aspiring servant,
Anaṅga Mañjarī devī dāsī

Bhakta, Andy

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances all glories to Śrīla Prabhupāda.

I was born in the darkest ignorance, and my spiritual master opened my eyes with the torch of knowledge, I offer my respectful obeisances unto him.

As a new devotee this is probably the first time in my life I have tried to express my sincere gratitude to anyone. I know that I am not at all qualified to express words that could possibly even come close to glorifying you in a correct way, so please excuse my poor effort.

I would like to thank you for saving my life. Through your expert preaching and mercy so many wonderful things have happened which has led me to the Devotees and ultimately to your lotus feet.

By your mercy Tarakanātha Prabhu opened a wonderful temple in Swansea which attracted so many devotees, somehow I was lucky to meet the devotees who took me under their wing and really made me feel at home every time I visited the temple. I have since been lucky enough to visit Hungary and can see that the mood in Swansea was inspired by the mood in Hungary which obviously comes from the love all the Devotees have for you.

I have had many doubts and fears over the last three years but each time ultimately by you mercy, through your lectures and pod casts, pictures and videos and the memory I have of when you visited the *prasāda* factory those fears disappear.

I heard an expression once that said we can not properly glorify the Lord and that it is like trying to offer a ghee lamp to the sun. This is how I feel now writing this offering.

All glories to you Guru Mahārāja.

Your servant,
Bhakta Andy
Swansea

Śrījagatī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Most épp repülőn ülök, hazafelé tartok Vrajából. Igazából nem is tudom, hazafelé tartok-e vagy éppen otthonról jövök el. A lelki élet olyan csodálatos. Śrīla Prabhupāda ISKCON-ja teljes menedéket nyújt a lélek számára, és garantálja azt a lelki utat és egyben célt is, melyre minden lélek vágyik, bárhol is éljen a földbolygón. Seítséged révén tagja lehetek ennek a nagy családnak, és megkaphatom a *bhakták* társulásának páratlan ajándékát.

Ebben a levegőben eltöltött pár órában van lehetőségem értékelni és átgondolni azokat a dolgokat, amikért hálával tartozom neked és szeretett lelki tanítómesterednek. Valójában minden nap hálás vagyok ezekért, de most valami különös, valami más...

...Rájöttem mi az. Itt ülök sok-sok emberrel körülöttem, legtöbben alszanak vagy filmet néznek. Ablak melletti helyet kaptam. Mindegyik ablakot be kell sötétíteni, de én azért félig felhúztam a rolót, hiszen órák óta ugyanolyan napfelkelte van. Szeretem a napfelkeltét, erőt ad, energiát és reményt... Ahogy haladunk nyugatra, a nappal együtt olyan, mintha kicsit megállna az idő. Olyan, mintha ezt a pár órát ajándékba kaptam volna, hogy felfigyeljek az értékekre, amik körül vesznek.

Ez a néhány hét a *dhāmában* nagyon feltöltött. A *brijbāsīk* természetessége példartékú számomra. Tényleg úgy élnék, hogy Kṛṣṇa az életük. Sokszor elszégyeltem magam, hogy mennyire messze vagyok még a spontán szeretettől, az egyszerűségtől és lemondástól. Tudásom is nagyon csekély. Akkor mégis, mi tart még itt? Miért nem választom az illúzióval átítatott, mámorral fátyolozott materialista életet? A példa magáért beszél. Van egy teljes hittel rendelkező lelki tanítómesterem, akinek kegyéből még így is ragaszkodom a *bhakták* társaságához, és a szent névhez. A szívem nagyon szennyes, rengeteg por fedí: rossz szokások, önzés, büszkeség... De hiszek abban, hogy ha kitartok, és őszinte tanítványoddá válok, van esélyem arra, hogy még ebben az életben, de legkésőbb a halál pillanatában megtisztuljon ez a szív.

Valójában soha nem tudom visszafizetni azt a felfoghatatlanul nagy segítséget, amit tőled kapok. Minden, amit teszek, annak terhét jórészt te cipeled. Felfoghatatlan az a súly, amit magadra vállalsz a tanítványaidért. Igyekszem ezt a súlyt csökkenteni, hogy az önző szeretet valódi szeretetté váljon, azaz hogy felelősségteljes szolgáló lehessenek.

Látom azt, Guru Mahārāja, hogy minden csak azért történik, hogy felnőjék. Az évek segítenek... Sokszor mosolyoghat Kṛṣṇa rajtam, és te is türelmesen kíséred bukdácsolásaim. Az mindig segít, ha madártávlatból szemlélem a kis életemet, és a különböző sorsokat. Ha nem vesszük túl komolyan a „drámákat” és ha belátjuk, hogy minden szenvedés, csalódás, sikertelenség csak csiszol a jellemem, és erősíti azt, valamint ha mindezek mellett kitartóak vagyunk, a lelki életben képesek leszünk előrelépni. Te már sok dolgot láttál, sok fajta életutat. Tapasztaltál és kitartottál. Ezt a példát követve az utam végén szeretném megvalósítani azt az odaadást, amivel te szolgálod és követed Śrīla Prabhupādát. Számomra ez nem könnyű feladat, de a kegyedet kérem és a támogatásod ahhoz, hogy ez sikerüljön.

Te olyan vagy, mint a felkelő nap, ami most is beragyog a repülőgép ablakán hosszú órák óta ugyanúgy. Ha behunyom a szemem, akkor is szikrázóan fénylik, erőt ad, energiát, és reményt...

Törekvő szolgáló:
Añjavatī devī dāsī

Antardhī-dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarama-svāmin iti nāmine*

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Hódolatomat ajánlom Neked és segítségedet kérem, hogy megfelelőképpen dicsőíthesselek. Ma van a Te *vyāsa-pūjā* ünnepséged. *Pūjāt*, imádatot mutatunk be Számodra, Śrīla Vyāsadeva képviselője számára. Ilyenkor összegyűlnek a tanítványaid a világ minden részéről, hogy kifejezzék hálájukat és Veled való kapcsolatukat.

Mindegyikük más és más aspektusát ragadja meg a személyiségednek. Csodálattal hallgatom őket és nagy lelkesedést merítek megértéseikből és megvalósításaikból. Vajon mikor lesz nekem is szeretetteljes kapcsolatom Veled? Vajon mikor leszek képes úgy tekinteni Rád és olyan mély meditációba merülni Veled kapcsolatban, mint Atula Kṛṣṇa prabhu, Siddha Muni prabhu és a többi istentestvérem?

Nagyon szegénynek érzem magam a gazdagok között, akik megkapták a Kegyedet és képesek voltak értékelní azt, és kifejleszteni Veled egy szeretetteljes kapcsolatot. Látom rajtuk a lelkesedést, amikor Rólad beszélgetnek. Te vagy nekik minden. Némelyikük bensőségesebben, apaként, barátként, legfőbb jóakaróként tekint Rád, mások csodálattal tekintenek tudásodra és lelkieódre. Csak hallgatom őket és erőt merítek lelkesedésükéből. Hozzájuk is imádkozom, és a kegyüket kérem, hogy fejlődhessek a Veled való kapcsolatomban és mélyíthessem a megértésemet Rólad.

Koldus vagyok csupán és a legszerencsétlenebb, mert megkaptam az esélyt, hogy kapcsolatba kerüljek Veled, és elmélyítsem ezt a kapcsolatot. Lustaságom és ostobaságom miatt azonban elhanyagoltam ezt a kivételes lehetőséget és csupán névlegesen vagyok a tanítványod.

Bűneim miatt bizonyára végtelen szenvedésben lesz részem a jövőben. Talán azonban még nem teljesen késő. Talán még elnyerhetem valahogyan a kegyedet és idővel valójában tanítványoddá, szolgálóddá válhatok. Kérlek, nézd

el a rossz tulajdonságaimat, amelyek rám ragadtak az anyagi világgal való kapcsolat során és segíts, hogy megtisztuljak, és valójában szolgálóvá válhassak. Remélem, hogy egyszer eljön az a nap, hogy valójában tanítványodnak nevezhetem magam.

Köszönöm szépen, hogy gondot viselsz rám és fenntartasz engem. Bocsánatot kérek, hogy csak eddig jutottam ennyi idő alatt.

A jövőben megígérem, hogy szorgalmasabb leszek és a segítségeddel és a kegyeddél én is hozzájárulhatok mindahhoz, hogy ez megvalósulhasson.

Azt remélve, hogy egyszer szolgálóvá válik, hódolattal:

Antardhī dāsa

Bhaktin Aranyos Edit

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönöm a sorsnak, hogy abba a helyzetbe kerülhettem, hogy *vyāsa-pūja* felajánlást írhatok a Lelki Tanítómesteremnek.

Köszönöm, hogy elfogadtál tanítványodnak. Komoly célt adtál az életemnek, és nagyon szeretnék rászorgálni a bizalmadra. Csekélyke képességeimet minden örömmel bevetem, hogy segítsem megvalósítani céljaidat Śrīla Prabhupāda szolgálatában. Nagyon szeretném, ha a családom is egyre jobban elfogadná a Kṛṣṇa-tudatot és mellém állnának a szolgálatban. Ezért mindent megteszek. Nagyon hálás vagyok az útmutatásaidért, minden podcast, lecke újabb megértést hoz. A *bhajanok*, a *kīrtanák*, a *mūrtik*, Kṛṣṇa-völgy, mindennek a Te kegyedből lehetek a részese, és tudom, hogy én elképzelni sem vagyok képes, hogy mindezekért mekkora erőfeszítéseket tettél. Persze szeretném az egészet viszonzni, de nyilván csak a töredékét leszek képes, Kṛṣṇa kegyéért könyörögve.

Nagyon jó egészséget, sok erőt kívánok a munkádhoz, és azt hogy nagyon nagyon sokáig lelkesíts bennünket szolgálatunkban.

Őszinte odaadással szolgáló:

Bhaktin Aranyos Edit

Āryadeva, Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ma az isteni megjelenési napodon, a templomban egy istentestvéremnek el kellett mondanom, hogy úgy érzem, nekünk is megjelenési napunk van. Mondtam, hogyha Te nem lennél, akkor mi sem tudnánk hogy most velünk mi történne ebben a pillanatban. Egymásra néztünk, és mélyen elgondolkozva bólogattunk. Itt Krisna-völgyben olyan mint, ha a Te lelki védelmed alatt lennénk. Persze csak akkor ha az általad is fontos dolgokat, a *sādhana-bhaktit*, a saját érzékkielégítésünkről való lemondást, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát teszük a szívünk és életünk középpontjába.

Az anyagi élet nagyon veszélyes hely, de Te ezek a körülmények között mégis egy biztonságot teremtettél számunkra. Azok számára akik valamilyen jószerecsse által találkoztak Veled, és akik igazi lelki gondoskodásra vágyva követnek, ahogyan a kisgyerek is követi a szüleit a tömegben, mert a védelmet csakis tőle ismeri.

A ma reggeli leckén Yudhiṣṭhira Mahārājáról beszéltél, és hogy a kötelességének megfelelően kell cselekednie. Kapcsolatban van a szolgálata az anyagi dolgokkal, s ez nem veszélytelen. Menedéket kell adni neki mindenkinek, mert a világ királya. Engem ez nagyon megérintett, hiszen Te is így fogalalkozol velünk. Állandóan Rādhē-Śyāma kedvteléseibe merülsz, és mellette annyi emberrel kell foglalkoznod. Viszont valahogyan kapcsolva lesznek általad az Isteni pár kedvteléseikhez. Amikor olvasom a Kṛṣṇa Vṛndāvanāban című könyvedet, akkor nagyon jól beleillik a krisna-völgyi mindennapokba. Amikor a könyvedben olvasott történeteket felidézem, akkor a helyszínei itt Krisna-völgyben emlékeztetnek, segítenek elmerülni bennük. A könyved és a helyszín együtt minden érzéket lefoglal, hogy el tudjunk merülni a lelki létünkben.

Kedves Guru Mahārāja, aki a szívében nem él veled, az nem is tudja hogy mennyire lelki és csodálatos körülötted minden. Van értelme ennek az amúgy szerencsétlen életünknek. Amikor találkoztunk veled, jelentéktelen kis életünk lelki fejlődésnek indult. Ahogyan az újszülött kenguru, is egy kis rózsaszín babszem alakú törekeny élőlény. Kis idő múltán az anyja táplálása által az erszényében egy fejlett kenguru válik belőle. Ugyanúgy mi is a Te társaságotól felkészült, és erős *bhaktákká* válunk.

Köszönöm szépen Guru Mahārāja, hogy itt lehetek a Krisna-völgyi lelki

családban, és szolgálhatom Śrī Śrī Rādhā- Śyāmasundarát, a teheneit, és a *bhaktáit*. Legalább ha ennyivel ki tudjuk fejezni a hálánkat Neked, akkor a családommal példamutatóan, kitartóan folytatjuk a prédikáló mozgalom, és a *dhāma* szolgálatát.

Maradok örök jelentéktelen szolgád:
Āryadeva dāsa

Āśraya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszöntelek és dicsőítelek e jeles napon, amikor megjelenésedet ünnepe-
lünk. Egész életemben kerestem egy közösséget ahova tartozhatok, aminek
a részese lehetek, ahol azt érezhetem, hogy a lelkem békét talál. Sok téves
próbálkozás, és kudarc után találtam csak meg ezt a *bhakták* körében, és a
Te közeledben. Ez a hely számomra Új Vraja-dhāma. A Te víziód, melyet
szeretett lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda vágyának beteljesítéseként
hoztál létre minden élőlény nagy örömeire. Egy olyan lelki oázis ez, mely a
szerencsétlen tévelygő lelkeknek utat mutat, hogy mi is a létezés értelme, mi a
célja az emberi létformának. Nagyon szép, és inspiráló példát mutatsz nekem,
abban, hogyan is kell szolgálni egy lelki tanítómestert, mit jelent az, ha a lelki
tanítómester ad a tanítványának egy utasítást. Az a szeretet és odaadás, amit
nyilvánítasz lelki tanítómestered Śrīla Prabhupādának iránt, mindenki számára
példaértékű. Új Vraja-dhāmában élni és szolgálni a legnagyobb ajándék, amit
kaphattam ebben az életemben. Történhet bármilyen rossz is az emberrel,
ha követi lelki tanítómestere utasításait, függ rajta, és hisz benne akkor a lát-
szólag rossz történések is mézédese nektárrá válnak. Az elmúlt pár hónapban
volt szerencsém személyesen is társulni pár alkalommal veled, és személyesen
is megtapasztalhattam az utasításaid által, hogy mennyire egyszerűen lehet
működtetni az életet. Nem kell más csak követni a szavaid, bízni benned, a
beléd vetett hit meghozza az eredményét. Mindig hallgatom a podcastod,
hogy ha személyesen nem látlak, akkor legalább így tudjak veled társulni. A
honlapodon lévő napi gyakorisággal olvasható Śrīla Prabhupādának idézetek

nagyban meghatározzák az adott napomat, mindig elgondolkodom rajtuk, és próbálom megvalósítani azokat. Nagyon kedvelem a lelki tanítómester és tanítványa közötti viszonyról szólókat, mert abból tanulhatok, hogyan is kell nekem szolgálnom Téged, mi az, amivel elégedetté tehetlek. Fel is idéznék kettőt, ami nagyon megfogott:

„A fiúnak vagy tanítványnak gondolkodás nélkül el kell fogadnia apja vagy lelki tanítómestere szavait. Minden utasítást, amit az apa vagy a lelki tanítómester ad, vita nélkül el kell fogadnia: „Igen!” Nem történhet meg, hogy a tanítvány vagy a fiú azt mondja: „Ez így nem helyes. Ezt nem tudom végrehajtani.” Ha ezt mondja, akkor elbukott.,,

„Ahogy az ember nem tudja elválasztani az életét a testétől, úgy egy tanítvány sem tudja elválasztani a lelki tanítómestere utasítását az életétől. Ha egy tanítvány ily módon követi lelki tanítómestere utasítását, minden kétséget kizáróan eléri a tökéletességet.”

Śrīla Prabhupāda utasításai mindenki számára kötelező érvényűek, minden szava transzcendentális, világosan mindenki értésére adja, hogy egy tanítványnak hogyan kell szolgálnia lelki tanítómesterét. Igyekszem követni Śrīla Prabhupāda utasításait, hogy megfelelően tudjak szolgálni, és kérlek, add a kegyedet, hogy méltó legyek arra, hogy a tanítványodnak nevezhess.

Kívánok neked sok egészséget, hogy szavaiddal, tetteiddel, könyveiddel és jelenléteddel továbbra is minden élőlény számára szebbé tedd ezt az anyagi világot!

Jelentéktelen szolgád:
Āśraya dāsa

Aṣṭa Sakhī devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ma többszörösen szerencsés napunk van: ma van a megjelenési napod, és itt vagy velünk Vraja-dhāmában. Sétálok Rūpa Gosvāmī *samādhija* felé, a ragyogó a nap pár nap alatt virágba borította a fákat, melyek elbódítják a körülöttük zsongó méheket. A levegő telített a frissen trágyázott föld illatával, és alig várja, hogy terményeit felajánlhassa Rādhe Śyāmának. A helyi papagályok – a

verebek – megállás nélkül csivitelnek Kṛṣṇa kedvteléseiről, az út mellett pedig békés ökörpár várakozik, hogy továbbvigye szekér-szállítmányát.

Eszembe jut, amikor először voltam Indiában, Vṛṇḍāvanában 2000-ben. Addig soha nem tapasztalt boldogságot éreztem, persze egy éves *bhaktaként* nehezen értettem, miért. A szent helyen megnyilvánuló *antardhāna-sāktī* megtapasztalásán kívül veled is társulhattam akkor, kaptam szolgálatot is: segítettem takarítani a házadat, és előkészíteni az ebédet, amit Rohiṇī főzött. Aztán elvittél minket a Govardhana-hegyhez, ahol találkoztunk több – akkor még számomra megjegyezhetetlen nevű – *sannyāsī* istenestvéreddel, akiről fogalmam nem volt, kik, de társulásotok tiszta és emelkedett hangulata megmaradt bennem. Amikor hazajöttem, vártak a kötelességek, és nagyon hiányzott a vṛṇḍāvanai hangulat.

Két évvel később ismét lehetőséget kaptam kimenni Vṛṇḍāvanába. Nosztalgiával indultam útnak, de csalódtam. Az időközben eltelt 2 év alatt kaptam sok szolgálatot, megismertem sok *bhaktát*, és több időt töltöttem Krisna-völgyben is. Indiában hiányoztak a *bhakták*, hiányzott a szolgálat, és hiányzott Rādhē-Śyāma. Vṛṇḍāvāna számomra átköltözött Magyarországra, és a kegyedből szolgálatába fogadott. A mai napig teljes csodának tűnik ez számomra. A hited, és a tiszta szereteted Śrīla Prabhupāda felé megállíthatatlanul bontja ki Vraja lótuszvirágát. Amit először a *Veṇū-gītāban* olvashattunk, ma már valósággá vált. Folyamatosan feltárod számunkra Rādhē-Śyāma kedvtelésének titkait, és amikor ma kezembe veszem a *Veṇū-gītāt*, a kedvtelések helyszínei Krisna-völgy egy-egy meghatározott részeként vetítődnek ki elmémbe. El sem tudom képzelni, mi vár ránk a *Nava-vraja-mahimāból!*

És ami még nagyobb csoda: bárkinek, akinek van egy csöpp vágya itt élni és szolgálni, lehetővé teszed számára. Pedig ha csak magamat nézem, nagyon nagy az ellentét nyomorult anyagi feltételekhez kötöttségem, hibáim és hiányosságaim és aközött a tisztaság között, amit Rādhē-Śyāma vraja-dhāma-i szolgálata jelent. Mégis idevarázsoltad nekünk a lelki világot, és lehetőséget adsz arra, hogy fejlődjünk, hogy tisztuljunk. Ahogy a mai leckében hangsúlyoztad, illúzió azt gondolni, hogy az ember saját magán kívül bárkit is megmenthet. Csak eszközöket tudunk adni mások számára, hogy fejlődhessenek. Kedves Guru Mahārāja, a te csodás különlegességed, hogy végtelen eszközt nyilvánítás meg számunkra, és végtelen türelemmel várod, amíg valamelyiket végre elfogadjuk. Bizalmod hálára kötelez, példád pedig arra, hogy ne vágyjak én sem másra, mint lelki tanítómesterem kitartó szolgálatára. Arra, hogy Vraja-dhāma itt maradjon, és egyre több és több lélek számára adjon menedéket.

Magyarországi prédikálásod elejétől fogva megfogalmaztad víziódat: Vraja-dhāma váljon lelki fővárossá, és Rādhē-Śyāma legyenek minden *bhakta* szívének imádott Urai. Kérlek, továbbra is foglalj le abban a csodás szolgálatban,

hogy e vízió mind tökéletesebben megvalósulhasson, és kérlek, fogadd el tökéletlen, hibákkal teli törekvéseimet arra, hogy részt vehessek e páratlan csoda megvalósításában.

Jelentéktelen szolgád:
Aṣṭa Sakhī devī dāsī

Atula Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārājám!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni *vyāsa-pūjādnak!*

Körülbelül 20. alkalommal kísérek felajánlást írni Neked és minden alkalommal ugyanazon nehézséggel kellett szembesülnöm: annyira méltatlannak éreztem magam ahhoz, hogy megfelelően tudjalak elismerni Téged. Ez alkalommal másként van. Az utóbbi évben lelkem számára sosem látott, áthághatatlan megpróbáltatás sorozaton mentem keresztül, miknek eredményeképpen oly mértékben megvilágosodtam, mintha egyszerre több nap kelt volna fel: ezek a megmérettetések egyenként is olyan kaliberűek, hogy emberi képességeimet beláthatatlan mértékben felülmúlja és sohasem volt még ennyire magától értetődő, hogy a Te, személyem iránt fenntartott Kegyelmed - valamint nagylelkű követőid hasonló támogatásai - miatt voltam képes átúszni az anyagi lét óceánján abból a célból, hogy erőfeszítést tegyek az Úr, kedves Lelki Tanítómesterem és a *vaiṣṇavák* elégedettségének elérésére.

Legelőször is azzal kezdődött, hogy Aṣṭa-sakhī mātājī szavakkal ki nem fejezhető módon oly különleges bizalmat nyilvánított felém, melynek az élménye azt idézte fel, amikor Te tetted ezt velem oly sokszor, kedves Guru Mahārāja! Ő a *pūjārīban* szolgálatvezetőként szeretett volna engem működtetni. Annyira kicsinek éreztem magam ehhez, Aṣṭa-sakhī mātājī pedig annyira kedvesen és természetesen mondta, hogy alkalmasnak talál erre a feladatra!... Később elmondtam neki, hogy ilyen ízű kegyet Guru Mahārārától szoktam érezni. Erre így válaszolt: „Csak eszközök vagyunk.” Szóval kiterjesztetted a Kegyedet. Könnyen el tudom képzelni: Számodra mondanom sem kell, milyen mérvű meghódolást követel tőlem ez a szolgálat.

Am ennyi nem volt elég Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának; néhány hónap múlva invitáltak a *bhakták*, csatlakozzák a Tanácsadói Rendszerhez, mint

tanácsadó. Nem tudtam sírjak-e vagy nevessek. Olyan képességű személyek társaságába csöppentem bele, mint Caitanya-candra prabhu, Citta-hari prabhu, Rādhā-radya prabhu, Pārtha prabhu, Gopīcandra prabhu, Saṅkīrtana prabhu, Tribhanga prabhu és feleségeik. Arról a felelősségről nem is beszélve, ami a Tanácsadói Rendszer túloldalán várt: légy példás tanácsadó! Itt meg kell említenem, hogy ekkor a szolgálatvezetőség velejáróit még korántsem emésztettem meg. Ebből a szorult helyzetből nem láttam más megoldást, mint „*trṇād api sunīcena*”, és „*mūkam karoti vācālam*”. A következő kegy amit kaptam: Govardhana-lāl *pūjā* tanulás! Ekkor már egy ideje nem kaptam levegőt, időnként beleszédültem az áradatba. De ez még mindig nem volt elég Nekik. Rādhē-Śyāma úgy gondolták, ha már lélek, váljon hamis ego nélkülivé - hát akkor hadd kezdje el tanulni az esti öltöztetést. Ez a dózis már valóban akkora volt nekem, hogy kilátástalanná vált az életem: hogy leszek képes ezt elfogadni? Heteken át sírtam a túladagolástól: miként lehet ilyesmi? Legmerészebb álmaimban sem mert volna eszembe jutni, hogy még ebben az életemben szemtől szemben leszek Velük, így.

Azt már nem is tudom mondjam-e, hogy mindez közvetlenül azon esemény után történt – sőt, még be sem fejeződött –, amit úgy tartok számon, mint a lelki életem csúcs tesztjét, mely 2006-ban kezdődött... Az én kis kútfejemben feje tetejére állt Isten teremtése. (Balabhadra prabhu történet) Miután 2007, 2008, 2009-et követően szétszakadt a szívem, újra kellett építenem az értékrendemet: kiben higgyek? Kinek adhatom a szívemet? (Merthogy az én szívemet kell, hogy birtokolja valaki; ilyen fajta.) Szóval közben építkezem is. Bent a szívemben. Mit építetek? Avatott *bhaktává* akarok válni, Śrīla Gurudeva.

*yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ prakāśante mahātmanah.*

Ez a tervem. Írásom elején azért fejeztem úgy ki magam, hogy most nem lesz nehéz felajánlást tennem Neked, és azért részleteztem az életem utóbbi részét, mert legkomolyabb megvalósítást kaptam, s hogy vallomást tegyek Neked: végtelen fényévnyi távolságban vagyok ezen követelmények megfeleléséhez akkor, ha Te elengedsz engem. S amikor megkérdeztem Tőled, miként fejezhetem ki a hálámat Feléd, akkor azt felelted: „Úgy, ha tovább végzed szépen a szolgálatodat.” Ez az én felajánlásom, ezzel szeretnék örömet szerezni Neked: 20 éve próbálok csatlakozni Śrīla Prabhupāda missziójához. De még nem volt akkora vágyam megvalósítani ezt a slokát, mint most:

*yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ prakāśante mahātmanah*

Bocsánatodért esedezem minden Ellened elkövetett sértéseimért. Teljes szívemből. *Rākho rāṅgā-caraṇera pāśa.*

Szolgád:
Atula Kṛṣṇa dāsa

Balarāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak!

Kedves Guru Mahārāja, szeretném veled megosztani a megjelenési napoddal kapcsolatban néhány gondolatomat. Március 30-án Indiában voltam és azzal töltöttem a napot, hogy próbáltam Rád gondolni, japáztam, olvastam és koplaltam. Már napokkal előbb tervezgetni kezdtem, hogy hogyan töltöm majd az évforduló napját, hogy valóban egy felajánlás legyen. Ezen gondolatokba merülve telt tehát egy pár napom.

Egy alkalommal Őszentsége Jayapatāka Mahārāja tartott leckét a Kṛṣṇa-Balarāma *mandīrában* és az utolsó kérdés aminek a megválaszolásába belekezdett az így hangzott:

– A betegség ellenére azt látjuk, hogy rendületlenül prédikálsz, honnan kapod ehhez az erőt?

A választ persze tudjuk. Ha egy tanítványt erről kérdeznak, akkor tudja, hogy most egy lehetőséget kapott hogy a lelki tanítómesterére emlékezzen és Őt dicsőítse. Ezt tudni azonban nem elég. Jayapatāka Mahārāja válasza a tanítómester-tanítvány kapcsolatának egy új dimenzióját tárta fel. Nem csak azt, hogy mit kell ilyenkor gondolni, hanem azt is, hogy hogyan. Ugyanis amikor Śrīla Prabhupāda nevének a végéhez ért addigra elborították arcát a könnyek, amit a lelki tanítómestere iránti hála és szeretet csalt a szemébe. Nem is tudta befejezni a gondolatát, ezzel ért véget a lecke.

Láttam, hogy milyen messze vagyok még ettől. Milyen szolgál az, aki elfelejtkezik a mesteréről, aki megmentette és akit voltaképpen szolgál. Persze tudjuk, hogy a lelki tanítómester utasításának a követése milyen fontos de az igazi tanítványt a lelki tanítómestere iránti odaadó szeretet és hála könnyei díszítik. Az utasítás robotszerű felületes elvégzése nem elég.

Szeretnénk a leges-legjobbhat felajánlani Noked Guru Mahārāja, és azért imádkozom, hogy az igaz tanító igazi tanítványa legyek. Ahogyan a lelki

tanítómester sem pusztán tudja, hogy kik a tanítványai, hanem szeretetet érez irántuk, én is olyan tanítvány szeretnék lenni aki minden tekintetben elégedetté teszi a lelki tanítómesterét.

Köszönöm, hogy eljöttél értünk.

Szolgád:
Balarāma dāsa

Bhaktin Balogh Erzsi néni

Bhaktin Tollasné Nagy Erzsi

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Nagyon boldogok vagyunk, hogy lehetőségünk van hódolatunkat ajánlani Neked e szent napon. Mi még nem sok ideje ismerjük a Kṛṣṇa-tudatot, de már így is sok tapasztalatot szereztünk. Első találkozásunk Veled a budapesti szekérfesztiválon volt és ez a mai napig is emlékezetes és meghatározó számunkra. Szokatlan volt a helyzet, amibe belecsöppentünk, de látva Téged minden akadályt könnyen vettünk, mert oly hatalmas szeretetet, erőt, nyugalmat, magabiztosságot sugároztál, ami komolyan hatott ránk. Sajnos Śrīla Prabhupāda nem járthatott Magyarországon, de ennek ellenére igen szerencsések vagyunk, hogy Kṛṣṇa és leki tanítómestered kegyéből, akaratából Magyarországra jöttél és létre hoztad Krisna-völgyet. Nekünk így a völgy lett az otthonunk és menedékünk, ahol olyan közösséget hoztál létre, ami példa lehet minden ember számára. Nekünk hatalmas öröm, ha csak néhány órára ott lehetünk és nagy bánat, amikor el kell jönnünk.

Kérjük, légy kegyes hozzánk, hogy minél jobban, szebben tudjuk szolgálni a *bhaktákat*, Téged, Kṛṣṇát.

Tiszteletteljes hódolatunkat ajánljuk.

Elesett szolgáid:
Bhaktin Balogh Erzsi néni és Bhaktin Tollasné Nagy Erzsi
Pécs

Bhaktin Bányai Hilda

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Ismét eljött megjelenésed csodálatos ünnepnapja. Bár nem vagyok rá képesített, hogy Téged dicsőítsek, mégis arra kérlek, fogadd el szerény próbálkozásomat.

A *Śrīmad-bhāgavatam* negyedik fejezetében, ahol Nārada Muni a Praceta hercegeket tanítja, az egyik vers így kezdődik:

„Az Istenség Legfelsőbb Személyisége Nagyon kedves azokhoz a *bhaktákhoz*, akiknek semmi anyagi tulajdonuk nincs, s akiket egyetlen kincs tesz tökéletesen boldoggá: az Úr odaadó szolgálata. Az Urat valóban örömmel tölti el az ilyen *bhakták* odaadó szolgálata.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.31.21.)

Ahogy, lehetőséget kaptunk Śrīla Prabhupādától, aki elhozta Nyugatra a Kṛṣṇa-tudatot, hogy a könyvein keresztül belépünk a lelki világba, úgy mi itt Magyarországon a Te kegyedből léphetünk be a Śrīla Prabhupādának által lejegyzett, csodálatos lelki atmoszférába. Hiszen számunkra te vagy az, aki elhozta ezt a Lelki világot Magyarországra. Aki lehetőséget ad nekünk arra, hogy mi is belekóstolhassunk, ebbe a csodába, amit Kṛṣṇa és az ő hiteles képviselőinek odaadó szolgálata jelent.

Te is egy vagy a versben említett *bhakták* közül, akikhez Kṛṣṇa nagyon kedves, s akik oly kedvesek Kṛṣṇának, hiszen Téged is az az egyetlen kincs tesz tökéletesen boldoggá, ha odaadóan szolgálhatod a Te legkedvesebb Kṛṣṇádat, szeretett lelki tanítómestered, s más szerencsés személyeket is lefoglalhatsz ebben a csodálatos misszióban. Mindenkit kicsit másképp, de ugyanazzal az egy céllal. Így, ők is részesei lehetnek a Te, szeretett lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda, rajta keresztül pedig, az Úr Caitanya vágyának beteljesítésében. Hiszen az Úr maga mondta:

*prthivīte āche yata nagarādi grāma
sarvatra pracāra haibe mora nāma*

„Nevem éneklését minden városban és faluban hallani fogják.” (*Caitanya-bhāgavata*, *Antya* 4.126)

Ez az üzenet, aminek Te az egész életedet szenteled. Ez az a vágy, amit Te is egyé tettél a szíveddel. S hogy másoknak is megmutasd milyen erő, jön abból, ha az ember a helyes utat követi, csodálatos dolgok nyilvánulnak meg.

Akár a farmra gondolok, vagy a csodálatos templomokra, nem is beszélve a *bhakták* közösségéről, akik a Te ösztönzésedre végzik az odaadó szolgálatot.

Emlékszem, egyszer egyik leckében arról beszéltél, ki a tökéletes *bhakta*. Akkor te úgy határoztad meg őt, mint valaki, aki másokat is az Úr odaadó szolgálatára ösztönöz.

Számomra, Te is egy ilyen személy vagy, hiszen cselekedeteiddel, példamutatásoddal, azzal, ahogyan tanítasz és terelgetsz bennünket az úton vissza Kṛṣṇához. Közben folyamatosan a szolgálatra biztatsz, engem is –aki pedig elég mélyen alszik a *māyā* által szőtt illúzióban-, ébresztgetsz, számomra kedves tanítványaidon, könyveiden, tanításaidon keresztül, hogy legyen esélyem. Igen, esélyt adsz nekem azzal, hogy itt prédikálsz és tanítod a *bhaktákat*.

Kérlek add a kegyed, hogy mindig tudjam szem előtt tartani, hogy ez az én egyetlen, igazi és valódi esélyem. Egy esély hogy én is felébredhessek, és végre észhez térhessek, s ne akarjak semmi mást, csak a *bhaktákat*, Śrīla Prabhupādát, és Téged elégedetté tenni.

Elesett szolgád:

Bhaktin Bányai Hilda

Bhaktin Bányász Alexandra

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Szeretnék köszöneti Guru Mahārāja születésnapod alkalmából. Szerettem volna úgy kezdeni a felajánlást, hogy immár tizedszer szeretnék köszöneti születésnapod alkalmából, mert pont 10 éve csatlakoztam a Kṛṣṇa-tudatos mozgalomhoz, de aztán rájöttem, hogy talán az első évben még nem tudtam erről a kedves szokásról, így ez még csak a kilencedik.

Nagyon jól emlékszem az első templomi látogatásomra, hogy milyen mély benyomást tettek rám a kedves *bhaktáid*, a szerény, de annál nyüzsgőbb kis Kṛṣṇa-központod itt Egerben, és a megannyi sok történet és dicsérő szó amit később Rólad hallottam. Bárhogy is méltattam, és bármikor dicsértem a templomot, a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat, a lelki életet, vagy épp a finom ételeket, a *bhaktáktól* általában az volt a válasz, hogy ez mind Śivarāma Mahārāja kegye. Így már nagyon korán éreztem én is a kegyedet.

Az első pillanattól csodáltam a virágzó lelki birodalmat melyet vezettél és vezetsz. Csodáltam a fáradhatatlan, állhatatos, tiszta Isten szeretetből fakadó munkád minden eredményét, mely az elmúlt 10 évben folyamatosan nőtt és sokszorozódott.

Ha arra gondolok, hogy ez idő alatt hányszor találkozhattam Veled, hány-szor vehettem részt az extatikus *bhajanáidon*, hány-szor hallhattalak beszélni a Kṛṣṇa-tudatról, azt érzem, hogy máris tökéletessé vált az életem. Sosem fogom tudni meghálálni ezt Neked.

Olyan öröm nekem amikor a családban is tapasztalom, hogy időről időre hogy lopja be magát Kṛṣṇa a szívekbe. Amikor édesanyám lelkesen bújja a könyveket, mert elhatározta, hogy jelentkezik a Bhaktivedanta Főiskolára, vagy amikor a társam Balázs nagy figyelemmel tanulja a *mṛdaṅga* ütése kombinációkat, és munkából hazaérve már veszi is elő a dobot, hogy Gaura-Nitai előtt egy kicsit doboljon és énekelje a Hare Kṛṣṇát. És ahogy a *bhaktáid* mondták és mondják „Ez mind Śivarāma Mahārāja kegye!” ez mind a Te kegyed Guru Mahārāja, és ahogy telik az idő én egyre inkább a lekötelezetteddé válok.

Köszönöm azt, hogy a tanítványod lehetek, köszönöm azt amit értem/értünk tétél, és teszel a családom nevében is. Imádkozom, hogy újabb 10 év múlva méltón tudjalak dicsőíteni evilági megjelenésed alkalmából.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Szandra
Eger

Bhagavat-priya, Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked megjelenésed e kedvező napja alkalmából!

*aṁśo bhagavato ,smy ahaṁ sadā dāso ,smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ tat-preṣṭha-sāt karomi svam*

„A Legfelsőbb Úr parányi szerves része vagyok, és mindig, minden tekintetben örök szolgája. Minthogy mindig kegyében és kedvességében reménykedem, felajánlom magam legkedvesebb szolgájának a lelki tanítómesteremnek.“

A Guru és a tanítvány kapcsolata a szíven keresztül bontakozik ki, mások által észrevétlen módon. Hiszen a folyamat az, hogy indokolatlan kegyéből a Guru egyre jobban feltárja magát a tanítványa előtt, növelve ezzel a tanítványa hitét, és mélyítve a kapcsolatukat. Én is megszeretném köszönni Neked, Guru Mahārāja, hogy indokolatlan kegyedből megértéseket adtál magadról, biztosítva ezzel kapcsolatunk fejlődését.

Megértettem, hogy teljesen önzetlen vagy, vaj puha a szíved és bármit teszel is azt csak a könyörület és a kegy járja át, hiszen az összes élőlény jótevője és jóakarója vagy. Bár Indra villáma amely félelmet ébreszt még a démonok szívében is, egy jelentéktelen szikra csupán a *śaktidhoz* képest, Te mégis oly kegyes és elnéző vagy a *bhaktákkal* szemben mely túlcsoorduló és felfoghatatlan szeretetedről tesz tanúbizonyságot. Bár ezt sokan nem értik, de Te mindenki-ben csak a jót látod, értékelve azt, és önzetlen szereteted miatt nagyon nagy boldogság tölt el, a *bhakták* fejlődése láttán. Igazából mindenkihez nagyon kegyes vagy, még ha megszidsz vagy megbüntetsz valakit akkor is, mert azt nem szeszélyességből vagy rosszkedvből teszed, hanem az adott személy javát szolgálva, tiszta szeretetből. Mindeközben sorsunk jobbra fordítása végett, helyettünk vállalod a szenvedést, emiatt sokszor magányos harcosként küzdesz Ilyenkor csak a hited és az eltökéltséged, van csak Veled, az eltökéltséged, hogy mindenkit megajándékozzál páratlan Krsna-tudatod ajándékával, elégedetté téve ezzel Srila Prabhupádát. Hiszen nem ragaszkodsz még a lelki boldogsághoz sem, csak Rādhā-Kṛṣṇa elégedettségéért és mások jólétéért élsz. Ez a szeretet legmagasabb rendű formája, és ez csak a legnagyobb *vaiṣṇavák* sajátja. Köszönöm Neked, hogy én is egy ilyen hatalmas *vaiṣṇava* tanítványa lehetek. Köszönöm, és elnézést kérek a hibáimért és a sértéseimért, amit a szent név vagy a lótuszlábad ellen követek el. Köszönöm szépen, hogy ezen sértéseim ellenére is ilyen megértésekkel ajándékozol meg engem.

Örök szolgád:

Bhagavat-priya dāsa

Bhakta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked.

Nem is tudom hogy, hogyan kezdjelek el dicsőíteni Téged. De azt hiszem hogy a kettőnk kapcsolatában kimutatott kegyedről beszélek.

A kezdetektől fogva mindig segítettél nekem haladni a lelki élet ösvényén. Folyamatosan lelkesítesz és tanítasz, hogyan tudom szebben, figyelmesebben szolgálni az Urat és nem utolsó sorban Téged. Valamikor nehezebb, néha pedig könnyebb elfogadni őket. A Te szándékod az mindig egy. Az hogy taníts hogyan tudom jobban szolgálni a Legfelsőbbet. Ha valaki tudja a *guruját* figyelmesen és tisztán szolgálni, akkor fogja tudni Kṛṣṇát is szolgálni a jövőben.

Te egy nagyon különleges kegyben részesítesz engem. Megengeded, hogy személyesen szolgáljalak. Nem tudom hogyan érdemeltél ki ezt, de nagyon hálás vagyok érte. Csak azzal hogy Veled vagyok és látom mit es hogyan csinálsz sokat tanultam.

Te egy tökéletes példa vagy arra hogyan kell egy tanítványnak szolgálnia a lelki tanítómesterét. A *gurudért* Te mindent megteszel. Ez a tökéletes mentalitása egy tanítványnak. Ezzel a példával rengeteget segítesz. Ha valaki elégedetté tudja tenni a *guruját* akkor Kṛṣṇa is elégedett.

Pár nappal ezelőtt itt Māyāpurában beszéltél a *gururól* a podcasten. Mit jelent és mit kell elvárni Tőle. Első sorban azt mondtad, hogy ő egy LELKI TANÍTÓMESTER. Neki az önmegvalósításban kell segítenie. Nem lehet elvárni tőle azt hogy egy férj, üzletember vagy politikus helyzetét töltsse be. Te minden szempontból egy tökéletes és példamutató *guru* vagy.

Köszönöm szépen minden atyai gondoskodásodat.

Örök szolgálatodra vágyva:

Bhakta dāsa

Māyāpura

Bhakta Tom Swansea

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I know you must be very busy preaching about Kṛṣṇa and sharing all that you are knowing

So, thank you for taking the time to read this short poem.
I'm just a naive *bhakta* and very small
Don't really have any ability at all
Still, because of your order, I tell everyone I meet
About the glories of the Lord's lotus feet
I'm trying to serve you the best I can
Through this Śrī Kṛṣṇa *sankīrtana*.
Of course your glories go far and above
This short and imperfectly composed poem of love.
But still this humble attempt is all I can muster
To describe the glories of my spiritual master.

So hopefully this will reach you before too long

Your servant,
Bhakta Tom

Bhakti-devī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to Your Holiness!

Kindly accept my offering on your auspicious appearance day!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarama-svāmin iti nāmine*

“I offer my respectful obeisances unto His Divine Grace Śivarāma Swami, who is very dear to Lord Krishna, having taken shelter at His lotus feet.”

By the grace of Kṛṣṇa and Śrīla Prabhupāda You appeared on Earth to deliver us. Fallen worthless souls like me.

In my life, it happened so quickly, I just fell in the middle of this wonderful family of your disciples and followers. I have been looking for you all for so long and when I finally accepted Your calling and joined, my initial feeling was: “So this is where everybody is.” Everybody, led by You.

And now, I eagerly pray to never lose my dedication to You. Please teach me how to remain as fixed in the service of one’s Spiritual Master as You are.

And Your work is just starting here. Śrīla Prabhupāda came to the West when he was seventy. And you are only sixty-two. In the coming years you will see the seed you planted turning into flower.

Please continue to give us shelter for many many years to come. Your powerful presence, your clear sense, your humor, your wrath is much needed. You have a miraculous capacity to care for all. You reciprocate a tiny with a lot. You are the good example for the children.

Every day, I discover something great about You. I have been collecting these treasures but to recite them would make my offering far too long..

I am very inspired by your strenuous work and thus want to serve you as much as I can.

Please bless me with enthusiasm, and determination to chant the holy name attentively and develop the attitude of humbleness and service to the devotees.

Your servant,
Bhakti-devī devī dāsī

Bhaktipāda, dāsa

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Sajnos alkalmatlan vagyok dicsőíteni Téged kedves Guru Mahārāja. De ugyanakkor szeretnék megköszönni Neked, és a hálásság érzése inspirál írni pár sort.

Köszönöm szépen, hogy itt vagy velünk és szüntelenül azzal törődsz, hogy minden élőlény ebben a világban boldog legyen. Emlékszem a *Mādhurya*

Kaḍambinī szemináriumában azt mondtad, hogy Kṛṣṇa adja kegyét a *bhaktákon* keresztül. De a *bhakta* eldöntheti, hogy fogja adni másoknak Kṛṣṇa kegyét, vagy sem. Azt is mondtad, hogy Śrīla Prabhupāda előtt voltak tiszta *bhakták*, akik rendelkeztek Kṛṣṇa kegyével, de nem adták más szenvedő lelkeknek. Śrīla Prabhupāda úgy döntött, hogy tovább adja s ily módon hozzád jutott Kṛṣṇa kegye. De mi lett volna velem, aki később született meg és nem tudta megkapni Śrīla Prabhupādától Kṛṣṇa kegyét? Nagy szerencsém van, mert Te is úgy döntöttél, hogy tovább adod. Ily módon megkaptam mindent ahhoz, hogy elérjem az élet tökéletességét.

Prabhodānanda Sarasvatī Ṭhākura írja a *Śrī Caitanya-candāmṛtában*, hogy a *bhakta* csak abban az esetben érti meg Rādhe-Śyāmát, ha szolgálja egy olyan *bhakta* lótuszlábát, aki nagyon kedves az Úr Gaurāṅgának *gaura-priya-pādasevam*. Másképp, ha csak követi *varṇāśrama-dharmát*, imádja az Úr Viṣṇut és látogatja szent helyeket, az még nem ad tökéletes eredményt.

*ācārya dharmam paricārya viṣṇum vicārya tirthāṇi vicārya vedan
vinā na gaura-priya-pādasevam vedādi-duṣprāpya-padam vidanti*

Those who perform the duties of *varṇāśrama-dharma*, worship Lord Viṣṇu, and visit many holy places, yet neglect the service of the lotus feet of the great devotees, who are dear to Lord Chaitanya, are never able to understand the pastimes of Rādha-Govinda in Their confidential abode of Vṛndāvana. (*Caitanya Candāmṛta* 22.)

A Guru természetét lehetetlen megérteni, lehetetlen megérteni milyen kapcsolatban áll Kṛṣṇával. De a mindennapi élet alapján lehet látni, hogy milyen komoly a kapcsolat a *guru* és Kṛṣṇa között. Van egy nagyon mély kapcsolat Kṛṣṇával. Ahogyan viselkedsz, ahogyan beszélsz, ez mind tükrözi a mély tudatodat. Ez minden területen nyilvánvaló. Mikor bhakákkal beszélsz, vagy mikor nem *bhaktákkal*. Mikor énekelsz, vagy amikor nagyon nyilvánvaló, mikor a *pūjāri* szobában vagy. Ott látható, mennyire tökéletesen összpontosított a tudatod, hogy Rādhe-Śyāma mindig boldog legyen. Egy szóval Te egy élő példa vagy arra, hogy a *sādhana-bhakti* folyamata, amit kaptunk a *paramparān* keresztül, működik. Nekem nem volt hitem abban, hogy a jelen időben a *sādhana-bhakti* segítségével el lehet elérni tökéletességet. De most, mikor látok, egy élő lelki tanítómestert, aki átment ezen az úton és sikeresen elérte a célt, a kétségeim szétoszlanak. Tanulni a filozófiát ez egy dolog. Ez még nem elég ahhoz, hogy az ember megváltozzon. Még fontosabb látni magunk előtt egy élő példát.

Köszönöm szépen, hogy tanítasz minket tiszta motiválatlan szeretetre!

Mi a titok, hogyan érted el a sikert? Egyik podcasten mondtad, hogy a Te

egyetlen vágyad elégedetté tenni Śrīla Prabhupāda és élet ed egyetlen célja Śrīla Prabhupāda mosolya. *yasya prasādād bhāgavat-prasādo*. Nagyszerű példa! *Gaura-priya-pādasevam*, általad élnek ezek a szavak!

Bárcsak az én életem egyetlen célja lenne a Te mosolyod!

Jelentéktelen szolgád:

Bhaktipāda dāsa

Bhuvaneśvara, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked!

Közeleg a legkedvezőbb nap, *vyāsa-pūja* ünnepséged napja, és mint minden évben, most is szeretnék egy szép felajánlást írni. Be kell azonban látnom, hogy teljességgel alkalmatlan vagyok erre a feladatra. Dicsőséged határtalan, transzcendentális személyiségedet a kiváló, felszabadult lelkek jellemvonásai ékesítik, tetteid pedig nagylelkűek, hisz az egész emberiség jólétét szolgálják. Hogyan is tudna egy magamfajta ostoba megfelelőképpen magasztalni Téged? Bármit is mondanék, minden szegényes és végtelenül jelentéktelen volna.

Az egyetlen dolog, amit tehetek, hogy köszönetet mondok Neked mindazért az indokolatlan kegyért, melyet Tőled kaptam.

Köszönöm Neked, hogy bár nem érdemlem meg, mégis a tanítványod lehetek és énekelhetem Kṛṣṇa szent nevét és köszönöm, hogy lehetőséget adott arra, hogy társulhassak szeretett lelki tanítómesterreddel, Śrīla Prabhupādával, az ő csodálatos Bhaktivedānta magyarázatain keresztül. Köszönöm, hogy nap mint nap együtt lehetek szeretett istentestvéreimmel, akik oly sokat segítenek nekem és oly kegyesek hozzám. Köszönöm, hogy türelmes vagy és kedvesen inspirálsz bennünket, hogy megérthessük Śrī Vṛndāvana-dhāma dicsőségét. Köszönöm, hogy vegyítetlen odaadásod által megnyilvánítottad Új Vraja-dhāma tündöklő lótuszát, Vṛndāvana elbűvölő erdejét, a végtelenül kegyes Govardhana hegyet és a szépséges Yamunā folyót, aki oly könyörületes a nyomorultakhoz. Köszönöm, hogy szolgálhatom az mindenki szívét rabul ejtő Isteni Párt, akiknek lótuszlábukra emlékezve a múlt életek szörnyű bűneinek visszahatásai mind hamuvá égnek és köszönöm, hogy bár egy csaló gazember vagyok, Te mégis menedéket adsz nekem.

Haszontalan szolgád: Bhuvaneśvara dāsa

Bhaktin Bornemissza Ildikó

Kedves Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kérlek bocsásd meg, hogy még csak most írom az első felajánlásomat, de az előző években gyávának tartottam magam ahhoz, hogy ezzel próbálkozzak. Most sem érzem magam kellően képesítettnek, hogy dicsőítsek, de valahogy ki kell fejeznem a hálámat, mert nagyon sokat köszönhetek neked!

Egy éve szűnt meg a pécsi templom, ami eleinte nagyon lelombozta a lelkesedésemet, de nyáron kaptam egy lehetőséget, hogy elvégezhessem a *bhakta* programot a budapesti templomban. Kétségtelenül ez volt a legszebb nyári szünetem és nagyon szerencsésnek éreztem magam, hogy a közeledben lehetek. Igaz közvetlenül nem volt lehetőségem szolgálni téged, de tudom, hogy az aprócska szolgálatokkal közelebb jutottam hozzád és Kṛṣṇához is. A *bhakta* program után sajnos haza kellett mennem, ahol a lelkes pécsi *bhakták* vártak és most is lelkesítenek az egyetlen szolgálatra, amit itt végezhetünk a városban: a könyvosztásra. Idén voltam először maratonozni, ami nagyon tetszett. Amikor lelkesedésem alábbhagyott, mindig meghallgattam egy-két telefon beszélgetést. Tanácsaid sokat segítettek, hogy az elmém legalább *saṅkīrtana* közben ne kószáljon el. Nélküled biztos nem sikerült volna egy könyvet se kiosztanom.

Remélem a jövőben is részesedhetek az indokolatlan kegyedben! Minden dicsőséget a lótuszlábaidnak!

Szolgád:

Bhaktin Bornemissza Ildikó

Bhaktin Boros Eliza

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja, újra közeleg *vyāsa-pūjád* napja, amikor kifejezhetjük hálánkat, hogy eljöttél az anyagi világba felszabadítani az elesett lelkeket.

Te minden csodálatos tulajdonság tárháza vagy, és nagyon szép példát mutatsz nekünk, hogy hogyan kell követni a lelki tanítómester utasítását. Egész életed annak szenteled, hogy Śrīla Prabhupāda minden kérését, mint például a prédikálás, könyvek írása, farmközösségek létrehozása, *mūrtik* imádata, teljes körűen megvalósítsd. Amikor Istentestvéreid először látogatnak el Új Vraja-dhāmába, mindenki le van nyűgözve, hogy milyen gyönyörű minden, nagy a tisztaság, és Te minden részletre nagy figyelmet fordítasz, hogy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara jól érezze itt magát.

Néhány évvel ezelőtt egy leckén mondtad, hogy „...mindenki keres egy hiteles lelki tanítómestert, de hol vannak a hiteles tanítványok...”. Kedves Guru Mahārāja Neked minden tettetted példa nekünk arra, hogy milyen egy hiteles lelki tanítómester. Śrī Kṛṣṇa nagyon kegyes, hogy tiszta *bhaktái* közül egy ilyen nagyon csodálatos személyt küldött nekünk, elesett lelkeknek, akik még az elesettek között is nagyon hátrányos helyzetűek.

Apró törekvéseimet sajnos sok hiba kíséri, de nagyon vágyom rá, hogy egyszer kegyedből hiteles tanítványoddá válhassak.

Szeretném megköszönni, hogy ennyire törődsz velünk és ilyen körütekintően mutatod nekünk az utat, haza vissza Śrī Kṛṣṇához.

*śrī-guro paramānanda premānanda phala-prada
vrajānanda-pradānanda-sevayam ma niyojaya*

„Drága Lelki tanítómesterem, Te a legmagasabbrendű boldogság – az Isten iránti szeretet – gyümölcseivel ajándékozol meg. Kérlek, add meg nekem, hogy Śrī Kṛṣṇa örömteli szolálatát végezhessem, aki boldogságot hoz Vraja földjére.”

Szolgád:

Bhaktin Boros Eliza

Braja-latā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának! Kérlek, fogadd e pár sort megjelenésed alkalmából!

A Kṛṣṇa-tudatba érkezésem óta egészen máig folyamatosan nagyon jelentős,

meghatározó személy vagy az életemben. Amikor még csak járogatni kezdtem a szegedi központba mindig különös tisztelettel beszéltek Rólad. Amikor megjelentél egy-egy *harināma* vagy prédikáló program alkalmával, szinte izzott a levegő a téged körülvevő *bhakták* izgatott gondoskodó szeretetétől. Tény, hogy nem szokványos dolog manapság igazi *guruval*, lelki tanítómesterrel találkozni. Azóta is hálás vagyok Kṛṣṇának, hogy elküldött Téged, Śrīla Prabhupādát és a *bhaktákat*. Ugyanakkor Neked is nagyon hálás vagyok, hogy segítesz megismerni önmagam, és elindítottál az úton Kṛṣṇához.

Saṅkīrtanos éveim alatt is nagy erőt merítettem maratoni lelkesítőidből, amelyekben személyes példádval tanítottál, hogy neked is voltak vívódásaid, nehézségeid, de végül Kṛṣṇa mindenért kárpótolt, amikor őszintén minden erőddel és intelligenciáddal csak Őt akartad szolgálni és átadni az elesett lelkeknek.

Köszönöm, hogy lehetőséget adtál arra, hogy szolgálként szolgálhassam Gaura-Nitāit. A mindennapok során erőt ad személyes példád, hogy te mindig a boldog Kṛṣṇa-tudat állapotában vagy már több évtizede, megingathatatlanul szolgálod a *gurudat*, és átadod az örök transzcendentális tudást mindenkinek, aki szomjazik rá. Így lehet egy ember életet tökéletességre vinni. Bár én, meg sem közelítelek, de kitartóan törekszem rá, hogy hasznos szolgád legyek örökké. Köszönöm a kegyed, hogy itt lehetek.

Jelentéktelen szolgád:
Brajā-latā devī dāśī

Bṛhat-mṛdaṅga, dāśa

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek! Minden dicsőséget Guru Mahārájának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Azt mondják, ebben a korszakban a legfőbb vallásos kötelesség az Úr dicsőítése. Ennek legjobb módja az Ő szent neveinek együttes éneklése. E nevek nem különböznek Tőle, s egyenesen a lelki világból szállt alá e Kali-korban. A legkiválóbb, ha a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát* énekeljük.

Hogy a Szent Név minél több emberhez eljusson, s minél többen részt vegyenek ebben az éneklésben (*saṅkīrtanában*), Guru Mahārāja elhozta nekünk a Szent Nevet, és Śrīla Prabhupāda könyveit.

Ahogy az Úr Caitanya mondta: „A világ minden falvában és városában, mindenhol prédikálni fogják ezt a *saṅkīrtana* mozgalmat.” Śrīla Prabhupāda elhozta a nyugati világba Śrī Caitanya Mahāprabhu mozgalmát, és Guru Mahārāja ezt kegyesen elhozta nekünk Magyarországra, hogy aztán mi is fejlődhessünk a lelki életben, és tovább is adhassuk másoknak a Kṛṣṇa-tudatot.

Ahogy Vraja tehénpásztorlányai, ugyanúgy Ő is egyre több és több élőlénynek ad lehetőséget, hogy szolgálja az Istenség Legfelsőbb Személyiségét és az Ő örök társait.

Hódolatom ajánlom Guru Mahārājának, akinek köszönhetően megismer-tem ezt a csodálatos sankīrtana mozgalmat.

Guru Mahārāja kī jaya!

Hare Kṛṣṇa

Szolgád:

Bṛhat-mṛdaṅga dāsa

Brijbāsi devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat Lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget annak a napnak, amelyen megjelentél ebben a világban!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarama-svāmin iti nāmine*

*milata nahim aisā durlabha janma,
bhramata hī caudaha bhuvana
kisī ko milate hai aho bhāgya se,
hari bhaktoṅ ke darśana*

„Ó, elmém, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait. Miközben a bűnös lélek a tizennégy világban vándorol, ritkán van lehetősége emberi testben megszületni. És, ó, jaj! A számtalan emberi lény közül csak kevesen részesülnek abban a kivételes szerencsében, hogy találkozhatnak az Úr Hari *bhaktájával*.”

De nekem – számomra felfoghatatlan módon – sikerült!

Olykor eszembe jut, hogy milyen jó lenne, ha volna egy hatalmas varázsgömb, amiben megnézhetnénk, hogy éppen ebben az időpontban mit is csinálnánk az anyagi világban, ha nem találkoztunk volna Veled, Guru Mahārāja. Azt hiszem, semmi dicsőségeset nem tudnánk felmutatni, csak sínylődnénk valahol az anyagi energia kötelékében. Habár gyakorló *bhaktaként* lehet, hogy sok nehézséget tapasztalunk feltételekhez kötöttségünk miatt, a Kṛṣṇa-tudatos élet mégis mindig ragyogással tölt el bennünket a *bhaktákkal* és az Úrral való kapcsolat révén.

Köszönöm Neked ezt a csodálatos lehetőséget!

*kṛṣṇa kṛpā kī ānanda mūrti,
dīnana karuṇā-nidhāna
jñāna-bhakti-prema tīno prakāśata,
śrī guru patita pāvana*

„Ó, elmém, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait. Śrī Guru maga a megszemélyesült boldogság, mely Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből fakad, s ennél fogva a kegy tárháza azon lelkek számára, akik az anyagi világban szenvednek. Ő tárja fel a transzcendentális tudást, a tiszta odaadást és az istenszeretetet. Śrī Guru a bűnös, feltételekhez kötött lelkek megmentője.”

A *Bhagavad-gītā* 17. fejezete második versének magyarázatában Śrīla Prabhupāda azt írja, hogy egy hiteles lelki tanítómester társaságában az ember képes arra, hogy megváltoztassa a természetét és felemelkedjen a kötőerők hatása alól.

Guru Mahārāja, te valóban a megszemélyesült boldogság vagy, melynek kiapadhatatlan forrása Rādhe-Śyāma, s melynek folyama megnyilvánul könyveid lapjain, befolyik a lótusz-*bhakták* fülébe, elárasztja a szívüket szeretettel és megtisztítja őket a tiszta tudás által. Így emelsz fel bennünket.

*śruti-smṛti iti bhāṣya sabhī mile,
dekhata spaṣṭa pramāṇa
tana-mana-jīvana guru-pade arpaṇa,
sadā śrī hari-nāma raṭana*

„Ó, elmém, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait. Dicsőségét ékesen megerősíti az összes *śruti-sāstra* és *smṛti-sāstra*, és a kiváló *ācāryák* magyarázatai is. Csak ajánld fel a tested, az elméd, sőt az életedet is Śrī Guru lótuszlábainál, s mindig a *śrī harināma* éneklésében merülj el.” (*Śrī guru caraṇa kamal*)

Ahogy Te ajánlod az életedet Śrīla Prabhupāda szolgálatának, az mindannyiunk számára egyedülálló példa. Ennek hosszú évek töretlen szolgálata a valódi bizonyítéka. Köszönöm, Guru Mahārāja, hogy igazi támaszként és jóakaróként mindig velünk vagy. Habár gyenge vagyok és elesett, s talán lassan araszolok előre az odaadás útján, azért imádkozom, hogy páratlan társaságodban mindig részem lehessen makacs elmém követelőzései ellenére is. Mert amíg Téged látok, addig ünnepet látok.

Jelentéktelen szolgád:
Brijbāsi devī dāsi

Bālamodaka, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Habár alkalmatlan vagyok arra, hogy felmérjem a helyzetedet, mégis megpróbálom kifejezni hálámat, amiért megmentettél. Amikor beköltöztem a templomba azt mondták, hogy Magyarországon a legjobb a Kṛṣṇa-tudat. Ezt akkor még nem értettem, de ma már tisztán látom, hogy az általad vezetett *yātra* a legszebb megvalósítása Śrīla Prabhupāda álmának. Csodálatos *mūrtik*, farm közösség, prédikáló központok és éttermek. A te áldozatkész erőfeszítéseidnek hála, ma már bárki, aki kapcsolódik a közösséghez tökéletes körülmények között gyakorolhatja a lelki életet. Lehet a templomban vagy bárhol máshol, ha személyesen nem is, de a te transzcendentális podcasteden keresztül bármikor társulhat veled. Nem hagysz egy percet sem Kṛṣṇa-tudat nélkül. Ahogy reggelente énekeljük: a lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa imádatával foglalkozik és tanítványait is ezzel foglalja le. Mindet megteszel, hogy a szíved kincsét: Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát megismertesd a világgal és az Ő otthonukat Új Vraja-dhāmát pedig feltárd mindenki szeme előtt. Az az önfeláldozó munka, amit a *Nava-vraja-mahimā* megírásába fektetsz, ezt méltán tükrözi. Igazából nem lehet nálad kedvesebb lelki tanítómesterem, hiszen az életem célját adtad nekem. De nem csak célt adtál, utat is építettél odáig, lépésről lépésre. Megadtad az eszközt is – a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát* –, hogy biztos célba érjek. Ilyen tökéletesen gondoskodsz te mindenkiről, aki nálad vett menedéket. Jaya Guru Mahārāja!

Szolgád: Bālamodaka dāsa

Caitanya-lilā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances to the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!

I would first like to thank you from the bottom of my heart for accepting me as one of your disciples. I am extremely grateful for having this blessing, your association, mercy and guidance, however i know i do not understand the greatness and value of it still. Although i have not had much personal association with you in my life, you have been ever present by giving me my name at birth, the small times with you spoke with me in Māyāpur 2005, in the UK these past 3 years and through your letters. They have been inspirational, heart warming and you have greatly inspired me to grow in my Kṛṣṇa Consciousness. Thank you so much Guru Mahārāja.

Your podcasts have been my daily dose of your association and i am always astonished with the answers you give to questions. The depth of your wisdom and knowledge, and the straight forwardness nature of it, cuts through ignorance like a sharp blade. It is this that i depend on for my strength and sanity.

Even though you provide so much knowledge and have given me so much mercy through initiation, I am still not proving to be an exemplary devotee, yet unfortunately... I think that i am one. Such is my ego. No matter how much i have read that we are not this body, i am still very much attached to my body and to its connections in this material world. I continue to expect that these objects and connections should and will give me happiness. Please Guru Mahārāja, cut this illusion, I have been living in different illusions for too long, please help me to see reality.

Please provide me with the shade of your lotus feet and help me to love Śrī Rādhā and Śrī Kṛṣṇa. Please give me the strength and ability to follow your instructions so i can please you, Śrīla Prabhupāda and the Lord. I have no taste for really being a servant, which is a misfortune... I have so much to learn, so please continue to guide me, this fallen soul.

Your lowly aspiring servant,
Caitanya-lilā devī dāsī

Caitanya-Nitāi dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance at your divine lotus feet Guru Mahārāja and all glories to Śrīla Prabhupāda.

Firstly, I wish to thank from the bottom of my heart for being my spiritual master and giving me shelter for all these years. You have been very kind to me and initiated me into the wonderful family of ISKCON which Śrīla Prabhupāda established by giving us pure devotional service.

It was wonderful to see you in Leicester this year and take your association. I asked you a question about improving my chanting and concentrating the mind in hearing the Holy Name. You gave me a wonderful instruction Guru Mahārāja in order to improve my chanting. Thank you again for taking time out and coming to Leicester and giving us your association.

I would like to take this opportunity to beg for your blessings in order I can advance in my devotional service and chanting the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra*. Without your blessings Guru Mahārāja it is very difficult to make any progress in spiritual life. Only through your blessings I will get the mercy of Śrīla Prabhupāda and *guru-paramparā*.

Guru Mahārāja I listen to your pod cast every day and I look forward each day to hearing your voice and getting new realisation. Thank you very much again for taking time out and doing the pod cast for all of us.

I would also like to sincerely apologise to you Guru Mahārāja for any offences committed by me in dealing with you and while taking your association. Again, you have been very kind to me and my family despite my sort coming.

Finally, Guru Mahārāja I again offer my humble obeisances at your lotus feet on your *vyāsa-pūjā* day and thank you again and again for everything. My wife, Jayna and three boys, Haridāsa, Mahādeva and Dharma offer their humble obeisance to you on your *vyāsa-pūjā* day.

Your humble servant,
Caitanya-Nitāi dāsa

Caitanya Candra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most respectful obeisances. All glories to You on this most auspicious day. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Hope shines on the horizon!

Somehow by Your grace, I can perceive light at the top of this dark, deep well of my life – I may still be neck deep, but the rope You have thrown has proven to be sound as is secured tightly at the lotus feet of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara – all I need to do is clasp it with full enthusiasm, and beg for You to pull me up – and so I beg, please continue to favour this soul with Your prayers, guidance and love, and pull me out into the light of ecstatic loving devotional service.

That continuous kindness towards me is the mainstay of my existence – despite so many reasons to abandon this useless soul You have always spared me a smile, given encouragement and showered me with love, even in the most desperate of situations.

My shortcomings are numerous and obvious to all. But your mercy and kindness have cleared a way instilling hope and enthusiasm – Your love is therefore unconditional for I am surely the most undeserving.

Showing practical example of what it means to be fully engaged in service to Śrīla Prabhupāda's mission, You shine brightly. And it is that brightness I see at the top of the well - the rays of your transcendently surcharged heart and kind words diffuse the darkness.

May the warmth of Your radiating shine allow me to hold tightly on that rope and dissolve the anchors that have held me back, please pull me out of the well so I may offer some insignificant loving assistance to You at the lotus feet of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara in their eternal abode.

With all my love,
Your aspiring servant,
Caitanya Candra dāsa

Caitanya-priya, devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to His Divine Grace A.C. Bhaktivedānta Swami Prabhupāda. All glories to your wonderful service following in the lotus feet of Śrīla Prabhupāda.

On the occasion of your *vyāsa-pūjā* I would like to thank you for accepting me as your disciple. You have been unfailingly kind and helpful to me in my attempts to practice Kṛṣṇa Consciousness. Today I have been reading your letters to me over the years and I have been very touched by your loving encouragement and compassion. Please accept my heartfelt thanks for your answers to my questions. From my point of view, it is most comforting to know that I can trust you implicitly. You are truly a most faithful disciple of Śrīla Prabhupāda.

I would also like to take this opportunity to express my great love for your SRS site and the questions and answers section. Apart from being able to hear your voice; the answers you give are so enlightening and most enjoyable. Thank you so much.

Thank you also for visiting the U.K. in January this year. I was most fortunate to be able to take your holy *darśana* in Birmingham, Leicester and Coventry. Considering that you are trying to write your latest book – this visit was especially remarkable. Thank you so much for making the time and effort to spend time with everyone at these events.

Śrīla Prabhupāda said that the speed of the mind was so fast that within one second we could be anywhere on the planet. Taking him at his word, when I want to be with you anytime, all I do is think of you and remember your enchanting smile and I can bow down at your lotus feet with great joy. I pray that Śrī Kṛṣṇa allows me to always follow in your footsteps all the way back to Goloka Vṛndāvana. Guru Mahārāja kī jaya!

Your undeserving but most grateful servant,
Caitanya-priya devī dāsī

Cakori-Rādhā devī dāsī

My dearest Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious day.

Another year has gone by, and just in a blink of an eye, we are all a year older. Time seems to be racing on and passing us by, it is the framework within which we perform our duties in life, a valuable commodity, a most precious tool, which we must use to its fullest capacity. You, dearest Guru Mahārāja are a shining example of how time should be used in the service of Kṛṣṇa. I remember on one occasion, I was visiting during Rādhāṣṭamī festival some few years ago, prior to which, I had been experiencing some difficulties in maintaining my Kṛṣṇa Consciousness. I remember you gave *darśana* to a small group of devotees on the lawn outside your house here in New Vraja-dhāma. I had not been keeping in touch with you as you had asked me, and was feeling a little bad about the time I had been wasting during the past previous few years. This being on my mind, I decided that I would try and keep a low profile during that *darśana*, and sit at the back in case you were to ask me how I was doing! You gave a nice talk, asking after the well being of those devotees there, all the time I was feeling guilty, but also becoming very enthused by your words and presence. When the *darśana* ended, we all got up and started to leave, I was thinking I had got away with your not having spoken directly to me, so avoiding having to tell you how much time I was wasting in my life. I walked slowly by, feeling relieved, then suddenly, as I was going, you looked directly at me and said, “Time is very short, and there is much to do, so don’t waste time in getting on with your Kṛṣṇa consciousness”!! I was totally taken aback, amazed, yet not surprised that you could know what was in my mind. You made me realise that not only are you fully aware of the heart of your disciples, but how and when is the best time to say what is needed to bring us back on track. Your timing is impeccable, as is your use of time in surrendering yourself to the service of Śrīla Prabhupāda.

Time is made up of seasons and just as the seasons are sensitive to the needs of all living beings, you are also so sensitive to our needs. I remember once last year when I was helping out in your garden, you stopped to ask me whether I should have something under my knees to protect them as I was weeding the flower bed. I was again amazed at how observant you are, even though you are busy, you see all that is going on in the detail, and you

show care and kindness at all times. It was on this occasion I remember you asking me when I was leaving for the UK, to which I replied that I was going home the following week, to which you responded, “You are not going home, this is your home now”!! This filled me with great joy, as you reminded me so timely of my constitutional position, and my place here in your family at New Vraja-dhāma.

I am unable to know how to thank you Guru Mahārāja for all that you do to inspire me, I know I don’t realise how very special you are, and so I do not appreciate you as much as I should, and am sorry for that. Your kindness and mercy to all, knows no bounds, and I am a most fortunate soul to be allowed to take shelter at your lotus feet. Please engage me in serving you my dearest Guru Mahārāja, all glories to you, all glories to Rādhe-Śyāma.

Your disciple,
Cakori-Rādhā devī dāsī

Candra-kāntā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Szeretnék köszönteni Téged megjelenésed napján! Szeretném megköszönni, hogy bár most már nagyon sok kisgyerek van, mégis mindig jut valami kis kedvességre időd. Vedānta is nagyon szereti a Madhumāngalokat és a többi finomságot, amivel a gyerekeket meg szoktad lepni.

Szokta kérdezni, hogy Indiában vagy-e még vagy már itthon. Már párszor elhatározta, hogy elmondja Neked a kedvenc versét, amiből több is van. Az egyik Jagannātháról szól, a másik a *taṭṭa kāñcana gaurāṅgī* ...

Nagyon szerencsések vagyunk, hogy itt lakhatunk Krisna-völgyben és millió lehetőségünk van Kṛṣṇa szolgálatára, és a gyerekek Kṛṣṇa-tudatos nevelésére. Hihetetlen, milyen más itt felnőni, és hogy ez mekkora lehetőség a léleknek. Remélem, tudunk élni ezzel a lehetőséggel, és a *bhaktákat* szolgálva képesek leszünk megtanulni Rādhe-Śyāma szeretetét.

Jelentéktelen szolgád:
Candra-kāntā devī dāsī

Candra-gupta, Dāsa

Kebdves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Sríla Prabhupádnak!

Ebben az évben a *vyāsa-pūja* ceremóniád alkalmából egy kis verssel szeretném kifejezni irántad érzett tiszteletemet és hálámat. Kérlek, fogadd el erőtlen próbálkozásomat, s engedd meg, hogy dicsőíthesselek!

Drága lelki tanítómesterem

Śaci fia szolgája,
tiszta hit óceánja.
Könyörület tárháza,
sivatagok víztára.
Csodálatra méltó lelki tanítómesterem!

A rejtély ismerője,
s a titkok hirdetője,
az ízek ízlelője
s a remény ígérője.
Csodálatra méltó lelki tanítómesterem!

Prabhupāda szeretete,
fősvények jótevője.
Ostobák menedéke
sértők felemelője.
Csodálatra méltó lelki tanítómesterem!

Szentírások lényege,
tudás érintőköve.
Lelki ragyogás fénye
az életek élete.
Mind tőled származik, drága lelki tanítómesterem!
Fényt hozó jellemed,
lenyűgöző kedélyed,

magasztos erényed,
nagyszerű személyed,
mindenkit elbűvöl, drága lelki tanítómesterem!

Óh, Rajtad meditálva
a balsorsok tárháza
kimerülve várja,
hogyan elárassza,
s valódi gyönyörrel áldja
a tiszta szeretet árja!
Rajtad, drága lelki tanítómesterem!

Nem hittem semmiben,
halál volt az életem.
Te kimentettél innen,
ám még mindig nem hiszem...
Csak erőtelenül törekszem.
Miért nem hiszem még most sem?
Már tudom, óh, lelki tanítómesterem!

Óh, én elesett ostoba,
ki Isten helyzetét akarja!
Az ördöggel kézen fogva,
tébolyult elméje fogja.
Mihez kezdhetnék Nélküled
ki szívét megnyitni képtelen?
Kérlek, ments meg drága lelki tanítómesterem!

Köszönöm!

Szolgád:
Candra-gupta dāsa

Candra, devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked a megjelenésed csodálatos napján.

Új Vraja-dhāma, sok sok *bhakta* lakhelye, volt lakhelye és örök lakhelye. Új Vraja-dhāma a Te vágyadból nyilvánult meg, a Te vágyad miatt ad otthont a *bhaktának*, segítve őket a Kṛṣṇa felé vezető úton. Új Vraja-dhāmában élni egy csoda nemcsak annak, aki most is ott él, de azoknak is, akik életük egy rövidebb-hosszabb idejét itt tölthették. Kérlek engedd meg, hogy leírd, számomra mit jelent.

Hat éve élünk Új Vraja-dhāmában. Nem túl hosszú idő, de talán nem is kevés.

Annak idején a Pécsi Központhoz tartoztam, és tervezgettük férjemmel a *gṛhastha* életünk jövőjét. Nagyon szerettünk Pécsen élni és szolgálni. Férjem onnan származik és én is nagyon a szívemen viseltem az ottani prédikálás jövőjét. Viszont szerettünk volna családot is alapítani, gyerekekkel, amely az ottani körülmények között csak túl nagy erőfeszítések árán valósulhatott volna meg. Így reálisan mindent végiggondolva úgy döntöttünk, hogy Új Vraja-dhāma a legideálisabb hely a családalapításra, gyermekeink és mi magunk megfelelő Kṛṣṇa-tudatban tartására hosszú távon. Ezek voltak az észérveink, de az érzelmi ragaszkodásaim miatt nagyon lassan és nehezen tudtam e lépést megtenni. Aztán látszólag kedvezőtlen külső körülmények kényszerítettek bennünket a kedvező váltásra.

Úgy költöztünk le a Farmra, hogy nagyon nem akaródzott. Egyáltalán nem vonzott az egyszerű életmód, nem voltak tapasztalataim arról, mit jelent csak *bhaktákkal* körbevéve élni, féltem attól, hogy szent *dhāmában* élni ilyen közel Rādhe-Śyāmához csak fel fogják erősíteni *anartháimat* és sértő mentalitásom megakadályoz majd a lelki életben való további fejlődésben. Habár az intelligenciámmal hoztam a döntést a költözésről, az elmém sehogy sem tudta elfogadni ezt a helyzetet.

Ez az állapot a leköltözés után kb. 1 hónapig tartott. Aztán teljes fordulat következett. A *bhakták* befogadtak, én is nyitottabbá váltam, lettek barátaim és bármilyen szolgálatot kaptam, azt úgy érzem, elégedetten tudtam csinálni.

Ezek után sokszor megfordult a fejemben, vajon mi lesz a visszahatása annak a sértésnek, hogy valaki ennyire nem akar egy szent helyen élni? Talán

éppen az, hogy ha már nagy ragaszkodása ébred, akkor majd nem élhet itt?

Aztán sok minden következett. Rengeteg szolgálat, társulás fejlettebb *bhaktákkal*, esküvő, elfogadtál tanítványodnak, majd felavattál, megszülettek a gyermekeim.

Az, hogy mit jelent számomra, hogy itt adhattam életet a kislányaimnak, leírhatatlan dolog. Nemcsak azért, mert anyagi szempontból szerencsésen és simán zajlott minden a szülések körül, hanem mert e szent helyen láttak napvilágot, zavartalan körülmények között és a *bhakták* minden áldásával, Rādhe-Śyāma oltalmában.

Ez az időszak, amit itt töltöttünk önismereti szempontból is nagy jelentőségű volt– megismertük azokat a vágyainkat, természetünket, amelyektől nem sikerült az évek során megtisztulnunk. Ha magamat összevetem azokkal a tiszta szívű, egyszerű *brāhmaṇa*-természetű *bhaktákkal*, akik itt élnek, egyértelmű számomra a különbség.

Új Vraja-dhāma menedéke a gyermekeknek, akik itt nőnek fel teljes Kṛṣṇa-tudatban, mentesen a világ zavaró, anyagi ragaszkodásokat keltő és erősítő elemeitől, menedéke a családosoknak, akiknek anyagi kötelességeik miatt talán a legnehezebb a lelki élet gyakorlása és menedéke a *vānaprastáknak*, segítve őket a visszavonulás útján. Menedéke az uttama *bhaktáknak*, hiszen elmerülhetnek a Kṛṣṇa iránt érzett hangulataikban, és menedéke azoknak a *bhaktáknak* is, akiknek pillanatnyi élethelyzetük miatt átmenetileg *sādhanájukban* meggyengültek. A *bhaktákkal* való állandó Kṛṣṇa-tudatos társulás lehetősége adott az élet minden szintjén, tehát állandóan adott annak a lehetősége is, hogy segítséget kapj, amikor élni akarsz vele. Egyedülálló, páratlan, nagyon értékes az a dolog, hogy ha csak kimész az otthonodból és az utcán mindenhol *bhakták* jönnek veled szemben! Azt hiszem, az olyan csekély intelligenciájú emberek, mint én, ezt akkor értékelik igazán, amikor már nem lehetnek a részesei.

Hat évnyi tapasztalat után tudom, hogy Új Vraja-dhāmában élni az élet tökéletessége. Vannak *bhakták*, akik ezt sosem tapasztalják meg, akár azért, mert nincs rá módjuk, akár azért, mert hozzám hasonlóan nem vonzódtak ahhoz, hogy itt éljenek, vagy csak olyan rövid időt töltenek itt, hogy a Farm varázsa még nem érinti meg őket. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy én is ide tartozom. Ha ez valamikor megváltozna, talán megértem majd egy parányi töredékét annak, mit jelenthet a gopik számára Kṛṣṇától elkülönülve élni.

Köszönöm Neked, hogy van Új Vraja-dhāma, hogy itt lehetek. Köszönöm, hogy lehetőséget adtál arra, hogy itt születhessenek meg, élhessenek, vagy akár hagyják el e világot a *bhakták*.

Kérlek, add az áldásodat, hogy kicsit távolabb Krisna-völgytől, de még ide tartozva a Rādhe-Śyāma és az Új Vraja-dhāma-tudat tovább erősödhessen majd a szívemben a Kegyed által.

Elesett szolgád:
Candra devī dāsī

Cintāmanī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

Megjelenésed 62. évfordulóján azért imádkozom Rādhā-Śyāmasundarához, hogy hadd tölts még velünk legalább 25 évet. Lehet, hogy számodra ez most jó soknak hangzik, de nekünk nagy szükségünk van a Veled való társulásra, a jelenlétedre.

A könyvírás miatt szerencsére sokat vagy a farmon, bár én személyesen nem sokat tudlak látni, de nagyon megnyugtató az a tudat, hogy itt vagy. Amikor pedig mondják, hogy elmész Budapestre, szomorúak vagyunk, és azt kérdezzük, hogy mikor jössz vissza.

Én a felajánlásaimból nem tudom kihagyni a Veled való kapcsolatomat. Nagyon büszke vagyok arra, hogy Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja tanítványa lehetek. Ugyanakkor érthetetlen is számomra, hogyan lehetséges az, hogy a Te tanítványod vagyok. Nagyon szeretnék elégedetté tenni, hogy a templom egyszer olyan tiszta legyen, mint ahogyan azt Rādhe-Śyāma megérdemli. Śyāma-bihārī Prabhutól tudom, hogy nem érzed magad jól olyan helyen, ami nem tiszta, és nem szívesen vagy ott. Én nem szeretném, hogy amikor átjössz a templomba, ne érezd ott jól Magad amiatt, mert nincs rend és nincs kitakarítva.

Eszembe szokott jutni az a kedves kis történet, amikor Vṛndadevī beavatása volt. Egyáltalán nem tudtam részt venni a programon, mert takarítottunk, így fogalmam sem volt, hogy mi történik a templomszobában. Egyszer csak odajöttél hozzám a folyosón, nyújtottál egy kis kendőt, benne búzaszállal és rizs szemekkel, és mondtad, hogy most volt Vṛndadevīnek a *prāṇa-pratiṣṭhā* ceremóniája, és Ő a templom kommander. Vártam, hogy majd mondd,

hogy kinek adjam oda azt a kis kendőcskét, de rájöttem, hogy ezt én kaptam Tőled. Sok *bhakta* odajött hozzám utána, hogy adjak nekik is belőle, úgyhogy nekem nem sok maradt. Ha most kapnám meg, nem adnék belőle senkinek semmit. Sarat anya varrt nekem egy kis nyakba akasztható szütyőt, így mindig magamnál tarthatom. Ez az én kis „*śilām*”, mert a *brāhmaṇák śilāt* hordanak a nyakukban, én pedig Vṛnde *mahājāt*. Úgy gondolok rá, mint egy olyan ajándékra, amit Vṛndetől és Tőled kaptam, és árad belőle a lelki potencia, hogy végezhessem a szolgálatomat. Nem mondom, hogy nincsenek nehézségeim, mert vannak, de Rādhe-Śyāma, Vṛnde és a Te kegyedből mindig túl tudtam jutni ezeken a nehézségeken. Remélem, a jövőben is lesz sok kedves emlékem, ami Hozzád fűződik, és amiket nagy örömmel oszthatok meg a *bhaktákkal*, ezzel is dicsőítve Téged.

Törekvő tanítványod:
Cintāmaṇi devī dāsī

Bhakta Czákó Mihály

Hare Kṛṣṇa Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amikor elkezdtem ismerkedni a Kṛṣṇa-tudattal, vegetáriánus lettem, lemondtam a szennyes dolgokról, elkezdtem olvasni a könyveket és mármár japáztam is, értettem, hogy egy nagyszerű dologgal találkoztam, de még nem ismertem, hogy Magyarországon ez mennyire van elterjedve, és milyen épületek vannak.

Lassan egy éve lesz, hogy Bhaktipāda Prabhu a kegyében részesített azzal, hogy mehettem a 2010-es nyári *harināma* turnéra, és megismerhettem sok *bhaktát*, és a 2 templomot. Minden elismerésem a Tiéd, hogy a '90-es években ide jöttél, és nyitottál egy Farm-közösséget, ami gyönyörű. És a Budapesti templom is csodálatra méltó. És mindez nem jöhetett volna létre Nélküled, ha annak idején nem vállalod a felelősséget, és nem jössz el értünk, feltételekhez kötött lelkekért.

Sokszor volt szerencsém hallani rólad, szeretett *bhaktáidtól*, illetve a podcastokat. Volt szerencsém sokat társulni Bhaktipāda és Śyāma-bihārī Prabhuval, akiktől még többet hallottam rólad. Még több információt, történet

hallva meg tudtalak ismerni, hogy milyen egy nagyszerű személy vagy. Mint egy igazi apa, aki felelősséget vállalt a gyermekeiért, nagyon szereti őket, de ugyan akkor kellőképpen szigorú is velük.

Úgy vélem, hogy aki elsőnek találkozik Veled, -akár egy *bhajanán*, vagy *kīrtanán* hallja, hogy énekelsz, ő is érzi, hogy milyen nagy szeretet van a szívedben, mindenki, főleg Isten, Kṛṣṇa iránt.

Egy tanítványodtól hallottam, hogy szereted, ha verssel kedveskednek Neked. Ezért mertem bátorkodni, hogy írok pár sort.

Kedves Mahārāja!

Nagyon szépen köszönjük, hogy eljöttél értünk,
A nagy szentek közül, Te vagy az egyik nagy reményünk.
Ebben a nagy sivatagban, ahol minden csak méreg,
De ez a sok rossz dolog, nem érinthet meg Téged.
Mert a Te szívedben nincs más, csak Kṛṣṇa,
S bár mi elfelejtettük Őt, de Te hozzá vezetsz vissza.
Úgy érzem, sosem fogom tudni ezt megköszönni Neked,
De aki kérdi, annak elmondom, hogyan adod a Szereteted.
Minden jót! Hare Kṛṣṇa

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Czákó Mihály

Damodāra-rati devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Bárcsak méltóképpen tudnálak ma dicsőíteni!

Amikor Indiában voltál, volt egy időszak, amikor nagyon hiányoztál, vágytam a társaságodra, az útmutatásodra. Akkor elkezdtem olvasni az életről szóló visszaemlékezéseid, amiket még jó pár éve hallhattunk a weboldalon. Teljesen magával ragadott, nagyon izgalmas volt és lelkesítő, abba se tudtam hagyni az olvasását. A kezdetek, amikor csatlakoztál a mozgalomhoz, hogy milyen komoly *bhakta* voltál, tudatos és eltökélt már akkor is. A nehézségek, amik Angliában vártak Rád, amiken azt gondolom, hogy én nem mentem volna

át sikeresen. Aztán a magyarországi nagy kalandok... (Mindig vágyakozva gondolok arra az időre, amikor elindult a Kṛṣṇa-tudat Magyarországon, hogy egy következő születésemben én is ott lehessenek majd azokban a különleges időkben.) Milyen szerencsések azok a *bhakták*, akik részt vehettek benne!

Számomra csodálatra méltó a mély hited Śrīla Prabhupādában és az utasításaiban, a könyveiben, a hűséged nagysága Felé. Mindez úgy, hogy személyes társulásra nem sokszor került sor köztetek.

Amikor az Angliában Rád váró nehézségekről beszéltél, közben arra gondoltam, hogy ez nagyon kemény lehetett. Miféle problémáim vannak nekem ahhoz képest, amiken Te keresztülmentél?! Illetve miféle problémáim vannak nekem ahhoz képest, amiken az emberek mennek keresztül, akikkel nap mint nap találkozok?!: „Most robbant fel a házam.” „Most rúgtak ki a munkahelyemről.” „Most halt meg a fiam.” „Zsíroskenyéren élek, hogy enni tudjak adni az állataimnak.” Sajnos sokszor úgy érzem, hogy nem tudok segíteni nekik, hogy csak egy hatalmas *harināma* tudná elmosni az emberek szomorúságát, keserűségét, dühét. Az Úr Caitanya mindenkit elárasztó szeretére vágyom, hogy eljusson az emberekhez, és letörölje a szemeikről a könnyeiket. Ennek lehetőségét, hogy ez megtörténhessen velük, Te adtad, legkönnyöritebb Guru Mahārāja. Te törlöd le az én szememről is a könnyeket. Milyen szerencsés vagyok, hogy ennyi időt velünk töltesz, együtt énekelünk és táncolunk Śrī Śrī Rādhe-Śyāma előtt, hallhattunk Tőled Róluk.

Bárcsak mindig értékelnem tudnám a jószerencsém, hogy a világ legcsodálatosabb helyét mondhatom otthonomnak, és feltáruhá Krisna-völgy dicsősége a szívemben.

Bárcsak mindig hálát és mély megbecsülést éreznék a szívemben Krisna-völgy szent *vaiṣṇaváinak* a társagáért, akik mind a *guruim*.

Bárcsak mindig hűségesen követném lótuázlábaid és utasításaid. (Ahogy Lila-suka prabhu mondta elsőavatásom előtt: avatás azt jelenti, hogy onnantól azt csinálod, amit a *guru* mond, még ha az elméd mást is „tanácsol”, nem az elméd követed.) Bárcsak meg tudnám ezt valósítani.

Bárcsak mindig meg tudnám becsülni és jobban és jobban tudnám értékelnem a különleges lehetőséget, hogy Vagy nekünk, nekem is.

Köszönöm végtelen szeretetedet.

Ostoba szolgád:

Damodāra-rati devī dāśī

Danda-kṛt dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Your glories could be described in unlimited ways and your qualities are too many to comprehend, yet four stand out to me as supreme evidence of your mercy and love. Please allow me to briefly elucidate on them:

Rādhe-Śyāma

When I personally behold Rādhe-Śyāma, then even for a fallen, useless aspiring *vaiṣṇava* like myself, I can perceive the life in them and the mercy flowing out.

Yes all Deities possess these attributes, but of all the forms of the Lord I have seen it is most defined in Rādhe-Śyāma. Their beauty surpasses anything I have witnessed.

What reason do I see for this? Is it not the love of Their *bhaktas* drawing this out for all to perceive. And more specifically, is it not your deep love for Them and your inspiration on the other devotees to worship them with great care, attention and above all love that is the true cause?

Hungarian *vaiṣṇavas*

What a fine example they set for the rest of the ISKCON world. Their appearance is always that of Vaikuṅṭha residents – *vaiṣṇava* attire. How refreshing to see a temple room full of devotees and no western clothes in sight!

They have developed a deep attachment for the Holy Names and exemplary Deity worship. Distribution of Śrīla Prabhupāda's books is a necessity for them, and also they study them! How many other places do you find theological *vaiṣṇava* colleges?

And all of this in Hungary! (no offense intended against Hungarians)

So how did this small, politically minor country, achieve such great success?

Was it not the inspiration and dedication shown by its 'true head of state', you?

Podcasts

It is now almost five years since you started broadcasting – a more momentous occasion than when the BBC began their transmissions!

I have to admit I thought when you first started that you would not be

able to continuously find the time to connect to us every day – I am so glad I have been proven wrong.

Whenever the time comes to write an offering Podcasts always come to the forefront of my thoughts as proof of your glories because they are such a merciful connection and great sacrifice for your disciples and admirers.

Books

Will this be your lasting legacy? They are already a living legacy for us to relish. As His Holiness Indradyumna Mahārāja said ‘after Śrīla Prabhupāda, you are my favourite author.’ I think this statement holds true for many of us who have had the fortune to read your masterpieces. And what a nice surprise it was to see that your books are now also on Vedabase – reaching out to a wider audience. I firmly believe this audience will increase for many years to come.

I am meant to be making an offering unto you, but instead am left astounded at the offerings you have made for us.

Hoping to one day be worthy of being your servant,
Daṇḍa-kṛt dāsa

Dayāl Nitāi dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

During your recent visit to England you mentioned in one of your lectures that, „it is the duty of every devotee to somehow or other show the world that the process of Kṛṣṇa consciousness works.” Thus in a single sentence (generically speaking) you have given all your disciples their life’s mission. Let me embrace this mission.

Let the world be informed that Kṛṣṇa consciousness is the ultimate win/win program which can bring the whole world into harmony. From your class I could understand that just like Prahāda Mahārāja, you want all devotees to be happy in Kṛṣṇa consciousness and then to go forth and give others the opportunity to also become happy.

On this most auspicious occasion, I would like to thank you for giving me this reference point.

Humbly your servant,
Dayāl-Nitāi dāsa

Devī-Deva, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden Dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Manapság az élet olyan, amit a védikus szentírások megjósolnak erre a kali korszakra. Śrīla Prabhupāda, már ideje korán említette, hogy ez a társadalom, ami nélkülözi a lelki tudományokat, és gyakorlatokat, csak átmenetileg lehet, fenntartható. Olyan időket élünk, ami ezt a jóslatot bizonyítja, és könyörtelenül szembesülnünk kell, hogy amit a védikus írások és Prabhupāda előre jelzett, erőteljesebben közeledik.

A szentírásokat, és a szentek szavait kell fogadnunk. Ezek az információk, bizonyítják a valódi tudás tényét. Léteznek, valóságosak, ijesztőek, és egyben örülhetünk is neki, mert nemcsak a jelen világunk rideg valóságát tárják elénk, hanem egy megoldással is szolgálnak. Ezt a megoldást, pedig a Prabhupāda jóvoltából megismerhetem én is. De mivel Śrīla Prabhupāda nem találkozhattam, így e tudást, csodálatos személyeden keresztül jelent meg életemben.

Kedves Gurudeva, számomra ez a tudás a te erőfeszítéseid révén jutott el hozzám. Valójában csak eszközként adod tovább a Śrīla Prabhupāda tanításait, hogy mindenki megismerhessen egy valódi boldogságot ebben a világban. Azon szerencsések között lehetek, akiknek a te kegyedből nyílt meg az a tudás, ami a valódi boldogságot adja.

Az anyagi energiának a szorítása nagyon könyörtelen, és keserű csodálattossága, hogy szinte észrevehetetlen, és néha még ebben a szorításban is azt gondoljuk, hogy még valami boldogságot kaphatunk. Hát, ha kapunk is, az

csak nagyon csekély, és értéktelen, csakis a tudatlanságunk következtében gondoljuk, hogy ez boldogság.

Kizárólag, egy valódi látásmóddal rendelkező személy adhat olyan tanítást, amely mások látását is tisztábbá, élesebbé, valóságossá, lelkibbé teszi. A Te tanításodat, és a példádát követve, járhatjuk a lelki cél felé vezető utat. Nagyon köszönöm neked, ezt a kincset.

Sokszor megfordul a gondolataim közt, amikor könyvosztás közben látom az emberek szenvedéseit, hogy vajon ha nem találkoztam volna *bhaktáiddal*, és Veled, akkor most hol lennék a nagy világban, ebben a szorításban, hol szenvednék, és hol gondolnám a sötét illúziómban, hogy milyen boldog is vagyok. Valamilyen szerencsés elrendezés és halvány kíváncsiságom folytán megkaptam társaságodat, és megkaptam Tőled ezt a mérhetetlen kincset, ezt a lelki látásmódot. Még egyszer nagyon köszönöm Neked!

Szolgálatom révén, valamelyest viszonzozhatom, és töredékét róhatom csak le ennek a lelki kincsnek. Mindig nagy hálával gondolok arra, milyen sok erőfeszítést teszel mindnyájunk lelki fejlődése érdekében. Nagyon inspirál, és ebből merítek erőt, hogy valamit én is tegyek, mások érdekében. Olyan sok kedves megható visszajelzés kapok, amik igazán a Te érdemed, mert Te vagy a generálója ezeknek a történéseknek. Minden jó, kedvező, és lelki dolog ami történik velem, csak Neked köszönhető.

Köszönöm az erőfeszítéseidet, köszönöm a gondoskodásod, köszönöm Neked a csodálatos lelki pillanatokot, és kérlek add az áldásod, hogy továbbra is szépen tudjalak szolgálni.

Jelentéktelen szolgád:

Devī-Deva dāsa

Dharanī-dhāra, Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Your Divine Grace.

Happy *vyāsa-pūjā*. Happy *vyāsa-pūjā* to you!

Sorry I've never been a great singer! Hope you have a brilliant day today. You are the living representative of Śrīla Vyāsa.

You are the embodiment of Balarāma the first Guru.
You are the personification of the Paramātma, Supersoul.
You are Mahārāja, the great king and master of the senses Goswami.

Please bless this fallen rascal,
Dharaṇi-dhāra dāsa

Dhīra-Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

śrī guru karuṇā sindhu adhama janāra bandhu

A lelki tanítómester a kegy oceánja, elesett lelkek barátja!

hā hā prabho koro doyā deho more pada chāyā

Drága Guru Mahārāja! Könyörgöm hozzád, bárcsak menedéket nyújtanál lótu-szlabaidnál!

Szeretném ezúton megköszönni, elfogadtál tanítványodnak. Csodálatos lehetőséget adsz mindannyiunknak, akik hajlandók vagyunk meghódolni. Nincs se erőm, se tudásom, se odaadásom, de próbálok rád emlékezni, inspirációt meríteni. Kegyedből minden lehetségessé válik tanítványaidnak. Végtelen erőfeszítésedről és kitartásodról sokat hallhatunk. Bárcsak társaságodban lehetnék. Szeretettel és tanítással inspirálsz a hozzád közeledőket.

Nagyon örültem a kasmir pulóvernek, amit küldtél nekem. Nagyon szépen köszönöm! Általa sokat emlékezhetek rád. Köszönöm szépen az új életem!

Köszönöm szépen, hogy elhoztad nekünk Rādhā-Śyāmasundarát, Śrīla Prabhupādát, a Kṛṣṇa-tudatot, és a *bhakták* társaságát. Egyszóval mindent köszönök szépen.

Örök szolgád:
Dhīra-Kṛṣṇa dāsa

Bhakta Dipak and Jayshree

Hare Krishna Dearest Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisance's at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

We take this opportunity once again to express our gratitude for the guidance and inspiration you give us in developing our Kṛṣṇa consciousness through your association

By visually seeing you and hearing your voice gives us a real feeling of security and belonging and also provides a sense of stability in our lives.

Your guidance covering such a broad range of subjects also helps us to understand everyday practical matters and truly makes our lives focused on Kṛṣṇa..

We also appreciate very much the time and energy that you are currently putting in the writing marathon and look forward eagerly to its publication.

We all felt very much blessed and purified with your association during your London yatra visit earlier this year, especially when you agreed to attend our residence for prashad. We hope you will continue to allow us to serve in this way again.

We all pray to Śrīla Prabhupāda to bless you with good health for many years to come and also pray that your desire to write about the glorious past times of Rādhā and Kṛṣṇa are accomplished successfully.

Please shower us with your compassion and blessings Guru Mahārāja, so that we may purify our hearts and qualify to go back to Godhead and continue to hear and chant the glories of Rādhā and Kṛṣṇa in your association and render devotional service in the spiritual world.

Please pardon us for any inappropriate expressions or offences we may have caused as this is our lack of knowledge and ignorance.

Lots of love from your aspiring humble servants.

Hare Kṛṣṇa.

Bhakta Dipak and Jayshree

London. England

Bhaktin Dobrotka, Marianna

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ez az első felajánlásom, amit írok Neked. Nagy vállalkozás ez minden *bhaktának* ilyenkor az, hogy hogyan fejezzék ki irántad a tiszteletüket, a szeretetüket egy olyan formában, aminek te is örülnél. Na meg a másik probléma, hogy legyen eredeti. Szerintem fontos, hogy ha valakiről sok szépet akarunk mondani, ne olyasmiket említsünk, amiket úgy is hallott már ezerszer. Nekem az ezzel kapcsolatban az a nagy gondom, hogy még nem ismerlek túlságosan, és kérlek, bocsásd meg nekem, ha most semmi újat nem fogsz tőlem hallani. Nagyon ostoba vagyok ahhoz, hogy méltóképpen tudjak akár egy szót is mondani személyedről, mégis kérlek, fogadd el ezt a pár sort jelentéktelen, nagyon kezdő szolgálótól megjelenésed dicső napjának alkalmából.

Néha elmélázom azokon az alkalmakon, mikor először láttalak. A legelső ilyen, Rādhāṣṭamī napja volt, tavaly előtt. Turbán volt a fejedem, és nagyon komolynak tűntél. Sok emlékem nincs ezzel kapcsolatban, csak annyi, hogy nem tudtam mi az etikett, és a hódolatajánlásom is elmaradt, mert egy *bhakta* sem volt közel, se távol, hogy legalább utánozhassam. Szégyellem is kicsit magam tudatlanságomért. A következő emlékem a Szent Név napról van, addigra már kiképeztek arról, milyen jelentőségteljes személy is vagy. Bevallom Neked, kicsit félttem tőled, mert sokkal szigorúbbnak tűntél, mint legutóbb. Ez a benyomásom rólad - hogy egy nagyon szigorú, komoly személy vagy, akinek nagyon nehéz mosolyt csinálni lótuuszarcára - sokáig bennem volt. Gondoltam, hogyha ez a hangulatod, akkor biztos rendben van így. Śrīla Bhaktividyā Pūrṇa Mahārāja mondja az egyik leckéjében, hogy az ember amennyire intelligencia szinten erős, a legjobb, ha ugyanannyira érzelmileg is tud mély lenni. Ezt a gyakorlatban Benned fedeztem fel először tavaly a *bhakta-saṅgán*, mikor a Te könyvedből, a *Nava-vraja-mahimāból* volt felolvasás. Nagy csodálatomra megnyilvánult igazán mély érzésű Éned előttem. Nagy megtiszteltetésnek vettem, hogy bepillantást nyerhettem azokba a bensőséges érzésekbe, amik Rādhē-Śyāmához fűznek. Számomra eddig te voltál a legnagyobb király, a legelérhetetlenebb csillag, ez alkalomtól pedig még a legszeretetteljesebb szolgálója is Krisnának. El kell mondanom, nagyon boldog vagyok, ha néha láthatlak írás közben, és legszívesebben beköltöznék valahogy a képernyődre, hogy mindig láthassam, mit írsz Rādhāról és Kṛṣṇáról, na meg a *gopikról*, Új Vraja-dhāmáról.

Nekem csak anyagi látásom van, mégis kaphattam egy képet Kṛṣṇa kegyéből arról, milyen csodálatos személy is vagy, és mikor Rólad hallok, vagy láthatlak, szüntelenül növekszik a vágy a szívemben, hogy lótuszlábadat szolgálhassam. Még ha teljesen képesítetlen is vagyok szolgálatodra, érzékeim tombolnak, az elmém állandóan az érzéktárgyakon medítál, annyit felfogtam, már hogy Te képes vagy azt a tüzet eloltani, ami a szívemben ég állandóan. Minden nap minden ember számára, keservesen meg kell küzdenie az anyagi lét okozta szenvedésekkel, még akkor is ha Kṛṣṇa *bhaktája*. Nem régóta vagyok tagja ennek a páratlan közösségnek, de annyi világossá vált előttem a *vaiṣṇavák* kegyéből, hogy az egyetlen személy, aki kiutat jelent ebből a végtelennek tűnő, feneketlen óceánból, az csakis a *guru* lehet. Számomra Te vagy ez a *guru*. Ezért imádkozom Gaura-Nitāihoz, hogy foglaljanak le nekem egy helyet lótuszlábad menedékében.

Minden pillanat, amit ebben a világban eltöltesz, végtelen áldást jelent a bolygó összes élőlénye számára. Szavakkal lehetetlen meghálálni, akár egy percet is, amit társaságodban tölthetek, ezért csak annyit tehetek, hogy imádkozom *bhaktáid* szolgálatáért, és próbálok helyt állni Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmában legjobb tudásom szerint. És azokban a pillanatokban, melyekben elmémre nem nehezedik teljes súllyal a legmélyebb tudatlanság fátyla, sok szeretettel gondolkodom Rád, és imádkozom, hogy egy nap képesítetté váljak, hogy tiszta szívvel szolgálhassam mindenkor lótuszlábadat.

Köszönöm Neked, hogy vagy, és hogy néha rám veted lótuszpillantásod. Igazi hűsítő balzsam a szívnek! Isten éltesse Téged sokáig!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Dobrotka Marianna

Dvairāyana, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Ravindra Swarupa prabhu *japa*-jegyzetét olvasgatom, melyet 2008. decemberében tettél fel a honlapodra. A Kṛṣṇával való kapcsolatunk fejlődéséről ír. Arról, hogy rá kell ébredjünk, hogy egyedül mi vagyunk a felelősek azért, hogy megromlott a kapcsolatunk Kṛṣṇával, és hogy amikor szembesülünk ezzel a

ténnyel, illetve azokkal a Kṛṣṇával ellenséges érzelmekkel, amelyeket a szívünk mélyén rejtegetünk, akkor megbánást fogunk érezni és alázatosakká válunk. Hálásak leszünk Kṛṣṇának, mert ráeszmélünk, hogy habár mi elfordultunk Tőle, Ő nem fordult el tőlünk, sőt ehelyett inkább elküldte ügynökeit, hogy vezessenek bennünket vissza Hozzá. S ezek az ügynökök pedig fáradhatatlanul dolgoznak azon, hogy teljesítsék a küldetésüket.

Mint ilyen ügynök, Guru Mahārāja, hátat fordítottál mindannak, amit a világon a legtöbben a legfontosabbnak tartanak, s ehelyett inkább arra fordítod energiádat, hogy másokat vezess Kṛṣṇa felé. Egyszer viccesen megjegyezted, hogy már 40 éve fáradt vagy, mégis tetteid azt mutatják, hogy fáradhatatlanul prédikálsz. Nem hiszem, hogy sokan lennének a világon, akik 60 éves koruk után felvállalnak egy hihetetlenül feszes napirendet, csupán azért, hogy egy több ezer oldalas könyvvel segítség mások lelki megértését és fejlődését. S mindezt amellet, hogy több ország lelki vezetésének súlyát viszik a vállukon, hogy százakat érintő projektek előrehaladását felügyelik. Ez felfoghatatlan, s azt hiszem világi kifejezésekkel leírhatatlan.

Ha valaki egy nagyszabású vállalkozásba kezd, azzal az a célja, hogy ő maga vagyonhoz vagy elismeréshez jusson, s az már legtöbbször csak egy reklámfogás, hogy mindezt az emberek érdekében teszi. Ily módon cselekszenek a nagy vállaltok vezetői, a vezető politikusok és pártok egyaránt, de többé-kevésbé ez a hozzáállás hálózta be mindenki más személyes kapcsolatait is. Azonban ha a te tetteidet nézzük, azt kell lássuk, hogy az önzetlenség és a mások iránti szeretet a mozgatórugója. Ez felfoghatatlan, s azt hiszem világi kifejezésekkel leírhatatlan.

A gondolataiddal, a szavaiddal és a saját példáddal fáradhatatlanul lelkesítesz és bátorítasz másokat, hogy adják át magukat Kṛṣṇának, még akkor is, ha néha erőfeszítésed nem kapja meg a megfelelő viszonzást. Az anyagi világban általában nem törődnek túl sokat az ember személyes nehézségeivel: gyorsan kirúgják azt az alkalmazottat, akivel valami gond volt. Nem törődnek vele túl sokat, mert a fő szempont a termelékenység és a profit. Ha azonban közülünk bukácsol valaki a lelki élet csúszós és kanyargós ösvényén, Te könyörületedből fakadóan felsegíted, és megtalálod a módját, hogyan segítsd át a nehézségein. Ez felfoghatatlan, s azt hiszem világi kifejezésekkel leírhatatlan.

Ha mégis le kellene írnom szavakkal, azt hiszem csak annyit tudnék írni:

Mindez azért van így, mert Te a lótuszszemű Śrī Kṛṣṇa bensőséges *bhaktája* vagy.

Hát, köszönöm, hogy vagy, és köszönöm, hogy bár semmilyen módon nem érdemeltem ki, Te mégis kegyedben részesítettél.

Szolgád:

Dvaipāyana dāsa

Ekāvatī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Örülök, hogy újra eljött ez a számomra legkedvesebb nap, amikor ismét szívből köszönetet mondhatok Neked mindazért, amit kaptam Tőled. Nem is tudom milyen rég volt, amikor legutoljára tollat ragadtam, hogy írjak, de nem akartalak feleslegesen terhelni se az olvasásával, se a válaszolásával, hiszen az elvenné az idődet az új könyved írásától, az új könyvtől, amiből egyre több részletet hallhatunk, és amit már nagyon várunk.

Szeretem a *vyāsa-pūjā* felajánlásodban megírni milyennek látlak, felidézni a Veled kapcsolatos eseményeket és kifejezni a hálámat, mert ilyenkor nincs ott az a teher, hogy válaszolnod kellene. Rendkívül szerencsésnek érzem magam, mert sokat itt vagy, nap mint nap szolgálhatlak Rādhā-Dāmodarán keresztül és hétvégeken a többi szerencsés vraja-dhāmai *bhaktával* együtt részt vehetek az Általad tartott *kīrtanán* és a *parikramākon*.

A szentírások azt mondják az igazi kapcsolat a szolgálaton keresztül valósul meg. Ezt érezzük Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundaránál is, amikor Nekik végezzük a szolgálatunkat, mert ha szívvel-lélekkel csináljuk, bármi legyen is az, Ők azt nagyra értékelik és viszonznak. Tavaly karácsony előtt is szerettem volna kimenni legalább egy nap osztani, ilyen formában is végezve a szolgálatukat. Néhány órát *sankīrtanoztam* is, úgy hogy elmentem Kaposvárra és ott kint egy *mātāji* a karácsonyi vásárban árult és tőle kértem könyveket. Nagyon jó volt az a néhány óra és sok kedves emberrel találkoztam, akik adományoztak. De erre is a legnagyobb inspirációt a Te vágyad adta, mikor mondtad, jó lenne kimenni *sankīrtanozni*. Akkor éreztem igazán milyen örömet lehet meríteni a szolgálatból és hogyan valósul meg ezen keresztül a kapcsolat.

Emlékszem tavaly decemberben már nagyon vágytam rá, hogy újra takaríthassak a házadban, ezért mondtam Medhyának, hogy a maraton alatt a szabadnapjaimon tudok menni segíteni neki. Nagy nektárcseppek voltak. Már csak az, hogy személyesen szolgálhatlak, és újra meg újra láthatom különleges természeted megnyilvánulásait. Akik nem ismernek igazán, nem is tudják milyen együtt érző vagy, mennyire aggódsz a tanítványaidért és milyen sok szép tulajdonságot rejt a szíved. Amikor valakinek ezeket lehetősége nyílik megismerni és mélyen a szívébe zárja utasításaidat, akkor képes lehet a tested, elméjével és szavaival tökéletesen meghódolni. Nem is tudom felfogni mit jelent valójában a meghódolás. De imádkozom Rādhē-Śyāmához, hogy tegyenek képessé rá, hogy mindent, a szívemet és a lelkemet tudjam adni a

szolgálatodnak. Sokszor eszembe jut a *Śrīmad-Bhāgavatam*nak ez a verse: „Kedves Uram, óh Istenség Legfelsőbb Személyisége! Mivel egymás után kerültem kapcsolatba az anyagi vágyakkal, lassan egy kígyókkal teli kiszáradt kútba estem, ahogy az emberek többsége teszi. Szolgád, Nārada Muni azonban kegyesen elfogadott tanítványának, s megtanított arra, hogyan lehet elérni a transzcendentális szintet. Legfőbb kötelességem, hogy szolgáljam Őt. Hogyanis hagyhatnám el a szolgálatát?” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 7.9.28.)

És ez a kötelesség a szereteten alapul. Nem egy kényszer, hanem egy őszinte vágy arra, hogy kifejezzük a hálánkat. Visszafizetni nem tudjuk, amit kapunk Tőled, mert azt lehetetlen visszafizetni, amilyen áldozatot vállalsz, hogy kiments minket az anyagi lét sötétségéből. Szeretném hát most csupán megköszönni Neked mindazt a tanítást, törődést, szeretetet, amit kaptam Tőled.

Ez az ünnep azért is nagyon szép, mert ilyenkor még jobban és többet emlékezhetünk Rád. A szentírásokban az áll, ha a tanítvány mindig emlékezik minden tetteiben és gondolatában a lelki tanítómesterére és az utasításaira, a lelki tanítómester mindig a tanítvánnyal van.

Mindig velünk vagy, még ha el is hagyod Vraja-dhāmát, a gondolatainkban velünk vagy.

Maradok örök szolgád:

Ekāvalī devī dāsī

Bhaktin Fodor Kata

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Minden dicsőséget Ő Isteni Kegyelmednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az ISKCON Guruinak!

Először is szeretnék nagyon boldog születésnapot kívánni megjelenésed alkalmából! Nagyon sok erőt és egészséget is kívánok a mindennapokhoz és azokhoz a kihívásokhoz, amelyekben közösségünket vezeted!

Szeretném kifejezni hálámat azért a lehetőségért, azért a helyzetért, hogy utasításaidon és tanításaidon keresztül lehetőségünk van az Úr Gaura-Nitāit szolgálni. Azt hiszem, az egyszerű embereknek, akiknek a szívük tele van sértésekkel, jellemük pedig hibákkal, azok, akik a Kali-yuga rohanó bolondságaiba születtek az egyik legtermészetesebb dolog a munka. A munka a pénzért, a megélhetésért, az önös célokért. Munka érdekből, muszájból, megegyezésből,

és azért, mert ezt láttuk, tanultuk, és mert ezt várják el tőlünk. Semmihez sem fogható kegy, hogy ezeknek a személyeknek, mint amilyen magam is vagyok, közösségünk a Te vezetéssel lehetőséget biztosít, hogy az értelmetlen robotolás helyett, vagy éppen közepette, olyan munkát végezzünk, ami értékes, aminek célja van, ami a szó legnemesebb értelmében szolgálat. Az emberek elméjét állandóan a megnyilatkozás, a tettek kötik le, valamit csinálni akarnak, valamivel szeretnék felhívni magunkra figyelmet. A Kṛṣṇa-tudatban nem kell tétlenné válnunk, hanem végre értelemmel és valódi célokkal tölthetjük meg ezeket a tetteket. Ez egy kimondhatatlanul nagy kincs az egyszerű, a kötőerők hatásába végtelenül belebonyolódott emberek számára!

Szeretném kifejezni végtelen hálámat, hálánkat, azért, hogy a Kṛṣṇa-tudat tanításai által lehetőséget adott az embereknek, hogy egyszerű életükbe, apró-cseprő hétköznapijaikba bevonhatták a lelki életet, megtanulhatunk szolgálni, és ezáltal lehetőséget kaptunk Tőled valóban élni.

Kívánok további nagyon sok örömet, életerőt terveid megvalósításához, könyved befejezéséhez, újabb alkotások elkészítéséhez! Hare Kṛṣṇa!

Alázatos szolgád:

Bhaktin Fodor Kata

Gadabhr̥t dāsa

Kedves Guru Mahārāja !

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja! A várva-várt életműved, a *Vraja-dhāma mahimā* írásának végéhez közeledsz. Ha minden igaz idén a végleges stádiumába ér a könyv. Nagyon szép lesz és a *bhakták* már nagyon várják, hogy a kezükbe foghassák, és igyák a nektárt a szemükkel, mely e műből fog szállni alá.

Rengeteg időt és munkát szentelsz ennek a műnek az elkészítésére, amibe már több éve belekezdted. Biztos vagyok benne, hogy nagyon sok áldást fognak kapni a *bhakták*, akik ezt a könyvet fogják olvasni, főleg akkor, ha képesek lesznek megérteni a mélységeit is és megvalósításokat kapnak belőle.

Vannak, akik sok-sok év lelki gyakorlat után csalódottá válnak és elmegy a kedvük a lelki élet gyakorlásától, azért mert azt gondolják, hogy nem váltak

valóra a számításaik. Próbáltak függeni egy intézményen, személyeken, és bizonyos változások miatt úgy érzik, hogy kicsúszott a lábuk alatt a talaj. Megtörnek, rosszabb esetben kritizálóká válnak és eltávolodnak.

Az Úr Kṛṣṇa kijelenti a *Bhāgavad-gītāban*:

*ananyās cintayanto mām ye janāḥ paryupāsate
teṣāṁ nityābhiyuktānām yoga-kṣemam vahāmy aham*

De akik kizárólagos odaadással mindig Engem imádnak, transzcendentális formámon meditálva, azoknak elhozom, amire szükségük van, s megőrzöm, amijük van.

Megkérdézheti valaki, hogy akkor Kṛṣṇa nem váltotta valóra az ígétét? De igen. A hibát először is magunkban kell keresni. Valóban megteszünk mindent Kṛṣṇáért, kizárólag Őt imádjuk, vagy van más célunk is, mint az Ő elégedettsége?

Nem veszíthetjük el a hitünket Kṛṣṇában és tanításában. Kétségtelenül pontosan azt kapjuk (jót vagy rosszat), amit megérdemelünk. Ezért hiba másokat hibáztatni a velünk történetek miatt még akkor is, ha látszólag áldozatok vagyunk.

Śivānanda Sena hozzáállása szép példa számunkra. Nityānanda prabhu látszólag igazságtalanul bánt vele, ő mégis nagy örömmel fogadta büntetését és nem keresett kifogásokat állítólagos bűne miatt.

A lelki élet gyakorlóit időnként teszteli Kṛṣṇa, hogy valóban érettek-e a továbbjutásra. Nekünk törekednünk kell, hogy átjussunk ezeken a próbatételeken és ne torpanjunk meg soha.

Kedves Guru Mahārāja! Te élő példája vagy, hogyan kell ezeken a teszteken átjutni. Neked mindig szilárd hited van Kṛṣṇában és Śrīla Prabhupādában. Kizárólagos odaadással imádod és szolgálod Kṛṣṇát minden pillanatban ezért mindent elhoz Neked Kṛṣṇa, amire szükséged van, és mindent megőriz Kṛṣṇa, amid van.

Életeddel példát mutatsz, hogyan kell élni a Kṛṣṇa-tudatot minden körülmény között.

Mindent köszönök szépen! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Jelentéktelen szolgád:

Gadabhṛt dāsa

Gadagrāja, Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Oly sok példamutató tulajdonságod van, amivel inspirálsz a tanítványaidat az odaadó szolgálatukban! Az egyik közülük a végtelen alázatosságod. Előfordul, hogy a tanítványaid nem segítenek vagy éppen akadályoznak a szolgálatodban, prédikálásodban.

Az egyik alkalommal tanúja voltam egy ilyennek és lenyűgözött, ahogy ezt kezelted. Volt egy gyűlés, amin meg se rezdültél, és azt a „beszédese” csendet se használtad, amivel jelezni szoktad, ha nem értesz egyet valamivel. Talán érzelmileg megérintett, hogy így lekorlátoznak, de teljesen kiegyensúlyozott maradtál.

Néhány nappal később mondtad is egy leckén, hogy egy *sannyāsī* nem független, az intézményen belül prédikál. Mint mindig, most is a viselkedésseddel mutattad nekünk a példát, hogy hogyan cselekszik egy *anartháktól* megszabadult, meghódolt *bhakta* ilyen helyzetekben.

Ahogy megfigyeltem, legtöbbször vagy talán mindenki, aki elmegy vagy egy kicsit távol marad a mozgalomtól, azért teszi ezt, mert túl büszke ahhoz, hogy fel tudja dolgozni azt, hogy néha úgy értékeli (csak ő értékeli úgy), megbántják és semmibe veszik a véleményét.

Bár ha belegondolunk és elemezzük ezeket a helyzeteket, a *vaiṣṇava siddhānta* ismeretében nyilvánvaló, hogy a sors osztja a lapokat és Kṛṣṇa árgus szemmel figyel ilyenkor, hogyan dolgozzuk fel a velünk történeteket, hiszen Vele is hasonlóan fogunk majd viselkedni. Kíváncsi, hogy a tesztek záporában megértjük-e eredeti helyzetünket. (*Dāsa anu dāsa...*)

Gaura Śakti prabhu egyszer így vigasztalt, mikor rosszul kevertem a sors kártyáját és néhány rossz lap jött: „Minden *bhakta* életében eljön az az idő, mikor meg kell tanulnia és találnia az igazságot az igazságtalanságban” És milyen igaz...! Talán néhányunk bedurcázása, Kṛṣṇától való elfordulása és az anyagi világba való eljövetele is ilyesmi szituációk között történt. Akkor régen eredeti helyzetünkben, Vṛndāvana örömadó ligeteiben, amikor még minden olyan szép volt...

Bhakta: ”Kṛṣṇaaaa, Śrīdhāma megint ellopta az uzsonnámat, mikor aludtam és te láttad! Miért nem védtél meg?”

Kṛṣṇa nem válaszolt, csak jóízűen nevetett és élvezte a *sākhya rasa* ilyesféle csintalanságait.

Bhakta: "Ez nem igazság! Engem csak kihasználtok, bántotok! Ez rosszul esik nekem! Nem játszom veletek! Hagyjatok békén! Nem akarok a játékszeretek lenni." – És durcásan elvonult!

Aztán persze Kṛṣṇa hétszer megkérte, hogy ne menjen el, de akkora már késő volt, a *bhakta* teljesen mufurc lett, és végül Kṛṣṇának nem volt mit tennie, elrendezett neki egy szép nagy lótoszvirágot, ahol egyedül kedvére játszadózhatott magányosan gubbasztva Brahmaként az illúzió végtelen fajta videó játékában azon élvezkedve, hogy milyen jó, ha mindenki felett állunk és minden a miénk.

Olyan nehéz kikerülnünk ebből a helyzetből.

Végezzük a lelki gyakorlatainkat azzal az illúzióval, hogy csak Kṛṣṇában elég bízunk, nem kellene más menedékek, de ez a szerep már le van osztva Śrīmati Rādhārāninak. Mi csak az ő szolgáinak a szolgáinak a szolgálói lehetünk. Tehát nekünk marad a *dāsa anu dāsa*...

Szerencsére a *bhakta* társadalom, amiben élünk, néha elrendez olyan helyzeteket, ahol bebizonyíthatjuk Kṛṣṇának, hogy igenis készen állunk és nem nagy gond, ha ellopják az uzsonnánkat.

Köszönöm neked, hogy a jellemeden, tulajdonságaidon és a viselkedéseiden meditálva mindig erőt tudok meríteni butácska életem polírozgatására!

Szolgád:

Gadagrāja dāsa

Gandharvika-prema, dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ma van a születésnapod, így ma is, mint minden nap, a te kegyedre és dicsőségedre gondolok és emlékezem.

Arra a kegyre, amit még az olyan kutyák is megkaphatnak, mint jómagam. Mert számomra nem kétséges, hogy egyetlen dolognak köszönhetem azt, hogy még itt vagyok, és itt lehetek a *bhakták* között, és ez a te és a lelki tanítómesterem indokolatlan kegye. Az, hogy képesek vagytok engem úgy lefoglalni és olyannak elfogadni, amilyen vagyok, hibákkal és anyagi vágyakkal

telinek. Ki más lenne erre képes, a nagy lelkeken kívül? Még egy ilyen büszke mihasznának is képesek vagytok olyan szolgálatot találni, ami még alacsony szintű lelki gyakorlatok, lelki látásmód, vagy minimális meghódolás nélkül is végezhető. Évek óta hálás vagyok ezért, és az elesettségem miatt nap mint nap megbánást és szégyent érzek, noha kívülről ez a leginkább épp ellenkezőképp látszik.

A mai napon egyszerűen csak szeretném megköszönni mindazt, amit eddig kaptam és folyamatosan kapok tőled, és arcátlanul további indokolatlan kegyért imádkozom, mert nincs más esélyem...

*ohe! vaiṣṇava ṭhākura, doyāra sāgara,
e dāse koruṇā kori'
diyā pada-chāyā, śodho he āmāya
tomāra caraṇa dhorī*

Ó, tiszteletreméltó Vaiṣṇava Ṭhākura, ó, kegy óceánja, légy kegyes hozzám, elesett szolgálodhoz, és lótuszlábad árnyékával tisztíts meg a bűneimtől! Kétségbeesésemben lótuszlábadba kapaszkodom. (Bhaktivinoda Thākura: *Ohe! Vaiṣṇava Ṭhākura, a Śaraṇāgatiból*)

Szolgád:
Gandharvika-prema dāsī

Gaura Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Isteni kegyelmednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném ismét megköszönni Neked, hogy temérdek áldozatot hozva lankadatlanul vezetsz a Kṛṣṇa-tudat ösvényén. Te tökéletes Lelki Tanítómester vagy, aki a szentírások *ācārya*-definícióján túl még a tökéletességnek is a legfelsőbb szintjén képviseled Kṛṣṇát, hiszen egyszerűen szereted Őt.

Ennek a szeretetnek egy cseppjéért imádkozom hozzád, hogy végre a kemény szívem felengedhessen kicsit, s hogy el tudjam fordítani a fejem az önzés és az egoizmus mezsgyéjéről. Szívem kőkemény, s csak a Veled való kapcsolatodnak köszönhető, hogy még nem váltam magam is kővé teljesen.

A napokban beszélgettem egy Bhaktis hallgatóval, aki bimbózó Kṛṣṇa-tudata kezdetén az amúgy általa nagyon kedvelt és izgalmas világi foglalkozását kezdte el Kṛṣṇa szolgálatában lefoglalni, használni. Ő fogalmazta meg a következőket: „Amikor a munkámat világi célból és tartalommal végzem, az bennem megnövekedett adrenalin szintet eredményez, amikor azonban lelki tartalommal és Kṛṣṇa szolgálatában foglalom le, az egyszerűen boldoggá tesz”.

Ez Guru Mahārāja tulajdonképpen a Te tanításaidnak az essenciája, amely felismerés csak a Te kegyedből nyilvánulhatott meg e kedves lélek szívében.

Kérlek Guru Mahārāja! Engedd meg, hogy Lótusz Lábaid menedékében maradhassak, s hogy örökké tudjak emlékezni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara transzcendentális formájára, neveire és kedvteléseire.

Szeretettel maradok örök szolgád:

Gaura Kṛṣṇa dāsa

Gaura-bhāvana, devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Egy közönséges ember születésnapját megünnepelni olyan, mintha azt tartanánk annyira örömtelinek, hogy megszületett az anyagi világban. Egy *vaiṣṇava* lelki tanítómester azonban soha nem közönséges ember, így az ő anyagi világbeli megjelenése méltó arra, hogy megünnepeljük. Ilyen alkalomból vagyunk ma itt, hogy tánccal, a szent név közös éneklésével, jellemvonásaid és tetteid dicsőítésével tiszteletünket és hálánkat fejezzük ki Neked, Śrīla Vyāsadeva képviselőjének, aki személyesen vagy jelen az életünkben, és mutatod a Kṛṣṇa felé vezető utat.

Ha rád gondolok, mostanában egy dolog jut az eszembe. Egy olyan fogalom, olyan jellemvonás, amit nagyra értékszel, és amely igazán ritkán fordul elő ebben a világban: hűség. Olyan ritka kincs ez, mellyel csak a kiváló jellemű személyek rendelkeznek. Olyan fogalom, mely a cselekedeteken keresztül nyilvánul meg, és melyet csak az időben lehet értelmezni. Nem értelmezhető egy adott pillanatra, csak hosszú időre, vagy talán csak egy egész életre. Emellett soha nem jelenik meg önmagában, mindig megelőzi a tisztelet, a

megbecsülés és a hála érzése az iránt a személy iránt, aki egy értékes dolgot osztott meg velünk. Ilyen személy számodra Śrīla Prabhupāda, aki a legdrágább kincsét, az isten iránti szeretetét osztotta meg Veled, és ilyen személy vagy számomra Te, aki ezt a mérhetetlen kincset, mely a birtokodba került, próbálsz megosztani velem.

Ha megvizsgálom az életemet, csak nagyon kevés embert találok, aki hozzád foghatóan minden körülmények között, soha nem szűnő lelkesedéssel és megalkuvás nélkül tart ki azon elvek mellett, melyeket egykor elfogadott, és főleg kevés emberre akadok, akit nem tesz olyan felfuvalkodottá az ily módon elnyert helyzete, hogy elfelejtse, kinek is köszönheti mindezt. Különleges vagy azért is, mert azon kevesek egyikeként ismerlek, aki hajlandó volt feladni saját elméje kitalációit, hogy helyükbe az Abszolút időtlen igazságát ültesse. Különleges, mert tetteidet már hosszú ideje csak Kṛṣṇa szolgálatára szenteled úgy, ahogyan azt Śrīla Prabhupādától tanultad.

Bár négy évtized még nem egy egész élet, de mindenféleképpen olyan hosszú idő, amelyben már értelmezhető a hűség fogalma. Számomra az életed csodálatos példája annak, hogyan működik az odaadó szolgálat folyamata pusztán annak köszönhetően, hogy hűségesen követed a lelki tanítómesteredet, és ezáltal Kṛṣṇa. Azt hiszem ez a legnagyobb titok, amely hiába van felfedve, a valódi tartalma és jelentősége egyelőre rejtve marad előttem.

*śrī-guro paramānanda   premānanda phala-prada
vrajānanda-pradānanda   sevāyām mā niyojaya*

„Kedves lelki tanítómesterem, aki a legnagyobb boldogság gyümölcset – az istenszeretet nektárját adod, kérlek foglald le Śrī Kṛṣṇa gyönyörteli szolgálatában, aki boldogsággal árasztja el Vraját.”

Ezt az imát mondom reggelente, mert nincs más reményem, mint hogy végtelen számú hiányosságom ellenére továbbra is lefoglalsz az Úr Caitanya és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatában. Azt remélem, ha *bhakták* között tudok maradni, itt a Te menedékben, talán egyszer kedvessé válhatok számodra, és ezáltal – Śivānanda Sena kutyájához hasonlóan – elnyerhetem az Úr Caitanya kegyét.

Kérlek légy kegyes hozzám.

Jelentéktelen szolgád:
Gaura-bhāvana devī dāśī

Gaura Kirtana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Segít a lelkeknek, hogy tisztuljon a szív
Istent, hogy elérd, mindíg harcba hív
Visszavár, még akkor is, hogyha elhagyod
Apaként könnyet ont, ha hallja bánatod
Rejtélyes úr és nagytudású hős ő
Alázatával mindenkit legyőző
Messzi vidékeken is visszavárt vendég
Akinek szívében mindig ott a Szent Név...

Megigéző lénye, mint egy hadvezér
Alaptalanul soha semmit nem ígér
Hajnali napfény az alvó lelkeknek
Akik hangjára léha álmukból felkelnek
Rend a káoszban, minden vágya ez
A lelki kincsekért mindent felfedez
Jövöbelátó irodalma mély
Akár Kṛṣṇa, a Legfelsőbb Személy...

...S ha tudni szeretnéd ki ez a nem-mindennapi ember
Olvasd a kezdőbetűket
És ajánld hódolatod Neki nagy tisztelettel...

Guru Mahārāja kī jaya!

Jelentéktelen szolgáló:
Gaura Kirtana dāsa

Gauramaṇi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Miközben e sorokat írom, és elbűvölő személyiségeden meditálok, Śrīla Prabhupāda bátorításai és buzdításai jelennek meg az elmémben. Ő Isteni Kegyelmének azt a kérését idézem fel magamban, melyben arra inspirálta a követőit, hogy Hozzá hasonlóan vállaljanak nagy felelősséget a prédikálásra és tegyenek annyit, amennyit Ő tett az elesett élőlények felemelése érdekében.

Természetesen Śrīla Prabhupādához hasonlót alkotni, véghezvinni egyszerűen lehetetlen. Kedves Guru Mahārāja, egyedülálló tetteid és eredményeid a prédikálás területén mégis teljességgel lenyűgözőek és felfoghatatlanok. Mindezek a sikerek szeretett lelki tanítómestered iránti háládat és eltökéltségedet jelzik, a Neki végzett szolgálatodban.

Mi, mint tanítványaid joggal lehetünk büszkék Rád, egy olyan kiváló személyiségre, aki beteljesíti Śrīla Prabhupāda fentebb említett vágyát.

Kedves Mesterem, bár sokszor elkeseredem saját hiányosságaimat látva, szavaid és társaságod mégis reményt és erőt adnak szolgálatomhoz és lelki gyakorlataimhoz.

Néhány nappal ezelőtt például, egy sankirtana gyűlés alkalmával a meghódolásról beszéltél.

Azt mondtad, ha minden pillanatban tudatosak vagyunk, az azt jelenti, hogy teljesen átadtuk magunkat szolgálatunknak, azaz meghódoltunk.

Ahogy hallgattalak, Rajtad gondolkodtam. Szavaid, a megvalósításodból adódóan végtelen erőt sugároztak.

Kifejezted azt is, hogy egy *vaiṣṇava* célja az, hogy tökéletes legyen. Ezért mindig arra kell törekednie, hogy tökéletesítse önmagát. Képességeihez mérten fejlesztenie kell magát az élet minden területén. Ahogy beszéltél, ittam minden kijelentésed, mert bennük Rád és csodálatos jellemedre leltem.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném újra és újra kifejezni köszönetemet Neked, a legnagyobb és példádért, amit Śrīla Prabhupāda hűséges tanítványaként állítasz elénk.

Kérlek, áldj meg, hogy hasznos tagjává tudjak válni az általad épülő lelki társadalomnak itt Magyarországon, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara birodalmában.

Szolgád: Gauramaṇi dāsa

Gaurāṅga ḍāsa

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd jelentéktelen hódolatomat lótuszlábaid *cintāmaṇi*-porában! Minden dicsőséged transzcendentális megjelenésed napjának, minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának, akinek misszióját egygé tetted a szíveddel. Minden dicsőséges imádott múrtijaidnak, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának, akik a Te hívásodra nyilvánultak meg Magyarországon, hogy áldásukban részesítsék az anyagi világ e tudatlan szegletének lakóit.

Azt, hogy ki szereti igazán az embert, ki az igazi barátja, az alapján lehet megállapítani, hogy mit kapunk tőle, és mit kér cserébe. Minden jó dolgot, ami az életemben történt, Tőled kaptam, és igazából nem sok mindent kértél cserébe. Egyszer egy beszélgetés során azt mondtad nekem és néhány tanítványodnak, hogy ebben a világban a *guru* és tanítvány kapcsolatában vagyunk, de a lelki világban inkább barátok és barátnők vagyunk, akik együtt szolgálják Kṛṣṇát. Természetesen én is szeretném egyszer elérni ezt az emelkedett helyzetet és látásmódot, de még nem biztos, hogy elég erős a vágyam hozzá. Legalábbis annyira biztosan nem erős és tiszta, mint a Tiéd, akit az égvilágon semmi sem tud eltéríteni a tiszta odaadó szolgálat itánti eltökéltségedtől.

Én még egyelőre szeretném a hiteles tanítvány helyzetét megvalósítani, mert először az első lépéseket kell megtenni. A *vyāsa-pūjā* ünnepség jó lehetőség arra, hogy minden évben visszatekintsek kapcsolatunkra, és számot vessek magamban, hogy mennyire tudtam valódi tanítvánnyá válni. Visszaemlékszem első instrukcióidra, és azon gondolkodom, hogy mennyire voltam képes végrehajtani őket az elmúlt húsz év alatt.

Amikor kegyesen elfogadtál a tanítványodnak, kaptam Tőled egy könyvet, amelyiknek a címe a „Lelki tanítómester és a tanítvány” volt, és Śrīla Prabhupāda idézeteit tartalmazta a *guru* és a tanítvány kapcsolatáról. Ugyanakkor azt kérte tőlem, hogy soha ne kövessék el sértéseket a *bhakták* lótuszlába ellen, mert akkor sem Te, sem Kṛṣṇa nem lesz elégedett velem. Azt az utasítást is adtad, hogy ebben az életemben tökéletes úriemberré kell válnom, mert Śrīla Prabhupāda azt mondja, hogy a *bhakta* egy tökéletes úriember.

Természetesen *guruként* Te mindkét dologban tökéletes példát mutatsz. Sohasem követsz el sértéseket a *vaiṣṇavák* lótuszlába ellen, és vezetőként még a legkényesebb helyzeteket is a kellő tapintatossággal és tisztelettel kezeled, a hamis egó leghalványabb árnyéka nélkül. Ugyanakkor minden helyzetben

tökéletes úriemberként viselkedsz, akár az istentestvéreiddel, akár a tanítványaiddal vagy, akár az oltáron vagy a *kīrtana* közepén, akár egy prédikáló programon vagy egy fontos emberrel való találkozón.

Az udvariasságot és az etikett makulátlan betartását még azok az emberek is nagyra értékelik, akik egyébiránt nem fogékonyak az odaadó szolgálatra, vagy Kṛṣṇa tanításaira. Sok mindenkit ismersz, akik nem hisznek ugyan Kṛṣṇa odaadó szolgálatában, de Téged egy nagyszerű embernek tartanak. Talán ez a kapcsolat egy tiszta *bhaktával* és az öntudatlanul végzett odaadó szolgálat képessé teszi őket arra, hogy következő életükben ők is meghódoljanak Kṛṣṇa előtt.

Nekem még sok erőfeszítést kell tennem, hogy ezt a két kezdeti utasításodat tökéletesen tudjam követni, de addig is reménykedem indokolatlan kegyedben, mert bármilyen haszontalan vagyok is, mindig menedéket adsz és utat mutatsz az életem és a lelki fejlődésem zezugos útvesztőjében. Természetesen a problémák nem léteznek, csak önmagunk hozzuk létre őket. Vagy legalábbis nem olyan bonyolultak és áthidalhatatlanok, ahogy feltételekhez kötött elménk számára tűnik. Te mindig képes vagy magmutatni a legkézenfekvőbb és leg-Kṛṣṇa-tudatosabb megoldást az élet legkülönbözőbb problémáira. Ezért is hálásnak kell lennem. A *guru* sohasem hagyja magára a tanítványt, és ezért a tanítványnak sem szabad soha elhagynia a *gurut*. Śrīla Prabhupāda szavaival zárom felajánlásomat, remélve, hogy a jövőben sem fogom a szemem elől téveszteni a fáklyát, amivel utat mutatsz a Kali-yuga sötétjében.

„Arjuna számtalan érvvel hozakodott elő a vallási elvek és az erkölcsi törvények ismeretében, mégis úgy tűnik, igazi problémájára képtelen volt megoldást találni a lelki tanítómester, az Úr Śrī Kṛṣṇa segítségével nélkül. Megértette, hogy úgynevezett tudományának nem veheti hasznát gondjai elűzésében, melyek már egész létét felemésztették. Ezeket a bonyodalmakat lehetetlen volt megoldania egy olyan lelki tanítómester segítségével nélkül, mint az Úr Kṛṣṇa. Akadémikus tudás, humanista műveltség, magas rang—mind-mind hasznavehetetlenek az élet problémáinak megoldásában. Segítséget csakis egy olyan lelki tanítómester nyújthat, mint Kṛṣṇa. Ebből azt a következtetést vonhatjuk le, hogy hiteles lelki tanítómester az, aki száz százalékosan Kṛṣṇa-tudatú, mert egyedül ő képes megoldani az élet problémáit. Az Úr Caitanya szerint aki mestere a Kṛṣṇa-tudat tudományának, az társadalmi helyzetétől függetlenül igazi lelki tanítómesternek számít.” (*Bhagavad-gītā* 2.8. magyarázat)

Jelentéktelen szolgáló:
Gaurāṅga dāsa

Gaura Nitāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának, istentestvéreidnek, és neked, aki az életedet áldozod tanítványaid fejlődése érdekében!

Dhanurdhara Mahārāja ezt írja egy helyen könyvében, az Odaadás Hullámaiban:

„A *sādhana-bhakti* végzéséhez szükséges tulajdonság függ a Kṛṣṇa iránti vonzódás, vagy élmény minőségétől. Minél hangsúlyosabb ez az élmény, annál alkalmasabb a jelölt. Ennek megfelelően a Kṛṣṇa-tudatbéli fejlődés nem intellektuális képességeken, hanem a *kṛṣṇa-kathā* meghallgatásával kapcsolatos élmény minőségén múlik.”

Miért is írom ezt? Mert a világon számtalan ember olvasta és olvassa a *Bhagavad-gītā*t vagy más transzcendentális irodalmat. Fordítások tucatjai léteznek könyvtárakban, könyvesboltokban. Ám azok közül, akik olvassák e könyveket, csak igen kevesen jutnak el oda, hogy valóban vágyuk keletkezzen végigjárni az odaadó szolgálat ösvényét. Annyi más „út” létezik – mondják –, az élet arra való, hogy kipróbáljuk őket. Persze tudom, sok-sok élet után... De egy olyan *bhakta*, mint te, akinek a szívében semmilyen más vágy nincs, mint szeretett lelki tanítómesteredet követni, szolgálni, megváltoztatja az ilyen emberek életét. A tiszta szívű *bhakta* nem elégszik meg azzal, hogy És te ilyen *bhakta* vagy, kedves Guru Mahārāja. Mert ha a te szádból hallanak Kṛṣṇáról, a *Bhagavad-gītā*ról, ha te éneked a Hare Kṛṣṇát, akkor az emberek más minőségű élményben részesülnek. Azért idéztem Mahārāja könyvéből a fenti sorokat, mert meg akarom köszönni neked – szóval és tettekkel –, hogy nem hagytál magamra, hogy törődsz velem, kedves lelki tanítómestrem, lelki apám.

„A tudatlanok nem képesek méltányolni a Kṛṣṇa-tudatú tetteket, ezért az Úr Kṛṣṇa arra utasít bennünket, hogy ne zavarjuk meg őket, ne vesztegessük az időnket fölöslegesen. Az Úr *bhaktái* azonban még Nála is kegyesebbek, mert megértik szándékát. Emiatt aztán vállalnak minden veszélyt, még azt is, hogy megközelítik a tudatlanokat, s megpróbálják rávenni őket a Kṛṣṇa-tudatú tettekre, amelyek feltétlenül szükségesek az emberi lény számára.” – Írja Śrīla Prabhupāda a *Bhagavad-gītā* 3.29 vers magyarázatának végén.

Így váltam szerencsésé én is, így az istentestvéreim, és még sokan mások. Találkoztunk veled, és nagy szerencsénkre nem mentünk el melletted, hanem

meghallgattunk, és valamennyire megfogadtuk a tanácsaidat is. Illetve, nem hagyta, hogy csak úgy el lehessen menni melletted, hogy süketek maradjunk.

„A *mahātmākkal*, azokkal a nagy lelkekkel társulva, akik száz százalékosan elmerülnek az Úr odaadó szolgálatában, az emberben felébredhet egy parányi vonzalom Śrī Kṛṣṇa iránt.” (Śrīla Prabhupāda, *Az Odaadás Nektárja* 29. oldal)

Így ma, több, mint húsz évvel első találkozásunk után, még mindig elmondhatom, hogy itt vagyok a csapatodban, itt vagyok melletted, mögöttem. Még ma is meghatározó élményem az a pár perc, óra, amit veled tölthettem, amikor hallhattam a szavaidat, az énekedet. Sajnálom, hogy nem vagyok jó követőd, de nem hagyok el, és minden erőmmel igyekszem a tanítványoddá válni.

Ha rád gondolkodok, gyakran jut eszembe, ahogy felolvasol egy-egy történetet Kṛṣṇáról, ahogy a *bhakták* társaságában közöttük ülsz, koncentrálsz az olvasásra, és csak ragyogsz a transzcendens boldogságában. Ilyen egy lelki ember – gondolom, és nincs a világon semmi kincs, ami máshová szólíthatna. Ha tehetném, minden este a lábaidnál ülnék, és hallgatnálak mesélni, beszélni. Persze ez lehetetlen, mindannyian végezzük a dolgunkat, és csak vágyunk arra, hogy mindig együtt legyünk. Persze együtt vagyunk – lelki szempontból együtt, együtt a távollétben. Együtt vagyunk, amikor kedves szolgád mesél rólad, együtt, amikor bölcs megjegyzéseidet hallgatom az interneten, és együtt, amikor könyvet vagy prasádamot osztunk az embereknek. Mindig együtt, egy hangulatban, amit – ahogy legutóbb kifejtetted – szavakba öltetni nem igazán lehet, csak csinálni. Érzések, hangulatok, amelyek meghatározzák „a jelölt alkalmasságát” az odaadó szolgálatra. Azt hiszem, erre mondják, hogy „fél szavakból is megértik egymást”.

Köszönöm szépen, hogy erőfeszítést teszel értem, a barátaimért, és hogy idevarázsolod közénk Goloka Vṛndāvana hangulatát. Köszönöm, hogy megvédsz *māyātól*, a rideg, tudatlanságtól, amibe sajnos oly könnyen belesodródtam. Köszönöm, hogy oly sok nehézség, ellenkezés ellenére kitartasz a szolgálatodban, és számomra is lehetővé teszed a legnagyobb kincs elérését, a máskülönben elveszett lélek számára a Kṛṣṇa-tudat elkezdését, gyakorlását.

Alázatos szolgád:
Gaura Nitāi dāsa

Ghanāśyāma, Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat, egyik jelentéktelen szolgálattól. Újra és újra a porba borulok előtted az én legkegyesebb megmentőm előtt. Ez az egy élet biztosan kevés, hogy kifejezzem hálámat feléd. Életről életre elkötelezett szolgáltnak szeretném tartani magam, de így sem egyenlíthetem ki – sőt meg se közelíthetem – a tartozásaimat, amikkel leköteleztél.

Kedves Guru Mahārāja! Mindig megörvendeztetsz valamivel. Legutóbb amikor második avatásban részesítettél, teljesen levettél a lábamról. Csak úgy kapkodtam a levegőt, amikor megtudtam a hírt. Igazából azt gondolom, hogy a nevedet sem tudod sokszor, most pedig felavattál. Ez a te indokolatlan kegyed. Az avatás délutánján azt mondtad: „Menned kell Rādhe-Śyāmához!” Csodálatos érzés volt számomra, amikor ezt mondtad. Még most is beleborzongok, ha az akkori érzésekre gondolok. Ez valódi meghívás volt a te Rādhe-Śyámádhoz! Meghívtál, sőt követelted, hogy szolgáljam a lótuuszlábaikat. Ha valaki, akkor én biztos nem érdemlem meg ezt, de ez a te indokolatlan kegyed megnyilvánítása. Nagyon kedves vagy Guru Mahārāja, köszönöm szépen!

Talán két éve, hogy megajándékoztál a lótuuszlamuszaiddal. Ez felfoghatatlan volt. Ilyen alázatot és önfeláldozást sohasem láttam. A szívemet fizikálisan is megváltoztattad. Erős, szerető fájdalmat éreztem és megsemmisülést attól, hogy ezt nem lehet visszafizetni. Teljesen letaroltál a szereteteddel. Végtelenül alázatosnak, szerénynek és felsőbbrendűnek látszottál. Amikor megköszöntem neked az ajándékot, arisztokratikus könnyedséggel ezt válaszoltad: „Gondoltam nektek Kāruṇikával még nincs ezekből.” Ez lenyűgöző - gondoltam. Ez a büszkeséged a mély alázat kontrolálhatatlan kifejeződése volt. Ezzel lenyűgöztél. Ezután leborultam előtted és lótuuszlábaid után kutattam. Te szemérmesen hátrébb húzódtál és mély zengő hangon - amíg én a földről lótuuszarcod és összetett kezeidet néztem -, a legszerényebben így szóltál: „Mindig nagyon örülök, ha boldoggá tehetlek!” Hát erre én összetörtem, megsemmisültem a lágyságotól és pont nem emlékszem, de talán el akartam rohantanni a kincsel, a szívemben azzal az érzéssel, hogy ezt tüstént meg kell osztanom valaki mással. De nem tettem, ez az enyém – gondoltam.

Valaki talán azt mondaná, hogy ezek nem nagy dolgok. Mondjon bárki bármit, én szeretlek kedves Guru Mahārāja!

Ami éltet engem az a szerető viszonzás és te Guru Mahārāja erre képzel engem. Örömet szerezni Rādhe-Śyāmának és a *bhaktáinak*, ezt adod nekem. Nagyon szépen köszönöm!!!

Jelentéktelen szolgád:
Ghanaśyāma dāsa

Goloka-pati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget Neked!

Megjelenésed áldásos napján kérlek engedd meg, hogy megkíséreljem megköszönni Neked mindazt, amit Tőled kaptam, kapok.

Kedves Guru Mahārāja! Azok a személyek, akik tökéletessé váltak- legyen az vélt, vagy valós tökéletesség-, elégedetté válnak sorsuk alakulásával és elmerülnek abban, hogy elégedetten ízlelgetik sikerüket. Meglehet, kedvesek másokhoz, de nem feltétlenül foglalkoztatja őket mások élete, problémái és főként nem lelki üdvössége.

Kedves Guru Mahārāja! Elképzelhetetlen jószerencsénknek köszönhetően itt vagy Nekünk Te, aki állandóan azon fáradozol, hogy segítséget nyújtsál Nekünk. Személyesen, leckéiden, podcastjaidon, vagy könyveiden keresztül, hogy így minél többen megtanulhassuk az odaadás tudományát nemcsak Mi, hanem a következő generációk is.

Kedves Guru Mahārāja! Kiválóságod mibenléte nyílt titok hű követőid számára: nem csak jót akarsz mindenkinek, de tudod is, hogy mi az, amire mindenkinek szüksége van. A Feltételekhez kötött lelkek iránti könyörületed arra készít, hogy mindenkit bevonjál Rādhe-Śyāma imádatába. Te nem Magadnak akarod Rādhe-Śyāmot. Mindenkit le akarsz foglalni szolgálattal és teszed ezt olyan különleges szakértelemmel, amire csak az igazán nagy lelkek képesek. Számunkra Te nem egy vagy ezen nagy személyiségek közül. Te vagy, aki eljöttél értünk, hogy megments Bennünk a pokoli élettől és annak talán még pokolibb következményeitől.

Mikor néha, leckéiden, *kīrtanáidon* keresztül megtapasztalok valami csöppnyit az odaadó szolgálatból, akkor megértem, hogy Kṛṣṇa és *bhaktái* szolgálata a legfontosabb tökéletessége.

De sajnos nagyon feledékeny vagyok. Hitem és tudásom száraz levelét elsodorja anyagi vágyaim tornádója. Kedves Guru Mahārāja! Kérlek áldj meg Engem azzal, hogy életem szélviharában menedéket tudjak venni a szent névnel és a *bhaktáknál*.

Köszönök Guru Mahārāja minden segítségét, azokat is amikről tudatos vagyok és azokat is, amikről nem.

Jelentéktelen szolgád:
Goloka-pati dāsa

Gopa-kumāra, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Akinek nincs megfelelő látása, annak nagyon nehéz felajánlást írnia egy csodálatos lelki tanítómesternek. Én erre nem vagyok alkalmas. Ennek ellenére ritkán előfordul, hogy azon a szemüvegen keresztül láthatom a csodát, amit Te adsz nekem. A Kali-yugában élünk, ahol az emberek szíve kőből van, mindig sietnek, boldogtalanok, szenvednek, és nem tudják, mi az élet célja. Amikor könyvet nyújtasz át nekik rajtam keresztül, vagy kimondják az Úr Gaurānga szent nevét hirtelen megváltozik a szívük. Néha láthatom kegyedből, ahogyan megváltozik az arcuk, és megjelenik szemükben az igazi boldogság. Ez nagyon különleges dolog, amit nem tudok szavakba önteni, felemelően csodálatos ebben eszköznek lenni. Bár abszolút nem vagyok fejlett szinten, mégis kicsit megértettem, hogy Te az Úr Gaurānga csodálatos, különleges *saṅkīrtana bhaktája* vagy! Minden dicsőséget Neked Guru Mahārāja! Te a legelesettebbek megmentője vagy, mindenkinek ingyen adod az óceányi

boldogságot, életet csepegtetsz a szívükbe. Igazi érintőkö vagy, mindenkinek azt adod amire leginkább vágyik: Kṛṣṇát! Kiemeled őket, enegem is a fájdalmas biztos halálból. Minden dicsőséget Neked!

Egy leckédben azt mondtad, hogy a védikus rendszerben nem szokás azt mondani szeretlek, inkább cselekedetekkel kell kimutatni. Nem is mondom ki szonban tudnod kell, hogy így van!

Nem tennéd meg, hogy segítesz Nekem abban hogy: életről-életre mindig többet tudjak tenni érted szeretettel és odaadással, hogy igazi meghódlt szolgád lehessenek, és soha ne tudjam elhagyni lótuszlábad szolgálatát.

Kérlek nézd el sértéseimet és bocsáss meg nekem!

A Gurudeva harmadik versszakával szeretnék könyörögni Hozzád:

„Óh Uram és Mesterem! Mikor részesül már ez a *bhakta* kegyed áldásában? Alacsony rendű vagyok és elesett, és nincs sem erőm sem intelligenciám. Kérlek tégy szeretett szolgáddá!”

Önző szolgád:

Gopa-kumāra dāsa

Gopa, Līlādhara, Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 10. énekének 33. fejezetében a 31. vers szerint:

*īśvarānām vacaḥ satyaṁ tathaiṅvācaritaṁ kvacit
teṣāṁ yat sva-vaco-yuktaṁ buddhimāṁs tat samācaret*

Az Úr felhatalmazott szolgálói mindig igazat szólnak, s tetteik mindig követhetőek, amikor összhangban állnak a szavaikkal. Az okos embernek tehát eleget kell tennie utasításainak.

Tavaly előtt készült egy rövid életrajz Rólad, aminek a végszava: „Mindenki legyen boldog!”

A lélek természete, hogy boldog akar lenni, s ennek megfelelően keres magának megfelelően terepet, s olyan személyeket, akik már járatosak az abbéli cselekedetekben, hogy aszerint cselekedjen.

Ahogy említettet egyszer Sanātana Prabhu kérdésére válaszolva: Hát nem örömmel teli dolog szolgálni Rādhe-Śyāmát? Tamāla Kṛṣṇa Goswami Mahārāja eltávozási napján őszentségét idézték:”Egyébként nagyon nehéz elérni közvetlenül Rādhe-Śyāmát, de itt Krisna-völgyben Śivarāma Mahārāja kegyéből mindez jelen van.”

En boldog vagyok, hogy így éhetem az életemet, s remélem ennek már nem lesz kicsit sem vége!

Köszönöm szépen!

Elégedett szolgád:
Gopa Līlādhara dāsa

Gopati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Mindend dicsőséget Neked!

Szeretném csak megköszönni, hogy olyan sokféle módon lelkesítesz bennünket a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására. Gondolok például a leckéidre és a podcastjaidra, amit meghallgathatunk. Utasításaid, tanításaid és személyes jó példád mutatják számunkra a helyes irányt, hogy merre haladjunk.

Különlegesen inspirálóak számomra ezen kívül a *kīrtanák* és a *bhajanák*, amiket Te szoktál vezetni, olyan szerencsésnek érzem magam, hogy a többi *bhaktával* együtt részt vehetek bennük.

Egy különleges élmény volt, amikor egyszer tartottál egy nagy *kīrtanát* Śrī Śrī Dayal-Nitāi Vijāya-Gaurānga előtt és vagy 10-20 Új Vraja-dhāma-i *bhaktát* is meghívtál e nagy eseményre. Rendkívüli volt, hogy én is részt vehettem ezen, és amikor pedig este visszamentünk, akkor Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara örömére a délelőtti *kīrtanán* fellelkesült *bhaktákkal* szép *bhajanát* tarthattunk.

Köszönjük, hogy személyes jelenléteddel is lelkesítesz minket a szolgálatunk végzésére és a *sādhanánk* gyakorlására és a lelki életünk más területein is.

Jelentéktelen szolgád:
Gopati dāsa

Gopésvara, Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhe-Śyāmának, Śrīla Prabhupādának és Neked.

Kérlek fogadd el ezeket az alázatos és jelentéktelen szavakat felajánlásként valakitől, aki az anyagi energia hullámai között hánykolódva, és zavarodottan, még a *bhakták* támogatásával is csak gyenge próbálkozást tud tenni arra, amit a szentírások odaadó szolgálatnak neveznek.

Az elmúlt két és fél év amit Krisna-völgyben tölthettem egy különleges ajándék volt, Śrīla Prabhupāda, a *bhakták* és a Te kegyedből. Parányi részt vállalni a személyes szolgálatodban, segíteni Neked és a *bhaktáknak* abban, amit a *dhāma* megnyilvánítása jelent, Śrīla Prabhupāda és Rādhe-Śyāma elégedettségére.

Személyes jelenléted, kedvességed, jóindulatod, és megszámlálhatatlan kegyes tulajdonságod, akár szavak nélkül is, szolgálatom eddigi legszemélyesebb hangulataival ajándékoztak meg. Miért is lepődnék meg ezen? hiszen: „Minden kinyilatkoztatott szentírás véleménye az, hogy ha csak egy pillanatra is élvezhetjük egy tiszta *bhakta* társaságát, teljes sikert érhetünk el.” (Śrī Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 22.54)

Igazán csak a hálámat szeretném kifejezni e szavakkal, és bárcsak örökre gyökeret verne szívembe ez a hála és szeretet, ami annyi erőt adott nekem, és csak remélni merem, hogy a szolgálat, amit bármikor végzek, elégedetté tesz. Így talán a kegyedben részesítesz, mert hát : „Ha valaki nem részesül egy tiszta *bhakta* kegyében, nem juthat el az odaadó szolgálat szintjére. Még az anyagi létezés kötelékeitől sem szabadulhat meg, a *kṛṣṇa-bhakti* eléréséről nem is beszélve.” (Śrī Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 22.51)

Kérlek, add az áldásaidat továbbra is eleset szolgádnak, aki legtöbbször csak kétségbeesetten próbál tenni valamit azért, hogy szolgálhasson Téged. Reménykedik abban, hogy a szentírások szavainak csak egy parányi szikrája őszintén a szívébe hatoljon, hogy egyszer élete végső és egyetlen céljaként őszintén meghódolva ajánlhassa fel magát örök szolgálatodban.

*aṁśo bhagavato 'smy aham sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityam tat-preṣṭha-sāth karomi svam*

„A legfelsőbb Úr parányi szerves része vagyok, mindig és minden tekintetben az

Ő örök szolgája. Ahogy mindig a kegyében és a kedvességében reménykedem, felajánlom magam az ő legdrágább szolgájának, lelki tanítómesteremnek.”

Elesett szolgád:
Gopeśvara dāsa

Gopīcandra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarama-svāmin iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja, szeretném kifejezni pár szóban Neked a hálám, hogy megmentettél, hogy kegyedben részesítesz, hogy itt lehetek *bhaktáid* között, hogy mindenem megvan, hogy gyakorolhatom a Kṛṣṇa-tudatot, hogy szolgálhatom a *bhaktákat*, és hogy annyi dolgot megmutatsz Vraja-dhāma szépségéből.

Annnyit tudok látni, amennyire tiszta a szívem. Ezért csak úgy látom a világot és ezt a szent helyet, ahol élek, akár egy materialista. Mégis kegyedből még ilyen haszontalan dolog, mint én is képes vagyok koncentrálni és meglátni a valóság egy kis tükröződését.

Nagyon sok minden történik kegyedből Vraja-dhāmában és az egész országban. Vágytam mély társulásokra *bhaktákkal*, de nem tudtam, hogyan lehetne ez valóság. Most megnyilvánult *bhaktáid* kegyéből a tanácsadói rendszer. Egyre láthatóbb most már számomra is, hogy a *bhakták* mély szeretetteljes kapcsolatokat gyakorolnak egymás között, ahogyan azt Rūpa Gosvāmī magyarázza nekünk.

Persze tudom, hogy mély kapcsolatok eddig is voltak. Azonban én csak anyagi szemszögből láttam a *bhaktákat*. Úgy látom, ez a rendszer segít abban, hogy helyesen lássak: megfelelően lássam a *bhakták* kapcsolatait, a *bhakták* erőfeszítéseit, a Te erőfeszítésedet, Vraja-dhāma szépségét, Kṛṣṇa vágyát... segít látom ezeket, hogy hálás legyek.

Így most minden lehetőségem megvan helyesen látni a dolgokat.

Kedves Guru Mahārāja köszönöm a végtelen kegyedet, s bár igazán szerencsétlennek számítok, mert nem tudom azt a szívembe fogadni, mégis abban reménykedem, hogy ha sikerülne megfelelően értékelem a Kegyedet, a *bhakták* társaságát, Vraja-dhāmát, akkor talán majd képesek leszek egyszer valami parányi szolgálatra, amivel elégedetté tudom tenni a *bhaktáidat* és Téged.

Szolgád:
Gopīcandra dāsa

Gopīnātha, dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you for visiting Wales this year. It was inspiring for all of us to see you—especially to see you so excited about Café Atma, the new preaching centre in Cardiff. I hope we can absorb some of that enthusiasm, then I’m sure it will be a success.

This year I have also been fortunate to appreciate Godbrothers & Godsisters dedicating their lives to Kṛṣṇa under your guidance. It’s such a wonderful thing to see devotees close to you measuring their conditioned nature as insignificant.

Great fortune seems to be a reoccurring theme here. As you emphasize in *Śuddha-bhakti-cintāmani*, *Caitanya Caritāmṛta* states “One who is very fortunate gets an opportunity to associate with a bona fide spiritual master by the grace of Kṛṣṇa. By the mercy of both Kṛṣṇa and the spiritual master, such a person receives the seed of the creeper of devotional service.” In addition, I find myself bombarded by inspiration and obligation to water the seed due to your incessantly persistent intervention in my consciousness.

Being your disciple is a great responsibility. I hope I can please you by sincerely endeavouring to step up to this role and honour my side of our relationship. Thank you Guru Mahārāja.

Your servant,
Gopīnātha dāsa

Gosvāminī devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Egyik leckédben beszéltél arról, hogy milyen különleges és ritka dolog amikor egy lélek az anyagi világban találkozik egy *bhaktával*. Ez olyan, mint amikor a kisteknősök kikelnek a tojásból, és futnak az óceán felé, annyi veszély leselkedik rájuk a parton és a vízben is, de éppen arra jön egy hajó, aminek az oldalán van egy lyuk, amibe be tud menekülni. Ilyen szerencsés az aki találkozik egy *bhaktával*, egy hiteles lelki tanítómesterrel, akinek a kegyéből kikerülhet az anyagi világból, megértheti az Istenről szóló tudást, és végezhet szolgálatot.

Sokszor eltűnődöm a jó szerencsém hogy hogyan találkozhattam én egy ilyen csodálatos személlyel, mint Te, a tanítványod lehetek, és végezhetek szolgálatot Śrī Śrī Dayal-Nitāi Vijāya-Gāuraṅának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának. Śrīla Prabhupāda azt írja az Odaadás nektárja című könyvében, hogy Caitanya Mahāprabhu láncolatában a *sannyāsik* néha még azt a kockázatot is vállalják, a Kṛṣṇa-tudat terjesztése érdekében, hogy elfogadnak valakit, aki nem teljesen alkalmas arra, hogy tanítvány legyen. Az ilyen lelki tanítómester kegyéből a tanítvány később fokozatosan felemelkedik.”

Lenyűgöző számomra látni, hogy mennyire átadtad magad Śrīla Prabhupādának és Rādhē-Śyāmának, és így mindig csak azon dolgozol, hogy terjedjen a Kṛṣṇa-tudat és hogy segíts minket a lelki életben végtelen türelemmel, a testedet nem kímélve. Találtam egy verset, ami a *Śrīmad-Bhāgavatamból* való, nagyon szépen illik Rád: „A lelki tanítómester attól válik alkalmassá feladatára, hogy a gondolkodás és a logika útján megértette a szentírások végkövetkeztetéseit, és így képes másokat is meggyőzni róluk. Az ilyen kiváló személyiségeket, akik minden anyagi felfogást félretéve az Istenség Legfelsőbb Személyiségének oltalmába ajánlották magukat, hiteles lelki tanítómestereknek tekinthetjük.”

Köszönöm, hogy lefoglalsz ebben a misszióban, amit Śrīla Prabhupāda öröme végzel. Kérlek add az áldásod, hogy mindig tudjam ezt értékelni, és kérlek tarts meg mindig a szolgálatodban.

Szolgád:

Gosvāminī devī dāsi

Govardhana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Önnek megjelenési napja ünneplése alkalmából!

A *vyāsa-pūjā* jelentőségteljes alkalom, amikor mi tanítványok kifejezzük lelki tanítómesterünk és a tanítványi láncolat felé hálánkat azért, amiért segítséget kapunk a Kṛṣṇa és Kṛṣṇa *bhaktáival* való kapcsolatunk helyreállítására. Ehhez semmi sem fogható, – ahogy ezt Dhruva Mahārāja is kifejezte, miután részesült az Úr társaságában – e mellett minden más jelentéktelennek tűnik.

Szeretném kifejezni hálámat Guru Mahārájának azért a sok ajándékért, amit kapok: magyar nyelvre fordított szentírások Śrīla Prabhupāda és az előző *ācāryák* magyarázataival, Guru Mahārāja könyvei, intézményünk az MKTHK, a *bhakták* társasága és szolgálata, lehetőség *mūrti*-imádatra, Tulasi devī jelenléte és még lehetne folytatni. Guru Mahārāja leckéiben biztat, vegyük komolyan a lelki élet gyakorlását és bemutatja, hogyan végezzük azt helyesen, valamint milyen hibákat kerüljünk el az odaadó szolgálat végzése során.

Köszönöm, amit Guru Mahārāja értem is tesz! Imádkozom, hogy tudjam mindig őszinte *bhakták* társaságában szolgálni Guru Mahāráját és a tanítványi láncolatunkat, ezzel örömet okozva Caitanya-Nitāinak és Rādhā-Śyāmasundarának.

Szolgája:
Govardhana dāsa

Govinda Hari dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat minden dicsőséget Sri-Sri Rādhā Śyāmasundarának és Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate sivarama-svāmin iti nāmine*

Ezt a *vyāsa-pūja* felajánlást most Észak-Írországból írom neked. Amikor arra készülök, hogy felajánlást írjak neked, akkor mindig azon gondolkozom hogy mi legyen a témája. Természetesen ez egy csodálatos lehetőség a tanítvány számára hogy a Kṛṣṇa *vyāsa-pūja* alkamából a tanítvány megfelelően dicsőítse a lelki tanítómesterét. Arról szeretnék írni neked ebben a felajánlásomban, hogy mi mint tanítványaid milyen sok szép dolgot kaptunk tőled, ahogy te tanítasz minket a Kṛṣṇa-tudatra. Mielőtt belekezdenék ebbe a felajánlásba, szeretném leszögezni hogy ez a felajánlás nem becsmérése lenne máshol a világon a Kṛṣṇa-tudatos *bhaktáknak*, vagy más közösségeknek. Egy *bhakta* mindig szerény és alázatos és én is próbálok ennek megfelelően írni, és egy *bhakta* midnig értékeli más *bhakták* Kṛṣṇa-tudatos erőfeszítéseit amit az Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* missziójába tesznek.

Egy csodálatos lehetőséget adott nekem Kṛṣṇa, hogy Śrīla Prabhupāda könyveit oszthatom, most már mondhatom szerte Európában. Ezzel az utazással nagyon sok dolgot lehet tanulni, mindig új és gazdagabb élményekben van részem. Utazásaim során sok ISKCON-templomban is megfordulunk és sok *bhaktával* ismerkedünk meg, akik mint az Úr Caitanya Mahāprabhu fájának levelei vagy virágai oly csodálatosan képviselik és prédikálják az Úr Kṛṣṇa transzendentális üzenetét. Sok *bhakta* itt Magyarországon nem tudja, hogy mi is történik más központokban Európa szerte.

Belekezdenék ennek egy kicsit részletesebb kibontásába amivel megpróbálnálak téged dicsőíteni saját szerény képességeim szerint. A legjobb lenne pontokba szedni és a pontokat jobban kibontani.

1. pont: mit is jelent *bhaktának* lenni?

Egy *bhakta* mindig szerény és alázatos és mellette mindig példát mutat a *vaiṣṇava* kultúra követésével amit mi *sad-ācāryának* hívunk. Amikor Śrī Caitanya Mahāprabhu dicsőítette Śrīla Haridāsa Ṭhākurát a szent név *ācāryáját* ezt mondta neki:

*āṅane ācare keha, nā kare pracāra
pracāra karena keha, nā karena ācāra*

„Vannak, akik kiválóan viselkednek, de nem prédikálják a Kṛṣṇa-tudat vallását, míg mások prédikálnak, de magatartásuk nem megfelelő.”

*‘ācāra’, ‘pracāra’,—nāmera karaha ‘dui’ kārya
tumi—sarva-guru, tumi jagatera ārya*

„Viselkedésseddel és prédikálásoddal te egyszerre teszel eleget mindkét

kötelességnek a szent névvel kapcsolatban. Az egész világ lelki tanítómestere vagy ezért, hiszen te vagy a legfejlettebb *bhakta* e világon!”

Hasonlóképpen mindkét dolgot megtalálhatjuk benned!

Kedves Guru Mahārāja te olyan szépen prédikálsz a Kṛṣṇa-tudatot, s mellette olyan szépen viselkedsz is. Te mint egy szép példája vagy ennek, ezért szerencsések vagyunk, hogy veled társulhatunk és láthatjuk tőled mit is jelent ezt gyakorlatban alkalmazni.

Amilyen képzést te adtál számunkra, hogy ha azt mi mint követőid szépen betartjuk és követjük akkor ezzel az egész világon bárhova mehetünk, mert ez mindenhol megállja a helyét. Ennek vannak apróbb részletei is amibe most nem szeretnék belemenni, de mint egy példa a vendégek fogadása. Mindig nagy öröm látnom, hogy milyen szeretettel és odafigyeléssel godoskodsz a vendégekről akik Magyarországra érkeznek.

2. pont: egy *bhakta* mindig el van merülve a szent név éneklésébe és annak a terjesztésébe.

Te megtanítottad számunkra, hogy hogyan énekezzük Kṛṣṇa szent nevét és hogyan szolgáljuk a szent nevet. A védikus írások kijelentik:

*go-koṭi-dānaṁ grahaṇe khagasya
prayāga-gaṅgodaka-kalpa-vāsah
yajñāyutaṁ meru-suvarṇa-dānaṁ
govinda-kīrter na samaṁ śatāmśaiḥ*

„Még ha valaki tízmillió tehenet adományoz napfogyatkozásakor, sok millió évig él a Gangesz és a Yamunā találkozásánál, vagy aranyhegyet áldoz a *brāhmaṇáknak*, akkor sem nyeri el még a század részét sem annak az eredménynek, ami a Hare Kṛṣṇa énekléséből származik.”

Itt Új Vraja-dhāmában ami történik az csodálatos. Az itt megünnepelt fesztiváloknak nagy híre van az egész világon. Śrīla Prabhupāda hangsúlyozta annak a fontosságát, hogy a *bhakták* szépen ünnepezzék meg az év során lévő fesztiválokat. Amikor te leülsz és elkezdesz *bhajanázni* az olyan, mint amikor megnyílik a lelki világ ajtaja. Akik részt vettek már ilyen fesztiválokon és külföldről jöttek többen már mondták nekem, hogy milyen transzcendentális élményben volt részük.

3. pont: hited Śrīla Prabhupāda szavaiban és ennek az eredménye.

A tanítványnak mindig egy ékköve a lelki tanítómestere instrukciói! Mivel te olyan szépen meghódoltál szeretett lelki tanítómesterednek Śrīla Prabhupādának, ezzel a mghódolással párhuzamosan bámulatos felhatalmazást kaptál.

kali-kālera dharma—kṛṣṇa-nāma-saṅkīrtana
kṛṣṇa-śakti vinā nahe tāra pravartana

„A Kali-korszakban az alapvető vallási rendszer Kṛṣṇa szent nevének éneklése. Anélkül, hogy Kṛṣṇa felhatalmazná, senki sem terjesztheti a *saṅkīrtana* mozgalmat.”

Phalena paricīyate: az ember sikerét vagy vereségét minden tettben az eredményből lehet megítélni. Az eredmény itt látható számunkra ami már megvalósult: szép Budapesti templom és jó prédikálás, Új Vraja-dhāma farm közösség, Bhaktivédanta főiskola, könyvosztás, Food for life program, tudományos prédikálás és sok minden más.

Sehogy máshogy ez nem történhet ez meg, csak úgy hogyha valaki oly odadóan elfogadta és követi lelki tanítómesterének az utasítását.

4. pont: lelkesedésed amivel szolgálod Úr Caitanya Maháprabhu misszióját. Śrīla Rūpa Gosvāmī az *Upadeśāmṛta* 3. versében ezt írja:

utsāhān niścayād dhairyāt
tat-tat-karma-pravartanāt
saṅga-tyāgāt sato vṛtteḥ
ṣaḍbhir bhaktiḥ prasidhyati

A tiszta odaadó szolgálat végzését hat dolog segíti kedvezően: (1) lelkesedés, (2) bizalommal teli törekvés, (3) türelem, (4) a szabályozó elvek szerinti cselekvés [mint *śravaṇam kīrtanam viṣṇoḥ smaraṇam* – hallás és éneklés Kṛṣṇáról, emlékezés Kṛṣṇára], (5) az *abhaktákkal* való társulás kerülése, (6) az előző *ācāryák* lábnyomainak követése. Ez a hat dolog minden kétséget kizárva biztosítja a tiszta odaadó szolgálat teljes sikerét.

Ezt a 6 pontot amit Śrīla Rūpa Gosvāmī felsorol nagyon szépen láthatjuk a te Kṛṣṇa-tudatos életedben. Azt hiszem bátran kijelenthetem minden istentestvérem nevében, hogy a te személyes lelkesedésed amivel gyakorlod a Kṛṣṇa-tudatot milyen nagy inspirációt jelent számunkra tanítványaidnak. Csodálatos képességed van arra hogy a számomra legkilátástalanabb helyzetet egy szempillantás alatt megváltoztasd és pozitív irányba terelve az eseményeket. Biztos sok más *bhaktának* is van erről személyes tapasztalata.

Sorolhatnám még a pontjaimat, de nem szeretném tovább növelni a felajánlásom terjedelmét. Amivel szeretném zárni ezt a felajánlást az egy szép idézet a *Śrīmad-Bhāgavatamból* amit Śrī Uddhava mondott amiután a jógára vonatkozó összes szükséges utasítást halotta Śrī Kṛṣṇától:

*naivopayanty apacitīm kavayas taveśa
brahmāyusāpi kṛtam ṛddha-mudaḥ smarantaḥ
yo 'ntar bahis tanu-bhṛtām aśubham vidhunvann
ācārya-caitya-vapuṣā sva-gatīm vyanakti*

„Óh, Uram! Még ha olyan hosszú élettel lennének megáldva, mint Brahmā, akkor sem tudnák még a transzcendentális költők és a lelki tudomány alapos ismerői sem kellőképpen kifejezni Neked hálájukat, amiért megjelenesz két arculatodban – kívül mint az *ācārya* és belül mint a Felsőlélek –, hogy a Hozzád vezető útra terelve felszabadítsd a megtestesült élőlényt.”

Én is ilyen helyzetben vagyok, nem tudom teljesen kifejezni a hálámat neked, mert amit te adtál számomra az több mint amit szavakban ki lehetne fejezni. Mindent meg szeretnék köszönni neked Guru Mahārāja!

Örök szolgád:
Govinda Hari dāsa

Govinda-nandana, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked ezen a kedvező napon!

Idén, hogy 14 éve leköltöztem a farmra. Azóta a tehenészetben vagyok, és itt szolgálom Rādhe-Śyāmot. Nagyon sok szép szolgálatot végezhettem itt az évek alatt Nekik.

Teheneket fejtem, ökröket tanítottam be, és dolgoztam velük. Takarítottam a teheneket és a lakhelyüket. Trágyát hordtam. Gépeket restauráltam. Legeltettem és ettettem a teheneket. Szénát gyűjtöttem nekik. Gabonát termeltem nekik. Borjakat segítettem a világra és neveltem fel. Erdőbe zárandokoltam velük. Meggyógyítottam őket és néha el is temettem.

Vezető lettem. Igyekeztem minél tisztábbá és struktúráltabbá tenni a tehenészetet. Sok kutatást végeztem a tehén tartás és fajták terén. Fesztiválokat rendeztem. Teheneket hoztam, zebu bikát hoztam. Rengeteg gépet hoztam, hogy fejlesszük az önellátást. Elkezdtem az ökrökkel szántóföldön a legkülönbözőbb élelmiszereket termelni-előállítani. Gabonát, babokat, olajat stb.

2010-ben nagyon sok változás volt az életemben. Lemondtam a tehenészet vezetéséről, majd év végén státuszt váltottam, támogató lettem. Nagyon örülök, és nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy ennyi éven át részt vettem Rādhe-Śyāma teheneinek a szolgálatában. Mindezt nem tudtam volna Nélküled felajánlani Śrīla Prabhupāda missziójának.

Nagyon szépen köszönöm Neked, hogy megteremtetted a lehetőséget arra, hogy ezt a rengeteg szolgálatot felajánlhassam Rādhe-Śyāmának. És így megtisztulhassak a bűneimtől, és közelebb kerülhessek Hozzájuk.

Szolgád:
Govinda-nandana dāsa

Guṇa-grāhī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A szentírások azt az utasítást adják, hogy mindenki igyekezzen kikerülni a sötétségből, s menjen a fény birodalmába. Śrīla Prabhupāda a könyveiben elmagyarázta nekünk, hogy az önmegvalósítás folyamata és a haza, Istenhez vezető út azt jelenti, hogy az ember meghódol a hiteles lelki tanítómester előtt, és lótu szlábának porát a fejére szórja. Így léphet előre a transzcendentális megvalósítás útján.

Śrī Vidura könnybe lábadt szemmel borult lelki tanítómestere lótu szlába elé, és így szólt: „Óh, nagy misztikus, óh, legkiválóbb *bhakta*! Indokolatlan kegyedből megmutattad nekem a sötétség világából a felszabadulás felé vezető utat. Ezt az utat járva az, aki megszabadult az anyagi világtól, hazatérhet, vissza Istenhez.”

Meg kell tehát válnunk anyagi vágyainktól is. Ebben az évben betöltöm negyvenedik évemet, s egyre többet gondolok minderre. Noha engedetlen vagyok és lázadok minden tekintély ellen, mégis képes vagyok legyőzni a kétségbeesést és a kilátástalanság érzését magamban, valahányszor lótu szláb határtalan kegyelmére gondolok. Szokatlan érzés számomra, hogy öregszem, s rettegek attól, hogy anyagi vágyakkal a szívemben kell meghalnom. Egyetlen reménységem az a szolgálat, melyet Tőled kaptam. Bár tudom, hogy

alkalmatlan vagyok rá, mégis amikor az embereknek Krisnáról beszélek vagy énekelek, boldog vagyok, és úgy érzem, nem tellik hiábavalóan az életem.

Guru Mahārāja, Te vagy a legkiválóbb *vaiṣṇava* és a legnagyobb szerűbb prédikátor! Kérlek, hatalmazz fel, hogy a részese lehessen az Úr Caitanya missziójának, mellyel megváltja ezt az elátkozott világot. Nārada Muni így imádkozik az Úr Kṛṣṇához: „Ó, hattyú, aki a *vraja-vāsik* szeretetének taván siklasz! Azt szeretném, ha örökké neveidet énekelve, neveid nektárját kortyolva vándorolhatnék szerte a világban. Mindennél édesebb neveid Gokula óceánjából születtek, és határtalanul sokféle öltözéked és cselekedeted dicsőségét hirdetik. Hadd adjam át ezt az örömet mindenkinek, a világok mindegyikében, amint örült módjára az utamat járom!”

Minden dicsőséget Neked isteni megjelenésed alkalmából!

Szolgád:
Guṇa-grāhī dāsa

Gurūtama dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Neked, megjelenésed napján!

Amikor minden évben leülök felajánlást írni Neked, elgondolkodom azon, hogy ki is lehetsz valójában. Próbálom felidézni Veled kapcsolatos élményeim, kapcsolatomat, és rádöbbenek arra, hogy milyen kivételesen szerencsés vagyok, hogy a tanítványod lehetek. Ahogyan telnek az évek, lépésről-lépésre bontakozik ki előttem egyre jobban, hogy milyen kivételes személyiség vagy.

A múlt évben kifejeztem nagyrabecsülésemet és hálámat, amiért emberfeletti elkötelezettséggel írod számunkra könyveidet, azonban azt kell látnom, hogy fő szolgálatod, a könyvírás mellett, legalább olyan elkötelezetten fáradozol a közösségünk építésén, és meditálsz azon, hogy a *bhakták* hogyan tudnák egyre boldogabban, a lelki energia biztos menedékében gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot. Nagy személyiségek egyik szimptomája, hogy nagyratörő célokat tűznek ki mások megsegítése érdekében, saját lemondásaik és nehézségeik útján járva példát mutatnak, és bármilyen akadályt leküzdve töretlen hittel haladnak céljaik felé. Saját szolgálatomban látom, hogy milyen hitre van

szükség, amikor az ember akár egy parányi dolgot szeretne megalapítani, létrehozni. Kezdetben általában minden kezdeményezés csak egy kihívásnak tűnik, tele nehézségekkel, és az embert sok olyan személy veszi körül, akiknek nincs hite abban, hogy az a dolog meg fog valósulni, létre fog jönni. Minél inkább nagyobb tervekről van szó, minél távolabbi a cél, az embernek annál nagyobb hitre van szüksége ahhoz, hogy az meg tudjon valósulni. Amikor van hitünk valamiben, és Kṛṣṇa látja az eltökéltségünket, letisztította a vágyainkat, meggyőződött a motivációnkról, akkor végül segít abban, hogy létrejöjjön egy olyan dolog, ami mindenki lelki felemelkedését szolgálja. Amikor azt látom, hogy milyen eredményeket értél el itt Magyarországon, hány elkötelezett tanítványod van, milyen lelki világot nyilvánítottál meg Új Vraja-dhāmában, milyen központunk lehet Budapesten, milyen rendszerek épültek és jönnek létre a *bhakták* jólétére, akkor egyre jobban értem, hogy milyen hited és vágyad van arra, hogy Magyarország lelkileg felemelkedjen, és milyen hihetetlen mértékben szeretnéd, hogy a *bhakták* boldogan tudják gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot. Vaisesika prabhu azt mondta, hogy egy igaz *vaiṣṇavát* onnan lehet felismerni, hogy hited ad másoknak. Te nem csak egy igaz *vaiṣṇava* vagy, annál sokkal több. Nem csak hitet adsz nekünk, hanem személyes példádön keresztül mutatod számunkra az utat, mutatod, hogy mit jelent a kitartás és az eltökéltség, melyek révén valódi eredményeket lehet elérni a Kṛṣṇa-tudat terjesztésében és fejlesztésében. Csodálatos dolog a számomra, hogy kapcsolatban lehetek Veled, és láthatom, hogy tűzön-vízen át szolgálod Śrīla Prabhupādát és az Urat, rendíthetetlen hittel. A Te hited az, ami számomra erőt ad, meggyőz arról, hogy a Kṛṣṇa-tudat a valódi élet, az egyetlen valóság, és a Kṛṣṇa-tudat terjesztése az ember valódi kötelessége. Példádön keresztül látom, hogy a Szent Nevet szolgálva, az Úr kegyéből csodálatos eredményeket lehet elérni a lelki életben, a prédikálásban, és a *varṇāśrama* társadalom fejlesztésében.

Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek. Bárcsak valaha meg tudnám hálálni azt, amit Tőled kaptam. Tudom, hogy erre soha sem lesz lehetőségem, bármit is tegyek, mert amit kaptam az felbecsülhetetlen és megfizethetetlen, ezért csak annyit tudok mondani, hogy köszönöm!

Örök szolgád:
Gurūttama dāsa

Bhaktin Gyöngyössy Angéla

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Mondtuk a gyerekeknek, hogy megint eltelt egy év, és itt a lehetőség, hogy újra köszöntsünk, dicsőítsünk Téged. Idő híján kérdeztük őket, hogy mit írjunk Neked. Leírom a válaszaikat, így láthatod, mit gondolnak ők.

Ramā d.d. (11 éves): Sokáig kereste a szavakat, aztán könnybe lábadt szemekkel kezdte mondani:

– Ő a második nagypapám. Távol van tőlünk, de mégis nagyon közel hozzánk. Nagyon okos és nagyon hiányzik.

Bhagaván d. (8 éves): Gondolkodott, gondolkodott, majd:

– Nem tudom. Tényleg nem tudom, mit szokás ilyenkor írni. De egyet mindenképpen írj, hogy: Boldog Születésnapot!

Natabara d. (13 éves): Bár már este van és fáradt, nem sokat gondolkodik, csak elkezd mondani:

– Igazából ez egy ünnep, hogy Mahārāja születésnapja van, de engem mégis szomorúsággal tölt el, mert az anyagi világban semmi sem állandó, és Ő öregszik és nem lesz itt mindig velem. Írd le azt is, hogy engem prédikálásra ösztönöz az Ő jelenléte. Az iskolában is mindig szervezek valamit, vagy csak hívom az osztálytársaimat az étterembe, hogy megismerhessék a Kṛṣṇa-tudatot és Őt. Majd kérdezz meg holnap is, és akkor majd mondok még, de most megyek lefeküdni.

Baladeva d. (7 hónapos): Az igazságosság kedvéért megkérdeztük őt is... Gagygott valamit baba nyelven, és nagyokat mosolygott.

Drága Guru Mahārāja, reméljük, ez a kis gyerekszáj derűs pillanatokkal lepett meg.

Ehhez már csak annyit tennénk hozzá, hogy reméljük és imádkozunk érte, hogy egy nap a gyerekeink Kṛṣṇa, Śrīla Prabhupāda és a Te dicsőségedet zengjék mindenhol.

Szolgáid:

Bhaktin Gyöngyössy Angéla, Bhakta Gyöngyössy Balázs és a gyerekek

Haladhara dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to You! All glories to Śrīla Prabhupāda!

As each year in Kṛṣṇa consciousness passes by I feel more and more grateful to you for this most valuable of all gifts that you have so kindly given me. And more and more I pray to be able to have the empowerment to share it with others. To help them as you have helped me. I recognize that I am full of faults and limitations, but I desire that somehow or other I may be able to become a better servant.

Your daily podcasts are a lifeline to me. I so much appreciate that I can hear from you wherever I am in the world. It helps me feel that you are close and guiding me day by day.

You lead by example and are so strong and focused in Kṛṣṇa consciousness. I pray that one day I may also be able to attain these qualities. Thank you for being such a great source of inspiration in my spiritual life. I am eternally indebted to you.

Your servant,
Haladhara dāsa

Hare Kṛṣṇa devī dāsī & Puṇḍarīka dāsa

Our Dearest Śrīla Gurudeva,

Please accept our humble obeisances in the holy dust of your lotus feet this *vyāsa-pūjā* day. All glories to your Divine Grace! All glories to Śrīla Prabhupāda, and All glories to the wonderful saving Grace of our *guru-paramparā* without which our lives would be completely bereft!

Congratulations Gurudeva that you are here to receive all such offerings from your many disciples all over the worlds for it is surely a most tall order!

Just how grateful we are cannot be expressed adequately. I will simply say thank you as you are such a gentleman, and I know you will accept.

Gurudeva I remember when you visited us back in 1994 when we had newly moved into our home that would be called Śrīvāsa Aṅgana. There were some troubling issues on your mind some of which you discussed, and then touching Tulasī's soil in a spirit of total surrender that I could literally hear in your voice you uttered, “*ye tomāra śaraṇa laya tāra vāñcā pūrṇa haya...*”. You then went onto explain that as you had taken shelter of devotional service, all impediments would vanish. To me who has grown up in soils where Tulasī grows wild, and is so often taken for granted you demonstrated a light-bulb moment! Many times since then Gurudeva this live vision and sound of your voice full of utter faith and dependance has emerged in my day to day life. Like a rescue medicine this experience with you has innumerable times sustained me in the battle field of preaching grounds in our daily lives in the western world. Śrīla Prabhupāda called them “*pāścātya deśa...*” Yes, these grounds are challenging Gurudeva, be they in the *grhastha-āśrama*, in our surgeries, teaching or indeed Nāma Haṭṭa Preaching! Puṇḍarīka Prabhu is writing about desolation, isolation and perturbation! Śrīla Prabhupāda would write in his *praṇāma mantra* of these challenging qualities facing us. And on the order of his spiritual master Śrīla Prabhupāda would have the courage to come to deliver them in his senior years! Not only that Śrīla Prabhupāda would choose you to show by *ācārya* to ordinary folk like us just how to hold faith and how to surrender in the face of suffering.

Today Gurudeva you are a shining example to me of how such simple faith in Tulasī's soil has brought you so far. Even more, far as you are, just how you hold us close by your thoughts, your writing, ipods, and text messages. Really by being you as you are Gurudeva. By inspiring love from even my dessert like heart – yes Śrīla Gurudeva we openly love you!

Your servants,
Hare Kṛṣṇa devī dāsī & Puṇḍarīka dāsa

Hari dāsa, és

Ali Kṛṣṇa, devi dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatunkat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget Neked!

Szeretettel köszöntünk a születésnapod alkalmából. Jó egészséget és olyan követőket kívánunk neked, akikkel meg vagy elégedve.

Szeretnénk mi is közéjük tartozni, de sajnos sok hiányosságunk van, Mégis érezzük a kegyet, a *bhakták* odafigyelését, a szeretetet, és anélkül, hogy megérdemelnénk, olyan helyzetekbe kerülünk, hogy tudunk szolgálatot végezni így is.

Sok mindenért hálásak vagyunk neked....

Csodálatos a környezetünk, a konyhánk ablakából látjuk a völgybe vezető utat, a kertünk gyönyörű zöldségeket terem, ebből tudunk adományozni Krisna-völgynek és a *bhaktáknak* is.

A kerítés előtt elhaladó falusiakkal beszélgetünk, mindenkinek lehet egy kicsit prédikálni ilyenkor.

Ha megkezdődik az idegenforgalmi szezon, a recepción lesz szolgálatunk. Ez nagyon jó dolog, szeretjük csinálni, tavaly is már ez volt a szolgálatunk.

A tanácsadói szolgálat csodás lehetőség arra, hogy a *bhakták* közelebb kerüljenek egymáshoz, megismerjék egymást. Sokat tanulunk ezeken az összejöveteleken, és nagyon jól érezzük magunkat ebben a családias körben. A krisna-völgyi *bhakták* a szemünkben szent emberek, és hogy ez így alakult, az a te érdemed Guru Mahārāja.

Bárcsak még sokáig tudnál munkálkodni a misszióban Śrīla Prabhupāda és Rādhā-Syāmasundara és a *bhakták* öröme.

Sok szeretettel, szolgálid:

Hari dāsa és Ali Kṛṣṇa devi dāsi

Harideva, Dāsa

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my most humble obeisances in this most auspicious day of your divine appearance. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to all his servants, *goṣṭhy-ānandīs*, led by such pure devotees as Your Divine Grace.

Recently I have been trying to reflect closely on the causes of success and failure of our society in different spheres, in different *yātrās*, about the cause of success of Hungarian *yātrā*, headed by You.

Browsing through some feedback, given to ISKCON from a position of constructive criticism, it becomes strikingly clear that in long run society becomes ill successful always, when and where justice (or better to say dharma) is not up to the mark. Mistreatment of people (what to say, devotees) by each other or all the more by leaders, having executive power or judicial authority, is the essential sign of age of Kali.

In Śānti-parva of Mahābhārata Bhīṣmadeva explains to Mahārāja Yudhiṣṭhira: “Whether it is the king that makes the age, or, it is the age that makes the king, is a question about which thou shouldst not entertain any doubt. The truth is that the king makes the age. When the king rules with a complete and strict reliance on the science of chastisement, the foremost of ages called Kṛitā is then said to set in. Righteousness sets in the Kṛitā age. Nothing of unrighteousness exists then. The hearts of men belonging to all the four orders do not take any pleasure in unrighteousness. Without doubt, all men succeed in acquiring the objects they desire and preserving those that have been acquired. All the Vedic rites become productive of merit. All the seasons become delightful and free from evil. The voice, pronunciation, and minds of all men become clear and cheerful. Diseases disappear and all men become long-lived. Wives do not become widows, and no person becomes a miser. The earth yields crops without being tilled, and herbs and plants grow in luxuriance. Barks, leaves, fruits, and roots, become vigorous and abundant. No unrighteousness is seen. Nothing but righteousness exists. Know these to be the characteristics, oh Yudhiṣṭhira, of the Kṛitā age. When the king relies upon only three of the four parts of the science of chastisement leaving out a fourth, the age called Tretā sets in. A fourth part of unrighteousness follows in the train of such observance (of the great science) by three-fourths. The earth yields crops but waits for tillage. The herbs and plants grow (depending upon tillage). When the king observes the great science by only a half, leaving

out the other half, then the age that sets in is called Dvāpara. A moiety of unrighteousness follows in the train of such observance of the great science by half. The earth requires tillage and yields crops by half. When the king, abandoning the great science totally, oppresses his subjects by evil means of diverse kinds, the age that sets in is called Kali. During the age called Kali, unrighteousness becomes full and nothing of righteousness is seen”.

Śrīla Prabhupāda writes in his purport to *Śrīmad-Bhāgavatam* 6.2.2: “In human society, properly maintaining religious principles is the duty of the king’s court or the government. Unfortunately, in this yuga, Kali-yuga, the religious principles are tampered with, and the government cannot properly judge who is to be punished and who is not”.

How can we hope to widen our society, if in some places we are unable even to justly keep the right people within the sunday programm building, and to justly banish those, who deserve to be banish? How far this is away from the criterion of success, given by Śrīla Prabhupāda in his *vyāsa-pūja* offering to His Divine Grace Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī Mahārāja, in 1961 (Sixth Vaisistya):

49. When will it come to pass that in every room a temple will be established,
In every corner of the world.

50. That the high-court judge will be a Gauḍīya Vaiṣṇava,
tilaka displayed on his forehead, the glory of all;

51. That a *vaiṣṇava* winning votes will be the president of the land,
And everywhere this preaching will be extended?

Our path is a one of *goṣṭhyānandī* (of one, who derives one’s bliss from serving the society of devotees). *Sādhaka* can progress on the path of *bhakti*, only if he/she becomes more and more selfless. But practice shows, that generally only when there is fair governing, a devotee, especially beginner, can in a long run exercise of putting the interest of society (*goṣṭhī*) above one’s own interest.

It is very difficult to understand the *dharma-tattva*. *Dharmasya tattvam nihitam guhāyām*, „The solid truth of religious principles is hidden in the heart of an unadulterated, self-realized person”. Meditating at this auspicious day on your example and your divine personality, I pray for your blessings to be able to come through the path of *goṣṭhyānandī*, and to be able to grasp the essence of dharma. In *Śrīla Prabhupāda Līlāmṛta* (Chapter 54) it is revealed two principles, by which our society can move on progressively. They are organization and intelligence, *śakti* and *buddhi*. *Śakti-buddhi-hīna*,

āmi ati dīna, koro' more ātma-sātha. „Devoid of skills in organization and intelligence, I am a sorry sight. Please, make me your servant”.

Your humble disciple,
Harideva dāsa

Harī-kīrtana, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Szeretném megköszönni Neked, hogy példamutató életeddel, jellemeddel, kedves és határozott személyiségeddel végtelen mértékben inspirálsz a feltevélekhöz kötött lelkeket.

A *Nava-vraja-mahimā* könyv megírása mellett mindig szakítasz időt a magyar *yātrā* szervezésére, a tanítványok kérdéseinek a megválaszolására, lelki problémáik megoldására.

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura a *Śrī Śrī Gurv-aṣṭakájához* fűzött magyarázatában mondja, hogy aki nagy figyelemmel és odaadással recitálja ezt a gyönyörű imát a *brāhma-muhūrta* idején, hogy a lelki tanítómestert dicsőítse, az halála órájában eléri Śrī Kṛṣṇa örök odaadó szolgálatát.

Szeretnék dicsőíteni a *Gurv-aṣṭaka* kettő versével:

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig arra vágyik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava végtelenül változatos szeretői kedvteléseiről, tulajdonosságairól, neveiről és formáiról.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvāms tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī caraṇāravindam*

Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Ha a lelki tanítómester elégedett, akkor Kṛṣṇa is elégedett.

Indokolatlan kegyedből adtad és adod lótuszlábad menedékét. Avatásom óta kezdem csak érezni, hogy ez tényleg igaz és szeretném azt a vágyat eggyé tenni a szívemmel, hogy elégedetté tegyelek a szolgálattal, életemmel.

Biztos vagyok benne, hogy minden tanítványod teljesen bízik Benned és mindannyian örökké szeretnék a transzcendentális társaságot élvezni. Kṛṣṇa is ugyanígy érez a tiszta szívű társai iránt. Ezért fel el kell fogadnunk azt a tényt, hogy nem leszel mindig itt fizikai testedben, de utasításaid hű és állhatatos követésével át tudjuk szelni a tudatlanság óceánját.

Jelentéktelen szolgád
Hari-kīrtana dāsa

Bhakta, Hívvelyes Lajos

Kedves Mahārāja!

Kérlek fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

E világban való megjelenésed napján szeretnék köszönteni! Nem mindennapi esemény, hogy egy ilyen személy, mint Te, eljön az anyagi világ legeldugottabb univerzumának, alacsonyabb régióiból származó bolygólyának parányi, jelentéktelen országának elesett és feledékeny élőlényei közé. Ez egy csoda! Néhányan azt mondják, hogy a csoda az Isten cselekedete. Kṛṣṇa végtelenül különleges tettei – köztük a Govardhana hegy felemelése, démonok megölése – közül a legközelebb ez áll hozzám, hogy elküldött közénk. Azért, hogy visszafordíts minket Rādhe-Śyāma és az igazi otthon felé. Ez valóban Kṛṣṇa édes akarata, hogy ide eljőjj. Eléggyé egyértelmű annak fényében, hogy szeretett lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda azt mondja: „Kṛṣṇa küldött fiúkat és lányokat, hogy segítsenek nekem terjeszteni ezt a mozgalmat.”

Gurudevám, Indradyumna Mahārāja egyértelműen utalt rá, hogy Te ezen kiemelkedő személyek közé tartozol. Köszönöm, hogy önzetlenül a mi érdeünkben eljöttél a *dhāmaból*, ilyen végtelenül messze, hogy megnyilvánítsd Vraját, mint Kṛṣṇa tökéletes eszköze, megadva így minden lehetőséget nekünk, kik elfelejtettük az Isteni párt, hogy újra emlékezzünk!

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Hüvelyes Lajos

Bhaktin Hegedűs Ildikó

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Minden évben mikor eljön a nap, hogy újra dicsőíthetlek Téged megjelenésed alkalmából, kedves Mahārāja újra és újra azt érzem, hogy teljesen alkalmatlan vagyok arra, hogy szavakba foglaljam a fenségedet. Pedig a szívem csordultig van ezekkel a szavakkal, mert hát a szívemben ott van a Felsőlélek, és neki nagyon kedves vagy. Minden évben próbálom kifejezni, mit jelentesz ennek a feltételekhez kötött léleknek, aki e testben raboskodik. Megjelentél köztünk az anyagi világban, hogy megszabadíts minket a születés és halál körforgásának szenvedéseitől, melyet mi választottunk, mikor elfordítottuk a fejünket. Elhagytuk Kṛṣṇát akaratunkból, mi akartunk lenni az irányítók. Mostanra az egyetlen esélyünk, hogy újra a Úr társaságában lehessünk, az Te maradtál. Te vagy a kapocs és az elesett lelkek között. Az életed feláldozod értünk, hogy a szenvedéseinket enyhítsd. Csak a Te kegyeden függünk, kedves Mahārāja. Nagyon köszönöm, amit értünk teszel. A vágyam az, hogy tudjalak szolgálni a lelki tanítómestered és Kṛṣṇának tett fogadalmadban. Kérlek, add a kegyed, hogy értékes része lehessen az Úr Caitanya mozgalmának.

Szolgád:
Bhaktin Hegedűs Ildikó

Bhaktin Horváth Anca

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napodon!

Egy hete tartottam egy kis előadást a Bhaktin *Bhagavad-gītā* órán a lelki tanítómester szerepéről, fontosságáról életünkben, valamint arról, hogy egy tanítványnak milyen tulajdonságokat kell kifejlesztenie magában, hogyan kell szépen szolgálnia *guruját*.

Ahogy egyre jobban belemélyedtem a témába, realizáltam, hogy én még milyen messze vagyok az ideális tanítványtól, Te viszont hihetetlenül képesített vagy. Ezt eddig is tudtam, de egészen más, amikor az ember megérti, átérzi igazán, hogy milyen fontos a lelki tanítómester a Kṛṣṇához vezető úton. Én még csak próbálok megérteni, ki is vagy valójában és milyen ritka e lehetőség, amit kaptam, hogy itt lehetek a Kṛṣṇa-tudatos mozgalomban és ismerhetek egy ilyen fantasztikus személyt, mint Te.

A *Caitanya-caritāmṛtában* olvastam, hogy sok millió vándorló élőlény közül egy, aki nagyon szerencsés, Kṛṣṇa kegyéből megkapja a lehetőséget, hogy társuljon egy hiteles lelki tanítómesterrel. Nem is értem, hogyan kaptam én erre lehetőséget! Nagyon nagy kegyben részesített Kṛṣṇa! Abban bízom, hogy tudom majd értékelni e lehetőséget és jó tanítványod leszek!

Most még nagyon sok probléma van velem: nagyon makacs és önfejű vagyok sajnos, de törekszem, hogy ez megváltozzon, igyekszem követni az autoritásokat, főként a Te utasításaidat.

Remélem, hogy alázatos szolgáddá tudok majd válni, képes leszek akár egy kicsit is elégedetté tenni Téged és vágyaidat saját önző vágyaim fölé helyezni.

Már az elején, amikor találkoztam a Kṛṣṇa-tudattal, úgy éreztem, végre hazataláltam, megtaláltam az igazi utat, amely Istenhez vezet. Amikor pedig találkoztam Veled, akkor megtaláltam a lelki apukámat, aki igazi példakép a számomra.

Amikor a murtik előtt állok Krisna-völgyben vagy Budapesten, olykor átérzem azt a nagy kegyet, amit kaptam és nagyon boldog vagyok, hogy itt lehetek és haladhatok igazi otthonom felé. Akkor pár percig semmi más nem foglalkoztat, csak az, hogyan szolgáljam és szeressem Kṛṣṇa. Aztán ahogy jönnek a napok egymás után, sokszor elhalványul ez az érzés.

Próbálok az egész napomat tudatosan és Kṛṣṇa-tudatosan eltölteni: a főiskolán, a jógaórákon és otthon is. Jó élmény látni az iskolában vagy a

templomban, ahogy *bhakták* fejlődnek a lelki életben napról napra. Szeretném, hogy Te is lásd majd, hogy fejlődöm és fokozatosan feladom az önző mentalitást, ami miatt eljöttem Kṛṣṇától. Ha erre gondolok, mindig összeszorul a szívem, hogy mennyire bolond voltam, hogy el akartam jönni Mellőle, nem akartam Őt szolgálni. Remélem, hamarosan visszatérhetek Hozzá, de ez a Te kegyed nélkül nem lehetséges, hisz én egyedül nem sok mindenre vagyok képes. Még rengeteget kell tanulnom, fejlődőm a lelki életben, hogy elérjem azt a szintet, amikor már nem számít semmi más, csak Kṛṣṇa és a Te szolgálatod, függetlenül attól, hogy hol vagyok, milyen körülmények között.

Végtelenül hálás vagyok Kṛṣṇa, miért elküldött Téged hozzánk, és remélem, akár csak egy kis mértékben is, de képes leszek, kifejezni a hálámat emiatt.

Sajnálom azokat az embereket, akik nem ismernek Téged és nem hallottak Kṛṣṇáról sem, nem értik az Ő helyzetét és saját szerepüket. Nagyon üres lehet az életük, még ha ők esetleg nem is így látják. Sok ilyen embert ismerek, aki csak szenved, céltalanul él várva az igazi boldogságra, amit nem a megfelelő helyen keresnek. Csak imádkozni tudok értük, valamint *prasādát* és könyvet adni nekik, és reménykedem, hátha ők is részesülnek majd e hihetetlen kegyben, mint például én is, és érezhetik, hogy sosincsnek egyedül, hisz ha minden anyagi dolog el is veszik, Kṛṣṇa mindig ott van nekünk, Ő az egyetlen kapaszkodónk, a biztos pont az életben.

Köszönöm neked a lehetőséget, hogy egyáltalán hallhattam Kṛṣṇáról és hogy kegyedből a Felé vezető úton haladhatok!

Elesett szolgád:

Bhaktin Horváth Ancsa

Bhaktin Ibolya

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Megjelenési napod alkalmából, minden szépet és jót, lelki boldogságot kívánok!

Szolgád:

Bhaktin Ibolya

(Atula Kṛṣṇa prabhu kongregáltja és sejtjének tagja.)

Indivara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget a te isteni kegyednek!

Śrīla Prabhupāda nagyon szépen elmagyarázza, hogy ki a *guru* és hogyan ismerhetjük fel. A *guru* az a személy, aki a sötétségből a fényre vezeti a tanítványát. Mi ez a sötétség? Ez az anyagi világ az, amit a sötétség, vagyis a tudatlanság világának nevezünk. Śrīla Prabhupāda elmagyarázza, hogy jelenleg mindenki szenved a tudatlanságnak köszönhetően. Az emberek hibákat követnek el és bűnös életet élnek éppúgy, mint amikor valaki nem ismeri a tisztaság alapelveit, s így nem tudja, mi szennyezi be. Az emberek sem tudják, mi okozza szenvedésüket. A lelki tanítómester azzal, hogy transzcendentális tudásban részesíti a tanítványát, megmenti őt a tudatlanság sötétségétől.

Minden nap hallgatom szemináriumaidat, és más leckéidet, amelyeket az elmúlt húsz évben adtál azzal a céllal, hogy lelki tudásban részesítsd tanítványaidat. E mellett pedig néhány éve elkezdted a podcastokat, amellyel újabb segítséget nyújtasz, hogy transzcendentális tudáshoz jussunk. Mivel személyesen is van lehetőségem, hogy társulhassak veled, ezért látom mennyi erőfeszítést teszel mások boldogságáért. Tudom, hogy minden másodperced az odaadó szolgálatnak szenteled, és tetteidben, illetve tanításaidban is hűségesen követed az előző *ācāryák* lábnyomait.

Śrīla Prabhupāda azt is mondja, hogy mindennek Kṛṣṇa a tulajdonosa. A *guru* pedig Kṛṣṇa képviselője. Ennél fogva a tanítványnak kötelessége mindenét felajánlani a lelki tanítómesterének.

Kedves Guru Mahārāja, habár egy csaló és ostoba személy vagyok, mégis kérlek, fogadd el jelentéktelen szolgálataimat és ments meg a tudatlanság óceánjából. Köszönöm a sok segítséget, amit eddig is kaptam tőled.

Jelentéktelen szolgálád:
Indivara dāsa

Īsvara Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretettel köszöntelek isteni megjelenésed alkalmából és egyúttal köszönetemet fejezem ki mindazért, amit sokezer emberért, *bhaktáért*, köztük értem is tettél és teszel.

Beleolvastam most újra abba a hosszú beszámolóba, amit az ISKCON-ban töltött idődről mondtál (és amit aztán lejegyeztek), a kezdeti időktől fogva.

Bár ebben a történeti összefoglalásban félig meddig a külső megfigyelő szempontjából mutatod be a Kṛṣṇa-tudat magyarországi fejlődését, mindenki tudja, aki ebben a folyamatban részlegesen vagy hosszabban részt vett, hogy a dolgok menetének mindvégig Te voltál a motorja és lelki irányítója.

Számomra döbbenetes és lenyűgöző az a fókuszáltság és rendíthetetlen-ség, amellyel a kezdetek óta folyamatosan fejlesztetted a magyar Kṛṣṇa-tudatos közösséget. Nyilvánvaló, hogy nem csak tanúja voltál ennek a fejlődésnek, hanem megálmodója, ösztönzője, szervezője, kivitelezője is.

Azt mondják, a sikeres emberek mindig azáltal lettek sikeresek, hogy életük korai szakaszában eldöntötték, mit szeretnének elérni, aztán pedig minden idejüket és energiájukat annak szentelték, hogy megvalósítsák ezt a célt. A Te esetedben nem csupán egyszerű világi vagy szervezési sikerről van szó, hanem egy elképesztő intenzitású intézményépítésről a kezdeti szinttől – nulla forint, nulla követő – a mai napig és tovább: virágzó hatalmas temp-lomkomplexumok, rengeteg aktív *bhakta*, könyvosztás, ételosztás, szent név és hitelesítés, szimpatizánsok százezrei.

Mindennek a kezdete nem más, mint a Te szívedben lévő odaadás Śrīla Prabhupāda és Kṛṣṇa iránt, amit rendkívüli zsenialitásod egy hosszútávú terv formájába öntött. Minden bizonnyal már a kezdetben elhatároztad, hogy Magyarországot, mint egy kis laboratóriumot arra használd – mindenki áldására –, hogy bemutasd, hogyan lehet a Śrīla Prabhupāda által meghatározott lelki és intézményi projekteket mind egy helyen, egymással kooperációban megvalósítani.

1995-ben (május 7-én) arra a kérdésemre, hogy mi az életed célja, ezt válaszoltad: „Az én életem misszója, hogy kövessem a lelki tanítómesterem utasításait. Śrīla Prabhupāda azt akarta, hogy a könyveit fordítsák le és osszák ki minden házba a világon. Az volt a vágya, hogy mindenkinek legyen lehetősége

a Hare Kṛṣṇát énekelni, *kṛṣṇa-prasādāt* enni, és látni vagy imádni az Úr *mūrti* formáját. Rádásképpen Śrīla Prabhupāda arra vágyott, hogy a *varṇāśrama* intézmény a legpraktikusabb formában álljon a *bhakták* rendelkezésére – akik képesek példát mutatni abban, hogyan éljünk harmóniában a természettel és Istennel –, illetve az egész társadalom rendelkezésére. Minedenekeelőtt pedig Śrīla Prabhupāda azt akarta, hogy a követői tiszta *bhaktákká* váljanak és tökéletes példát mutassanak. Ez volt Śrīla Prabhupāda missziója, így hát ez az én misszióm is.”

Emberfeletti tulajdonságaidat és lelki erődet e célkitűzések szolgálatába állítottad, egy pillanatra sem tévesztetted szem elől a célodat, mindig ennek szellemében cselekedtél.

A magyar Kṛṣṇa-tudatos egyházközösség felépítése ugyanakkor mindennek volt mondható, csak egyszerűnek nem. A Kṛṣṇa-tudat egy magas lelki követelményeket támasztó vallás, ebből kifolyólag az emberek elkötelezettsége – és így a szervezet tagsága – változó. Azonban az ingadozó körülmények és az ingadozó személyi összetétel közepette a Te elkötelezettséged, céltudatosságod egy pillanatra sem rezdült meg. Minden kihívásra válaszoltál, minden válságot megoldottál, az elkötelezettséget vállaló *bhaktákba* jelenléteddel, példádval, leckéiddel hitet öntöttél. Az élen haladtál, és ugyanígy lelkesítesz minket ma is.

Az a sokféle tevékenység, amit egyszerre végeztél és végzel, letagadhatatlan jele, hogy az anyagi energia felett álló, transzcendentális személyiség vagy. Utánozni nem tudunk, de hálásak vagyunk, hogy követhetünk. Én is szívből köszönöm, hogy botladozva, ügyetlenül, olykor magamnak és Neked csalódást okozva, de próbálhatom alkalmazni az utasításaidat, hogy hallgathatom előadásaidat, olvashatom a könyveidet, láthatlak, és gondolkodhatok Rólad. Nincs nagyobb áldás az életemben, mint a Te társaságod, egy fénylően ragyogó tiszta *bhakta*, aki érintésével és hangjával ezreket változtat Kṛṣṇához újra hűséges lélekké.

Kérlek, engedd meg, és segíts, hogy kisugárzásod védelmében maradhasak, és bár az összképet tekintve jelentéktelen módon, ám legalább a magam tisztulása – és ha felhatalmazol rá, mások segítése – érdekében folytathassam lelki gyakorlataimat, szolgálataimat és prédikálásomat.

Guru Mahārāja kī jaya!

Köszönettel, szolgád:
Īśvara Kṛṣṇa dāsa

Jāhnavā-priya, devī dāsī

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace.

A few weeks ago you spoke about how to write *vyāsa-pūjā* offerings in your podcast. It is appropriate to talk about *tattva*, the philosophical understanding of the position of the spiritual master; and to relate anecdotes, pastimes of the spiritual master that strengthen our faith. Yet both understanding the philosophy and being fortunate to witness or be part of your pastimes are by your mercy, Guru Mahārāja. So writing an offering is like worshipping the Ganges with Ganges water – offering back what little I could accept of your great mercy.

Reading your offerings to Śrīla Prabhupāda I can only hope that one day I could develop similar understanding of the position of the spiritual master and a similar service attitude, love and indebtedness. Whenever I hear your podcasts, lectures or read your books I feel very proud that you are my spiritual master. Your erudition and practical application of the philosophy clears up doubts, answers questions and gives a feeling of reassurance that although I do not have a deep understanding of Kṛṣṇa consciousness I can listen to your classes or pod casts and hear the ‘straight line.’ Just listening to your classes awakens a desire to seriously study Śrīla Prabhupāda’s books, try to chant sincerely and preach.

Unfortunately I have not had a lot of your personal association, especially in the last twelve years. I regret that I could not take more advantage of your personal presence when I was living in Hungary. Still, you reach out with kindness and encouragement. When Varṣāṇā asked me if I could help distribute your books in Scotland I told her I will happily do so since I was hoping I could do some personal service to You. She said: “If you had this desire, Guru Mahārāja already knew about it before you did. He spoke about you helping with his book distribution last November.” Thus I can only hope that although I do not see you very often I can be of some service to you and develop a closer relationship

I pray that I could always remain in the association of devotees and see service of Lord Kṛṣṇa and His devotees as the most important and only worthwhile occupation.

Your humble servant, Jāhnavā-priya devī dāsī

Jaya Gopāla dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your divine self.

On this most special day, we are recognizing the important, if not essential position of the Spiritual Master in addition to the love that we feel towards an individual personality – a personality who is beloved by all who recognize and appreciate his love, devotion and sacrifice to the Supreme being, Lord Kṛṣṇa.

The position of Spiritual Master is a lofty one indeed. What greater responsibility can there be in this world? Any soul who is prepared to take up this noble and selfless responsibility in all earnest, is truly rare and deserves full admiration and total respect. The burden of such a responsibility is both heavy and restrictive and requires great self-sacrifice. Yet, as in any endeavour where great sacrifice is made, the rewards are also of great magnitude...

As an amateur astrologer, I would compare you to the awesome and powerful graha (or planet) Saturn or Shani - the great taskmaster!

Shani, although appearing somewhat heavy and harsh, is in actuality supremely merciful in its true and pure meaning. Shani's depth is fathomless and its his inner warmth is unsurpassed by any other heavenly body.

Yet this deeply buried treasure requires honest, sincere, dedicated and purposeful hardwork to uncover, but nevertheless both awaits and is available to any self-effacing soul prepared to get his hands dirty and dig deep.

Guru Mahārāja, I've bought the pickaxe and shovel and I know where to start digging, but as yet have only managed to chip and scrape away around the surface. Weakness of heart, nagging material desires and meaningless distractions are constantly present, yet, somehow or other, the desire to cultivate and increase my love for yourself, for Prabhupāda and the Supreme Lord is also ever-present, for which I am eternally grateful.

Thank you Guru Mahārāja for being constant and leaving the door which leads to your 'inner sanctum' ajar. I am slowly but surely creeping towards it...

Your 'only time is separating' servant,
Jaya Gopāla dāsa

Jaya Hari dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Neked!

Én már évek óta nem írtam felajánlást. Az elmúlt pár évben elég sok mindent megtettem, hogy elfelejtsem mindazt, amit tanultam, vagy amiért jöttem. Hát nem sikerült. Aztán szép lassan megértettem, hogy miért. Segíteni jöttem Neked, kedves Guru Mahārāja. Kérlek fogadd el a szolgálataimat! Tudom, hogy látod a jövőt, és pontosan látod az összefüggéseket. Téged nagyon sokan nem értenek, és azt gondolják, hogy talán valamit nem veszel észre, de nekem mély hitem van abban, hogy mindent látsz, mindenről tudsz.

Köszönöm, hogy itt lehetek, hogy elfogadod a szolgálataimat. Igyekszem nem sok nehézséget okozni, és mindent szépen csinálni. Nem írnék sokat, egyrészt, mert amit szívem szerint írnék, csak Te értenéd, ezért azt inkább máskor mondom el. Nemrég írtam egy verset. Engedd meg, hogy ezzel zárjam a soraimat.

És néha arra jár valaki

Kṛṣṇa sosem ölel meg téged,
Nem is tudja, hogy létezel
De néha a labdája elgurul
A tisztáson túl a sűrűbe
És néha arra jár valaki,
Aki előhalássza
És átnyújtja neki.
Ő csak annyit mondd, hogy
Óh, hát megvan a labda...
Hát, te nem jössz játszani?
És a fiú azt mondja, hogy
Dehogynem!
De hadd hozzam pár barátomat!
Hmmm, hát jó,
Úgyis egy páran elszaladtak,
És nem akarnak játszani.
És a fiú halkán visszaszalad

Azokért,
Akiknek a labdajáték
Az életük...

Szolgád:
Jaya Hari dāsa

Jayadeva dāsa

Dear Guru Maharaja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Who guided the UK through some very turbulent years establishing the *yātrā* as one of the strongest worldwide?.

Who kept the *sankīrtana* mission alive and kicking, when one *guru* or another crumbled and fell?

Who took all the boots and kicks from angry disenchanted disciples of these *sādhūs*?

Who re-invented and established in Britain, the 12 hour kirtans so that everyone could „mend” bringing all generations together for healing, bonding and upliftment?.

Who privately and quietly helped the wives and children of non-sense disciples who decided to abandon them and their spiritual principles?.

Who helped the non-sense disciples to see sense and regain a toe hold in spiritual life even though sometimes they hated him for it?

Who wrote books that made Vṛndāvana appear within our undeserving reach at every turn of every page?

Who tolerated the bricks and stones of the misguided followers of the *apasampradāyas*?.

Who created a spiritual eco-farm of par excellence in an unwanted unvisited part of the world where thousands from all over the world come to visit wonder at and to emulate?.

Who did that under the hailstones of intolerable communistic and religious bigotry?.

Who created the flagship temple for Prabhupāda in Budapest that looks like the Taj Mahal inside but unlike the Taj, feels like the spiritual world?

Who brought Gaura-Nitāi from far away in the spiritual realm and made Them stunningly manifest there?.

Who brought Govardhana Lāla from His comfortable sunny seat on his hill top throne and offered Him an even nicer *āsana*?.

Who made Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara stand on his windowsill for a year or more on the promise of an opportunity to conquer the hearts and minds of Krsna-völgy's residents and visitors?.

Who fulfilled that promise many times over?

Who made the original Rādhā-Śyāmasundara's in Vṛndāvana's Ramaṇa Reti palace experience the pleasurable jealousy of being rivalled and even surpassed in worship and appearance by Their Magyar Majesties?.

Who has saved me, my family members, my god-brothers and sisters from this world and sad to say, from ourselves at times?

Who continues to amaze the devotee community with first class, life changing literatures, that stand humbly but deservedly alongside the glorious literary efforts of Śrīla Prabhupāda as law books for the next ten thousand years?.

Who said to me once „If Śrīla Prabhupāda had told me to jump out of the window I would have done it” because of your peerless, cent per cent surrender to him?

Who loves his god-brothers and sisters in a sweet, child-like and touching way, joking, chiding, reciprocating with one and all of them at the level they wish to be related to, naturally and perfectly depleting your „heavy reputation” down to little more than an out-dated rumour?.

Who do we love as much as anyone and anything on this planet?

You!

Dear Guru Mahārāja.

You!

Your totally insignificant servant,
Jayadeva dāsa

Jayadā Rādhikā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked megjelenési napod alkalmából!

Kedves Guru Mahārāja, ritka kincs vagy ebben a világban, az a személy akiről a szentírások beszélnek. Mindazzal a sok tulajdonsággal rendelkezel amit a tiszta *bhaktákról* írnak. Amikor ez eszembe jut mindig arra gondolok, milyen szerencsés vagyok, hogy én is ismerhetlek Téged. Már maga a megjelenésed is azt sugallja, hogy Te képes vagy minden gonosz dolgot legyőzni és megszüntetni ebben az anyagi világban. Bátor és rendíthetetlen, aki nem alkuszik meg soha. Te valóban az emberek javát szeretnéd. Én is mindig a jó oldalon szeretnék állni a Te hadseregedben, és a *bhaktákkal* együtt harcolni az igaz dolgokért, amit Te közvetítesz, a Kṛṣṇa-tudatot, ami a világot megmenti.

Szolgád:

Jayadā Rādhika devī dāsī

Jayanta, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Számomra bámulatos, ahogy odaadásoddal és rendkívüli hozzáértéssel mindig megtalálod a legmegfelelőbb módszereket, mondanivalót, szavakat, hogy a legjobbat tedd mindenkivel. Bűnös sértegetőket változtatsz erényes lelkekké, kőszívű kételkedőket, makacs istentagadókat hívőkké, látogatókat *bhaktákká* és ingatag *bhaktákat* szilárddá. A pokolt szent helyé, az Úr lakhelyévé változtattad. Indokolatlan kedvességed és áldozathozatalod felfoghatatlan és csodálatos. Köszönöm, hogy csodálatos módon, a könyveiddel lehetővé titted, hogy bármikor társulhassunk Veled, és az előző tanítókkal.

Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok, ezért nem tudom nélkülözni a segítségedet, kérlek tégy engem *bhaktává*. Ha lehetséges, légy szíves fogadd ügyefogyott erőfeszítéseimet úgy, mintha virágokat ajánlanék fel az oltáron.

Szolgád:

Jayanta dāsa

Jayaśrī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Már napok óta gondolkodom azon, hogy hogyan tudnálak Téged megfelelően dicsőíteni és kifejezni hálámat mindazért, amit köszönhetek Neked. Nem könnyű egy olyan sokoldalú személyiségről írni, mint amilyen Te vagy, de azért megpróbálom, mert tudom, hogy ez a képesség is a Te kegyedből nyilvánul meg.

Eszembe jutott egy vers a *Bhagavad-gītā*ból (3.21)

*yad yad ācarati śreṣṭhas tat tad evetaro janaḥ
sa yat pramāṇam kurute lokas tad anuvartate*

„Bármit tegyen egy nagy egyéniség, a közönséges emberek a nyomdokába lépnek, és bármilyen irányadó mértéket szabjon meg saját példájával, az egész világ követi őt.

Ez a vers az igazán nagy személyiségekről szól, akiből jelenleg oly kevés van a világon. Sok híres ember van, akit követnek az emberek, és akik valamilyen különlegesek, de a kérdés az, hogy hová vezetik a követőiket. Śrīla Prabhupāda sokszor mondta, hogy vak vezet világtalant. Sok ostoba ember dicsőíti a még náluk is ostobábbakat, és együtt mennek a pokolba. Nagy karrier és még csak fel sem tűnik, hogy be vannak csapva. Ez az igazi illúzió. Ha valaki képes egy olyan személyiséget követni, aki megmutatja a lelki fény útját, és saját példájával mutatja hogyan kell élni úgy, hogy többet ne kelljen megszületni ebben az anyagi létezésben az nagyon szerencsésnek mondható.

Boldog vagyok, hogy találkoztam Veled, és megkaptam a lehetőséget, hogy elérjem az élet végső célját. Most már csak az elmémmel és az alsóbbrendű anyagi természetemmel kell megvívnom a harcot, hogy ne térjek le az útról.

Olyan sok szép tanítványod van, akik próbálnak Téged elégedetté tenni, és sok szép szolgálatot végeznek Neked, és szeretett lelki tanítómesterednek. Lemondanak a test és az elme kényelméről és csak próbálják követni utasításaidat. Sok nevet fel tudnék sorolni. Mindez azért van, mert példáddal és kitartó hiteddel vonzóvá teszed a lelki életet, ami a gyakorlatban is követhető, és valódi lelki boldogság származik belőle. Képes vagy mindenkinek Kṛṣṇa-tudatot adni, az illető helyzetének megfelelően. Ez az igazi jellemzője egy szent

embernek. Mindenkit össze tud kapcsolni Kṛṣṇával. Néha még *bhaktaként* is úgy gondoljuk, hogy függetlenek vagyunk Kṛṣṇától, és ami velünk történik, az biztos véletlen. Főleg, ha rossz dologról van szó. Nem értjük Kṛṣṇa tervét, és hogy hogyan akar minket megváltoztatni. Ezekben a helyzetekben nagyon sokat jelent egy nagy személyiség magyarázata, tanítása, mint amilyen Te is vagy. Ez megmentheti a *bhakta* lelki életét. Erről már nekem is volt tapasztalatom. Köszönöm, hogy ilyen kedvesen védelmezel, nem csak engem, hanem oly sok követődet és tanítványodat, és ekkora felelősséget vállalsz értünk Śrīla Prabhupāda missziójában. Bárcsak én is őszinte és hűséges tanítványaid nyomába tudnék lépni és lótuszlábaik porával fejemet megszórva képes lennék követni egész életemben utasításaidat!

Minden dicsőséget Neked Guru Mahārāja!!!

Jelentéktelen szolgád:
Jayaśrī devī dāsī

Jitendriya, Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és minden dicsőséget Neked megjelenési napodon!

Ebben az évben is nehezen kezdtem neki a felajánlás megírásának, pedig ez egy olyan jó dolog! Azon gondolkoztam, hogy miért olyan nehéz ezt elkezdenem, hiszen Téged egyáltalán nem nehéz dicsőíteni, hiszen csak jó tulajdonságaid vannak. Az biztos, hogy a lustaságom lehet az egyik fő viszsztatartó erő a másik a szívemben lakozó irigység, amitől még nem sikerült megszabadulnom, a harmadik meg, hogy igazán keveset tudok rólad, ami szintén az én hibám, hiszen sokkal több erőfeszítést is tehettem volna arra, hogy megismerjelek. Szóval a Te dicsőítésed meglehetősen emelkedett cselekedet, amihez ahogyan ebből a rövid bevezetőből kitűnik, egyáltalán semmi képesítésem sincs.

Erről a rövid gondolatról az jut eszembe, hogy a Kṛṣṇa-tudatnak, minden egyes gyakorlata színültig van telve lelki nektárral, mégis olyan nehéz megízlelni ezeket, legalábbis nekem. Te viszont kedves Guru Mahārāja, mindig képes vagy tapasztalni a szolgálatból származó legédesebb ízeket, legalábbis ahogyan én látom, és személyes példáddal és lelkesedésseddel segítesz, hogy valahogy én is, mások is, megkapják annak a végtelen boldogságnak legalább az árnyékát

vagy halvány cseppjét, amit te tapasztalsz! Fel sem tudom fogni, hogy milyen mélységekben tudod tapasztalni a Kṛṣṇa iránti szeretet különféle ízeit, ezért nagyon nehéz erről bármit is írnom. Mindenesetre, mikor együtt *kīrtanozhatok* veled, vagy amikor a múltkori *harināmān* végig melletted énekelhettem, azok a pillanatok vagy percek, vagy órák táplálják az egész Kṛṣṇa-tudatomat. Akkor minden baj megszűnik, minden fájdalom frusztráció, szenvedés távolinak, és jelentéktelennek tűnik. Csak a szent név nektárja marad, legalábbis egy ideig, van amikor egészen sokáig is. És én még ezekben a pillanatokban is tudtam neked problémát okozni, utólag hagy kérjek elnézést, hogy legalább négyszer felbotlottál bennem. Lehet, hogy már nem is emlékszel, de engem nagyon bántott hogyan lehetek ilyen figyelmetlen, főleg amikor még te kértél tőlem elnézést. Problémát okozok neked, és még te kérsz elnézést. Azon gondolkoztam, hogy milyen csodálatos, és egyben nehéz feladat lelki tanítómesternek lenni. Nagyon különleges dolog, hogy elvállaltad ezt a szolgálatot, és hogy ilyen hibátlanul viseled ezt a terhet, ami alatt én valószínűleg másodpercek alatt összeroppannék. El sem tudom képzelni mennyi nehézséget kell vállalnod a tanítványaidért, hogy ez milyen nyomás lehet rajtad. Sok történetet hallottam rólad, hogy milyen tempóban, milyen hatékonyan és milyen eltökélten végzed a szolgálatodat Śrīla Prabhupādának. Igazából nem is kell történetet hallani, csak körülnézni. Krisna-völgy, budapesti templom, *bhakták*, fesztiválok stb. ez mind a Te vágyaidnak a megnyilvánulása. Tökéletes példakép vagy, tökéletesen szilárd, biztos pont az életemben, minden *bhakta* életében. Sokat hallani arról hogy a magyar *bhaktákat* világviszonylatban is elismerik, főként ha meghallják, hogy a Te tanítványaid. Ez bizonyára azért van, mert Te midig mindenben a tökéletes minőségre törekszel, és ez minden tettetted áthatja. Ez nekem is nagyon inspiráló. Szeretnék én is valami olyat tenni érted, Śrīla Prabhupādáért, amivel igazán elégedetté tehetlek. Abban reménykedem, hogy a könyvosztás talán egy ilyen szolgálat, vagy a prédikálás, persze csak akkor, ha megfelelő minőségben tudom végezni. Köszönöm, hogy elfogadod a szolgálatomat.

Minden esetre nekem ez jelent a legtöbbet, amikor veled társulhatok egy *kīrtanán*, vagy egy *bhajanán*. Én valami ilyennek képelem a lelki világot is, hogy együtt énekelünk és táncolunk, problémák, fájdalom, és minden nehézség nélkül. Köszönöm, hogy társulhattam veled, hogy társulhatok veled a *kīrtanákon*, a leckéken és néha egy-egy percre, pár szó erejéig máshogyan is. Valószínűleg képtelen vagyok felismerni ennek a társulásnak az igazi értékét, de talán, még így is meg tudom becsülni, megőrizni, és a szívembe zárni!

Érdemtelen szolgád:
Jitendriya dāsa

Bhaktin Joshna, Vaidya

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I have been trying very hard to find the words to show you my gratitude and appreciation over the years we have known each other in my Kṛṣṇa consciousness. There has been many challenges that I have been through, and I feel like you have been through them too with me. You have always held my hand and lifted me up from my most darkest, lowest moments due to my own stupidity, ego, and selfless. Your smile is one of the things I will always remember no matter what when I am feeling blue, and over challenged the warmth, comfort, and encouragement to carry on more stronger in my Kṛṣṇa consciousness. I guess what I am trying to say is Thank You for being there for me.

Your worst unworthy disciple,
Bhaktin Joshna

Jiva-pāvana, dāsa

Kedves Guru Maharāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget neked, Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *sankīrtana* mozgalmának!

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtüzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.”

Eddig még nem volt lehetőségem megköszönni, hogy tanítvány lehetek. Köszönöm ezt a különleges lehetőséget amit adtál nekem ezzel. Te megkaptad ezt Prabhupādától, és adod tovább a törekvő lelkek felé. Kioltva így az anyagi lét lángoló tüzét.

Mi táplálja ezt a lángoló tüzet? Az önző motivációnk.

Te lehetőséget adsz, hogy szolgálhatunk téged. Így hozzá segítesz minket, hogy ki tudjon fejlődni az a fajta önzetlenség, ami aztán az odaadó életünk alapja lesz.

Neked megvan ez a kincs, így szolgálod csodálatos mestered Prabhupādát.

Menedéket adsz az olyan eleset lelkeknek mint én, kegyesen elnézed alkalmatlanságom.

A kedvező tulajdonságok óceánja vagy, és így én reménykedhetem benne, hogy jelentéktelen szolgálatom elégedetté tesz téged.

Kérlek, gondolj rám mély együttérzéssel.

Jelentéktelen szolgád:

Jīva-pāvana dāsa

Kālahansa, devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget Neked megjelenési napod alkalmából, mikor is a hála mélyebb árnyalatai bontakoztatják ki szirmaikat minden tanítványod szívében, kedves Guru Mahārāja. Megérezzük a súlyt mindannak amit a veled való kapcsolat jelent az életünkben. Jóakarod, tanításaid, türelmed, együttérzésed mind erőt adnak nekünk, hogy érezzük, hogy hová tartozunk ebben a világban. A veled való társulás, tetteid példája megértést és megerősítést adnak arról, hogy honnan jöttünk és hova tartsunk, mi legyen vevő célunk és előre lépéseinket, fejlődésünket gyakorlatban hogyan is valósíthatjuk meg.

Március 30-án, megjelenési napodon mikor rád gondoltam végtelen hálát éreztem a szívemben amiért részesévé tettél az életednek, lehetőséget adva, hogy visszatérjek Kṛṣṇához. Ezért örök hálával tartozom Neked.

Ahogy egyik levelemben is említettem neked korábban, bármelyik ISKCON templomban járva, a közös nemzetközi sztenderdek miatt mindig olyan betérni egy-egy templomba mintha hazatérnék, vagy legalábbis, mintha a nekem leginkább megszokott budapesti templomba térnék be. És bárki is megkérdezi tőlem, hogy kinek a tanítványa vagyok és megemlítem a Te

nevedet, látom ezeken a személyeken, hogy pontosan tudják, hogy milyen komoly munkát es erőfeszítést fektettél és fektetsz bele mind a mai napig a mozgalomba. És mindezt kedves istentestvéreid, barátaid is világszerte hirdetik, bármerre is járnak. Ahogyan ezt tette egy Soho-templombéli leckén Ādikartha prabhu is, amikor a Krisna-völgyi Rādhē-Śyāmasundaránkat, Indradyumna Mahārāja pedig Krisna-völgyet és Téged dicsőített.

Mint ahogyan a méhecskek is virágról virágra szállnak, hogy kora nyáron a mezőkön ezernyi tarka virág lengjen a szélben, melyből gyönyörű virágfüzéreket fűzhetnek a *bhakták* az Isteni párnak, úgy száll a Te dicsőséged is szájról szájra, vágyat ébresztve bennünk az odaadó szolgálatra.

Kedves Guru Mahārāja, ezzel a felajánlással én is csatlakozom a *bhakták* dicsőítő soraihoz amit ezen a jeles napon rólad zengenek és kérem mind az ő áldásaikat és a Te kegyedet, hogy egy nap megfelelően tudjam énekelni a szent nevet és érett tanítványoddá tudjak válni.

Jelentéktelen szolgáló:
Kālahansa devī dāsī

Kalyāṇī devī dāsī

Kedves, drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat Lótusz Lábaidd porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

A legkülönlegesebb alkalom felajánlást írni a Lelki Tanítómesternek, mert ilyenkor az emlékek, mint az óceán hullámai felkapnak, és magával ragadnak.

A veled való kapcsolatod minden egyes pillanatának igazgyöngyeit itt őrzöm szívem rejtekén. Köszönöm neked ezeket a perceket.

Azután itt vannak azok a történetek, melyek inkább szomorúnak modhatóak, és az ostobaságaimból születtek. Kérlek, bocsásd meg, ha emiatt nem úgy cselekedtem, ahogy Te elvártad volna az adott helyzetben. Mára ezek is megszépültek, és mondhatni az idő gyémánttá formálta őket. Igaz gyémánttá, hisz tanultam belőle. Saját káromon, de tanultam.

A Te utasításod az egyetlen kötél, melybe kapaszkodva kimászhatok a tudatlanság sötét kútjából.

Kérlek, adj erőt, hogy ezen a kötélén keresztül feltudjak emelkedni, és az életemet végre a kezedbe tudjam tenni!

Addig is maradok örök szolgálid szolgálója:
Kalyāṇī devī dāsī

Kaṅcana-vāṭī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your wonderful service!

In this last year I made two journeys that touched me very much. The first was in October when I visited the Budapest temple for an ombuds seminar with Braja Bihari Prabhu. I was so impressed by the temple, and how much careful work has gone into creating it. Your expert vision and leadership have brought the Hungarian *yātrā* to a very high level, making the temples and centers there some of the most precious jewels in the crown of Śrīla Prabhupāda's ISKCON.

The second trip was in late January this year, when I got the opportunity to visit Śrī Vṛndāvana-dhāma. Whilst in India I had the chance to re-read your *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* and, once again, to marvel at the depth, clarity, insight, and sweetness of your scholarly presentation of the process of Kṛṣṇa consciousness. The devotee I was travelling with, Gokula Vṛndāvana devī dāsī (a disciple of His Holiness Indradyumna Swami) also developed a great desire to read this wonderful book. Together we developed a transcendental competitive spirit of who could finish it first and had wonderful discussions on the various points being described.

Both of these visits were very very sweet. Taken away from the routine of daily life, seeing the intensity and devotion of so many devotees, I was reminded, once again, of the urgency and importance of actively improving my spiritual life, especially my *sādhana*. Having had the opportunity to step back and assess how things are going, Kṛṣṇa has blessed me, through your association and that of other senior devotees, with the determination and insight to make some substantial changes in my situation that have already brought improvements to my daily practice of Kṛṣṇa consciousness.

I am so grateful for everything I have received in ISKCON, and especially from

you, my dear spiritual master. I know that I am not in touch so much, but with your busy writing schedule and heavy managerial responsibilities, my only desire is to be an asset in whatever small way that I can, and at least not to be a burden.

In your first letter to me, so many years ago, you gave me this instruction that at least “we should not be a burden to the other devotees.” I hope that I am managing this at least, and in some capacity – in doing service for Radhadesh’s publishing department and in my devotee care service – I can begin in some way to make some downpayments to the huge mountain of debt that I have accrued by the devotees always showering their mercy upon me.

I hope to have your association and service for the rest of eternity. Please bless me that I can in some way please you and serve Śrīla Prabhupāda’s great *saṅkīrtana* movement.

Your tiny but hopeful servant,
Kañcana-vālī devī dāsī

Kārunikā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Mit is ajánlhatnék Neked ebben az évben?!

Az idén lesz 20 éve, hogy volt szerencsém eljönni a Kṛṣṇa-tudatba. Nagyon sokmindeden történt azóta, mégis olyan friss az emlék, mintha tegnap történt volna.

Busszal jártam be a faluból Kecskemétre. A *bhakták* kifeszítettek egy nagy transzparenst az út fölé, ami alatt minden nap elmentünk. Soha nem hallottam még azt, hogy Hare Kṛṣṇa. Minden nap elhatároztam hogy elmegyek a könyvtárba, és kinyomozom, hogy mi lehet ez. Aztán eltűnt a transzparens, de a boltba alhol dolgoztam nagyon furcsa emberek kezdtek jönni vásárolni. A munkatársaim szerint hippik voltak, de én beszéltem velük, és inkább úriemberekre hasonlítottak, mint hippykre, így mindig megvédtem őket. Aztán beszéltem a barátnőmmel, akinek sikerült eljutnia a fesztiválra. Végtelenül el volt ragadtatva, és mondta, hogy mostantól két hetente lesz ilyen. Így

kezdtem el járni a Vaikuṅṭhanātha Prabhu tartotta programokra. Azután volt Kecskemét Nāma-haṭṭa, Szolnok Nāma-haṭṭa, édességosztás, Rādhe-Śyāma beavatása, Skócia, *pūjārīśāg*. Soha egyetlen pillanatra sem bántam meg, hogy eljöttem a családba. Volt amikor nehezen ment a szolgálat és kibúvókat kerestem alóla, volt amikor könnyebben ment.

Valaki, aki olvassa ezt, megkérdezheti, ha ez a felajánlás Neked szól, akkor miért magamról írok? De hát én nem vagyok független Tőled!!! Én a tiéd vagyok!!! Ha valamit meg tudtam csinálni, az nem az én érdemem! Csak a Te kegyedből élek, és vagyok még itt mindig!

Bár amit mostanában fel tudok ajánlani az leginkább csak a lelkiismeretfurdalásom amiatt, hogy nem tudlak elég szigorúan követni. A múltban Te voltál minden sikerem, a jövőben pedig minden reményem forrása.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek fogadd el amit eddig tudtam adni, bármilyen csekély is volt, és kérlek add a jóindulatodat, (amit úgyis adsz), hogy eltökéltebben tudjalak követni, mint eddig.

Maradok jelentéktelen szolgád:
Kāruṅikā devī dāsī

Kathāmṛta, devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Nagy áhitattal és tisztelettel borulok isteni lótuszlábaid elé. Minden dicsőseget Neked!

Te mindig támogatsz a kegyeddel, a szeretetteddel és a figyelmeddel. Lehetőséget adsz nekem, hogy tanítványaid között lehessenek és szolgálhassam őket.

Az elmúlt évek alatt megértettem, hogy a körülöttem levő *bhakták* boldogsága abból ered, hogy képesek átadni Śrīla Prabhupāda és a Te kegyedet másoknak. Olyan könyörületesek, hogy megolvasztják az ember szívét. A legválságosabb helyzet az, ha nem vagyunk az Úr *bhaktáinak* a társaságában.

Birtokában vagy Śrīla Prabhupāda áldásának! Akárhol vagy, mindig Őt szolgálod. A szolgálója vagy, aki az egész szívedet neki adtad. Nincs dicsősége-sebb helyzet a tiednél!

Imádkozom Śrīla Prabhupādához, hogy hadd kapjam meg azt az erős hitet a Te utasításaidban, amilyen neked van Prabhupāda utasításaiban. Mindig igyekezni fogok, hogy instrukcióidat az életemnek tegyem.

Kedves Mesterem! Könyörgöm, áldj meg azzal, hogy megadod nekem a legjobb tanítványaid tulajdonságait, akik tisztan szolgálnak Téged és Rādhe-Śyāmát. Tégy alázatossá, hogy a Szent név bejőjön a szívembe. Mindig tudjam követni és szolgálni a *bhaktákat*, hogy ők elégedetté és boldoggá tegyenek Téged és Rādhe-Śyāmát.

Most még félúton sem vagyok a kívánt cél felé, és az út nehéz. Azt kívánom, bárcsak lenne egy kis szeretet vagy lelki *bhāva* a szívemben! De mély hitem van Benned. Boldog vagyok emiatt és mindig kincsként őrzöm ezt! Fényt adva jelentél meg az életemben és isteni szeretettel ejtettél rabul.

Örökké adósod vagyok kedves, szeretett Lelkitanító mesterem!

Örök szolgád:
Kathāmṛta devī dāsī

Katyāyāni devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Itt ülök az iskolában és épp az egyik lecke könyvedet olvasom a szent névről. Sokszor hangsúlyozod mennyire fontos hallani, hallgatni a szent nevet. Itt a suliban sok mindent kell hallgatni. Irodalom és történelem órán sokszor szó van a vallásokról, Istenről, de valahogy annyira félre van magyarázva. Csak, mint egy tananyagot magyarázzák, de semmi nincs mögötte, ilyenkor elke- seredem, de mikor olvasom ezt a kis könyvet annyi erőt ad. Guru Mahārāja, te annyira tiszta, tudatos és Kṛṣṇa-tudatos vagy. Az utóbbi pár hónapban sok mindent tapasztaltam sok téren és a kapcsolatok terén. Ebben a világban semmi nem számít, csak az van a középpontban, hogyan tudják mindig saját magukat előtérbe helyezni. Ha Rád gondolok az jut eszembe Te mennyire önzetlen vagy. Annyi figyelmet, időt és szeretet adsz, függetlenül attól, milye- nek is vagyunk. Szerencsére indokolatlan kegyedből sokszor tapasztalhattam személyes társulásod, személyes figyelmedet. Érzem és tudom, hogy ezek a dologok mentenek meg minden pillanatban. Az iskolában nehéz, mert itt minden a teljes ellentéte annak, amit a Kṛṣṇa-tudatban tanulunk vagy élünk. Ez a társulás nagyon rossz és káros, de ilyenkor próbálok intenzíven azokra

a pillanatokra, helyzetekre gondolni mikor Veled társulhatok. Nagyon sok szeretetet van benned, mint egy igazi szülő, apuka. Állandó figyelmet fordítasz a *bhaktákra*, tanítványaidra. Csak megköszönni tudom Guru Mahārāja mindazt amit adsz. Sosem tudom meghálálni, de remélni tudom, hogy kegyedből mindig szolgálatban tudok maradni.

Lányod:
Katyāyāni devī dāsī

Kokila, Bihari dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Neked ezen a kedvező napon!

Kérlek, engedd meg nekem, hogy rögtön a felajánlásom elején nagyon jó egészséget kívánjak Neked együtt egy olyan meggyőző erejű vitalitással, amelyet mindannyian örömmel látunk. Noha jómagam, és lehet mások számára is egy valóságos titok, hogyan tartod ezt fenn, az évtizedek során végzett nagyon intenzív szolgálatod ellenére.

Kívánom Neked ezt az alkalmas állapotot azért is, mert bárki élhet hosszú éveket akár, ha fizikálisan és mentálisan nehézségekkel küzd, csak az ideje fogy el, anélkül, hogy megízlelné az alkotóerejét és annak produktumait. Ezalatt azt is értem, hogy valaki elfecsérli életerejét olyan eredmények létesítésére, amelyeket a végén az idő csak megsemmisít.

A könyv, aminek írása számodra olyan kedves, a szereteted és a lemondásaid végeredménye és végcélja, és egyben az alászálló kegy gyakorlatias megnyilvánulása.

Az egyik üzenetemben megemlékeztem egyik istentestvéred eltávozásáról. Harivamśa Prabhuról. Ott volt egy hozzáfűzött mondatod: „Fogy a sor..” Tudom ez a világ rendje itt az anyag világában.

A *bhakták* jogos jussa pedig az örökkévalóság és a teljes és teljesedő boldogság a legfelső Úr szolgálatában. Csak ez teszi elviselhetővé a kérlelhetetlen jelenséget: „Fogy a sor..”

2006-os leckédben említetted: „Igazából nincs semmilyen idő, csak van az az illúzió, hogy van idő. És hogy ha azt gondoljuk, hogy van idő, akkor az azt jelenti, hogy illúzióban vagyunk. Mert nincs idő. Ez mind csak egy pillantás...”

Rám is vonatkozik? Bármilyen nehéz megemészteni... Igen! És nem tudhatom, a gyorsan pergő évek adnak-e annyi esélyt, hogy jövőre is tudjak írni Neked Guru Mahārāja!

Ha megáldasz, igyekszem úgy koncentrálttá tenni legalább ennek elfogadására tett kísérletemet, amennyire tőlem telik. Nagyon józannak kell lennünk ahhoz, hogy értékelő módon el tudjuk fogadni, amit a személyed jelent! És akkor inkább most...

Újra és újra csak kérni tudlak Guru Mahārāja, hogy gondold jó szívvel rám, hogy legalább az a tény szilárduljon meg bennem, hogy Veled egy örök kapcsolatam van, mint lelki apám.

Szolgád:
Kokila Bihari dāsa

Bhaktin Kollár Zsuzsanna

Kedves Śivarāma Mahārāja !

Fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Önnek!

Tavaly írtam először felajánlást Önnek és akkor még nagyon gondban voltam, hogy amit érzek azt, hogy fogalmazzam meg őszintén. A lelki élet nem könnyű számomra és az elmúlt egy év tele volt nehézségekkel. Szükségem van sok biztatásra és pozitív élményekre, amik segítik a haladásomat. Hálás vagyok azért, hogy olyan *bhaktákat* nevel, akik segítik a lelki életemet. Hálás vagyok azért, hogy annak ellenére, hogy nem vagyok avatott *bhakta* és még sose beszéltem Önnel, még is érezhettem, hogy velem is törődik személyesen. Sose fogom elfelejteni a tavalyi nyaramat, amikor félve egyedül mentem le Krisna-völgybe egy hétre. Második nap sírva mentem a szállásomra mert kiborultam mind lelkileg mind fizikailag is. Épp a vendégháznál tett látogatást. Én berohantam a szobámba, mert nem szerettem volna, ha látják, hogy sírok. És akkor valami erő még is arra késztetett, hogy kimenjek. Csak álltam ott és néztem, ahogy beszélgetnek és nagyon szerencsétlenül éreztem magam. És akkor egyszer csak rám nézett. Abban a tekintetben minden benne volt. Ne félj én megvédelek!! Ahogy Kṛṣṇa is nyugtatta Arjunát. Én hálás vagyok azokért a pillanatokért amiket átélhettem pl. a könyvosztó fesztiválon. Hálás vagyok a *bhaktákért*, akik sokat segítenek nekem. És nagyon hálás vagyok

azért a tekintetért ott a vendégháznál. Az idej felajánlásom is messze van még attól, amit igazán megérdemelne.

Továbbra is kérném a kegyét, hogy jövőre és évről évre még hálásabb levelet tudjak Önnek írni. Hogy egyszer sikerüljön azt nyújtanom, ami igazán Önhöz méltó.

Köszönettel!

Tisztelettel és hálával:
Bhaktin Kollár Zsuzsanna

Bhakta Kovács Zoltán

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat *vyāsa-pūjād* alkalmából! Minden dicsőséget a megmentőinknek, Śrīla Prabhupādának és Neked, a *prema-bhakti* határtalan tárházainak.

Első alkalommal próbálkozom megírni felajánlásom dicsőítésedre. Nagyon nagy segítséget nyújtott számomra, hogy mielőtt belekezdtem volna az írásba, lehetőséget kaptam megízlelni kedves *bhaktáid* és tanítványaid irántad érzett szeretetük és odaadásuk nektárját, mialatt olvastam az előző évek felajánlásait. Egyrésztől nagyon lelkesítő, másrésztől nagyon nehéz volt számomra. Nehéz volt szembesülnöm azzal a ténnyel, hogy milyen hitvány és képesítetlen vagyok a tanítványaidhoz képest. Ez úton hálásan köszönöm Feléd és feléjük is, hogy betekinthetést nyerhettem az odaadásuk, szolgálatuk és szeretetük mélységébe és minőségébe.

*vāñchā-kalpatarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

Az első olyan személy vagy, akinek születésnapja nagyobb örömet okoz számomra, mint a sajátom. Megjelentél ebben a világban, hogy Śrīla Prabhupādával együtt kegyesen megmentésétek az olyan bűnös és elesett lelkeket, mint amilyen én is vagyok. Gyerekkoromban 8 éven keresztül jártam hittanórára hetente két alkalommal, hogy az Úr dicsőségéről hallhassak. Már gyermekként megmutatkozott démonikus természetem. Emlékszem, egyszer a református imaházban hógolyóztunk a többi gyerekekkel, felborítottam a vizeskorsót, és

egyéb más neveletlen dolgokat műveltem. Még ma is emlékszem a lelkipásztor dorgáló szavaira: Van neked lelki világod?! Ezt a kérdést tette fel reménytelenül számomra, mely mélyen beleégett az emlékezetembe.

Kedves Mahārāja, nekem nincs lelki világom, és eme felismerés azóta is fájdalommal tölti el szívemet.

Egy nap különleges dolog történt velem. Találkozhattam egy kedves tanítványoddal. Még nem is sejtettem, de életem sorsfordító pillanata volt ez. Nagyon kegyes volt hozzám, türelemmel elviselte nehéz természetemet, finom *prasādával* lakatott jól, és a *Śrīmad-Bhāgavatam* tanításaiban részesített. Kétségtelenül ő volt az, aki a Tőled kapott Istenszeretetet magját elültette a terméketlennek tűnő szívem talajába. Hat esztendő telt el, míg újra találkoztam ezzel a *bhaktával*. Közeledett az Úr Gaurānga megjelenési napjának ünnepe, s újbóli találkozásunk örömeire meghívott Egerbe a fesztiválra. Az eseményen meghallottam felcsendülni az összegyűlt *bhakták* ajkáról a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát*, s különös érzés ragadt magával. A zenélést követően ez a kedves *bhakta* bevezetett az odaadó szolgálat nektáróceánjába, s bár az anyagi energia lebilincselte végtagjaim, mégis boldogságban úsztam, mikor az összegyűlt *bhaktáknak prasādát* oszthattam. Az Úr Gaurānga ezért a jelentéktelen szolgálatomért nagyon kegyesen viszonzott, s egy gyönyörű *japa-mālával* ajándékozott meg. Ekkor fogalmazódott meg bennem az ötlet, mi lenne ha belevetném magam az odaadás ezen nektáróceánjába. Bő egy év telt el az óta, s ez a *bhaktád* egy Govardana-hegynyi munkát fektetett vásott személyiségembe, aki szintén Isteni személyedtől és *bhaktáidtól* nyert beavatást az odaadó szolgálat örökérvényű elveiben.

A kegy mellyel megajándékoztál, felfoghatatlan számomra. A szombat esti discót felváltotta az Istenszeretettel átítatott *kīrtanáid* hallgatása, az Úr szent neveinek éneklése és a japázás. A szennylapok olvasása helyett az életmentő és nektári könyveidet tanulmányozhatom, a roxi-rádió kéjjel mételyezett hangvibrációja megsemmisült a transzcendentális tudást nyilvánító leckéid hallgatása eredményeképpen.

Kérlek áldj meg azzal a figyelmességgel, hogy soha ne váljak sértővé a vaisnavák és szent személyeddal kapcsolatosan, s ezáltal megmaradhasson számomra is a Gangesz a Yamunā és a Sarasvatī folyók áldását egyesítő kegyed nektáradata. Bárcsak különleges kegyed által egyszer elfogadnál jelentéktelen, de őszintén törekvő tanítványodnak, szolgálidnak a szolgálójának, és szintén határtalan jóindulatodból és indokolatlan kegyedből idővel képesítetté válhatnék a tiszta odaadó szolgálatra és nekem is lehetne ismét lelki világom, amit páratlan ajándékként Te helyeztél vissza üres, kiégett, acélkeretes szívembe!

Remélem, hogy az Úr Nityānanda kegyéből még sok-sok éven keresztül

ünnepelhetjük még a dicső megjelenési napod, *śrī vyāsa-pūjād* csodálatos napját! Kedves Mahārāja, boldog Születésnapot, Isten éltesen sokáig!
Śrīla Śivarāma Mahārāja kī jaya!

Szolgád:
Bhakta Kovács Zoltán
Miskolc

Bhakta Kovács László

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!

Szeretném kihasználni ezt a kedvező alkalmat, megjelenésed áldásos ünnepét, hogy köszönetet mondjak Neked. Megkaptam a lehetőséget, hogy gyakoroljam a Kṛṣṇa-tudatot. Ez egy csodálatos, sőt mondhatni „páratlan ajándék”, bár sajnos még nem tudom igazán értékelni. Olyan sok élőlény van ebben a világban, akik rendkívül szerencsétlen körülmények között élik az életüket az anyagi lét szenvedéseitől sújtva. Mindezek ellenére mielőtt kapcsolatba kerültem a *bhaktákkal* nem sokat törődtem azzal milyen veszélyek leselkedhetnek rám. Ezért igazán szerencsésnek érzem magam, amiért találkoztam Veled és a tanítványaiddal, hiszen mire számíthat az ember a *bhakták* menedéke nélkül? Most az a legkevesebb, hogy lehetőségem szerint megpróbálom ezt megosztani másokkal.

Egyszer egy *bhakta* megkérdezte tőlem, hogy szoktam e gondolkodni azon mennyi munkával és nehézséggel jár egy ünnepi lakoma elkészítése. Bevallom őszintén nem szoktam, és sajnos azóta is rendszeresen elfelejtem. Elém kerülnek a finom ételek, de anélkül fogyasztom el, hogy emlékeznék azokra a lemondásokra, amit az elkészítői vállaltak. Amikor elmegyek Krisna-völgybe, vagy itt Budapesten a Központba akkor szintén elfelejtem, hogy ezért valaki nagyon komoly lemondásokat vállal. Nem kell sokat utaznom csak fél órát és szinte

bármikor láthatom Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát. Olyan embereket ismertem meg, akiknek a társaságáról nem is álmodhattam volna, és teljesen megváltozott az addigi céltalan életem. Ezek olyan ajándékok amelyeknek az értékéről valójában fogalmam sincs.

Nemrég halottam, hogy a kegy, amit kapunk nem „csak úgy jön”, hanem ezért valaki nagyon nagy lemondást vállalt. Szeretnék Neked köszönetet mondani mindezért, hiszen óriási erőfeszítést tettél és teszel ma is, hogy segíts nekünk és biztosítsd ezeket a kedvező lehetőségeket. Nem tudom elképzelni mennyi lemondást és nehézséget kellett vállalnod, hogy elindítsd Magyarországon az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmát. Nem tudom mennyi munkát és időt kell fektetned az írásba, vagy akár azt, hogy milyen nehéz beilleszteni napirendedbe a podcastot. És végül teljesen elképzelhetetlen a hozzám hasonló közönséges emberek számára, mekkora feladat az, hogy felelősséget vállalsz *bhaktákra* és egészen Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábaihoz vezetted őket.

Mivel ezek a tetteid jócskán meghaladják a képzeletem határait nehéz megfelelően dicsőítenem Téged, ezért csak a magam egyszerű módján szeretnék köszönetet mondani Neked. A köszönet kevés, tudom csak egy kimondott szó. Bár teljesen alkalmatlan vagyok, mégis úgy érzem legjobb módja a hálánk kifejezésének a *saṅkīrtana* mozgalom terjesztése és természetesen, hogy mi magunk is élünk ezzel a lehetőséggel nem okozva csalódást Neked. Kérlek add a kegyed, hogy egész életemben *bhakták* között maradhassak és mindig legyek lelkes szolgálatot végezni.

Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Kovács László

Kṛṣṇa-nāma, dāsa

Kedves Guru-Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék neked leírni egy történetet, ami önmagában kifejezi csodálatos személyed eljövételének a rendkívüli fontosságát a magyar nép számára is.

Felajánlásomat épp március 15-én írom, az 1848-as forradalom/szabadságharc évfordulóján. Ahogy Līlāsuka Prabhu a ma reggeli leckén mondta, az igazi forradalmat a Śrīla Prabhupāda által lefordított könyvek jelentik az embereknek. Magyarországon viszont a Te lemondásaidnak és kitartó, áldozatos törekvéseidnek köszönhetően érhetőek el ezek a szentírások magyar nyelven már a '90-es évek óta.

Történetem szereplője, Gizella az 50-es éveiben jár és a templomtól kb. 40 kilométerre lakik. A távolság miatt csak néhány alkalommal volt eddig a központban, de a gyönyörű épület, ami szintén a Te erőfeszítésed által jött létre, teljesen elbűvölte, és újra és újra szeretne eljönni. Tegnap, mikor a könyvtári számítógép előtt ültem belépett oda és a bizonytalansága láttán megkérdeztem tőle, hogy segíthetek-e neki valamiben. Nem láttam még azelőtt a központban.

Kicsit bátortalanul azt kérdezte, hogy olvashatna-e egy könyvet. Mikor megkérdeztem, hogy egy konkrét könyvet kér-e vagy egy téma érdekli, és ahhoz keres-e megfelelőt, nagyon határozottan a *Śrīmad-Bhāgavatam* 1. énekét kérte.

Örömmel odaadtam neki jó olvasást kívánva és helytel kínáltam az előtérben, majd visszatértem az e-mail-jeimhez.

Kb. fél óra múlva visszahozta és megköszönte. Érdeklődtem, hogy van-e esetleg valamilyen kérdése arról amit olvasott, de nem volt, viszont észrevette, hogy nyitva van az oltár és bement *darśanára*. Mikor kijött, mégis odajött és mondta, hogy szeretne kérdezni valamit. Az előtérben leültünk és feltette a kérdését, amitől először elakadt a szavam, mert az átlag embereknek nem ez szokott lenni az első kérdése, és főleg nem egy alázatos hangulatban. Szóval azt kérdezte, hogyan tudna ő odaadó szolgálatot végezni. Kiderült, hogy 20 évvel ezelőtt a XI. kerületben egy salátabárban vett egy *Bhagavat-gītā*t egy *bhaktától*, majd miután egy kukkot sem értett belőle, feltette a polcára, és 3 évvel ezelőtt rátalált újra amikor költözködött. Elszánta magát, hogy ezúttal elolvassa, mert nem volt olyan könyv a polcán amit még nem olvasott el. Lassan ment neki, de azóta már kétszer is elolvasta és valahogy egy ismerősétől még egy *Prabhupāda Élete* könyvet is kapott. Elmondta, hogy sokat gondol Kṛṣṇára és otthon dúdolni szokta a *mahā-mantrát*, de szeretne valami szolgálatot végezni Kṛṣṇának, csak nem tudja, hogy ő hogyan tudna. Megnyugtattam, hogy ennek több módja is van – ha az ideje engedi, a központban a fizikai segítségtől kezdve, vagy Gaura-Nitāinak gyümölcs/virág vásárlásig, sokféle lehetőség van –, de nem utolsó sorban az is odaadó szolgálat, hogy olvassa Śrīla Prabhupāda könyveit, hogy Kṛṣṇára gondol és a neveit énekli. Ennek nagyon megörült és a könnyeivel küszködött. Mivel még senkivel nem áll

kapcsolatban, felajánlottam neki, hogy megadom a telefonszámom vagy e-mail címem, ha lesz még esetleg kérdése, de először nem akarta elfogadni, mert zavarná ha nem élne a lehetőséggel. Mikor kiderült, hogy nem tudja, hogyan tud Kṛṣṇára gondolva cselekedni és feszültséget okoz neki, mert saját maga próbálja kitalálni, akkor mondtam neki, hogy a legkönnyebb ha megkérdezi egy *bhaktától* és így megszabadul a fölösleges aggodalomtól. Ekkor mégis elkérte az e-mail címem, amit odaadtam neki és ajánlottam a honlapodat Guru Mahārāja, mondván, hogy Te nagyon örülsz az ilyen kérdéseknek, amiket ott meg is válaszolsz. Még nem hallott Rólad, és nagyon örült a honlapod címének. Az, hogy a podcastot elkezdted azt bizonyítja, hogy minden idődet arra használod, és minden lehetőséget kihasználsz, hogy kimentsd az elesett élőlényeket az anyagi energia karmaiból. Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda őszinte tanítványaként Te vagy a kegy kimeríthetetlen óceánja és minden élőlény jóakarója. Végül a hölgy a shophoz ment megvásárolni a *Śrīmad-Bhāgavatam* 1. énekét.

Rajta kívül még nagyon sok ilyen ember lehet Magyarországon, akik már találkoztak az általad terjesztett könyvekkel Guru Mahārāja, és csak az idő választja el őket attól, hogy találkozzanak Veled vagy tanítványaiddal, és tovább léphessenek a lelki életben. Te mutatod meg az embereknek/*bhaktáknak* a saját példáddal, hogyan kell a kötelességünket Isten felé tökéletesen végeznünk úgy, hogy közben szeretetteljesen, türelmesen működünk együtt egymással. Guru Mahārāja, nagy örömet érzek amikor lehetőségem adódik az embereknek prédikálni, és bízom abban, hogy egyszer több időm is lesz rá.

Szeretném ezenkívül megköszönni Neked, hogy olyan nagy figyelmet szentelsz Bhakta dāsa fejlődésére, hogy személyesen képzed, törődsz velem. Tudom, hogy ez nagyon kivételes dolog egy *bhakta* életében, mert egyre több tanítványod van és egyszerűen fizikai képtelenség lenne mindenkivel közvetlen személyesen foglalkoznod. Bhakta mondta, hogy nagyon boldog amikor Veled van, és ez engem is boldoggá tesz.

Kérlek szépen, add az áldásod, hogy fejlődhessek a lelki életben és a prédikáló missziódban részt vevő *bhaktákkal* együtt tudjak szépen működni!

Szolgád:
Kṛṣṇa-nāma dāsa

Kṛṣṇānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances to the dust of your lotus feet. All glories to Your Divine Grace!

Congratulations with all-auspicious day of your merciful appearance! Now all my days became auspicious as well, because I quite naturally meditate on Your Divine Grace while singing Śrī Gurv-aṣṭaka every morning.

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam...*

I can almost feel I'm receiving Kṛṣṇa's mercy from your hands.

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo*

I remember your unearth *kīrtanas* and especially one evident symptom of your ecstasy – *vaivarṇyam*, change of bodily color.

śrī-vidyāhārādhana-nitya-nānā-

By words of one of New Vraja-dhāma *pūjārīs*, only by your mercy they know deities are alive – not just statues.

*śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi...*

I was told how you taught my godbrother to mop the floor.

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tr̥ptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiiva tr̥ptim bhajataḥ sadaiva...*

Once I became a witness of your rebuking my godsister for cooking whimsically. And I never forget how eagerly you served devotees and guests of Rādhāṣṭamī arranging their outdoor feast with megaphone in your hands.

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya...*

Your daily schedule is ideally dovetailed for the above.

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya...*

Trying to translate or to edit Russian translations of your wonderful “Kṛṣṇa in Vṛndāvana” series, I begin to understand the meaning of this otherwise mysterious verse of Śrī Gurv-aṣṭaka.

*sākṣād-dharitvena samasta-sāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya...*

Being the most confidential servitor of the Lord, you deserve the same worship. It is my misfortune that I fail to offer it.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi...*

Without your mercy all my attempts to obtain Kṛṣṇa consciousness will remain fruitless.

dhyāyan stuvamś tasya yaśas tri-sandhyam...

At least three times more during the day I meditate on Your Divine Grace chanting *guru-gāyātrī mantra*.

vande guroḥ śrī caraṇāravindam

And bowing down at any occasion, I envision how I touch your lotus feet with my head .

Living by your mercy

Your burdensome servant,
Kṛṣṇānanda dāsa

Kṣīracora dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked transzcendentális megjelenésed alkalmából!

Valamelyik szentírás, sajnos nem tudom a forrását, egy hasonlattal a tanítványt lótuszhoz hasonlítja, míg a tavat, amiben a lótusz található a lelki tanítómestert képviseli. A tó vize táplálja és nyújt menedéket a lótusznak. Az égen a Nap Kṛṣṇát szimbolizálja. Amíg a lótusz a tó vizén úszik, addig a Nap sugarai élteti a virágot. Szóval, amíg a tanítvány a lelki tanítómestere kegyén függ, addig virul, éltetik a Nap sugarai. Amint a víz kiszárad, a Nap heve a lótuszt elfonnyasztják. Víz híján a Nap sugarai kiégetik a lótuszt. A *guru* kegye, ad erőt a tanítványnak Kṛṣṇa szolgálatához, e nélkül a tanítvány lelki élete elhal. A lelki tanítómester olyan, mint a víz, amely életet ad és enyhítik a tanítvány anyagi világban tapasztalt gyötrelmeit. A lelki tanítómester kegyéből telnek meg élettel a mantrák, az odaadó szolgálat gyakorlatai.

Kedves lelki tanítómesterem kérlek, táplálj éltető vizeddel, részesíts indokolatlan kegyedben. Menedéket veszek lótuszlábaidnál.

Jelentéktelen szolgáló:

Kṣīracora dāsa

Kuṇḍalataḍ devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Az idei évben nem ez az első *vyāsa-pūjā* felajánlásom neked. Nem könnyű ha le kell írni a gondolataimat, hogy milyen hálát érzek feléd....

De a különlegesen kegyes és együttérző hangulatodnak hála, olyan lelki dolgok nyilvánulnak meg Vraja-dhāmában, hogy az itt élő *vrajavāsīk sādhanájává* vált a te dicsőítésed.

Minden nap, minden lépésnél szembesülünk azzal, hogy milyen tökéletes példát mutatsz nekünk, és ez egyre mohóbbá tesz minden *bhaktát* – és nem csak a Krisna-völgyben élő *bhaktákat!* – hogy kövesse példádát, utasításaidat és fejlesszen ki szeretetet Rādhe-Śyāma iránt, hiszen ez az élet értelme!

Így élve itt Vraja-dhāmában, sokszor fogalmazom meg magamban *vyāsa-pūjā* felajánlásként a hálámat. Itt minden fűszál a te odaadásodat és Rādhe-Śyāma dicsőségét hirdeti.

Igazán lelki hangulatot teremtettél, és én megpróbálom értékelni a szerencsémet, és nem eltékozolni ezt a páratlan lehetőséget.

Köszönöm Guru Mahārāja a menedéket, és próbálok megfelelni a megelőlegezett bizalmadnak.

Szolgád:

Kuṇḍalatā devī dāsī

Kuṇḍalatā devī dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked ezen az áldott napon!

Köszönöm, hogy eljöttél hozzánk és értünk.

Általad egész nemzetek ismerik meg az örök igazságot és így emberek milliói részesülnek különleges kegyben. Ez nagy szívednek köszönhető, mely a legkeményebb szíveket is megérinti, hiszen abban Rādhe-Śyāma lakik. Szíved megnyilvánult, mint Új Vraja-dhāma, az isteni párral, társaival, kedvteléseivel, és szent helyeivel, feltárva előttünk a lelki világot, mely oly tiszta és édes. Befogadtad oda *bhaktáidat* és egyre több kaput nyitsz meg előttünk, mely örömmel, csodálattal és mély hálával tölt el bennünket. Te tudod, mit jelent az a leírhatatlan boldogság, amit a Rādhe-Śyāma iránti tiszta szolgálatból kaphatunk, emiatt oly erős a vágyad, hogy minél több személyt vezess Feljűk. Így szíved egy részét megnyitod a farmra érkező vendégek előtt és kiterjeszted a vidéki központokra, éttermekre, könyvosztásra, harinámokra, ételosztásra és rengeteg prédikáló programra, nem csak ebben az országban, hanem az egész világon. A Földanya biztos büszkén hordoz a hátán. Én is nagyon büszke vagyok arra, hogy lelki pótapám vagy, és mély hála tölt el, hogy részt vehetek szolgálatodban.

Köszönöm, hogy befogadtál szívedbe, és életem legfontosabb vágya, hogy erre méltó kellőképpen hálás lehessek!

Szolgád:
Kuṇḍāvalī devī dāsī

Kuñja Bihāriṇī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you on this most auspicious day!

Everything in this world seems to be changing, shifting, flickering, and temporary. We have had earthquakes, floods, hurricanes, nuclear disasters, economic disasters, and even disasters within our own movement. You are always steadfast, true, unwavering, and lighting a path for the rest of us to follow. No matter how difficult things may seem, I know that you will always be there doing the right thing, the best way possible. When I see things happen or are involved in something, I always ask myself what you would do in a situation. I know that you will always choose truth and integrity, and I am humbled by my incapability to choose the same and the situations that I find myself in that does not reflect these qualities. I am grateful to have you as my Spiritual Master and I thank you for everything.

Your aspiring servant,
Kuñja Bihāriṇī dāsī

Lakṣmana

Dear Śivarāma Swami,

Thank you for being kind to us and having impeccable manners. Thank you for being kind and merciful. Thank you for being kind to every single creature.

Thank you for being kind to my brother. Happy birthday, Śivarāma Swami. Please give me some love from Kṛṣṇa into my heart.

Your servant,
Love
Lakṣmana (4 years old)

Lālā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances onto the dust of your lotus feet. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda your divine beloved master!

Today is the most auspicious day, the thirthy of march, your appearance day, and you are here personally present.

Usually at this time you were in Vṛndāvan in India, but as Śrīla Prabhupāda told, Vṛndāvana is actually not a part of any country but it is revealed in the heart of the sincere devotee, from this statement one can understand that wherever a pure sincere devotee may be that is Vṛndāvana.

By good fortune today I have got the opportunity to again see you dressing Śrī Rādhe, Vṛndāvanesvarī in such a wonderful way and with such great loving devotion and also smearing fragrant oil on Śyāmasundara's soft body, this is very wonderful!

In *Śrīmad-Bhāgavatam* Kṛṣṇa says to his dear Uddhava that in worshipping the temple deity, bathing and decoration are the most pleasing offerings. He also says that He is certainly most pleased when snice presentations of fragrant oil, incense, flowers and palatable foods are offered with love.

Dear Guru Mahārāja as I am writing this humble offering to you I am crying and I fell also very ashamed because although I have not even a trace of devotion, still you are allowing me to somehow assisting you in deity worship.

Actually to think that you need some assistance is not proper it is truely an offense and I shall be very careful to not have this mentality, because as I think that I'm helping my Guru Mahārāja in his service to Śrī Śrī Rādhe-Śyāma than I am the greatest fool and sure go to hell for such an offense, it is just he opposite, my Guru Mahārāja is helping me to become a loving servant, please forgive me!

Thank you very much dear Guru Mahārāja that you are always taking

care of this poor wretched and grant me please the service to your lotusfeet
life after life.

Your tiny servant,
Lālā devī dāsī

Lakṣmīpati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla
Prabhupadānak!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Guru Mahārāja, ez az a nap, amikor sokkal mélyebben elmerülhetünk azokban
a gondolatokban, hogy mennyire szerencsések vagyunk, hogy találkozhattunk
veled, és milyen szerencsések azok a percek, órák, amikor veled lehetünk és
hallhatunk téged. Ezen a napon olyan jó hallani, látni, hogy a *bhaktáknak*,
istentestvéreimnek milyen szép megvalósításuk és kapcsolatuk van veled, látni,
milyen hálát és szeretetet éreznek irántad. Tudom, mennyire nem szereted azt
a részt, amikor megmossuk a lótuuszlábad, de mi nagyon boldogok vagyunk,
amikor ezt megengeded, mert ez azt jelenti, hogy elfogadsz minket tanítvány-
nak. Nem hiszem, hogy ezt másoknak megengednéd. Olyan jó érzés, amikor
kīrtanával érted meggyünk, hogy a templomba kísérijünk. Ilyenkor nagyon
szerencsésnek érzem magam, hogy én is itt lehetek, és ez a sok *bhakta* a csalá-
dom, és te vagy a lelki apánk. Amikor jövünk lefelé a dombon a templomtól,
mindig visszanézek a *kīrtanázó bhakták* hosszú sorára, ami a domb aljától a
konyháig ér, és az jut eszembe, milyen sok *bhakta* szeret téged.

Amikor megérkezünk a templomba, te mindig *āratit* mutatsz be Śrīla
Vyāsadevának, sezzel is emlékeztetsz minket: ez nem személyi kultusz, hanem
a tanítványi láncolat imádata rajtad keresztül.

Jó hallgatni a *bhakták* felajánlásait. Ilyenkor nagyon sokat lehet tanulni az
ő megvalósításaikból, arról, mi a lelki tanítómester és a tanítvány kapcsolata,
hogy tekint egy tanítvány a lelki tanítómesterére. Olyan sok történetet hallha-
tunk arról, hogy milyen szerencsések vagyunk, hogy megismerhettünk téged.

Ennek a napnak a hálánk kimutatása a lényege. Ezt a napot Kṛṣṇa teljesen a *bhaktája* dicsőítésére szánja. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy itt lehetek, hogy én is megkaphattam indokolatlan kegyedet.

Nemrég Nagyváradon egy vasárnapi program után beszélgettem egy 50-60 év körüli férfival. Arról beszéltünk, hogy létezik a lélek, ami a testet irányítja, és arról is, mi az élet valódi célja. A beszélgetés vége felé azt mondta: „Ezek teljesen új dolgok nekem. Erről még soha nem hallottam ilyen mélyen. Eddig csak azt tudtam, hogy ez a test vagyok, erről nem lehet sehol hallani.”

Igazat mondott, sehol nem lehet ilyen tudást hallani, mint amit Śrīla Prabhupāda és te átadtál nekünk. Nagyon köszönöm, hogy részt vehetek a misszódban, Guru Mahārāja, és itt lehetek ezen a csodálatos napon.

Jelentéktelen szolgád:
Lakṣmīpati dāsa

Lilā Suka dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāmin iti nāmine*

Az ez évi felajánlásomban Guru Mahārājának az elkötelezettségét, eltökélttségét és azt az erőfeszítését szeretném dicsőíteni, ami az előbbieknél nyomában jár.

Miért fontos ez? Mert ha valaki elégedetté akarja tenni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, akkor azért komoly dolgokat kell tennie. Természetesen Ők bármilyen kis felajánlást is elfogadnak, de nekünk meg kell tenni azt, ami tőlünk telik. Guru Mahārāja a maximumot adja Nekik. Ez teljesen nyilvánvaló előttem. Szigorúan követve Śrīla Prabhupāda nyomdokait és utasításait megteszi, ami szükséges, ami megtehető, és ami még azon túl van.

A könyvek írásával szeretné tudatosítani, hogy a *bhakták* vegyék komolyan Rādhē-Śyāma imádatát. Guru Mahārāja négy évet szentelt az életéből, hogy megírja a *Nava-vraja-mahimāt*, Nava Vraja-dhāma dicsőségéről szóló könyvet, amelynek kiterjedése jelen pillanatban 4000 oldal körül mozog.

Ez nem véletlen. Biztosítani akarja, hogy megértsük mennyire fontos Sri Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara imádata, s hogy ez az imádat folytatódjon tovább töretlenül a jövőben. Ez lesz Nava Vraja-dhāma alkotmánya, ami garantálni fogja a filozófiai alapot és az inspirációt nekünk és az utánunk következő *bhaktáknak* Rādhā-Śyāma imádatához.

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara tízezer évig fogja itt elfogadni a *bhakták* imádatát, szolgálatát és szeretetét. Hogy tízezer év alatt mi minden történik, és mi minden történhet, azt elképzelni sem könnyű. Az emberiség nyugati történetírása sem nyúlik vissza ilyen hosszú időre. A nyugati történelemkönyvekben kb. 5-6 ezer évre visszamenőleg vannak feljegyzések, illetve emlékek. Hogyan lehet Rādhā-Śyāma imádatát megalapozni az elkövetkezendő tízezer évre? Lehet, hogy kőbe kell vésní az imádati sztenderdeket?

Hogyan kell egy olyan stabil társadalmi rendszer megalapítani, ami kiállja az idő próbáját és tovább tudja örökíteni az értékeit a következő nemzedékek számára is? A feladat nem könnyű, sőt nehéz, illetve szinte lehetetlen. Szükség van Rādhā-Śyāma indokolatlan kegyére.

Ez egy nagyon nagy kihívás, de Guru Mahārāja nem hátrál meg a nagy kihívások elől. Megy előre, mint egy tábornok és mutatja az utat a követői számára.

Ha megnézzük a másik oldalról: tízezer év alatt hány vendég tudja az Urakat meglátogatni? Hány *bhakta* fog itt megszületni? Hány *bhaktának* lesz lehetősége gyakorolni a lelki életet Rādhā-Śyāma menedéke alatt? Hány *bhakta* tud visszamenni a lelki világba? Igazából felmérhetetlen. Hogy ezt szemléltessem, végeztem egy kis elméleti számítást. Jelenleg kb 25.000 vendég jön évente Krisna-völgybe. Ha Śrīpati prabhuék fejlesztik a turizmust és a gyerekeik, unokáik, leszármazottaik pedig tovább fejlesztik azt, és évente csak 1 %-al növelik, akkor 500 év alatt 359 millió ember látogatja majd meg Rādhā- Śyāmát. Ezek lehet, hogy elméleti számok, de lehet, hogy nem.

Sokan jönnek, és fognak jönni Nava Vraja-dhāmába tanulni, magyarok és külföldiek, *bhakták* és nem *bhakták* egyaránt. Ha még valakinek nem is az volt az eredeti szándéka, hogy *bhakta* legyen, előbb utóbb kedvet kap a Kṛṣṇa-tudat gyakorlásához. Lehet, hogy valakinek ehhez egy élet kell, valakinek pedig több, de Rādhā-Śyāma itt vannak, és életről-életre tudnak segíteni a lelki előrehaladásban.

Ezt mind Guru Mahārāja indokolatlan kegye teszi lehetővé az olyan elesett lelkek számára, mint amilyen én is vagyok: aki büszke, de legalább ostoba. Könyveiből tudást, utasításaiból, szolgálatából pedig alázatot meríthetek. Ezt írja a *Śrīmad-Bhāgavatam* 7.15.23 : „...ha egy nagy *bhaktát* szolgál, felülemelkedhet a büszkeségen...”. Ez az esélyem a jövőre vonatkozóan.

*yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ prakāśante mahātmanah*

„A védikus tudás igazi jelentése csak azon nagy lelkek előtt tárul fel magától, akiknek rendíthetetlen hitük van mind az Úrban, mind a lelki tanítómesterben.” (*Svetasvatara Upanisad* 6.23)

Kedves Guru Mahārāja! Én egy nagyon jelentéktelen, parányi élőlény vagyok, a hajszál végének tízezered része, de szeretném a nyomdokaidat követni és megkapni eltökéltségednek parányi töredékét, amellyel tökéletessé tudom tenni az életemet és szolgálhatom Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. Kérlek, fogadj el szolgálódnak és add meg nekem lótuszlábad menedékét.

Jelentéktelen szolgáló:

Lilā Śuka dāsa

Loka-bandhu dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Sokszor hallottalak már, ahogyan elismered azokat a tanítványaidat, akik hosszú éveken át kitartanak a szolgálatuk és a lelki gyakorlataik mellett. Kétségtelenül méltóak az elismerésre, hiszen hűségükkel bizonyították, hogy méltó tanítványaid. Hasonlóan vagy te hűséges tanítványa Śrīla Prabhupādának, és ez tesz téged hiteles mesterünkké.

Néha amikor a magyarországi Kṛṣṇa-tudat kezdeteiről hallok, és egy-egy évszám megüti a fülem, belegondolok, hogy hol voltam én ez időtájt. A gyermeki éveim kell, hogy eszembe jussanak. Amikor elkezdted Magyarországon a prédikálást, én az iskolába járást kezdtem el, amikor pedig elhoztad életünk Urait, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, én az ifjúvá válás küszöbén ismerkedtem a nagyvilág lehetőségeivel, és összességében nézve te régebb óta *bhakta* vagy, mint ahány éve én megszülettem. Csak találgatni tudok, hogy e hosszú évek során milyen sok lelki kincsre tettél szert, és hogy mennyi eltévelyedett lelket mentettél meg inspirációddal. Bár még csak egy pár éve, hogy ismerhetlek, a bölcsesség, az igazság melletti állhatatosságod, a törődésed és a jószívűséged bizalmat ébresztett bennem.

Úgy látom, az idő egyre inkább bebizonyítja, hogy jó helyre fektettem be a hitemet. Ha a lelki igazságokról kérdezek, mindig mélyreható és kielégítő választ kapok, a könyveid, a szent helyek, a napi podkastok a törődéseid, valamint a lelki elvekhez szigorúan ragaszkodva irányítod az egyházat, még ha kényelmetlenségbe kerül is.

Köszönöm az inspirációd, és azt, hogy egy ilyen hiteles lelki tanítómesternek lehetek a tanítványa. Bárcsak megáldana az Úr engem is a hűséghez szükséges állhatatossággal!

Szolgád:
Loka-bandhu dāsa

Mādhava, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked, Lelki Tanítómesterünknek, Śrīla Prabhupāda egyik legjobb követőjének, az Isteni Pár egyik legközvetlenebb evilági szolgálójának, dicsőségük legkiemelkedőbb hirdetőjének!

Lelki tanítómesterünk vagy. Guru. Mint mindennek az anyagi világban, ennek a kifejezésnek is lassan-lassan változik, degradálódik az értelme, jelentése. Nekünk Te - mint Guru - jelented a kapcsolatot Śrīla Prabhupādával, a lelki világgal, az odaadó szolgálattal. Szolgálatunkat Te nagyítod fel és ajánlod tovább lelki tanítómesterednek, hogy rajta és a tanítványi láncolaton keresztül eljusson valahogy az Istenség Legfelsőbb Személyiségéig. Guru - a szó valódi lelki jelentése szerint. Te közvetíted az igazi, valódi tudást nekünk, az elesett és tudatlan élőlényeknek. És Te közvetítesz ki minket, jelentéktelen személyeket Kṛṣṇa felé, hogy észrevegyen bennünket is. Bár Ő tudatos mindenről - még rólunk, sőt még rólam is - csak Temiattad fogad el minket kezdő szolgálójának. Számomra ezt jelenti a Lelki Tanítómester kifejezés. Már nagyon sok emberrel találkoztam, aki félreértve a szó valódi tartalmát, a *guru* szerepében akar tetszelegni. Bár a szentírásokban az áll – és Śrīla Prabhupāda külön hangsúlyozta –, hogy mindenkinek *guruvá* kell válnia. Mindnyájunknak át kell adnunk a nálunk tudatlanabbaknak azt a tudást, amit Tőled, Rajtad keresztül Kṛṣṇától kaptunk. A mi szintünkön is részt kell vállalnunk az elesett élőlények feljebb emelésében. Azonban ez a csak egy közvetítő közeget

jelenthet, mentesnek kell lennie minden önző érdektől. Akik csak eljátszzák a *guru* szerepét, a *guru* iránti tiszteletre vágyva mutatják magukat többnek annál, amik valójában. A „Légy *guru!*” kifejezés inkább azt jelenti, hogy „Válj *guruvá!*” Nem magunkat kell kineveznünk azzá, hanem ki kell fejleszteni magunkban azokat a tulajdonságokat, amik az embert a *guru* szintjére emelik. Csak olyan szerepet szabad elvállalnunk, amire meg is van a lelki adottságunk. Én úgy látom, tudom – hiszen nem kétséges – hogy Te nem véletlenül lettél egész Magyarország, sőt a világ egyéb jelentős részeinek is a lelki tanítómestere. Képességed, tudásod, eltökéltséged, de leginkább Kṛṣṇa iránti odaadásod és lelki tanítómestered iránti hűséged tett azzá, aki vagy. És eddigi tetteid adnak hitelt annak, hogy Te vagy a mi Lelki Tanítómesterünk.

Jelentéktelen szolgád:
Mādhava dāsa

Madhupati dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda and you!

On the glorious occasion of your *vyāsa-pūjā* celebration I was reflecting on those blissful mornings when we could attend your *pūjā* offered to Rādhā-Dāmodara at the Budapest temple, get your *darśana* as well as answers to our burning questions. Such occasions are very special because we get a more intimate association with you than, say, attending your class. In this way, your answers to our questions, your explanations are more vivid and help us increase our attachment to you, and, by seeing your glorious example, to Kṛṣṇa.

Ever since I came to Śrīla Prabhupāda’s ISKCON, I have been keen to hear and read about the personal relationship between Prabhupāda and his disciples. I try not to miss any new books, memoirs, articles on this subject. By bodily age, I could have met Śrīla Prabhupāda myself, and perhaps I am just trying to make up for missing such an encounter. These books tell a lot of detail, personal touch about what a loving, caring person Prabhupāda was and how he carefully guarded his disciples from committing mistakes or offences.

As the years go by, I am collecting the gems of your mercy, profusely given in the forms of classes, podcasts, books and, now, such *pūjā darśanas* and I increasingly find that not only your teachings but also your individual decisions, letters, podcast responses are strikingly similar to what Prabhupāda said or did in similar situations, albeit at the same time, they are unmistakably your own. One can see this especially when you are mercifully trying to help a disciple who can no longer keep his/her vows: although you demand high standards from all your disciples, you never reject them if they fail but try to keep them on the right path if at all possible. This is so different from what I have seen in the profane world where people get rejected at their first stumble. For you, following Śrīla Prabhupāda's example is more important than originality; again different from the *karmī* society where, unless you come up with something original, individual, unique—you are nobody.

This *vyāsa-pūjā* offering to Your Holiness may seem misplaced with so much reference to Śrīla Prabhupāda. But no, Śrīla Prabhupāda wanted his disciples to become *gurus* and wanted them to pass on Lord Caitanya's message unadulterated. At your glorious *vyāsa-pūjā* celebration, I can find no greater glorification than that you are a perfect follower of your Guru Mahārāja, Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja,

Thank you for giving me Śrīla Prabhupāda! Thank you for giving me Kṛṣṇa! Thank you for being my Guru Mahārāja!

Your insignificant servant,
Madhupati dāsa

Madirekṣanā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked a megjelenési napodon!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅgurṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-gurum dīna-tāraṇam*

Amit eddig elértem a lelki életben, azt neked köszönhetem. Mindaz amit teszek és az odaadás látszatával van megszórvva az csak azért lehetséges, mert végtelen kegyedben részesültem. Jellemed és tulajdonságaid olyan makulátlanok, hogy sok ezer üstökös fényével ragyognak és még olyan elesett lelket is képes magával ragadni, mint én. Ez a misztikus ragyogás ott csillog a szememben akár egy pompás drágakő és ezzel a fénnel fürösztöd mindazokat, akik menedéket keresnek lótuszlábaidnál. A legértékesebb és egyetlen kincs, amim van az a veled való kapcsolatom..

Még a leghihetlenebb helyzetben vagy időpontban is segítőkész és gondoskodó vagy. Miután vége lett a Śrīla Prabhupāda marathonnak, és végigolvastam amiket sms-ben írtam neked azidő alatt, még jobban elszégyelltem magam, mert megdöbbenve láttam milyen türelmetlen és gyerekes voltam, de te mindvégig csak lelkesítettél és kegyedet záporoztad.

Amikor megkérdezik tőlem, hogy mit szeretek legjobban a Kṛṣṇa-tudatban, azt felelem, hogy a lelki tanítómesteremet a kapcsolatot veled. Hiszen te vagy az, aki mindig velem vagy és választ adsz, ha valami nem tiszta, vagy ha épp egyfajta „érzelmi válságba” kerülök... Köszönöm szépen Guru Mahārāja.

„Ő, aki nekem a transzcendentális látás ajándékát adta, az én uram születéstől születésre. Kegyéből az isteni tudás megnyilvánul a szívben, a lényéből sugárzó *prema-bhakti* elpusztítja a tudatlanságot. A Védikus írások megéneklék tulajdonságait.”

Ez a vers reménnyel és bizakosással tölt el, hiszen ez az egyetlen menedékem és jószerencsém, hogy a tanítványod lehetek születésről születésre. *Śiṣyas te 'ham śādhi mām tvām prapannam.*

Śrīla Prabhupāda azt írja a *Śrīmad-Bhāgavatamban* a *madirekṣanā* szó magyarázatáról, hogy ha valaki vonzódik a *bhakti* kultuszához, akkor elkötelezett lesz az Úr és a lelki tanítómester szolgálatában és így az élete sikeres lesz. Egy szigorú tanítványnak fel kell adnia mindent a lelki tanítómester szolgálatára érdekében – *yasya prasādād bhagavat-prasādo.*

Én is ezért imádkozom, hogy ilyenné válhassak és a te lótuszlábad szolgálatát végezhessem születésről születésre!

Minden dicsőséget neked Śrīla Guru Mahārāja.

Szolgád:

Madirekṣanā devī dāsī

Bhakta, Magola, Roland

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Ez az első alkalom, hogy felajánlást írhatok a Számodra. Remélem, Kṛṣṇa és a *bhakták* továbbra is adják a kegyüket, hogy ez az első felajánlás ne legyen egyben az utolsó is. Még csak 7-8 hónapja próbálom komolyan gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot – több, kevesebb sikerrel... –, de azt máris sikerült megvalósítanom, hogy egyedül esélytelen fejlődni a lelki életben. Szabolcs megyében tanultam, ahol nem voltak *bhakták*. A bátyám jóvoltából viszont, aki néha hazalátogatott a budapesti templomból, már olvashattam jó pár könyvet, és Prabhupāda kegyéből rádöbbenem, hogy ez a mozgalom tulajdonképpen az egyetlen út az Abszolút Igazsághoz. Viszont lelki szempontból nagyon rossz társulásaim voltak, így hiába próbáltam, nem tudtam gyakorolni a lelki életet. De amióta a *bhakták* között élek, elég komoly változásokat tapasztaltam. A feltételekhez kötött lelkek csak a pokol felé süllyednek a *bhakták* kegye nélkül, rendelkezzenek bármilyen látszólagos jó tulajdonságokkal is. Nem kérdés, hogy én is csak egy depressziós, életét értelmetlennek látó fiatal lennék a sok közül, ha nem kapartak volna ki ezek a szentek a fogyasztói társadalom szemetéből. De ezek a szentek csakis Prabhupāda kegyéből, illetve a Te odaadásodból nyilvánulhattak meg itt.

Emlékszem, először a Pax TV csatorna műsorában láttalak. Épp egy keresztény teológus gyermekét érveit cáfoltad. Kis idővel később, amikor egy hétre beköltöztem a budapesti templomba – nyári szünetem alkalmával –, személyesen találkoztam Veled a *prabhu āśrama* folyosóján. Azonnal váltottál velem pár kedves szót, habár igénytelen hosszú hajam volt, és valószínűleg egy szemernyi *bhaktikus* tulajdonsággal sem rendelkeztem. Már akkor megéreztem, hogy nagyon személyesen viszonyulsz másokhoz, akár csak a többi fejlett *bhakta*.

Most pedig Kṛṣṇa különleges elrendezéséből abban az áldásban részesültem, hogy a budapesti központban élhetek, megszabadulva középiskolás korom kedvezőtlen társulásaitól, és hogy illusztrációkat rajzolhatok életed fő művéhez, a *Nava-vraja-mahimā*hoz. Először sokat meditáltam azon, vajon miféle jámbor cselekedetet hajthattam végre, hogy ilyen kegy ért? De rá kellett döbennem: mivel egy hálátlan, lusta alak vagyok, aki nehezen végzi a szolgálatát - még azt is, ami a természetéhez illik... -, nyilvánvaló, hogy az

égadta világon semmi jámbor cselekedetet nem hajtottam végre. Maximum azt, hogy megpróbáltam elfogadni valamennyire indokolatlan Kegyeteket. Sajnos a kegyet igen nehezen fogadom. Néha úgy érzem, hogy egyenesen immunis vagyok a Kṛṣṇa-tudatra, de tudom, hogy csak a sértéseim hatnak rám. A végtelenül kedves *bhaktáid* viszont folyton megbocsájtanak, majd idővel Kṛṣṇa is.

Csak arra szeretnék kérni, hogy bocsásd meg, ha nem tettem meg mindent a könyveddel kapcsolatos szolgálatom minél megfelelőbb elvégzése érdekében. Ezentúl jobban törekszem. Szeretném kihasználni azt az Általad biztosított rendkívüli, feltételekhez kötött lélek számára annyira ritka lehetőséget, hogy újra foglalkozhatok azzal, amivel talán már ősidők óta nem foglalkoztam: Kṛṣṇa, és az Ő *bhaktáinak* szolgálatával.

Szolgád:
Bhakta Magola Roland

Mahā-mantra, dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

It seems like every few months it's your *vyāsa-pūjā* again. It really shows me how time is passing so quickly. Another year past and what have I got to show for it? Was any progress made?

You on the other hand are always there encouraging me through all the ups and downs of the year, and reminding me of the goal of life.

You've given me everything and I'm eternally grateful.

Thank you Guru Mahārāja.

From your servant,
Mahā-mantra dāsī

Mahāprabhu dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Param vijayate śrī-kṛṣṇa-saṅkīrtanam...

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja imádkozom hozzád, hogy megfelelően tudjalak dicsőíteni megjelenési napodon. Valójában egy tanítványnak örökké dicsőítenie kell a lelki tanítómesterét, aki az ő örök jóakarója. Az, hogy dicsőítheti őt valójában a tanítvány hasznára van, hiszen mestere utasítása nélkül pusztán egy állati születése van.

Közel 20 éve amikor Caitanya prabhu bátorítására megközelítettek és megkérdeztem, hogyan tudnálak szolgálni, azt mondtad, hogy osszam Śrīla Prabhupāda könyveit. Úgy gondoltad, ez a legjobb Śrīla Prabhupādának, ez a legjobb nekem, s ez a legjobb az elesett lelkeknek, s mindez a legfőbb örömet okozza az Úr Caitanyának.

Param vijayate sri krisna-sankirtanam...

Az idén 2011 januárjában a *saṅkīrtan* fesztiválon szintén azt mondtad a leckén, hogy ne hagyjam magamat más szolgálatban lefoglalni, csak osszam Śrīla Prabhupāda könyveit továbbra is. Minden jel arra mutat, hogy Te, Guru Mahārāja, nem felejtetted el ezt a vágyát szeretett lelki tanítómesterednek, csodálatos módon lefoglalva minket Ő Isteni Kegyelme szolgálatában. 20 év csupán egy pillanat az örökkévalóságban... Az az utasításod, hogy énekeljem a Szent Nevet, s hogy osszam a könyveket az egyedüli menedékem a Kali yuga parttalan óceánjában, s ezt Tőled kaptam. Śrīla Prabhupāda elküldött Téged nekünk, hogy beteljesedjen Śrī Śrī Gaura-Nitāi transzcendentális vágya, hogy felszabadítson minden szenvedő élőlényt. Tiszta szívedből megnyilvánul a parampara üzenete, s végtelen szeretete Rādhē-Śyāma felé. Álmomban sem gondoltam, hogy valaha részt vehetek az emberiség megmentésében. Mindent megkaptam tőled, s még annál is többet!!!

Param vijayate śrī-kṛṣṇa-saṅkīrtanam...

Bárcsak megérhetném, s megtapasztalhatnám teljességében ezt a csodát...
Köszönöm kegyes pillantásodat,

Jelentéktelen szolgáló:
Mahāprabhu dāsa

Mahārāṇī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amikor elérkezik megjelenésed dicsőséges napja, és felajánlást kell írnom neked, mindig ugyanazzal a dilemmával szembesülök: egy szép, akadémikus, felajánlást írok, ami kizárólag téged magasztal, és magamat semmilyen módon ne csempésszem bele, vagy inkább olyat, amely a saját élményeimen keresztül, szubjektív módon dicsőít téged. Végül mindig ugyanoda lyukadok ki: még ilyenkor sem tudom félretenni a saját szempontjaimat, és felvenni egy semleges nézőpontot. Nem, mert nagyképű módon úgy érzem, a személytelen alapállás nem lenne elég érdekes, és csak untatnálak. Az igazi ok azonban az, hogy mint egy alanyi költő, valójában nem vagyok képes semmi olyasmit írni neked, amiben én magam nem szerepelek. Kérlek, bocsásd meg ezt nekem.

Tavaly februárban, amikor Indiában jártam, elmentünk Bṛghu Paṇḍita Nathulāl Vyāsához, a *Bṛghu-saṁhitā*ból felolvasó asztrológushoz – népszerű néven: pálmalevél jóshoz, akinél például Indradyumna Mahārāja is járt, és akiről Gaura Kṛṣṇa prabhuék filmet forgattak –, elsősorban szakmai érdeklődésből. Asztrológiával valaha komolyan foglalkozóként ugyanis meglehetősen szkepszissel fogadom az asztrológusokkal kapcsolatos lelkesült dicshimnuszokat, így nem is vártam túl sokat. Azonban a tapasztalat, amit kaptam, messze felülmúlta a legmerészebb elképzeléseimet is. Nem csak azért, mert amit a *paṇḍita* a múltamról mondott, az teljesen pontos és lényeglátó volt – ezzel hitelesítve mindazt, amit a jövőről állított –, hanem mert soha nem láttam még fizikailag ennyire tiszta indiait, akinek a teste szó szerint aranyos fényben ragyogott, ahogy a *brāhmaṇákról* a „nagykönyvben” meg van írva. A *paṇḍita* nem csak mechanikusan felolvasott, hanem teljesen pontosan érzékelte azt az élethelyzetet és lelki helyzetet is, amiben akkor voltam,

és minden mondatát annak megfelelően interpretálta. A nála tett látogatás olyan hatást tett rám, hogy utána hetekig úgy éreztem, mintha a föld fölött fél méterrel lebegnék.

Miközben mesélt nekem a múltamról, kétszer is megjegyezte elismerő félmosollyal, hogy nagyon szerencsés vagyok, mert nagyon jó *gurum* van. Amikor pedig azt kérdeztem tőle, hogy mi a dolgom azzal, hogy Magyarországra születtem, mert meglehetősen idegenül érzem magam itt, és elmondtam neki néhány lehetséges okot, nagyon határozottan válaszolt: semmi más oka nincs, mint az, hogy a *gurum* szolgálatát segítsem. Akkor ott nem is fogtam fel ennek a kijelentésnek a súlyát, sőt egy cseppet csalódtam is, hiszen annyira nyilvánvaló, mi másért is lehetnék itt, mint hogy neked segítsek. Aztán hónapokkal később „leesett a tantusz”, mennyire borzasztóan nagyképű vagyok, hogy ezt a mondatot természetesenek veszem, és elszégyelltem magam. Hiszen a valóságban segíték-e neked egyáltalán egy kicsit is? Nem inkább kizárólag csak a fejfájásodhoz járulok hozzá kreatív módon? Amit biztosan tudok: az életemnek semmi, de semmi más értelme nincs, mint hogy szolgáljalak téged és eltökélten haladjak azon az úton, amelyet te mutatsz nekem az Isteni Pár lótlusz lábának menedékéhez.

Örök szolgád:
Mahārāṇī devī dāsī

Mana-mohana, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Miden dicsőséget Neked!

*'sādhu-saṅga', 'sādhu-saṅga'—sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya*

„Minden kinyilatkoztatott szentírás véleménye az, hogy ha csak egy pillanatra is élvezhetjük egy tiszta *bhakta* társaságát, teljes sikert érhetünk el.”

Amikor közeleg megjelenési napod, azon szoktam töprengeni mit is írhatnék. Ebben az évben viszonylag könnyű helyzetben vagyok hiszen már tavaly Śrīla Prabhupada *vyāsa-pūjā* ünnepségekor eldöntöttem miről fogok írni.

Nagyon kevés személyes emlékem van ami Hozzád köt, éppen ezért ezek

rendkívül fontosak a számomra. Ezek közül szeretnék egyet elmondani. Tavaly Janmāṣṭamikor a délutáni *bhajan* idején, tartottál egy kis szünetet. Mikor felálltál a harmónium mellől ott álltam a közeledben, amikor indultál kifelé megálltál mellettem, avval a mindenkit lenyűgöző csodálatos mosollyal az arcodon rám mosolyogtál és megveregetted a vállam. Nem szóltál semmit, de mintha azt mondtad volna:” Á, te is itt vagy! Örülök neki!” Aztán tovább mentél. Csak néhány másodperc volt, de avval, hogy újra és újra visszaemlékszek rá órákat tett boldoggá az a néhány pillanat.

Másnap Te olvastad fel Śrīla Indradyumna Mahārāja Śrīla Prabhupādának szóló felajánlását. Ő is egy személyes emlékeről beszélt ami Śrīla Prabhupādához fűzi. Ekkor döntöttem el, hogy ezt a csodálatos emlékemet idézem fel közelgő megjelenési napod alkalmából.

Szükségem van ezekre az emlékekre, jobban mint bármire, mert ezek segítenek túljutni a nehéz helyzeteken, amikor már elegendem van az anyagi világ borzalmaiból.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek légy kegyes jelentéktelen szolgálodhoz és add áldásaidat rám, hogy mindig, mindenhol, minden pillanatban képes legyek emlékezni ezekre az emlékekre amelyek lótuszlábaidhoz kötnek.

Kérlek adj menedéket jelentéktelen szolgálodnak lótuszlábaidnál!
Mana-mohana dāsa

Bhaktin Manduk Szilvia

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijaya Gaurāngának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntelek téged megjelenési napod alkalmából!

„A *bhaktákat* szolgálni értékesebb, mint az Urat szolgálni. Az embernek ezért ki kell választania az Úr egy hiteles szolgálját, aki állandóan az Úr szolgálataiban merül el, s el kell fogadnia őt lelki tanítómesterének, valamint szolgálnia kell őt. Az ilyen lelki tanítómester az áttetsző közeg, akin keresztül láthatóvá válik az Úr, aki túl van az anyagi érzékfelfogáson. A hiteles lelki tanítómester szolgálataival az ember eléri, hogy energiáinak az Úr szolgálataiban történő alkalmazása a felszabadulás felé vezető ösvényt jelenti. Az

egész kozmikus teremtés egyszerre azonossá válik az Úrral, amint a hiteles lelki tanítómester vezetésével valaki Vele kapcsolatban végez szolgálatot. A tapasztalt lelki tanítómester ismeri annak művészetét, hogyan lehet mindent az Úr dicsőítésére használni, s ezért az ő irányítása alatt az egész világ lelki birodalommmá válhat az Úr szolgájának isteni kegyéből.” (Śrīmad-Bhāgavatam Első Ének 5. fejezet 23. vers magyarázatából)

Igyekezem gyakran olvasni a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* és a *Na pāraye ’ham* könyveidből, mert általuk átfogóbb képet kapok a *bhakti-yogáról*, s ennek megvalósításához is segítséget nyújtanak. Nagy *bhakták* műveit és pl. a *Caitanya-caritāmṛtát* csak a könyveiden keresztül olvasom, mert így biztosabb vagyok benne, hogy nem értem teljesen félre az olvasottakat. A *Śrīmad-Bhāgavatam* Tizedik Ének második kötetének tanulmányozására jelenleg alkalmatlannak tartom magamat, de műveidből szívesen olvasok bensőségesebb témákról is.

Remélem egyszer megkapom Kṛṣṇa kegyét, hogy szolgálhassak egy olyan lelki tanítómestert, amilyen te vagy. Meghatározó példakép vagy a számomra. Mindig nagy élményként élem meg, amikor személyesen is láthatlak és lelkéidet hallgathatom.

Hálás vagyok azért, hogy még álmaimban is láthatlak téged időközönként. Azért különleges esemény veled álmodni, mert akkor nem izgulok annyira a közeledben, önmagamként tudok viselkedni, így jobban meg tudom ítélni, hogy milyen szinten vagyok a lelki életben, s mikre kell odafigyelnem, mikre koncentrálnjak a lelki gyakorlataim, gondolkodásmódom kapcsán.

Szüntelen lelkesedésszel az odaadó szolgálat iránt iránymutató fény a *bhakták* életében. Bízom benne, hogy az én életemet is egyre jobban beragyogja majd ez a fény, s Gaura-Nitāi *mūrtimnak* is egyre megfelelőbb szolgálatot tudok majd felajánlani.

Szolgád:
Bhaktin Manduk Szilvia
Kaposmérő

Maṅgala, Hari dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you and Śrīla Prabhupāda.

Thank you for writing books on Kṛṣṇa consciousness. These books capture my restless mind. I like the way that you introduce yourself to the reader. Recently I had the good fortune of hearing some parts of your new book. In one passage you expressed how you were happy to hear that Kṛṣṇa loves butter, because you have always loved butter. In *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* you have made it easier for devotees to understand how one can progress from faith to *prema*, by writing the story of Alex.

Guru Mahārāja, whenever I have visited New Vraja-dhāma, I have felt a special atmosphere of Vṛndāvana. You have sacrificed so much time and energy into making New Vraja-dhāma into the most spiritually enlivening place in Europe.

Thank you for giving me so much help, encouragement and association.

Please pray for me that I can be more serious and sincere about devotional service.

Your servant,
Maṅgala Hari dāsa

Mani-mālā devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Szeretnék köszönteni Téged megjelenési napod alkalmából. A *bhakták* számára ez a nap a legfontosabb az egész évben. Kifejezhetjük minden szeretetünket és hálánkat. A *bhakták* lázasan, aggódva próbálják leírni mindazt amit éreznek. Én rájöttem nem lehet. Nincs szó arra, hogy hozzád méltó módon megfogalmazzuk mindazt amit érzünk. Lehetetlen. Ezért csak így, a magam elesett módján próbálok köszönetet mondani mindazért amit értem és a *bhaktákért* teszel.

Fantasztikus az az erő és kitartás ami benned rejlik. Sok a nehézség és te ugyanolyan lendülettel és határozottan haladsz előre. Csodálatos az a tiszta szeretet amelyet Śrīla Prabhupāda iránt érzel, nem törődve a nehézségekkel és az akadályokkal. Neked csak az a fontos, hogy megvalósítsd azt amit Ő kért tőled nem törődve semmivel.

Mikor fogjuk tudni mi így követni a te utasításaidat, nem törődve a nehézségekkel? Csak saját magunkkal vagyunk elfoglalva és semmibe vesszük az utasításaidat mert nem merünk nehézséget vállalni, nem akarjuk feladni a kényelmünket. Azt hisszük nélküled is menni fog. Ostobák vagyunk!!!

*tad viddhi praṇipātena paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānam jñāninas tattva-darśinah*

A te segítséged nélkül semmi esélyünk, hogy megértsük és megismerjük Kṛṣṇát! Köszönöm, hogy a te lótuszlábad árnyékában próbálhatom elérni a tökéletességet. Tudom, hogy sok sértést követek el a szívem pedig tele van kéjjel, dühvel, irigységgel. Próbálok küzdeni ellenük és a lehető legodaadóbb módon végezni a szolgálatomat. Persze tudom ez semmi. Sokkal jobban és komolyabban kell tennem azt különben semmi esélyem a lelki fejlődésre és, hogy visszamenjek Kṛṣṇához. De te annyira kegyes vagy, hogy még a sok hibám ellenére is segítesz a lelki fejlődésben. Rengeteg teendőd ellenére is mindig van időd egy pár kedves szóra és mosolyra melyek nagyon boldoggá tesznek minket. Ha hibát követünk el azonnal megnyilvánítod hiányosságainkat és kijavítod azokat, ezzel is segítve a fejlődésünket. Olyan sokszor követjük el ugyanazt a hibát nem tanulva belőle, de te türelmesen, újra és újra kijavítod azokat mindig egy újabb lehetőséget adva nekünk arra, hogy továbblépjünk.

Nem tudom mi lenne velünk nélküled. Valahol a nagyvilágban bolyonganánk az anyagi energia mámorába merülve. De Te kegyes voltál és eljöttél hozzánk, hogy megadd nekünk a legcsodálatosabb dolgot, a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretetet. Csak mi vagyunk olyan ostobák, hogy nem akarunk élni a lehetőséggel. Soha nem leszek képes meghálálni neked ezt a hatalmas kegyet amit tőled kaptam. A menedéket lótuszlábaidnál. A lehetőséget arra, hogy hazamenjek. A sok segítséget és bátoritást, társulást a *bhaktákkal*. A szolgálatot... és még sorolhatnám. Mindig imádkozom azért, hogy elégedetté tudjalak tenni, hogy ne hozzak szégyent rád.

Drága Guru Mahārāja, Te egy csodálatosan ragyogó napfény vagy sötét, tudatlansággal teli életünkben. Kérlek add a kegyed továbbra is, hogy tudjak fejlődni a lelki életben. Add lótuszlábaid árnyékát! Szeretetem minden

gyöngyszemét felfűztem, a legszebb virágokkal diszitettem és nyakadba akasztom azt.

Örök szolgád:
Mani-mālā devī dāsī

Mañjarī devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to the glorious day of your divine appearance, and all glories to the *guru-paramparā*.

In the *Bhagavad-gītā* Kṛṣṇa says *ṛtūnām kusumākaraḥ*, of seasons I am flower-bearing spring. Spring is the best of seasons. It is the foremost of seasons for all but it is especially so for your disciples and followers because this is the season that brought you to us. Kṛṣṇa is also *bīja-pradaḥ pitā*, the seed giving father, who plants the seeds of devotion in the hearts of the living entities with the assistance of his devoted servants. You as His expert gardener have planted those seeds in our hearts and have watered and weeded them so that the plants of devotion may ultimately fructify as pure love for Rādhā-Śyāma. Spring is wonderful. I look out my window and see the golden yellow aranyesó bushes which remind me of your invaluable gift to us, the golden opportunity of self-realization through following the teachings of the golden *avatāra*. Gold is the color of pure love and spring is characterized for inciting love. May this mind enchanting spring increase my love for my dearest spiritual father. May the fragrant aroma of blossoming flowers remind me of the fragrance of your desire to always please Rādhā-Śyāma, and may I imbibe that desire deep into my heart. May the concert of happy birds remind me of your chanting of the holy name with heart melting devotion, and may the spring breeze carry your treasured words and instructions to me from wherever you are. All glories to your inconceivable kindness upon us.

Your happy, eternal indebted daughter and servant,
Mañjarī devī dāsī

Manjuvālī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mielőtt elkezdem írni a felajánlásom, mindig átolvasom a Tőled kapott leveleket. Egy pár régi levél úgy kezdődik, hogy „Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādha-Kṛṣṇának”, és a végére mindig azt írtam, hogy „már nagyon várom őket”. Azóta tudjuk, hogy Rādhe-Śyāmának hívják őket és 15 éve már, hogy meghívtad az Isteni párt, hogy fogadják el a szolgálatainkat és adják az áldásaikat. Ez az idő, ha kimondjuk, soknak tűnik, de ha magamba nézek nagyon kevés, azóta is sok, régi szokás vesz hatalmába. Rādhe-Śyāma nagyon kedves, elfogadják a szolgálatainkat, de még sok olyan részlet van, amiben fejleszteni kell a tudásunkat, figyelmünket és a szeretetünket. Mi igazán szerencsések vagyunk, itt élsz velünk és mindig segítesz abban, hogy hogyan tudjuk még tökéletesebben végezni a szolgálatainkat, hogy az igazán Rādhe-Śyāma elégedettségére legyen. Mert ez „az egyetlen valóság”, az ő szolgálatuk.

Kérem az áldásaid, hogy mindig tudjak ebben a szolgálatban elmerülni.

Szolgád:

Manjuvālī devī dāsī

Manodhara devī dāsī

Drága Guru Mahārājom!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked!

Azt már biztosan tudtam – még mielőtt leültem volna írni Neked –, hogy az, hogy anyuka vagyok nagy szerepet fog kapni a felajánlásomban. Hogy-hogy? És hogy kapcsolódik ez Hozzád? Úgy, hogy ez tölti ki a napjaim nagy részét, s őt még az éjszakákból is egy keveset. Hozzád pedig úgy van köze, hogy Te adtál a Kṛṣṇa-tudattal értelmet, célt eme szolgálatomnak.

Amikor még *brahmacārīnī* voltam, jóval kevesebb ragaszkodással kellett megküzdenem. Volt az *āśramában* az a pár négyzetméter, ami jutott, meg a

hálósákom és pár szári.... Bevallom, visszatérő aggodalom volt számomra, mikor férjhez mentem és Nimāi is megszületett, hogyan fogom tudni „kezelní” őket, életem legnagyobb ragaszkodásait.

Nem rég tudatosult bennem, hogy többek között azért kell törekednem mind jobban és jobban a *bhaktaságra*, hogy a gyermekem számára is jó példa legyek. Hogy szépnek és számára minél vonzóbbnak mutassam a helyes utat. Így igazán értelmet nyer anyának lenni. És ez olyan jó érzés! Közben egyre jobban érzem ennek a misszióknak a súlyát is. Persze tudom, hogy van min javítani, de örömmel csinálom.

Jó érzés látni, hogy Nimāi hogy szeret a *bhakták* társaságában lenni, *bhajanázni*, dobolni a kis *mṛdaṅgáján*, otthon Gaura-Nitāinak énekelni.... Amikor elmerül a játékban – mondjuk épp a kis vasútjával játszik – sokszor arra leszek figyelmes, hogy a Gaura-āratiból vagy a *jaya-rādhā-mādhavából* énekelget; persze összekeveri még a sorokat.

Sokszor eszembe szokott jutni Guru Mahārāja az anyukád is. Ő tényleg tökéletességre vitte a misszióját mint szülő, nem túlzok, ha azt mondom, hogy a világon egyedülálló eredményt ért el. Én tudom, hogy ilyesmire nem vagyok képesített. De ígérem, hogy más célok elé rendelve minden tőlem telhetőt megteszek, hogy biztosítsam a kis Nimāi számára a minél tisztább Kṛṣṇa-tudatot! És hogy annak zavartalan gyakorlásában semmi akadályba ne ütközhesen!

Lótuszlábaid porában, szolgád:
Manodhara devī dāsī

Manorāma, dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletlejes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked isteni megjelenési napodon.

Az Úr Caitanya azt mondja, hogy az egész védikus irodalom lényege, hogy az élőlény megalapozza kapcsolatát Kṛṣṇával (*sambhandha*), elmélyedjen az odaadó szolgálatban (*abhideya*) és visszatérjen hozzá a lelki világba (*prayojana*).

Guru Mahārāja az életed fő szolgálata, hogy ezekben segítsd a feltételekhez kötött lelkeket, akik még nem ismerik a Kṛṣṇa-tudatot. Ugyanez a célod azokkal is, akik már gyakorolják a Kṛṣṇa-tudatot. Mindig ezen munkálkods.

Ezért írod a könyveid, ezért építed Kṛṣṇa-völgyet, ezért építed a Bhaktit és ezért hozod létre a központokat, templomokat.

Köszönöm, hogy eddig is szolgálatodban állhattam, és kérlek, add a kegyed, hogy egész életemen át ez a szerencse érjen.

Jelentéktelen szolgád:
Manorāma dāsa

Mārgarati devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszetletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget Neked!

Sok szeretettel köszöntelek *vyāsa-pūjád* alakalmából, nagyon boldog vagyok, hogy megnyilvánultál közöttünk!

Nagy kincset kaptunk személyedben Kṛṣṇától, egy önzetlen odaadó, atyáskodó, nagy tudású, energikus, megingathatatlan személyt, aki Śrīla Prabhupāda odaadó szolgálja és tanítványa és vágyainak beteljesítője, Kṛṣṇának minden körülmények között hűséges, alázatos szolgálja vagy.

Te mindig olyan dolgot teszel, hogy Kṛṣṇa felfigyel rá, maximális energiával írod könyvedet, prédikálsz és vezetsz minket. A Te boldogságod Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda öröme.

Nagy a porfelhő amelyet felkavarsz ahogy haladsz az úton, nyomodban tanítványaid sietnek. Hosszú az út, tele akadályokkal, csapdákkal, de te csak haladsz előre nem törődve az anyagi világ előidézte nehézségekkel.

Azt aki eltökélt és benned bíz, aki tudja és hiszi, hogy Te a jó irányba vezetsz minket annak nem tudja *māyā* felkelteni az érdeklődését. Aki kételkedik vagy kíváncsi az póruljárhat.

Én is itt vagyok a csapatodban és próbálok haladni. Hát igen, hosszú még az út... !

Kedves Guru Mahārāja, kérlek add a kegyed hogy az erőm és kitartásom sose foggyon el, hogy kötelességeim élvégzése mellett mindig aktív tagja lehessen csapatodnak és minden tőlem telhetőt megtudjak tenni, hogy Śrīla Prabhupādát és Téged elégedetté tehesselek.

Tudom Kṛṣṇa ott vár a kapuban időnként kíváncsian ki-ki kandikál, hogy vajon ki lesz az és mikor érkezik az újabb hazatérő. Mindannyiunkat

ugyanolyan szeretettel vár és nagy örömmel fogad. Nála jobban senki sem tudhatja mennyire mély sebeket kaptunk, milyen nagy csatát vívtunk és, hogy hatalmas győzelmet arattunk.

Sok szeretettel!

Alázatos szolgád:
Mārgavati devī dāsī

Medhya, devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Az évek peregnek, a szolgálatok néha változnak, egyszer fent, egyszer lent, szóval minden mozgásban van. De a mi életünkben is van egy dolog, ami állandó, ami nem változik. Ez az egy dolog te vagy kedves Guru Mahārāja.

Egyszer azt mondtad, egy tanítvány legszebb ékszere a hűség. Te viseled ezt a gyönyörű ékszert és mellette, egy igaz *vaiṣṇava* összes jellemzőinek az ékszerét is, aminek a fényében ezernyi napsugárként tündökölsz az életünkben.

Lokanātha Mahārāja egyik Új Vraja-dhāma-i parikrámos leckéjében azt mondta: „Śivarāma Mahārāja elméjének hattyúja ide-oda barangol Vrajában. Elviszi Vraját mindenhová, ahová megy. És ezt a helyet is Vraja-dhāmmá változtatja.”

Igen, ez a hattyú biztos, hogy egy igaz *vaiṣṇavát* képvisel. Bárhová nézünk Új Vraja-dhāmban, mindig emlékezhetünk, hogy milyen csodálatos és végtelesen változatos az-az édes szeretet, amelyet Rādhe-Śyāma felé érzel.

A *Veṅu-gītāban* azt olvastam: „Vṛndāvana erdeje csakis azért jelenik meg annyi formában, hogy Kṛṣṇát boldoggá tegye.”

A te vágyad, Kṛṣṇa boldogsága. Rādhe-Śyāma temploma, a csodás szent helyek sokasága, az erdők, a kellemes sétányok, a szép tavak, a csörgedező patakok, a színes, illatos virágok, mind a te szíved oltárán lévő Rādhe-Śyāma elégedettségére vannak.

A szíved hattyújának nektári megnyilvánulása viszont nem csak Új Vraja-dhāma, hanem a könyveid is. Ezért várjuk olyan izgatottan a Nava Vraja Mahimát, hogy mi is részesei lehessünk azoknak a nektárcseppeknek, amik a szíved járják át.

Kedves Guru Mahārāja! Ehhez a kedves hattyúhoz imádkozok, hogy mindig tartson meg a mi legcsodálatosabb igaz szívű *vaiṣṇava* Guru Mahārājunk lótuszlábainál.

Ünnep a mai nap, ezért a legszebb ékszert teszem a fejemre, ami a te lótuszlábad pora, és ennek a csodálatos ékszernek a menedékében így kiálltok: JAYA GURU MAHĀRĀJA!

Szolgád:
Medhya devī dāsī

Bhakta Medvegy Gergely

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséged Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném kifejezni hálámat Neked, hogy megjelentél ebben a szenvedésekkel teli anyagi világban, és végtelen kegyedből adódóan elfogadtál tanítványodnak!

Minden hibám ellenére elfogadtál, meghallgattad imáim, és adod a kegyet folyamatosan, hogy szolgálhassam istentestvéreim, Téged, és ezáltal Kṛṣṇát!

A sok-sok anyagi világbeli születés alatt teljesen elfelejtkeztem Kṛṣṇáról, sajnos Vele nincs személyes kapcsolat. Kṛṣṇára a szentek szavain és a szentírásokon keresztül tudok emlékezni. De szerencsére a kegynek és a gondviselésnek köszönhetően Te itt vagy nekünk, így Veled lehet személyes kapcsolatom is. Azt hiszem; amikor a *śāstrák* a végtelen kegyről írnak, akkor pont erről beszélnek. Megkapni egy tiszta *bhakta* társulását.

Talán; még most sem fogom fel igazán, hogy milyen szerencsés vagyok, hogy megkaphattam a Te társulásodat. Egy tökéletes személy társulását, aki kapcsolatban van Kṛṣṇával és a lelki világgal. A Veled való kapcsolat és szolgálat miatt érzem úgy, hogy van értelme az életemnek.

Továbbra is imádkozom Kṛṣṇához és Hozzád, hogy részesülhessek személyed áldásában!

Mindent köszönök Neked kedves Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Medvegy Gergely

Mohana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

A *sāstrában* azt olvashatjuk, hogy az *anartha-nivṛtti* során, az egyik módszer melynek segítségével előre tudunk jutni a kedvezőtlen tulajdonságok alkotta átláthatatlan dzsungelen, és el tudjuk érni az igazi célt, a tiszta szeretetet Kṛṣṇa iránt az, hogy a kedvezőtlen tulajdonságainkat, Kṛṣṇa-tudatos módon foglaljuk le. Narottama dāsa Ṭhākura így ír a *Prema-bhakti-candrikāban*:

*kāma, krodha, lobha, moha, mada, mātsarya, dambhasaha,
sthāne sthāne niyukta kariba.
ānanda kori' hṛdaya, ripu kori parājaya,
anāyāse gobinda bhajiba.*

„Az anyagi vágyat, a dühöt, az illúziót, a részegítő gőgöt, és az irigységet, a megfelelő módon lefoglalom majd. Így győzöm le az érzékek lealacsonyító hatását, és könnyedén, örömteli szívvel imádom majd Govindát.” (*Śrī Prema-bhakti-candrikā* 5.22)

Az egyik legvisszataszítóbb *anartha*, amelytől rendkívül nehéz megszabadulni a büszkeség. Ennek a megfelelő lefoglalása az, ha Kṛṣṇára, vagy a lelki tanítómesterünkre vagyunk büszkék, gondolván „ilyen kiváló mesternek lehetek a szolgája!”

Ennek a gyakorlására csodálatos lehetőségem nyílt az idei évben, amikor Indiába látogathattam. Mielőtt elindultunk, azt az utasítást adta, hogy társuljunk a *bhaktákkal*, és tapasztaljuk meg, hogy egy nemzetközi közösséghez tartozunk. Ezt az utasítást követve, számos *bhaktával* beszélgettem, indiaiakkal, és a világ legkülönbözőbb tájairól érkezőkkel.

Természetesen – amint az *bhakták* között szokás – az egyik első kérdés, amelyet fel tettek az volt, hogy honnan érkezetem, és hogy ki lelki tanítómesterem. Amint azonban az első kérdésre választ adtam, sok esetben a másodikra már nem is kellett válaszolnom, ugyanis szinte a szavamba vágva kérdezték: Hungary?! Śivarāma Swami disciple? Nekem pedig a (büszkeséget megfelelően lefoglalva) csak annyi kellett mondanom: Yes! He Is My beloved Guru Mahārāja!

Ezt követően, szinte kivétel nélkül kezdetét vette egy a fülnek, és a szívnek egyaránt nagyon kellemes párbeszéd. Ennek során az illető *bhakta*, függetlenül attól, hogy Dél-Amerikából, Afrikából, Oroszországból, Kanadából, Angliából vagy éppen Új-Zélandról érkezett e, kitörő lelkesedéssel kezdte dicsőíteni a tulajdonságaidat, személyes vonzerődöt, csodálatos és erőteljes *kīrtanáidat*, felsorolták a már eddig megjelent könyveid listáját, és nem ritkán az új könyvedről érdeklődtek, vajon készen van e már?

Ilyenkor a mellem dagadt a megfelelően lefoglalt büszkeségtől és arra gondoltam, hogy vajon mivel érdemeltem ki ezt a csodálatos lehetőséget, hogy kapcsolatba kerültem Isteni Kegyelmeddel.

Magyarország a legjelentéktelenebb hely a világon. Amikor nem *bhakták* kérdezték, honnan jöttünk, és válaszul Magyarországot jelöltük meg otthonunkként, általában üres tekintettel néztek ránk, néha pedig – a kissé tájékozottabbak –, visszakérdeztek:

– „Ó igen? És Magyarország, az egy viszonylag fontos város Oroszországban?”

Bűnös tetteink miatt a Földbolygó, emberi civilizációnak szánt részétől távol születünk meg, és semmi reményünk nem lett volna arra, hogy valami emberhez méltót kezdjünk az életünkkel. Te azonban olyan kegyes voltál, hogy utánunk jöttél erre az isten háta mögötti helyre, hogy a legcsodálatosabb lehetőséget kínáld fel számunkra, Kṛṣṇa tiszta odaadó szolgálatát.

*he guro jñāna-da dīna-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra*

Ó lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā-Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekik. Kérlek, légy kegyes hozzám!

Kegyesen alászálltál erre a kietlen, reménytelen helyre, és a szívedben magaddal hoztad Kṛṣṇát és az egész lelki világot. Lótusz lábad érintésétől, ez az anyagi lét mocsarába süllyedt hely, szent zarándokhellyé változott, amely még magánál Bhārata-varṣánál is alkalmasabb arra, hogy valaki elérje az emberi élet végső célját, és felelevenítse a Kṛṣṇával való örök kapcsolatát.

Magyarországon most a kegyedből minden felé elérhetőek Śrīla Prabhupāda könyvei, és így az emberek a leghitelesebb módon juthatnak hozzá az abszolút igazságról szóló tudáshoz.

Áldásos tevékenységednek köszönhetően felső fokon folyik az védikus

tudás oktatása, a Bhaktivédanta Főiskolán, mint a régi időkben, amikor tanult *brāhmaṇák* oktatták a Védák tudományára tanítványaikat.

Számos templomban, és *nāma-haṭṭa* központban kaphatják meg az emberek a ritka lehetőséget, hogy *bhaktákkal* társulhatnak, *bhaktákkal* akiknek a szívében Te ültetted el az odaadás magját és Te is gondozod azt nagy szakértelemmel és szetrettettel.

A nagyobb városokban gyakran *saṅkīrtanától* zengenek az utcák, mint hajdan az Úr Caitanya idejében Navadvīpa uttcái, és az erőteljes prédikálásoknak köszönhetően a helyi Chand Kazik már régen jó útra tértek, és nem akadályozzák a közös éneklést.

Ami a szent zarándokhelyeket illeti, a megtisztulásra vágyó lelkeknek nem kell a messzi Indiába utaznia, hogy felkeressék Kṛṣṇa kedvteléseinek helyeit, ugyanis Kṛṣṇa követett Téged ide, és a szívedből megnyilvánulva, a Te erős vágyadnak engedelmessé, a poros piszkos somogyvámosi mezőket, Vṛndāvanává változtatta. Rádásul, hogy megmutassa mennyire szereted Őt, egy különlegesen vonzó formában, Tribhuvana Sundaraként jelent meg, olyan csodálatos formában, hogy még Vṛndāvanában és Māyāpurban is mindenütt a Róla szóló képekkel találkoztunk az utcai árusok bódéiban éppúgy, mint a nemzetközi ISKCON kalendárium címlapján.

*bhavad vidhā bhāgavatās tīrtha-bhūtāḥ svayam vibho
tīrthī-kurvanti tīrthāni svāntaḥ-sthena gadābhṛtā*

Uram! Az olyan *bhakták*, mint amilyen te vagy, maguk a megszemélyesült szent helyek. Mivel a szívedben hordod az Istenség Személyiségét, minden helyet zarándokhellyé változtatsz.

Volt szerencsém bejárni India legfontosabb szent helyeit, és hallhattam az Úr kedvteléseiről kedves és szakértő *bhakták* ajkairól ezeken a helyeken. Bármerre is jártam azonban, sehol nem tapasztaltam azt az édes egyedülálló hangulatot, és lelki energiával átitatott menedéket, amelyet a Te Nava Vrajádban, a Te közelségében élhetek át.

Sajnos anyagi befedettségem miatt nem tudom megfelelően értékelni a társaságodat, és azt a csodálatos világot, amelyet Új Vraja-dhāmában nyilvánítasz meg. Biztos vagyok benne azonban, hogy ha meghúszom magam a menedékben, és próbálok erősen kapaszkodni lótuszlábadba, minden akadály el fog hárulni, és mindent a maga valójában látok majd.

Bár a szentírások leírják, hogy Bhārarta-varṣa területén, különösen pedig Vṛndāvanában, vagy Navadvīpában megszületni a legkedvezőbb dolog. Én mégis hálát adok az Úrnak a szerencsémért, hogy Magyarországon jöhettek a világra, és így megkaphattam a menedékedet.

Arra vágyom, hogy Kegyedből ezen a legszentebb helyen maradhassak, és addig szolgálhassam itt - a magam parányi módján- a vágyaidat, ameddig csak szeretnéd.

Ha megáldasz azzal a kegyel, hogy továbbra is részt vehetek, itt végrehajtott kedvteléseidben, tanúja lehetek majd a csodának, hogy hogyan változtatod ezt a helyet Vaikuṅthává, és hogyan teljesül majd a jóslatod: „Egy napon a történészek lejegyzik majd, hogyan változott meg Magyarország”.

Örök szolgálatod páratlan kincsében bízva, jelentéktelen szolgád:
Mohana dāsa

Murli Manohara, dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Have I made any significant advancement? Have I developed any attachment to the Lord's Holy Name? Do I have any real taste? Will I ever chant the Lord's name free from offense? What is my qualification? What is my hope? These are some of the questions that I find myself asking as I sit to write your *vyāsa-pūjā* offering. Spiritual life, at times can be one of uncertainty. What is my position? I am a going forward? I am stagnating? I am going backwards?

However these clouds of uncertainty seem to evaporate in your presence. In the radiance of your effulgence my position seems in one sense not important and Kṛṣṇa consciousness becomes an obtainable reality, of which you are a living example, the evidence manifest in the presence of the spiritual master. As Śrīla Prabhupāda his words, presence and example surcharged his disciples with faith so it carries on through our *paramparā*. Direct perception of Kṛṣṇa is thus manifest in form of the spiritual master. Śrīla Prabhupāda explains in the first chapter of *Caitanya-caritāmṛta*:

Only out of His immense compassion does the Personality of Godhead reveal Himself as the spiritual master. Therefore in the dealings of an *ācārya* there are no activities but those of transcendental loving service to the Lord. He is the Supreme Personality of Servitor Godhead. It is worthwhile to take shelter of such a steady devotee, who is called *āśraya-vigraha*, or the manifestation or form of the Lord of whom one must take shelter. (*Caitanya-caritāmṛta*, *Ādi-līlā* 1.46 purport)

So kind is the Lord. Through the spiritual master he takes us by the hand. Through the spiritual master we come to understand what is the nature of Kṛṣṇa, it is one of ‘immense compassion’ As Kṛṣṇa is always kind to his devotees in Vraja, so the spiritual master is kind to his disciples. By the grace of the spiritual master we can know if we are going in the right direction, there is little room for any uncertainty. The connection then to the spiritual master is an absolute need.

I look back at a time when taking initiation did not really seem important. Absorbed in the new sights and sounds of Kṛṣṇa consciousness, in my naivety the need was not so apparent. How wrong I was. As I am in need of air so am in need of Kṛṣṇa’s outstretched hand in the form the spiritual master. In fact the later is more important.

At the time of writing this offering news of the tsunami that has hit the coast of Japan is waking the world up to our precarious situation in hands of material nature. Watching the devastation I reflect on our position of being swept away to a hellish condition by the tsunami of a Godless society. Who has the power to stop this relentless onslaught? Who can possibly stand up to the waves of degradation? To the force of the age Kali. What hope do we tiny insignificant *jīvas* have to swim against the raging current of sinful life. The *Śrīmad-Bhāgavatam* gives us an answer.

*nṛ-deham ādyaṁ su-labhaṁ su-durlabhaṁ
plavaṁ su-kalpaṁ guru-karṇadhāraṁ
mayānukūlena nabhasvateritaṁ
pumān bhavābdhiṁ na taret sa ātma-hā*

The human body, which can award all benefit in life, is automatically obtained by the laws of nature, although it is a very rare achievement. This human body can be compared to a perfectly constructed boat having the spiritual master as the captain and the instructions of the Personality of Godhead as favorable winds impelling it on its course. Considering all these advantages, a human being who does not utilize his human life to cross the ocean of material existence must be considered the killer of his own soul. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.20.17)

Guru Mahārāja you are the captain of this boat. What is best for me I have no idea. I have no intelligence and am blind to the path ahead. In the face of my conditioned nature I remain a fool who’s only relief is under the shelter of your Lotus feet. What Is the use of a boat with no captain, no one to help us use the winds of the Lords instructions for our ultimate benefit. We can only bow down to providence. In the same way as the sages of Naimiṣāraṇya

bowed down to providence upon gaining the divine association of Sūta Gosvāmī we similarly bow down.

*tvam naḥ sandarśito dhātrā dustaram nistitīṣatām
kalim sattva-haram puṁsām karna-dhāra ivārṇavam*

We think that we have met Your Goodness by the will of providence, just so that we may accept you as captain of the ship for those who desire to cross the difficult ocean of Kali, which deteriorates all the good qualities of a human being. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.1.22)

All Glories to you Guru Mahārāja on your appearance day.

Your Servant,
Murli Manohara dāsa

Bhaktin Nagy Éva

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Lótuszlábaidnak!

Köszönjük, hogy megjelentél ebben a szenvedésekkel teli anyagi világban! Minden dicsőséget Neked!

Köszönjük, hogy elhoztad a magyar testbe született elesett lelkek számára Śrīla Prabhupāda kegyén keresztül az Úr Caitanya Mahāprabhu üzenetét! Minden dicsőséget Neked!

Köszönjük, hogy azok is kapcsolatban lehetnek Veled minden nap honlapodon keresztül, akik nincsenek közvetlen Közefeldben! Minden dicsőséget Neked!

Köszönjük, hogy vigyázol ránk, és hogy menedéket vehetünk Nálad! Minden dicsőséget Lótuszlábaidnak!

Köszönjük, hogy részt vehetünk az Általad vezetett *kīrtanák*on, ahol láthatunk transzcendentális Örömeid közben táncolni! Minden dicsőséget Lótuszlábaidnak!

Köszönjük, hogy gondolsz a debreceni *bhaktákra*, és hogy szeretnél eljönni közénk! Minden dicsőséget Lótuszlábaidnak!

Köszönjük, hogy Kegyedből meghallhattuk az Úr Kṛṣṇa Szent Nevét és tanítását! Minden dicsőséget Lótusz szádnak!

Szeretnék elégedetté tenni olyan formában, hogy részt veszek a debreceni *saṅkīrtana* mozgalom felvirágoztatásában: a transzcendentális könyvosztásban, a transzcendentális *prasāda* osztásban, és apró tudásomhoz mért prédikálásban.

Köszönjük, hogy Kegyedből mi is tagjai lehetünk ennek a csodálatos szolgálatnak!

Csak ez az egy lehetőségünk van, hogy elégedetté tehesünk Téged, Śrīla Prabhupādát és az Úr Kṛṣṇát!

Kérlek légy kegyes hozzánk, és segíts, hogy minél több emberhez eljuttathassuk a Szent Név dicsőségét!

Köszönöm, hogy gondolhattam Rád e szerény felajánlás megírása közben!

Minden dicsőséget Neked Śivarāma Swami Mahārāja!

Szeretném, hogy egyszer majd én is Guru Mahārājának szólíthassalak!

Jelentéktelen szolgád:

Bhaktin Nagy Éva

Bhaktin Nagy Ildikó

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A világban ma nagyon vallástalanok és erkölcstelenek az emberek. Emiatt állandóan szenvedések érik az emberiséget. Földrengések és árvizek, tüzek és háborúk, egyre sűrűbben követik egymást. Ezért a felnövekvő új generációt sok sérülés éri a társadalomban.

Felbecsülhetetlen lehetőség, hogy létezik itt egy talpalatnyi hely, amely menedéket nyújt nekünk Rādhe-Śyāma lótuszlábánál. Itt a világi élvezetek helyett Kṛṣṇa áll a középpontban.

Szeretném a hálámat kifejezni, hogy kegyedből létrejött Kṛṣṇa-völgyben Rādhe-Śyāma *bhaktáinak* lelkes közössége. Nemrég óta élek itt, de amióta elindult a tanácsadói rendszer, csodálatosat változott a közösség. Mindenhol lelkes *bhaktákkal* találkozom, akik őszinte törődéssel fordulnak egymás felé, és kimutatják egymás iránti szeretetüket. Hálás vagyok, amiért őket

szolgálhatom, és részt vehetek ebben a folytonos fejlődésben. A velük való társulásban én is sok inspirációt kapok a lelki éltre.

Próbálom minél jobban szolgálni a *bhaktákat*, akik Téged és Rādhe-Śyāmát szolgálják. Köszönöm, hogy ehhez lehetőséget kapok.

Szolgád:
Bhaktin Nagy Ildikó

Bhakta Nagy Imre

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Szeretnék e kedvező napon írni Neked! Gaura Purnīmā fesztiválon azt mondtad: Śrī Caitanya Mahāprabhu kegyéből van ez az életünk, hogy itt lehetünk a *bhakták* között. *Bhaktákkal* társulva erősödik a vágyunk az odaadó szolgálat végzésére, a szent név tisztább vibrálására, Śrīla Prabhupāda könyveinek figyelmesebb tanulmányozására. De számtalan hiba fedi törekvéseinket, és büszkeségünk megakadályozza a szívünk tisztulását. Szerencsére végigkíséred lelki életünket a *bhakti* felébredésétől kezdve. A kapcsolat nyitott, nekünk csak észre kell vennünk ezt a segítséget, és értékelnünk kell! Köszönöm, hogy elérhetővé teszed számunkra ezt a lelki tudást, mely életünk bármely részén felmerülő problémára, kérdésre lelkesítő választ nyújt. Számomra Śrī Caitanya Mahāprabhu kegye Śrīla Prabhupāda és Rajtad keresztül nyilvánul meg.

Kérlek, add a kegyed, hogy továbbra is *bhakták* között maradhassak!

Szolgád:
Bhakta Nagy Imre

Bhaktin Nagy-Tóth Ágnes

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Kérlek, engedd meg, hogy megjelenési napod alkalmából köszönthesselek! Hálával tartozom, hogy rendszeresen megajándékozol társulásoddal. Minden élőlény alapvető igénye, hogy kapcsolata legyen másokkal. Azoknak, pedig akik tisztítani szeretnék szívüket, ezáltal fejlődve a lelki életben, elengedhetetlen a *bhaktákkal* való társulás. Nem csak nekünk, hanem Kṛṣṇának is fontos, hogy kapcsolatban legyen *bhaktáival*. Ezt a kapcsolatot egy hiteles lelki tanítómester irányításával hozhatjuk csak létre. A lelki tanítómester utasításait követve, Őt szolgálva, lehetővé válhat az, hogy az Úr feltárja magát számunkra is. Hiszen Kṛṣṇa azt mondja, hogy *bhaktáit* szolgálni értékesebb, mint Őt saját magát. E szolgálat által, miután a *bhakta* szíve teljesen megtisztul, majd megszabadul minden anyagi ragaszkodástól és teljesen meghódol Kṛṣṇának, Ő megajándékozza őszinte hívét örökké tartó társulásával.

Kedves Mahārāja, Te lehetővé teszed számunkra a Kṛṣṇával való kapcsolatot. Egy *bhagavān* vagy, hiszen számodra csak Kṛṣṇa létezik. Szüntelenül Rá gondolsz, Róla beszélsz és prédikálsz, Őt szolgálod, és ez által egy átlátszó közeggé válva, rajtad keresztül Kṛṣṇa feltárja magát odaadó tanítványaid előtt is. Új Vraja-dhāmában fáradhatatlan munkád gyümölcseként megnyilvánultak Kṛṣṇa vṛndāvana-i kedvteléseinek színhelyei, és így a mi anyagi szemünk számára is láthatóvá tetted azokat. Könyveid által pedig még mélyebb betekintést kaphatunk Kṛṣṇa kedvteléseiről, ami által mi is társulhatunk Vele. Köszönöm Neked e felbecsülhetetlen ajándékot.

Kérlek, légy kegyes hozzám, és add lótuszlábaid árnyékát! Add, hogy szerény képességeimhez mértén meg tudjam hálálni Neked mindazt a kegyet, amivel elhalmozol, és add, hogy még nagyon sokáig szolgálhassalak!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Nagy-Tóth Ágnes

Nalini-kānta, devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Śrīla Prabhupāda könyveinek vagy a te transzcendentális írásaidnak a fordítása közben sokszor gondolok arra – és ilyenkor egy kicsit meg is ijedek –, hogyan lehetséges, hogy egy olyan igazán hitvány élőlény, mint én, egyáltalán megérintheti a *Śrīmad-Bhāgavatamot* vagy a többi szentírást. Hogy veszem én a bátorságot, hogy ilyen szolgálatot végezzek? Azt mondtad egyszer, Guru Mahārāja, hogy azt szeretnéd, ha a tollad lennék. De hogy lehet egy feltételekhez kötött lélekből „toll”, és hogyan tolmácsolhatja a legcsodálatosabb és legmagasztosabb lelki írások mondanivalóját, ha ő maga csak egy parányi, korlátozott tudással bíró, megannyi *anarthával* és anyagi ragaszkodással küzdő közönséges élőlény, földi halandó? Mennyire képesek egy ilyen „toll” szavai, amiket fordítás gyanánt papírra vet, átadni az Abszolút Igazságot? Végtére is még a nyelv maga is anyagi, nem mutathat túl az anyagi világ korlátain.

Aggodalmamon végül általában azzal teszem túl magam, hogy ez a te vágyad, a te kegyed. Nemrég azonban olvastam egy csodálatos magyarázatot a *Śrīmad-Bhāgavatam* tizedik énekében, sebből mélyebben megérthettem, miben áll ez a kegy. A 87. fejezetben Parīkṣit Mahārāja arra kíváncsi, miként adhatnak a Védák közvetlen leírást a Legfelsőbből. A második vers magyarázatából megtudjuk, mit válaszolt erre Śukadeva Gosvāmī, és miért épp ezt a feleletet adta a kérdésre:

„Parīkṣit Mahārāja kérdésére, hogy a Védák miként vonatkozhatnak közvetlenül az Abszolút Igazságra, Śukadeva Gosvāmī azt felelte: »Az Úr az intelligenciát és a többi anyagi elemet a megkötött élőlények érdekében teremtette meg.« Egy szkeptikus azt mondhatná erre, hogy ez a felelet nem ad választ a kérdésre, ám Śukadeva Gosvāmī válasza nagyon is releváns, ahogyan Śrīla Viśvanātha Cakravartī magyarázatából megtudjuk. Szövevényes kérdésekre nem mindig szabad egyenes választ adni. Az Úr Kṛṣṇa maga mondja Uddhavának, amikor tanítja őt (ŚBh 11.21.35): *parokṣa-vādā ṛṣayaḥ parokṣam mama ca priyam*. »A Védák látnokainak és *mantráinak* nyelvezete csak a beavatottak számára érthető, és Nekem is örömet okoz az ilyen titkos beszéd.« A vers vonatkozásában az imperszonalisták, akiknek a nevében Parīkṣit Mahārāja ezt a kérdést fölteszi, a közvetlen választ nem tudnák méltányolni, ezért Śrīla Śukadeva közvetett felelettel szolgál: »Azt mondjátok, Brahmant lehetetlen szavakkal körülírni. De ha a Legfelsőbb Úr nem teremtett volna

intelligenciát, elmét és érzékeket, akkor a hang és az érzékelés többi tárgya mind éppúgy leírhatatlan lenne, mint a ti Brahmanotok. Születésetek óta vakok és süketek lennétek, és még a fizikai formákról és hangokról sem tudnátok, az Abszolútról nem is beszélve. A kegyes Úr tehát ugyanúgy, ahogy ellátott bennünket minden szükséges érzékszervünkkel ahhoz, hogy megtapasztalhassuk a látványt, a hangot és a többi érzetet, és ezekről leírást is adhassunk másoknak, bizonyos embereket a Brahman megismerésére alkalmas felfogóképességgel is megajándékozhat. Ha úgy akarja, a szavakat anyagi dolgokra, tulajdonságokra, kategóriákra és cselekedetekre vonatkozó jelentésükön túl olyan nem mindennapi funkciókkal ruházhatja föl, melyekkel képessé teszi őket arra, hogy bemutassák a Legfelsőbb Igazságot. Végtére is Ő a mindenható Úr (prabhu), aki könnyedén leírhatóvá teheti a leírhatatlant.«”

Az Úr kegyéből vagyunk képesek hallani, látni, beszélni, gondolkodni, s azért adta mindezt, hogy újra tudatára ébredjünk az Ő létének, annak, hogy az Ő szerető szolgálói vagyunk. Ahogy a magyarázatban is áll, az Úr bizonyos személyeket ugyanígy olyan felfogóképességgel is megáldhat, amellyel közvetlenül megtapasztalhatják Őt. Szemernyi kétség sincs afelől, hogy *ācāryáink* és Śrīla Prabhupāda mellett te is ilyen kedves, szeretett *bhaktája* vagy Rādhā-Śyāmasundarának. Ahogy az *ācāryák*, Śrīla Prabhupāda, valamint sok-sok más *vaiṣṇava* előtt is, az Urak feltárják magukat előtted, a szavakat pedig, melyeket könyveidben leírsz, olyan nem mindennapi hatalommal ruházzák fel, hogy leírást adhassanak arról, ami valójában anyagi szavakkal leírhatatlan.

Mi ez, ha nem csoda? Rādhā és Śyāma többek között azzal viszonzza az Irántuk érzett, mindennél mélyebb és hevesebb odaadásodat, hogy először is kendőzetlenül megjelennek előtted, aztán pedig felhatalmazzák a szavaidat, hogy azok tolmácsolni tudják mindazt, amit látsz és el akarsz Róluk mondani, hogy minket, szerencsétlen szörnyeket valahogy kirángass az anyagi világ mocsarából.

Kedves Guru Mahārāja, ezen a napon, megjelenésed napján azért imádkozom, hogy teljesíthessem a kívánságodat és a tollad lehessenek. Azt kérem Rādhā-Śyāmasundarától, hogy adja meg nekem azt az értelmet, amivel felfoghatom a szentírásokat, az *ācāryák* és Śrīla Prabhupāda tanításait és a te csodálatos könyveidet. Imádkozom, hogy a te vágyadból e könyvek fordításai is mind képesek legyenek tolmácsolni az Abszolút Igazságot.

Guru Mahārāja, nagyon hálás vagyok, hogy hallhatlak téged, láthatlak, beszélhetek veled, és a közeledben lehetek. Köszönöm, hogy annak idején az oltalmadba fogadtál, és azóta is a te menedékben élhetek.

Köszönöm ezt a néhány csodálatos napot is, amit most itt tölthetek Kṛṣṇa-völgyben, köszönöm szépen, hogy itt lehettem a szülinapi pizzapartidon.

Örök, hálás szolgád: Nalini-kānta devī dāsī

Nandini devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Boldog lennék, ha arról írhatnék Neked, mennyi sok szolgálatot ajánlottam az elmúlt években Lótuszlábaidnak. A körülmények nem olyanok voltak, hogy ez az időszak arról szóljon: sok szolgálat felajánlása Śrīla Prabhupāda missziójának. Egy fő szolgálatról szólt az elmúlt három év, és ez Bāla-Gopāla dāsa szolgálata, gondozása, nevelése. Ez egy tudatosan vállalt és várt időszak volt, mégis sokszor hiányzott a Veled és a *bhaktákkal* való gyakori és intenzív társulás. Ez egy hosszú távú befektetés volt, az hogy milyen gyümölcsöt terem ez a szolgálat majd csak később nyilvánul meg.

Kevés lélek számára adatik meg, hogy *bhakták* családjában születhet meg, ezért azt gondolom, hogy kellő tisztelettel kell feléjük fordulni, és talán nem elpazarolt idő a velük való foglalkozás, mellyel ebben az életükben is próbáljuk őket Kṛṣṇa felé terelgetni.

Hiszen ezt teszed Te is Guru Mahārāja velünk. Minden nehézség ellenére próbálsz minket Kṛṣṇa felé terelgetni nagy szeretettel. Személyes életeddel folyamatosan példát adsz nekünk, hogyan merül el egy tiszta *bhakta* mindig Kṛṣṇa szolgálatában, a nap 24 órájában.

Én sajnos még nem tartok itt, de jó látni, hogy nemcsak a *gosvāmīk* idejében 500 évvel ezelőtt és más *ācāryák* esetében volt így, hanem a mai korban Te egy élő példa vagy arra, hogy Guru és Kṛṣṇa kegyéből, hogyan lehet az, hogy néhány óra pihenés mellet a nap milyen hatékonyan van kihasználva Nálad Kṛṣṇáról, kedvteléseiről és a kedvtelések színhelyeiről szóló könyvek írásával, prédikálással, a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom terjesztésével, a múrtik imádatával és a szent név éneklésével.

Nagyon inspiráló ezt látni, hogy Te egy olyan személy vagy, akinek minden cselekedete, gondolata és vágya Kṛṣṇával kapcsolatos és felébreszted bennem a vágyat, hogy én is szeretnék egy nap így élni, hogy félretegyem az önös vágyakat és csak Guru és Kṛṣṇa örömeire és elégedettségére cselekedjek a nap 24 órájában. Ha ezt sikerülne megvalósítani, akkor talán meg tudna nyilvánulni az a “megtisztult szív” amiről egyszer régebben beszéltél, hogy ez a legnagyobb ajándék, amit a tanítvány fel tud ajánlani a lelki tanítómestere felé.

Kérlek kedves Guru Mahārāja, add a kegyedet, hogy megfelelő élethelyzetben

és időben meg tudjon az én szennyes szívem is tisztulni, és már csak Guru és Kṛṣṇa szolgálata és elégedettsége legyen a legfőbb vágyam.

Köszönöm az eddigi törődésedet és gondoskodásodat!

Jelentéktelen szolgád:

Nandinī devī dāsī

Bhakta Nayan Parekh

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to Your Lotus Feet.

You set the most amazing example of how one should lead their life in the service of Guru and Gaurāṅga, and spread the glories of Kṛṣṇa throughout the world. You do this using all possibilities, with *kīrtanas*, *bhajans*, lectures, books, daily podcasts and in so many other ways. Everything is used to serve Kṛṣṇa and glorify Him.

The projects you are working on and the ones you fulfilled, like the eco farm, the temple in Budapest, and the books you have written, just shows the potency and purity you have. You do every single service to the highest standard and with such perfection and devotion.

Those that are qualified and have good qualities, undoubtedly get your mercy, but you have given this fool shelter at you lotus feet by showering your causeless mercy, even though i have no qualification. I must have done something good that Kṛṣṇa is pleased by, to give me you as a spiritual master.

Thank You from the core of my heart for who you are, what you have done and what you continue to do.

I pray that some day i can have your association, serve you personally and through your instructions.

Please bless me so that i get some taste for chanting the Holy Names, and help you in your service to Śrīla Prabhupāda.

Your aspiring servant,
Bhakta Nayan Parekh

Bhakta Németh Ádám

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Többször hallottam Tőled, hogy azt szereted, ha valaki szépen, megbízhatóan végzi a szolgálatát. Ha nem kell állandóan amiatt aggódnod mikor hagyja azt abba, mikor kell hirtelen megoldani a helyettesítését. Az ilyen megbízható szolgál tudja csak levenni a terhet a válladról.

Az elmúlt évben sok lehetőséget „kaptam” arra, hogy ezt jobban megérthessem. Sokszor én sem tudtam fix lenni és engem is sokszor hoztak kellemetlen helyzetbe mások, mikor hirtelen lemondták korábbi vállalásukat.

Most már lassan kezdem megérteni, hogy milyen nagy dolog is a megbízhatóság. Kezdem azt is megérteni, hogy mennyire megbízható tanítványa is vagy szeretett lelki tanítómesterednek. Te megállás nélkül, minden körülmények között Śrīla Prabhupāda tervének megvalósításán dolgozol. Azokkal, akik követnek, olyan tempóban, ami épp a maximum. És olyan odaadással, mindenre részletre kiterjedő figyelemmel, ami csodálkozásra késztet mindenkit, aki tanúja tetteidnek.

Próbálom én is megbízhatóan végezni azt a parányi szolgálatomat, amit az egri *yātrā* érdekében végzek. Szeretnék kis mértékben ugyan, de levenni a válladról a felelősséget. Jelentéktelen problémáim megoldása közben el szoktam gondolkodni, hogy Neked mennyivel hatalmasabb feladataid és az ezekkel együtt járó gondjaid vannak. Milyen hosszú idő óta nyújtasz menedéket nagyon sok *bhaktának*; mennyivel több fejfájás jut Neked. Ilyenkor kicsit elszégyellem magam és újult erővel folytatom annak a kis, jelentéktelen ügynek az intézését.

Szeretném a kegyedet kérni – ezen a kedvező napon –, hogy jobb, odaadóbb szolgál váljon belőlem és sose felejtsem el, mivel is tartozom Neked és Śrīla Prabhupādának.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Németh Ádám

Nilamani devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your moonshine lotus feet on your most auspicious appearance day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you for always inspiring me to keep my focus on becoming Kṛṣṇa conscious. You have freed me already by giving me this process. However, I have yet to realise this. By strictly following your instructions and by your mercy I know it is possible. Kṛṣṇa is yours to give and His mercy follows your glance. If you allow me to serve you in some small way, I have a chance. Without you I would be lost. Śrīla Prabhupāda had a vision for his followers and beacon-like disciples of his such as your self are lighting the way for us by showing us how to follow his instructions.

Yesterday some excerpts from *Nava-vraja-mahimā* were read out at your *vyāsa-pūjā* celebration here. Thank you for giving us Śrī Kṛṣṇa's pastimes in such beautiful intricate detail. Your service is inspired by love as shown by your incredible ability. You have given us New Vraja-dhāma, the Kṛṣṇa in Vṛndāvana series, your *kīrtanas*, lectures and so much more. Furthermore in *Nava-vraja-mahimā* you are giving us the consciousness by which to understand and perceive the *dhāma*.

Below is something I wrote for about you today.

A meditation on you

An ocean of love, you give me but I don't know how to receive it and so my stone heart parries your waves

A bright star that beckons as it waits to guide me but I choose to walk another tangential path

The earth that nourishes and supports me but my *bhakti-latā* has barely sprouted due to lack of water and my many weeds.

A rock steadfast in your realisation of Śrīla Prabhupāda's instructions but I become bewildered and like a sea urchin cling to you

A tree that gives shade and fruit despite the apathy of the traveller but I am that traveller with an ungrateful heart, heavy from the debt it has incurred but cannot repay

Moonlight you try to soothe this grief stricken heart but I hide behind so called duties, ignoring my most important duty, paradharma, and so block myself from your cooling rays

The vast sky, all encompassing yet unaffected are your knowledge and renunciation but my false ego clouds me as it fights for supremacy giving little opportunity for my intelligence to be purified by your transcendental words

Sunrays of the realised truth you speak somehow find my buried heart and I stand in awe. Somewhere I can feel what deep down I know to be true.

I long to understand your dependence on the Holy name and your desire, in the hope that I may one day assist you in your love and service to the divine couple.

Please forgive my offences, apathy and foolishness and keep guiding me.

Aspiring to serve your servants,
Nīlamaṇi devī dāsī

Nirmala, Candra, dāsa

Legkegyesebb Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Az első tanácsadói program témája a kegyesség volt. Mit jelent a kegy? Sokféle elképzelés elhangzott. Igyekeztünk a legegyszerűbben megfogalmazni, mint definícióját ennek a kifejezésnek, amit igen gyakran használunk. Gondoltam a legjobb választ tőled kaphatom meg, ezért meg is kérdeztem tőled a podcast-on. Nagyon szép, egyszerűen megfogalmazott választ kaptam, aminek nagyon örültem.

Kit hívunk kegyesnek? Pár napja hallgattam meg újra Gaura Śakti Prabhu 2009-es Śrīla Prabhupāda marathón lelkesítő leckéjét. Arról beszélt, hogy amikor valaki alvó lélek akkor egy kikapcsolt zseblámpához lehet hasonlítani. A fény ugyanúgy benne van, csak nem jön ki. Ahhoz hogy világítson, kell valaminek történnie, kell, hogy valaki bekapcsolja. Azzal folytatta, hogy a Kṛṣṇa-tudat az nem egy dolog, ami a lelket eléri vagy megváltoztatja, hanem a lelki energia, amikor az alvó lélekkel kapcsolatba kerül, a benne „lakozó” lelki energia kezd dinamikusan megnyilvánulni. Úgy érzem, amikor valaki

az egész életét arra áldozza, hogy ezeknek az alvó lelkeknek a Kṛṣṇával való kapcsolatát felélessze, ezeket a személyeket hívjuk kegyesnek. Magamból kiindulva láthatom, hogy nem beszélhetünk előző életek lemondásairól vagy komoly vezekléseiről, aminek eredményeképpen most odaadó szolgálatot végezhetek. De a te önzetlen kegyedből a tudás lángjával ébresztetted fel a mélyen alvó lelkeket.

Mit ad az a személy, amikor a kegyét adja? Itt gondolhatnék sok mindenre, személyes társaságodra, a budapesti központra, vagy Új Vraja-dhāmára, a könyvekre amiket írsz, de ezek a dolgok mind azt a megértést segítik, ahogy fogalmaztad: Nincs más valóság, mint Rādhē-Śyāma. Minden más az illúzió!

Ahogy az Úr Caitanya megjelent Śrīmatī Rādhārāṇī hangulatában, hogy az Isten iránti tiszta szeretetet bemutassa, te úgy vagy most közöttünk, és mutatod be hogy milyen az Úr Caitanya hangulata Śrīla Prabhupāda szolgálatában, és személyes példát állítasz a fent említett kérdésekre.

Kedves Guru Mahārāja, szeretném megköszönni azokat a lehetőségeket amikor szolgálatot végezhettem a neked, közösségnek, és Kṛṣṇának.

Törekvő szolgáló:

Nirmala Candra dāsa

Nisānta-tilā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

When one fights in the front line for Lord Caitanya, there are always exciting things that happen, the dependance on the spiritual master and the Lord is very tangible. Lord Caitanya empowers us to do things we would not be able to do otherwise and sometimes even act on a level that we have not actually achieved. Many times I have thanked you that experience.

Now that I do not do that special service anymore it is more obvious where I really am. When we do special things like *sankīrtana* it is easy to think we are special ourselves. As I became a wife and a „regular mum” I can only offer you simple things, that were very obvious before. I can offer chanting my rounds. I can offer attending *guru-pūjā* and *Śrīmad-Bhāgavatam* class every day. We have offered Nitāicandra to Rādhē-Śyāma, and I can offer my efforts to help him to become Their servant, and pray that he will do his part in

assisting to fulfill Śrīla Prabhupāda’s desires. Thank you, that we have the best opportunity for that living here in New Vraja-dhāma. I cannot imagine how hard it must be to be a householder and raise children in the hellish cities of Kali-yuga. To live in a society of devotees, in the shelter of Rādhe-Śyāma is the most I could ask for at this point in my life. I cannot thank you enough. Please give your blessings that I can carry on offering my simple offerings, and do my present service in the right consciousness.

Your servant,
Niśānta-lilā devī dāsī

Nitāi-bhāvana, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Még mindig nehezen hiszem el, hogy Śrīla Prabhupāda *bhaktái* kegyéből megkaptam az emberi élet egyetlen célját és értelmét, az Isten iránti szeretethez vezető folyamatot. Hihetetlennek tűnik, hogy milliárd és milliárd *jīva* közül én is élhetek e nagyon ritka lehetőséggel, s bár erre képtelen vagyok, az olyan *bhakták* kegyéből, mint amilyen te is vagy, valahogyan mégis egyre közelebb kerülök az Abszolút Igazság, Kṛṣṇa, és az Ő *bhaktái* megértéséhez.

Noha démonikus természetem miatt soha nem kerülhettem volna kapcsolatba a *bhāgavata-dharmával*, most mégis itt vagyok Śrīla Prabhupāda néhány igaz követője társaságában, és végtelen sokat hallhatok tőlük e témában. E személyekkel is Rajtad keresztül kerültem kapcsolatba Guru Mahārāja. De még ha hallhatok is e bensőséges témákról, hogy is érthetnék meg belőlük egy betűt is?

*mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

A lelki tanítómester, azaz a Te kegyedből, a némából a legkiválóbb szónok válhat, s a béna hegyeket képes átszelni. Értem hogy ez most velem is történik, hisz a szolgálatom végzésére teljesen alkalmatlan vagyok, de te ennek ellenére elégedett vagy velem.

Másodsorban pedig miért van az, hogy egyszeriben transzcendentális témák vonzanak azok után, hogy életeken keresztül csak az érzéseim elégedettsége kötött le? Azért, mert az olyan nagyszerű személyek, akik követik az ő hiteles *gurujukat* képesek még az olyan képesítetlen személyek érdeklődését is felkelteni, mint én.

*śuśrūṣoḥ śraddadhānasya vāsudeva-kathā-ruciḥ
syān mahat-sevayā viprāḥ puṇya-tīrtha-niṣevanāt*

Az előbb említett dolgok nagyszerűséged szikráját jelzik csupán.

Néhány hónappal ezelőtt azonban válthattam veled néhány szót, és e beszélgetésből újra megérthettem valamit Rólad. Beszéltünk a prédikálásról, az étteremről és az új debreceni *bhaktákról*. Említetted, hogy ha folytatjuk a prédikálást és a gyakorlatainkat, akkor természetes, hogy mi valamennyien visszamegyünk Kṛṣṇához. A *bhakták* jönnek és mennek – mondtad -, de kik lesznek azok, akik továbbra is végzik majd Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát – még tízezer évig - itt Új Vraja-dhāmában. Most nem tudom szavakkal átadni, de mélyen megérintett az a szeretet, ami Téged Rādhē-Śyāmához fűz. Megértettem hogy a Te felelősséged itt minden, és hogy folyamatosan csak azon gondolkozol, hogyan foglalj le mindenkit az Ő szolgálatukban.

Bevallom azóta nagyon kevésnek érzem magam, s bár elméletben tudom a kötelességemet, és érzek valamiféle hálát Śrīla Prabhupāda iránt és irántad, még nem született meg bennem az a szilárd elhatározás, ami által képes lennék folyamatosan azon meditálni, hogy mindenhová kövesselek Téged. Ezúttal is csak azt kérhetem Tőled és Śrīla Prabhupādától, hogy képes legyek e vágyat kifejeleszteni, mert Te adtál nekem mindent, és én nem maradhatok az adósod.

Szolgád:

Nitāi-bhāvana dāsa

Nitya-sakhī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Kedves Guru Mahārāja, kérlek engedd meg, hogy szent megjelenésed

alkalmából dicsőítselek Téged. Gondolkodom, mit irhatnék, nehéz kiválasztani ilyenkor egy gondolatmenetet ami a legjobban kifejező lenne. Leírom hát amit most érzek.

Ahogy megy az élet, telnek az évek a Kṛṣṇa-tudatunk gyakorlása során, egyre inkább akadnak buktatók az úton. Amikor fiatal *bhakta* voltam úgy hittem, hogy már csak pár év és biztos tiszta *bhakta* leszek, annyira simán ment minden, nem jöttek komoly gondok. Aztán akadt néhány... Mostanában sokat gondolkodtam ezeken és arra jöttem rá, hogy ez mindig is így lesz. Az élet mindig nehéz lesz és *māyā*, vagy Kali mindig akadályokat fog a *bhakta* fejlődése útjába állítani. Mindig lesznek csalódások másokban és magunkban, mindig lesznek hiányosságok és bizonytalanságok, félelmek és fájdalmak és még sorolhatnám. Ebben a korban és ezen a helyen csak az igazán ostobák vetik el reményeiket e világ átmeneti talajában, hogy boldogan és problémamentesen fognak élni. Nem számít az egész... Nem számít, hogy mit gondolunk másokról vagy magunkról, nem számít, hogy éppen szenvedünk, vagy átmeneti örömet érzünk, nem kell törődnünk vele. Mert bármit gondolunk vagy érzünk, mindig jön majd egy következő nap amikor már nem gondolhatjuk vagy érezhetjük többé ugyanazt. Persze ez nagy szenvedéseket tud okozni, mert mi ragaszkodunk ahhoz, ahogy gondolunk vagy érzünk. Az egész élet egy elméleti sikon zajló, illuzórikus, kiábrándító utazás, kezdek nem ragaszkodni hozzá mert nincs értelme semminek, csak megtalálni Kṛṣṇát, megismerni őt és meghalni úgy, hogy rá gondolunk.

Bármilyen történik is velem, bárhogy szolgálhatom, vagy nem szolgálhatom Lótuszlábaidat, bár gyöngé és visszataszító élőlény vagyok, de a legfontosabb vágyam, hogy szolgáljaként tekints rám. Hibákat és sértéseket halmozva kapálózom ebben az anyagi mocsárban, Lótuszlábaid után nyújtózkodva, egy fuldokló *jīva*. Ebben az életemben ami jót kaptam az tőled és a *bhaktáktól* jött Guru Mahārāja és ez szívembe vésődött örökre. Bár elesett vagyok és testileg, lelkileg gyöngé, kérlek ne felejts el és add a kegyed, mert nincs más vágyam, mint egyszer igazi szolgálóddá válni.

Minden hibámmal rámutat Kṛṣṇa, hogy milyen nagy szükségem van rád és a *bhaktákra* és minden nap amit távol töltök megtanítja, hogy hogyan értékeljem a pillanatot amikor veletek lehetek. Köszönök mindent, legfőképpen azt, hogy vagy nekünk Guru Mahārāja és köszönöm az összes csodálatos képet amit a szívemben tarthatok rólad. Hare Kṛṣṇa!

Jelentéktelen szolgáló:
Nitya-sakhī devī dāsī

Nūpura devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tisztelettelje hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Megjelenési Napod alkalmából!

Megint eltelt egy mozgalmas év, és a Neked írt felajánlás mindig jó alkalom arra, hogy megvizsgáljam a lelki életemben megtett lépéseket, akadályokat és – mivel nem magamról szeretnék írni – hogy kifejezzem Neked a köszönetemet, amiért megmutattad számomra a lelki ösvényt, és azért, hogy minden körülmények között hiteles lelki tanítómesterem vagy.

Hiányzik a Veled való személyes társulás, amiben korábban többször volt részem... Tudom, hogy a Veled való társulás elsősorban a leckéiden, könyveiden és tanításaidon keresztül valósul meg, de sajnos annyira elesett vagyok, hogy nekem mégis nagyon hiányzik a személyes jelenléted.

Kérlek, add az áldásaidat, hogy a *bhaktákat* szolgálva élhessem az életemet, és szépen fel tudjam nevelni Nílát Kṛṣṇa örömére.

Köszönök mindent, és boldog születésnapot kívánok Guru Mahārāja.

Szeretettel, szolgálád:

Nūpura devī dāsī

Prabhupādānuga dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat a Lótusz Lábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Most, mikor írom neked a felajánlást eszembe jut, hogy megint eltelt egy év. Vajon fejlődtem-e a lelki életben, sikerült-e betartanom a tavaly tett fogadalmakat?

Nagyon örülök, mert az a tény, hogy még itt vagyok azt jelenti, hogy a kegyedben részesítesz. Ha nem adnál lelki erőt, nem lennék képes semmire sem.

Köszönöm, hogy húzol magadhoz, és utasításaidon, valamint személyes példádön keresztül Kṛṣṇa felé viszel. Az egyetlen menedékem, a Te *kīrtanáid*, és a mély *bhajanjaid*. Hallgatásuk folyamatosan inspirál, hogy elszántan

énekeljem Kṛṣṇa Szent Neveit, sértések nélkül. Reménykedem benne, hogy egyszer talán személyesen is utasítást adsz, miképpen énekeljem a Szent Nevet.

A dicsőséged határtalan Guru Maharaja, mert amerre jársz, ott mindenkinek Kṛṣṇáról beszélsz, és az elesett lelkek felszabadulnak a társaságodban. Határtalan odaadásoddal felépítetted a Magyarországi Kṛṣṇa-tudatot. Ezáltal mindenkinek lehetőséget adtál, hogy fejlődhessen a lelki életben. Kiterjesztett Kegyeden keresztül mindenkire eljutnak Śrīla Prabhupāda könyvei, a finom *prasāda*, és a Szent Név. Mindezt Neked Köszönhetjük Guru Mahārāja.

Kérlek, foglalj le továbbra is odaadó szolgálatodban!

Jelentéktelen szolgád:
Prabhupādānuga dāsa

Pada-kamala dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat, ezen a mindenki számára kedves napon!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate sivarama-svāmin iti nāmine*

Minden dicsőséget a gyönyörű Isteni párnak Śrī Śrī Rādha-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked kedves Guru Mahārāja!

Szeretném megköszönni neked azt a sok munkát és erőfeszítést amit a szegény feltételekhez kötött lelkekért – beleértve magam is – eddig tettél. Kegyedből részt tudok venni a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom könyvterjesztő miszsiójában. Sokakkal találkoztam eddig, családokkal, templomi *bhaktákkal*, magánszemélyekkel, akik nagyon csodáltak, elismertek, és dicsértek téged, mindenekfeletti tudásod, megvalósításaid, kedves személyiséged miatt. Boldogsággal telt felemelő találkozások voltak ezek, melyekre mindig vágyunk. Mindig felmerül bennem a kérdés, hogy vajon méltóan tudlak e majd képviselni, hisz olyan nagy és híres *bhaktája* vagy az Úr Śrī Kṛṣṇának. „A Guru követésének elve nagyon hatalmas, mert Kṛṣṇa adta ezt a folyamatot, és ha követjük, akkor az meg fogja hozni az eredményt, függetlenül attól, hogy ki az a személy, aki végzi azt.”

Szívből jövő reményem, hogy valahogy a hasznodra tudok lenni! Csodálatosnak tartom ahogy Kṛṣṇa-völgyet létrehozta, és lehetőséget nyújt az embereknek arra, hogy megismerhessék Kṛṣṇát és az önmegvalósítás folyamatát. Mindenkinek nagyon tetszik külföldön és Magyarországon is. Olyan ez a hely mint a szíved lótuszvirága közepén az univerzum legszebb Kṛṣṇája és Rādhārāṇija. A most készülő könyved a *Nava-vraja-mahimā* pedig az a finom nektár illat, ami vonzóvá teszi az univerzum lakói számára. A lelkes, szorgalmas méhecskékhöz hasonló tanítványaid a *mahā-mantra* hűsítő fuvallatával bejárják az egész világot, és híret keltik, hogy létezik valahol egy ilyen páratlan, egyedülálló virág. Kérlek hatalmadnál fogva ruházz fel azzal a bűvös erővel, mellyel képes leszek majd mindig megállni a helyem szerető szolgálatodban.

Jelentéktelen szolgád:
Pada-kamala dāsa

Parama, Karuṇa, Dāsa

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

This last year has been a particularly difficult one and several times I have been reminded of Queen Kuntī and her prayers to Lord Kṛṣṇa. Not just for our family but for many living entities the times are fraught with disaster and adversity.

In the spring last year my father collapsed and was diagnosed with cancer, leaving his body six weeks later. I found myself chanting Hare Kṛṣṇa like never before. Actively trying to take shelter and solace in chanting and remembering Kṛṣṇa.

As always the Lord is very kind and He arranged things so that we could give my father all the appropriate rites. I was able to give him neck beads, Ganges water and put Vṛndāvana dust on his head before he left his body.

Just a couple of weeks before he passed away I gave him a Jagannātha badge from Ratha-yātrā and a copy of Ranchor Prabhu's Rāmāyaṇa.

I was happy to find my father's bookmark in the back of the Rāmāyaṇa so I know he read it before he left. He also told my vicar cousin that he had been praying to God.

Also was amusing that one of the Indian bodied nurses had said to him, when she saw the badge by his bed; “Oh, you have God”. He apparently said to her; “That’s my son.” She replied; “God is your son?” He said; “No. My son gave me the badge.” She knew Lord Jagannātha from Ratha-yātrā and told him he was fortunate to have the Lord by his bed looking over him.

Unfortunately for me all this happened just as London Ratha-yātrā took place and I was unable to participate. For the first time in my life I felt very separated from the devotees and was quite despondent at missing the festival, though we did watch some of it on the internet which was a strange but very blissful experience.

As ever the devotees were wonderfully kind and encouraging and we got through all the trauma. And afterwards I was left thinking to myself that feeling truly in adversity was a helpful impetus to improving my consciousness of Kṛṣṇa.

Throughout the whole time I was reflecting regularly on our good fortune in having such a wonderful and inspiring spiritual master as yourself. And also at how little time we have here.

Thank you so much for your service, your guidance, your kindness, your patience, your commitment, your enthusiasm and of course your love.

I am still aspiring to come out from my diseased condition and offer some service.

As a family we feel blessed and are eternally grateful to you for your kindness in allowing us to take shelter at your lotus feet.

All glories to your divine service,

Your servants,

Parama Karuṇa dāsa, Kasturi Mañjarī devī dāsī,

Govinda Sundara, Dinanātha, Jīva

Pārtha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *sañkīrtana* mozgalmának!

Nagy öröm számomra, hogy szavaimmal is szolgálhatlak transzcendentális

megjelenésed alkalmából, amely olyan kedvező, mint a napfelkelte az éjszaka sötétjében szenvedőknek. Rādhe-Śyāma legnagyobb kegye, hogy részesülhünk társaságodban, útmutatásaidban, hallhatjuk szavaidat és szolgálhatunk.

Ahogy telnek az évek, egyre jobban látom, milyen kevés az, amit fel tudok ajánlani Neked missziód végrehajtásában. Śrīla Prabhupāda vágyával érkeztl hozzánk, s azzal a kitartással, elszántsággal, amit Tőle kaptál, szinte meghódítottad a magyar emberek szívét. Már az egész ország ismer, de én nem mondhatom el ugyanezt Rólad. Mert amint látom mindennapjaidat, úgy lesz – mélysége révén – egyre kevésbé megismerhető a szereteted Śrīla Prabhupāda és Śrī Śrī Rādha-Śyāmasundara felé.

Nagyon sok emberrel osztottad meg az odaadó szolgálat nektári élményét, és ennek révén többeket a szeretet nagyon rövid és erős kötelei kapcsolnak azóta is Kṛṣṇához. Vannak, akik távolabbról tekintenek a lehetőségek felé, de kivétel nélkül mindenki azon a véleményen van, hogy a tanítványi láncolat kiemelkedő, felhatalmazott személyisége vagy, egyben szeretett lelki tanítómesterünk.

Bölcsességed, szigorod vagy éppen megbocsátó atyai együttérzésed, inspirációd mindig segít, bármilyen kérdést is tegyen fel az élet. Bár én magam oly kevészer folyamodom Hozzád kérdéseimmal, nagyon sokat tanulok abból, ahogy tapasztalom a kapcsolatodat másokkal, lett légyen az egy *bhakta*, egy politikus, egy üzletember vagy bárki. Hiszen mindenkire lelki szinten tekintesz, és mindenkit erre a szintre emel társaságod.

*yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ prakāśante mahātmanah*

„A védikus tudás igazi jelentése csak azon nagy lelkek előtt tárul fel magától, akiknek rendíthetetlen hitük van mind az Úrban, mind a lelki tanítómesterben.” (Śvetāśvatara Upaniṣad 6.23)

Bár próbálkozásaim esetlenek, mindig nagy erőt és hitet meríték abból, ha szolgálhatlak. Alázatosan kérlek, fogadd el mindazt, amit ebben az évben is lótuusz lábaidhoz helyezhettem, és bocsájtss meg mindazt, amit feltételekhez kötöttségem miatt nehézségként okoztam. Nagy hálát érzek Rādhe-Śyāma felé, hogy menedékedbe vezettek.

Jelentéktelen szolgád:
Pārtha dāsa

Bhakta Pásztor László

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Most, hogy közeledik a *vyāsa-pūjád* napja, kedves tanítványaid próbálnak szebbnél-szebb felajánlásokat írni kiváló személyiségedről. Én is megragadnám az alkalmat, hogy pár dicsőítő szót írjak. Śrī Caitanya Mahāprabhu a következő utasítást adta a követőinek:

*yāre dekha, tāre kaha, 'kṛṣṇa'-upadeśa
āmāra ājñāya guru hañā tāra' ei deśa*

„Bárkivel találkozol, tanítsd őt a Kṛṣṇa-tudat tudományára... így parancsomra válj lelki tanítómesterré és szabadítsd fel a világot.”

Guru Mahārāja, Te nagyon komolyan vetted ezt az instrukciót, és évtizedek óta azon fáradozol, hogy minél több elesett, elkóborolt lélek visszataláljon Kṛṣṇához. Csodálom azt a lendületet, kitartást és erőt amivel ezt teszed. Egyszer régen azt mondtad, „azért jöttem Magyarországra, hogy odaadjam az embereknek Kṛṣṇát. Koldus vagyok nem tudok mást adni. Miért nem fogadod el, és teszed szíveddé és lelkeddé Őt?” Hála neked az emberek jönnek, és láthatják Śrī Śrī Rādha-Śyāmasundarát. Ebben az évben március 15-e, ami nagy állami ünnep volt, keddre esett, ezért a hétfőt is munkaszüneti napnak nyilvánították, így négy napos hosszú hétvége alakult ki. Az időjárás is szép napsütéses volt itt Új Vraja-dhāmában, és az ajándék bolt is nyitva volt a templomban. E négy napon én ott dolgoztam. Nagyon jó volt látni, hogy milyen sok vendég jött el megnézni az Urakat, sok *prasādát* is fogyasztottak és könyveket is vásároltak. Az első lépést már ők is megtették ezáltal az Istenhez visszavezető úton.

Mostanában sokszor elolvasom vagy meghallgatom Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura egyik nagyon szép dalát: „*kabe habe bolo se dina āmār...*”

„Mond mikor, ó mikor jön el az a nap, amikor sértéseim megszűnnek? Mikor tölti el szívem az isteni kegy hatására a tiszta szent név íze? Mond mikor, ó mikor jön el az a nap?”

Egyetlen remény a számomra, hogy menedéket vegyek Nálad és megkapjam a kegyedet.

Köszönöm, hogy itt vagy nekünk, és mindig lelkesítesz bennünket hogy:
„olyan nagy kincs van itt, adjátok már fel végre az anyagi ragaszkodásaitokat!”
Minden dicsőséget Neked!
Guru Mahārāja kī jaya!

Jelentéktelen szolgáló:
Bhakta Pásztor László

Patita-pāvana, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Évekkel ezelőtt egy leckén hallottam azt a kifejezést, hogy a tanítvány a lelki tanítómesterének köszönhet mindent. Nem nagyon értettem, hogy hogyan köszönhet valaki mindent egy olyan személynek, akit alig ismer, de úgy gondoltam, a Kṛṣṇa-tudat gyakorlásával idővel talán erre a titokra is fény derül majd. És úgy is lett. Mostanra megértettem, hogy mindazt, amim van, neked köszönhetem. Megkaptam tőled a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát*, az eszközt, amivel megtisztíthatom szennyes, anyagi vágyakkal teli szívemet, valamint a célt, mivel az Úr Kṛṣṇa és az Ő nevei nem különböznek egymástól. Imádhatom Śrī Gaura-Naṭarāját, akire emlékezve még a legnehezebb feladat is, mint amilyen az anyagi energia fogságából való kiszabadulás, nagyon könnyűvé válik. Olvashatom a *bhakti sāsತ್ರát*, a szentírásokat, melyekhez Śrīla Prabhupāda és az előző *ācāryák* fűztek magyarázatot nagyon kegyesen. Itt élhetek Nava Vraja-dhāmában, ami nem különbözik Vṛndāvanától, s ahol határtalan kegyednek köszönhetően a Rādhā-kunda, a Govardhana hegy és valamennyi szent hely megnyilvánult. Gondoskodó utasításaidnak és lenyűgöző példamutatásodnak valamint fejlett odaadással rendelkező tanítványaiddal való társulásnak köszönhetően kifejleszthetem magamban azt a vágyat, hogy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara őszinte szolgálja legyek.

*nāma-śreṣṭham manuṁ api śaci-putram atra svarūpam
rūpam tasyāgrajam uru-purim mathurim goṣṭhavātīm*

*rādhā-kuṇḍam giri-varam aho rādhikā-mādhavāsām
prāpto yasya prathita-krpayā śrī-guruṁ taṁ nato ‘smi*

„Leborulok a lelki tanítómesterem gyönyörű lótuşzlábai előtt. Indokolatlan kegyéből megkaptam a legfelsőbb szent nevet, az isteni mantrát, Śaci-mata fiának szolgálatát, Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī és bátyja, Sanātana Gosvāmī társaságát, a legfelsőbb lakhelyet, Mathurāt, a gyönyöradó lakhelyet, Vṛndāvanát, az isteni Rādhā-kuṇḍát és Govardhana-hegyet és a szívemben a vágyat, hogy szeretettel szolgáljam Rādhikát és Mādhavát Vṛndāvanában.”

Megértettem, hogy amit korábban a magaménak gondoltam, az igazából mind értéktelen volt. Igazából még a hobbit is tőled kaptam. Kb. 20 évvel ezelőtt gitár tanárhoz jártam. Jó ötletnek tűnt, hogy egyszer majd én is fogok tudni gitározni. Természetesen abba hagytam. A katonaság is közbe szólt, de a legfőbb érv a tanulás megszakítására mégis csak a tehetségtelenségem volt. Amikor a feleséggel elkezdtünk társulni, újra előkerült a gitár, mint közös érdeklődési pont. Ő mondta, hogy te nagyon szereted a gitár hangját, ami még jobban inspirált arra, hogy felidézzem a jócskán feledésbe merült zenei alapokat. A gitárral kísért *mahā-mantra* éneklése végtelenül elbűvölt. Teljesen abba az illúzióba ringatott, hogy mégis csak van némi tehetségem. E hobbi műveléséhez mégis a legfőbb inspirációt számomra az adja, hogy hangszeres kiegészítéssel részt vehetek a *kīrtanáidon* és *bhajanáidon*, ezzel azt az érzést keltve bennem, hogy tényleg tudok játszani a hangszeren, ami persze figyelembe véve a hangfalakból kijövő eredményt, teljesen nevetséges. Ennek ellenére biztató mosolyoddal te mégis bátorítasz a folytatáshoz.

Kedves Guru Mahārāja, eme kedvező napon újra és újra megköszönök neked mindent és imádkozom hozzád azért az erőért, hogy ha csekély értékben is, de valamicskét tudjak törleszteni e visszafizethetetlen adósságból.

*śrī guro paramānanda premānanda phala prada
vrajānanda pradānanda sevāyam mām niyojaya*

„Kedves lelki tanítómesterem, ki a legnagyobb boldogság gyümölcsét adod - az Istenszeretet nektárját -, kérlek, foglalj le a Vraja földjére boldogságot ontó Śrī Kṛṣṇa gyönyörteli szolgálatában!”

Jelentéktelen szolgád:
Patita-pāvana dāsa

Bhaktin Pazonyi Dia

Hare Kṛṣṇa Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Ez az első felajánlásom. Sajnos nem vagyok elég képesített arra, hogy dicsőítselek, kérlek, nézd el nekem. Nem tudok különlegeset írni, mert annyira még nem ismerlek, de nagy vágy van a szívemben, hogy megismerjelek. Ezért inkább csak szeretném őszintén kifejezni az irántad érzett hálámat, mert minden élményemet, tisztulásomat és lelki fejlődésemet, amit eddig elérhettem a Kṛṣṇa-tudatban, az mind-mind a Te kegyedből volt lehetséges. Csak szeretném megköszönni, hogy elhívtad Magyarországra Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és Gaura-Nitāit. Erre csak egy olyan különleges és csodálatos személy képes, mint Te, és ezért nagy hálával és szeretettel gondolok Rád, de ezek nem igazán szavakba önthető érzések.

Köszönöm, hogy írhattam pár sort!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Pazonyi Dia

Prabhākara, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hagy ajánljam tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden évben szembesülök azzal a ténnyel, hogy milyen könnyű feladata van a te tanítványaidnak amikor a dicsőségedről kell valamit megfogalmazni. Számptalan témát fel lehet sorolni ami erről tanuskodik. És ez csak az én nézőpontomból. Akinek mély megvalósításai vannak a lelki életben biztos, egész könyvsorozatot tudnának írni.

A *Śikṣā-guru* könyvben olvashatjuk kit milyen mértékben tiszteljük. Azt a lelki tanítómestert aki biztosítja a tanítványok tanítása felett a teret is a lelki élet gyakorlására, azt különös tiszteletben kell részesíteni. Te számunkra a

lelki világot biztosítod amely a legjobb feltétel a lelki életben fejlődni akaróknak. Amikor 2001-ben itt járt kedves istentestvéred H. H. Tamāla Kṛṣṇa Goswami azt mondta: „Azért szeretek Śrī Kṛṣṇa megjelenési napján Nava Vraja-dhāmába jönni, mert itt TÉNYLEG ITT VAN KṚṢṂA.” Minden jel arról tanuskodik, hogy a Föld bolygón ez a legjobb hely.

Amikor jönnek istentestvéreid és dicsőítik a helyet, mindig hozzáfűzik azt, hogy a te szívedből nyilvánult meg. Rādhe-Śyāma ott van a szívedben és megnyilvánítottad számunkra is. Velük együtt az otthonuk Vṛndāvana-dhāma is megnyilvánult. Mivel azt mondák a szentek ez a te szívedből jött ez azt mutatja számunkra, hogy csodálatos ami benne van.

H. H. Keśava Bhāratī Mahārāja is mondta: „Amikor istentestvéreim jönnek mindig csodálkoznak a hely tisztaságán, és nem a *mūrti*-imádat területére gondolnak, hanem az egész farmra.” Tudjuk ezek még mindig alulmúlják a te vágyaidat a sztenderdekkel kapcsolatban, de már ez is nagyon vonzó istentestvéreidnek, a vendégeknek akik látogatják Kṛṣṇa-völgyet.

Most van egy éve annak, hogy feleségemmel Kṛṣṇa-vögybe költöztünk. Előtte is különlegesnek tartottam, hiszen annyian dicsőítették. Viszont most, hogy itt élek, még ha nem is olyan nagy mélységben, de érzem a különlegességét.

Reggelente amikor jövünk föl a templomba a faluból, egy parikramával indul a nap. Feltártad Kṛṣṇa-völgy szent helyeit és ennek eredményeképpen a *bhakták* bármerre járnak tudnak Kṛṣṇára gondolni. Mindenki aki meglátogatja Kṛṣṇa-völgyet, arra nagy hatást gyakorol.

Már csak azok is akik nem foglalkoznak lelki élettel, érzik a hely különlegességét. Megnyilvánul számukra is az *antardhāna-śakti*. Múltkor kaptam egy telefonhívást. Szállásfoglalás a Búcsúra (februárban). Évek óta járnak a búcsúba, de annyira érzik Kṛṣṇa-völgy különlegességét, hogy most idén már szeretnének aktívan részt venni, segíteni valamely területen. Azt monda: „Amikor magukhoz megyünk olyan mintha hazamennénk.” Reméljük egyszer végleg hazajönnek és nem akarnak innen elmenni, legfeljebb csak prédikálni.

Az eddig felsorolt bizonyítékok csak apró részletei Kṛṣṇa-völgy dicsőségének, a te szíved dicsősérének. Amikor valaki Kṛṣṇa-völgyet dicsőíti akkor azzal téged is dicsőít.

Köszönjük szépen a lehetőséget! Te minden lehetőséget megadtál nekünk ahhoz, hogy lelki életünk sikeres lehessen, és véglegesen hazatérjünk Vṛndāvana-dhāmába. Ehhez szeretnénk továbbra is az áldásodat kérni!

Śrīla Guru Mahārāja kī jaya!

Jelentéktelen szolgád:
Prabhākara dāsa

Prāṇa-vallabha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked, megjelenésed alkalmából (is)!

Nagyon hálás vagyok az állandó hangüzeneteidért, melynek lelkes hallgatója vagyok! Az egyik februári podcast üzenetében a Kṛṣṇa-völgyben és Budapesten kívül élő *bhaktáknak* üzensz, arról hogy milyen sokat gondolsz rájuk/ránk. Az elmúlt időszak egyik legmeghatóbb üzenete volt ez számomra.

Teljességgel lehetetlen felsorolni, hogy milyen sokoldalúan, minőségi szinten és teljes időben szolgálod az Urakat és valósítod meg Śrīla Prabhupāda misszióját. Az, hogy mindezek mellett ilyen nagy hangsúlyt fektetsz a tanítványaid és az összes *bhakta* jólétére, szereteted megnyilvánulása és kiválóságod bizonyítéka.

Ezt a törődést személyesen is megtapasztalhattuk. A könyvíró-marathonod közepette jöttél el Egerbe, hogy a teljes idős *bhakták* után maradt űrt betöltsd és hogy az átmenetet kezelni tudjuk. A Te inspirálásodra maradt fent, sőt fejlődött az egri közösség és legfőképp az étterem.

Az egri vállalkozás is bekapcsolódott a Govinda éttermek lánchoz, biztosítva ezzel a havi több száz adagos *prasāda* osztást. Hivatalossá vált, több *bhaktának* megélhetést jelent és megalapozhatja a központ fenntartását.

Nagyon jól esett, hogy az egriek munkáját egy ölelés és oklevél formájában köszönted meg az egyik *bhakta-saṅgán*.

Kedves Guru Mahārāja! Nem vagyok példás *sādhaka*, nincsenek kimagasló szolgálati eredményeim, alig prédikálok; mindezek ellenére tudnod kell, hogy nagyon sokat gondolunk/gondolok Rád és örökké szolgálni szeretnék!

Kérlek add az áldásod és nézd el nekem lustaságom, sértéseimet, tévedéseimet!

A megtisztelő figyelmed az egyetlen esélyem!

Elesett szolgálád:

Prāṇa-vallabha dāsa

Premamoya, Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked megjelenésed e csodálatos napján!

A 2011-es év mottója a Rādhe-Śyāma beavatásának 15 éves évfordulója lett. Ennek kapcsán sok jó ötlet született, hogy milyen módon tudnánk örömet okozni Nekik, Neked és a többi *bhaktának*. Kaptam egy csodálatos szolgálatot: össze kell állítani egy dvd-t Śrī Śrī Rādhe-Śyāmasundaráról, amin az elmúlt másfél évtized képeiből, hanganyagaiból, zenéiből készült válogatás szerepel.

Elkezdtem az anyagok gyűjtését, s nagyon sok jó fotót kaptam Pārtha Prabhutól, videókat főként Kuñjabihārī Mātājītól, és még számos más kedves *bhaktától*. Ahogy ezeket próbáltam összerendezni, nagyon sok emlék elevenedett meg az elmémbe.

Felidéződött bennem Anantaśeṣa beavatása, aztán a templomépítés, ami-ben néhány alkalommal személyesen is részt vehettem. A falak döngölésében segítettem, aztán már csak a szolnoki maratoni édességosztás mellől tudtam nyomon kísélni a további fejleményeket. Eszembe jutott az első *darśana* Rādhe-Śyāma Kṛṣṇa-völgybe való megérkezésekor, amikor egy fél órára sikerült a beavatásuk előtt néhány hónappal megcsodálni az Isteni Párt, s a hódolatunkat és imáinkat ajánlani Nekik. Emlékeztem a *mūrtik* beavatásának végtelenül örömteli ünnepségre, ami nem csak egy lelkes Kṛṣṇa-hívó közösségnek, vagy néhány ezer vendégnek jelentett életre szóló feledhetetlen lelki élményt, hanem megváltoztatta egy egész ország sorsát.

Ahogy mindezek a csodaszép élmények felbukkantak, egyre inkább egy gondolat fogalmazódott meg bennem: mindez nem történhetett volna meg, ha Te nem veszed fel ennek a feladatnak az örömteli terhét, hogy Rādhe-Śyāmasundarát beavatni, és a szolgálatukban lefoglalni az egész magyar *yātrāt*. Megalapoztad az imádatuk sztenderdjeit, elindítottad a *seva-pūjā* és a *nitya-seva* adományozói rendszerét, ami segíti az Isteni Pár folyamatos imádatát. Irányítod a *mūrtik* fesztiváljait, megnyilvánítottad számunkra Vṛndāvanadhāma felemelő szent helyeit a parikramák során, amiből ugyanezt érthetjük meg: Tegyük Rādhe-Śyāmasundarát és transzcendentális kedvteléseiket az életünk középpontjává, legyen minden cselekedetünk és lélegzetvételünk célja az Ő, és *bhaktáinak* szolgálata. Kapcsolat a szolgálaton át – ahogyan megfogalmaztad egy tömör, minden transzcendentális utasítást magában foglaló *sūtrában*.

Ezt az aforizmát most egy monumentális mű formájában adod át a *bhaktáknak*, örökre megalapozva, hogy Rādhe-Syāma szolgálata legyen minden magyar *bhakta* élete és lelke. Csekély megértésem szerint a *Nava-vraja-mahimā* transzcendentális leírásain keresztül ezt a lelki alapelvet fogalmazod meg, amit aztán tovább kell bontanunk a mindennapok szintjére. Ennek üzenete fejeződik ki az egyházunk és közösségünk alaptörvényében, és ezt kell a prédikálásunk és minden más tevékenységünk során kibontakoztatni.

Azt hiszem bátran mondhatom minden *bhakta* nevében, hogy már nagyon várjuk, hogy a *Nava-vraja-mahimā* nektári oldalain át is társulhassunk transzcendentális személyeddal, és Rajtad keresztül pedig az Isteni Párral.

Amikor a *bhakta-saṅgán* Candrodaya Prabhu felolvasta azt a fejezetet, hogyan készültek el a *mūrtik*, és aztán érkeztek meg Magyarországra, bevalom küszködtem a könnyeimmel.

Amikor ezt a Rādhe-Śyāma dvd-t megálmodtuk, mindenki egyetértett azzal, hogy legyen rajta a könyvedből ez a fejezet. Nemrégiben sikerült megkapnom az angol és a magyar változatot is, s mikor elolvastam, újra elhatalmasodtak ugyanazok az érzelmek felettem, s csak kisebb szünetekkel sikerült a végére érnem.

Guru Mahārāja! Habár teljesen alkalmatlan vagyok rá, hogy szolgálhassam Rādhe-Śyāmát, mégis kedvesen lehetővé tette számomra, hogy részesülhessek ebben a kivételes lehetőségben. Szívből köszönöm, hogy kitartóan próbálsz lefoglalni, s ígérem, megpróbálok jó szolgálává válni.

Szolgád:
Premamoya dāsa

Prithvi-pati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Neked megjelenésed alkalmából!

Hálásan köszönöm mindazt a törődést és odafigyelést, amit Tőled kapok. De ez a törődés nemcsak nekem szól. A Magyar *yātra* minden *bhaktájára* kiterjed. Nincs olyan *bhakta* Magyarországon, aki ne érezné a belőled áradó féktelen szeretetet, mellyel a hitünk és odaadásunk felett őrködsz. Ha valakinek szüksége van egy kedves szóra vagy segítségre, akkor nem sajnálsz az időd, energiád, hogy foglalkozz vele, bárkiről legyen is szó.

Amikor meglátlak, mindig azt gondolom, hogy ennél több időt, energiát és odaadást már nem lehet az odaadó szolgálatra fordítani. Ez már az odaadás legmagasabb foka, már nem lehet tovább fokozni! Aztán amikor újra találkozunk, mindig rácáfolsz erre az elképzelésekre. Számomra felfoghatatlan, hogyan tudsz könyvet írni, podcastot csinálni, *mūrtit* imádni, számtalan gyűlésen részt venni, e-mailekre válaszolni és közben folyamatosan a *bhaktákkal* törődni. Hogyan lehetséges ez? Hány inkarnációval rendelkezel? Ez már emberfeletti! Ezt egy anyagi testtel és elmével nem lehet véghezvinni. Biztos vagyok benne, hogy Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda veled van mindig és Te sohasem hagyod el a társaságukat.

Azt mondják, hogy a büszkeség nem a legkedvezőbb tulajdonság. Én mégis azt kell mondom, hogy:

Büszke vagyok arra, hogy ennek a *yātrának* a tagja vagyok! Büszke vagyok arra, hogy a magyar *bhakták* között lehetek és szolgálhatom őket! Büszke vagyok arra, hogy Te vagy a lelki tanítómesterem!

Szolgád:
Prithvi-pati dāsa

Priya Bhāsīni devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Születésnapod alkalmából szeretnék Neked örömet szerezni, és elégedetté tenni, de lehet hogy most csak a vágyat tudom felajánlani. Kitartóan reménykedem, hogy egyszer valami csodás kegy folytán teljesülhet ez a vágyam.

Addig pedig egy kis pizzát tudok felajánlani amit szerencsére el szoktál fogadni. Köszönöm szépen!!!

Szolgáid szolgálója:
Priya Bhāsīni devī dāsī

Puṇya-sloka dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Szeretnék köszönetet mondani Neked azokért a csodálatos évekért, melyeket sankirtana szolgálatban tölthettem el. Sokfelé jártunk Európában, sok kalandban és izgalomban volt részünk. Tavaly ismét lehetőségem volt négy hónapra elutazni, és osztani Śrīla Prabhupāda könyveit. Családos emberként azért már egy kicsit nehezebb szívvel indultam el, de mikor kint voltam az utcán, a könyvosztás varázsa újból magával ragadott.

Időközben megszületett a kisfiúnk Nitāicandra is. Az életem kicsit más lett, egészen más dolgokon kezdtem el gondolkodni. Szeretném most egy időre a szögre akasztani a *saṅkīrtanás* táskámat, hogy aztán majd idővel újult erővel tudjak nekivágni a könyvosztásnak.

Gyakran eszembe jutnak azok a szavak, melyeket Te és Gurudeva is mondtatok: „Ha nem lenne ez a szolgálatom és nem lenne ilyen felelősség rajtam, biztos, hogy visszamennék *saṅkīrtanázni*.” Valóban nagyszerű szolgálat, és nemcsak hogy könnyű vele elégedetté tenni Śrīla Prabhupādát és az Úr Caitanya Mahāprabhut, hanem saját magunk is nagy elégedettséget meríthetünk belőle.

Új szolgálatomban a konyhán elég nehéz ezt megtapasztalnom, viszont legalább annyira hatásosnak érzem a szívem tisztítása szempontjából. Gyakran találok magam szembe azzal a felismeréssel, hogy vagy a szolgák szolgájának tekintem magamat, vagy pedig megőrülök. Kṛṣṇa mesterien rendezi el a dolgokat úgy, hogy mindenki a számára legjobb helyzetbe kerüljön.

Ilyenkor, mikor elérkezik megjelenésed ünnepe, átgondolhatom az előző évet, és mérlegelhetem, mennyire sikerült kimutatnom a cselekedetek szintjén is az irántad érzett hálámat.

Kedves Guru Mahārāja, nem vagyok a szavak embere. Seretem inkább cselekedetekkel bizonyítani azt, amit érzek, és amit hálának hívnak. Remélem azért egyszer majd sikerül elégedetté tennem téged. Indokolatlan kegyedből mindig adsz rá lehetőséget, és talán egyszer majd sikerül is. Köszönök szépen mindent Guru Mahārāja. Próbálkozom tovább.

Szerencsétlen szolgád:

Puṇya-sloka dāsa

Pūrṇa-tattva, Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek!

A *vyāsa-pūjā* az év talán legfontosabb eseménye egy tanítvány számára, hiszen ez a lelki tanítómestere megjelenésének ünnepe, mely a legközelebb áll szívéhez. Az egész magyar *yātrā* izgatottan várja, hogy ünnepelhessen téged, és nemcsak azért, mert ez az első nagy fesztivál minden évben, amit az Úr Nṛsimhadeva megjelenésével egybekötve tartunk, hanem, mert személyes és bensőséges jellege miatt, minden *bhakta* szeret részt venni rajta, hogy szívből jövő szavaikkal, hálájukat kifejezve dicsőítsenek téged, felajánlásaikkal emlékezzenek és ajándékaikkal kifejezzék, hogy mit köszönhetnek neked.

Kedves Guru Mahārāja, nagyon szerencsés vagyok, hogy itt lehetek és kegyedből valamilyen szolgálatot ajánlhatok Śrīla Prabhupādának. Tudom, hogy a felajánlásom, ami dicsőséged hivatott zengeni, csak akkor teljes értékű, ha őszinte tettek állnak mögötte, egyébként nem több mint pusztá szavak halmaza.

Végtelenül sok dologért mondhatnék köszönetet, de amikor azon gondolkodom, hogy mi az, amit én ajánlhatnék fel neked viszonzásképpen, akkor rájövök, hogy semmim sincs. Nem hoztam magammal semmit sem, a Kṛṣṇa-tudatba, mert ha valamivel is rendelkezem, arra itt, kegyedből tettem szert. Maximum annyi írható jóvá számomra, hogy hajlandó vagyok a saját érdekemben lefoglalni mindazt, amit tőled kaptam, ami pedig egyáltalán nem nagy dicsőség.

Általad nyilvánultak meg Śrīla Prabhupāda könyvei Magyarországon, ami arra sarkallt, hogy eljöjjenek a *bhaktákhoz* és társulja velük. A *bhakták*, akikkel találkoztam a kezdetek kezdetén, a te tanítványaid voltak, akiknek te adtad a képességet ahhoz, hogy prédikáljanak nekem. Ahhoz, hogy valahová el tudjak menni és láthassam az Úr megnyilvánulásait, az is a te odaadásodnak köszönhető, hiszen minden tanítványod odaadása a tiédből táplálkozik, akik templomokat hoztak létre. Ahhoz, hogy a testemet és az elmémet le tudjam foglalni az Úr szolgálatában, te tetted hasznossá azáltal, hogy tanítványoddá fogadtál és avatásban részesítettél. Ahhoz, hogy valamilyen szolgálatot végezhessenek Śrīla Prabhupādának, te hoztad létre a szolgálatot, biztosítottad a lehetőséget számomra azáltal, hogy engedted, hogy a szolgálatot és az azzal járó felelősséget elfogadhassam. Tőled kaptam azt a tudás, amivel megérthetem Śrīla Prabhupāda könyveit, hiszen megvalósításaidal oly teljes körűen,

részletesen foglalod össze az előző *ācāryák* tanításait, mellyel így szüntelenül csiszolhatom faragatlan odaadásom. A te személyiséged inspirált arra is, hogy el kezdjem komolyabban gyakorolni a lelki életet. Vágyadból van ételosztás is, ami a missziómmá vált. Írtad egyszer, hogy csak csináljam, mert ez egy nagyon fontos programunk, így adva újabb erőt ahhoz, hogy növeljük az adagszámot és ezzel a Food for Life dicsőségét. Példamutató személyiséged hatására oly sokan váltak *bhaktává*, őket szolgálva pedig, képes leszek megérteni és megvalósíthassam, hogy miként válhatok egy szolgáló szolgálójává.

Kedves Guru Mahārāja, azt gondolom, a végtelenségig lehetne írni arról, hogy még miért tartozom hálával neked, de arról is, hogy a fent elhangzottak miatt, milyen mértékű adósság terheli szívemet. Ezt az adósságot csak úgy tudom csökkenteni, hogy még jobban és felelősségteljesebben végzem a szolgálatom. De ahhoz, hogy ez így történjen, szükségem van tovább is a kegyedre, ami majd újabb adósságokat fog indukálni, és amelynek így soha sem lesz vége. Ezért azt az áldást kérem tőled, hogy bárhol is vagy, örökké szolgálhassalak, mert örökre adósoddá váltam.

Szolgád:
Pūrṇa-tattva dāsa

Purusa-sukta, dāsa

Dear Śivarāma Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

I cannot compare anything with my experiences with Your Rādhe-Śyāma in New Vraja-dhāma and in Your books on Them. The inspiration for hearing and chanting *kṛṣṇa-kathā* is the matchless gift of those pure devotees who have genuine taste for it.

Reading such powerful and transcendental kathas as Narottama dāsa Ṭhākura's and Bhaktivinoda Ṭhākura's poems can bring one to the spiritual world. These kinds of writings of our *guru-paramparā* are further remembered and relished by – and during of – the chanting of the *mahā-mantra*.

Śrīla Prabhupāda writes at the end of his foreword to *The Songs of the Vaiṣṇava Ācāryas*: "...We should always remember the danger of maya's influence and endeavor to save ourselves from her great power. We must therefore

always merge in the transcendental mellow of *kīrtana-rasa*, for *kīrtana-rasa* is the safest situation within this material world. Hare Kṛṣṇa.”

Last year Śrīla Kṛṣṇa Kṣetra prabhu asked for *kṛṣṇa-līlā* based monologues or dialogues as *vyāsa-pūja* offerings. For now – also by his inspiration – the collection of this kind of *kṛṣṇa-kathā* is ready to appear as a book. According to Śrīla Kṛṣṇadasa Kavirāja Gosvāmī, writing is for the purification of the author also. As the sinful reactions of meat eating are waiting for the many kinds of participants – beginning with the leaders of the society – the propagation of *kṛṣṇa-kathā* is also purifying and beneficial for many kinds of persons who are involved in the process – beginning with those who are inspiring others to hear and chant such a sound vibration, such a *kathāmṛta*.

Dear Mahārāja, You were, You are and You will always remain for me as an example and inspiration to hear and chant *kṛṣṇa-kathā*. The *kṛṣṇa-kathā* about Rādhe-Śyāma and Śrī Vṛndāvana dhāma.

Your servant,
Puruṣa-sūkta dāsa

Puṣkarinī devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

A napokban olvastam a *Bhagavad-gītā-mahātmyát*, melyben az Úr Śiva beszél feleségének, Pārvatī devīnek a *Bhagavad-gītā* dicsőségéről. Elgondolkodtam azon, hogy az Urat (és az Ő szavait) dicsőíteni sem képes bárki: itt a legkiválóbb *vaiṣṇava*, az Úr Śiva írja le a *Gītā* minden fejezetének áldásait.

Most, *vyāsa-pūjā*d ünnepén én nem látom magam alkalmasnak arra, hogy megfelelően dicsőítsek Téged. Nagyon elesettnek és nyomorultnak érzem magam ehhez. Igazából nem is ismerem különleges személyed jó tulajdonságait, melyeket az óceánhoz lehet hasonlítani. Egy kis apró állat, mely a tenger partján él, mit tudhat a végtelen víz mélységeiről, nagyságáról és hullámairól? Így érzek, ezért kérlek, bocsásd meg, hogy nem tudlak méltó módon köszönteni és dicsőíteni Téged.

Amikor néhány héttel ezelőtt Indiából hazaérteztél, az olyan nagy esemény volt számomra, mint egy fesztivál. Este *bhajant* tartottál és különleges élmény

volt ott lenni. Minden *bhakta* eufóriában úszott és boldogan énekelte Veled együtt a Szent Nevet. Ilyen lehet elmerülni a nektáróceánban. Lehetett látni és érezni, hogy Te vagy, Guru Mahārāja a közösség szíve, mely étellel tölt meg mindenkit. Minden, ami körülvesz, amit a magyarországi közösségekben látunk, a Te kegyed megnyilvánulása és kiterjedése. Mérhetetlen erőfeszítések, melyeket az elmúlt több mint húsz évben tettél, éltetnek és táplálnak bennünket. Még felsorolni is nehéz, mi minden nem lenne itt Nélküled: Śrīla Prabhupāda könyvei, *bhakták* százai, templomok, az Úr *mūrti* formái és több ezer ember, aki azért, hogy kedveli és értékeli a Kṛṣṇa-tudatot, fejlődik a lelki életben.

Ezek között a szerencsés emberek között vagyok én is, akiknek lehetőségük adódott megkapni kegyedet: a Kṛṣṇa-tudatot, az Úr Kṛṣṇa odaadó szolgálatát és a Szent Név éneklését. Sajnos a mindennapi élet apró-cseprő ügyei közepette nem értékelem megfelelően. Ez a kegy sokszor hétköznapivá, természetessé válik, hogy van és hogy bármikor elérhető. Valójában azonban nagyon nagy, ritka és páratlan kincs. A tiszta Kṛṣṇa-tudat nem más, mint tiszta szeretet Kṛṣṇa felé. Ez a szeretet magában foglalja Kṛṣṇa szerves részeinek, a lelkeknek a szeretetét is – ez viszont nem egy mesterként altruista módon nyilvánul meg. A tiszta szívű *bhakta* minden lélek örök jóakarója, és legfőbb célja az illúzió sötétjében kóborló lelkeket visszavezetni a fénybe: az Úr hajlékára. A szívében lévő transzcendentális szeretet olyan, mint az érintőkö: bárki, aki kapcsolatba kerül vele, maga is megtisztul és szert tesz rá.

Guru Mahārāja, minden jel arra vall, hogy a Te szívedben is ilyen szeretet-óceán rejtőzik. Anyagi szemekkel nem látjuk, de a tények (a magyarországi Kṛṣṇa-tudat elmúlt több mint húsz évének története) erről tanúskodnak. Ez a ragyogó szeretet az, mely engem is idevonzott, lótuszlábad árnyékába. Mostanáig csak élveztem azt a sok kegyet, melyet Tőled kaptam. Meg kell mondanom, hogy életem minden boldogságát Neked köszönhetem. Sajnos azonban önző módon nem törődtem azzal, hogy megköszönjem, kifejezzem érte hálámat és megpróbáljam viszonzni. Kérlek, bocsáss meg érte, Guru Mahārāja!

Minden évben ilyenkor azért szoktam imádkozni, hogy valahogy értékeljem, amit Tőled kaptam és viszonzásul legyek hasznos tagja családnak. Sajnos semmi fejlődést nem tudok felmutatni ezen a téren: még mindig távol állok ettől. Ezért továbbra is így imádkozom Hozzád:

„Kedves Guru Mahārāja, kérlek, bocsáss meg ennek az elesett szerencsétlennek, akinek Śrīmatī Rādhārāṇī gyönyörű nevét adtad (amire máig nem szolgált rá) és engedj maradnom a *bhakták* közösségében. Kérlek, ne haragudj, hogy ilyen hasznavehetetlen vagyok. Köszönöm, hogy itt lehetek Kṛṣṇa családjában, az Acyuta-gotrában és szolgálatot végezhetek, még ha

hibákkal is teszem. Köszönök Neked minden fájdalmat, amit értem is vállalasz. Köszönöm, hogy megengeded, hogy ruháidat mossam. Remélem, egyszer majd hasznos tagjává válok közösségednek, és így elkezdhetem visszafizetni végtelen adósságomat.”

Elesett szolgálád és boldog lányod:
Puṣkariṇī devī dāsī

Puṣpagopāla devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Leborulok lótuszlábaid előtt ezen a legkedvezőbb napon. Minden dicsőséget az Isteni párnak, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, akiknek a formáját a tiszta szeretet írával bekent szemű bölcsek a szívük mélyén állandóan látnak!

Egy nagyon szép történetet írtál le a *Veṇu-gītában* arról, hogy mit jelent állandóan látni Kṛṣṇát és íly módon elérni a szem tökéletességét.

*śrī-gopya ūcuḥ
akṣaṇvatām phalam idaṁ na paraṁ vidāmaḥ
sakhyah paśūn anaviveśayator vayasyaiḥ
vaktraṁ vrajeśa-sutayor anaveṇu-juṣṭam
yair vā nipītam anurakta-kaṭākṣa-mokṣam*

A *gopik* így szóltak: Barátnőim! Mily szerencsés is az a szem, mely láthatja Nanda Mahārāja fiainak szépséges arcát! Amikor barátaik társaságában, a teheneket maguk előtt terelgetve az erdőbe mennek, ajkukhoz emelik fuvolájukat, és szeretettel Vṛndāvana lakóira pillantanak. Úgy véljük, nincs ennél nagyszerűbb látvány azok számára, akiket szemekkel áldott meg a sors. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 10.21.7.)

Idézet a *Veṇu-gītából*:

Vṛndāvanában két király van: Nanda Mahārāja és Vṛṣabhānu Baba; ezt mindenki tudja. Ezért amikor Vraja királyainak gyermekeiről beszélünk, egy másik párt is lehet érteni ez alatt, nem csak Kṛṣṇa-Balarāmát. – A *gopik* kuncogni kezdenek, és Śrī Rādhikā felé pislognak, aki kicsit zavarba jön,

és fátylát arcába húzva a földre szegezi pillantását. – Az egyik *sūta* a zafír színű Nanda-nandana, a másik pedig az arany Vṛṣabhānu-nandinī. Nos, azt tanácsolom, ha meg akarjátok ízlelni minden báj lényegét, nézzétek Rādhikā és Mādhava arcát, amint együtt ülnek egy kívánságteljesítő fa alatt bizalmas *gopī* barátnőik gyűrűjében: ez a végső tökéletesség!

A *gopīkat* kitörő boldogság keríti hatalmába, és tapsolva együtt éneklük:
– Jaya Radhe! Jaya Radhe!

Teljesen megfeledkeznek róla, hogy idősebb családtagjaik meghallhatják őket, és belemerülnek a boldogságba, melyet számukra az jelent, amikor Rādhāt és Kṛṣṇát együtt látják. Ezeknek a *gopīknak* fontosabb, hogy Rādhikāt Kṛṣṇával lássák, mint hogy ők maguk találkozzanak Vele, hiszen úgy érzik, az szolgálja céljukat, akkor boldogok, és érzéseik akkor elégedettek, ha elő tudják segíteni boldog együttlétüket.

A *gopī* arca sugárzik Rādhā és Kṛṣṇa iránti szeretetétől. Így folytatja:

– Azt kérdezitek, létezik-e, hogy a mi Śrīmatīnk fuvolázik? Kérdésekre kérdéssel felelek: kitől tanult Kṛṣṇa fuvolázni? Az biztos, hogy nem a szüleitől vagy a bátyjától! Magam láttam, hogy miközben elbűvölő dallamait játssza, olykor téveszt. Ilyenkor Rādhikā néha elkéri tőle *venuját*, csücsörítve ajkához emeli, és személyesen ad fuvolaleckéket Govindának. Noha Kalānidhi Śrī Kṛṣṇa felettébb büszke hírére mint Vṛndāvana Kāmadevāja, mindenki tudja, hogy Kalāvati Śrī Rādhā okítja a szerelem művészetére, s Tőle tanulja a táncot és az éneket is, mely magában foglalja a fuvolázást is. Melyik az a *gopī* közületek, akit nem személyesen Rādhikā tanított meg ezekre a művészetekre?!

– A holdarcú Śrī Kṛṣṇa valójában nincs ott hangoskodó barátai között, amikor reggelente beterelek a teheneket az erdőbe. Nagyon ravasz: kicsit lemarad a tehénpásztorfiúk mögött, hogy figyelmét nyugodtan ránk, *gopīkra* összpontosíthassa. Akkor fuvoláját fújva hátrafordul, szemével megkeresi Śrī Rādhikāt a csoportokban álldogáló *gopīk* tengerében, és szerelmes pillantást vet Rá. Viszonzásul szégyenlősségét és feljebbvalóitól való félelmét legyőzve Rādhikā oldalról, lótukszeme legsarkából Kṛṣṇára pillant. Szemük találkozása olyan, mint amikor a Gaṅgā és a Yamunā egymásba ömlik: minden akadályt elmos egy jövőbeli csodálatos esemény útjából.

– *Sakhī*, ha látod Rādhā és Kṛṣṇa lótuoszhoz hasonló arcát, melyet a fuvolák királya ékesít, ha látod hogy szemük találkozik a késő reggeli órákban, és ha látsz egy porszemet, mely találkozásukat segíti, akkor láttál mindent! Óh, Vṛndāvana csodaszép leányai, ha tanúi lehettek ennek a csodának, elértétek a tökéletességet életetekben!

Ahogy a *gopīk* Kṛṣṇáról beszélgetnek, csodálatos dolgok történnek körülöttük. Amikor gyönyörű szemük sugárzik a boldogságtól, a körülöttük álló fák virágba borulnak. Amikor Kṛṣṇára emlékezve sírni kezdenek, méz csordul

ki a fák odvából, amikor pedig nyelvük kedvesüket dicsőíti, a levelek Rāma és Kṛṣṇa nevét susogják.

Kedves Guru Mahārāja, Te a szíved minden dobbanásában Rādhe-Śyāma gyönyörű formáját őrzöd. Nagyon köszönjük, hogy a Te kegyedből itt élhetünk Új Vraja-dhāmában és mi is részesei lehetünk az Isteni pár csodálatos látványának.

Jelentéktelen szolgád:
Puṣpagopāla devī dāsī

Puṣpavāna devī dāsī

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Nagyon szépen köszönöm Neked azt, hogy mindig menedékért fordulhatok Hozzád. Nem volt könnyű az elmúlt egy év. Nagyon sok változást hozott az életembe, de ennek is megvan a jó oldala, hiszen minden nap prédikálhatok, a *prasāda* nagyon jó lehetőség ad rá. Minden nehézség, amit kaptam, ha nem tört meg, megerősített. Egyet talán megértettem, hogy ebben az anyagi világban minden átmeneti, semmi nem örök és minden folyamatosan változik. Nagyon sok oldala van az átélt nehézségeknek, a jó oldala az, hogy minél szorultabb helyzetben vagyunk, annál őszintébben tudunk fohászolni Kṛṣṇához-a szomorú az, hogy ezt az érzést elfelejtjük, nem tudjuk fenntartani. Amikor a tanítvány elbukik a lelkitanítómester mindig utána nyúl és próbálja megmenteni, de a tanítványé mindig a döntés, hogy feláll és követi a Gurut vagy szolgálja a vágyait.

Szeretnék azon tanítványaid közé tartozni, aki nem okoz Neked sok nehézséget. Kedves Guru Mahārāja, ma van a születésnapod, egy csodálatos nap, amikor megjelentél ebben az anyagi világban, hogy minket elesett és feltételhez kötött lelkeket felszabadíts. Küldetésedet nagyon szépen képviseled. Köszönjük Kṛṣṇának, hogy vagy. Remélem, egyszer jó szolgád leszek.

Jelentéktelen szolgád:
Puṣpavāna devī dāsī

Raamchandra

Dear Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Happy *vyāsa-pūjā*. Thank you for being such a good example. You are so compassionate to me. You lead really nice *kīrtanas*. I like your deities in New Vraja-dhāma.

Please let me serve Kṛṣṇa.

Your servant,
Raamchandra (7years old)

Rādhā-kānta, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Neked megjelenési napod alkalmából!

Amikor elkezdtem olvasni Śrīla Prabhupāda könyveit nem értettem, hogy miért hangsúlyozza annyira a *bhakták* társaságát. Azt gondoltam, hogy elolvasom ezeket a könyveket, megtanulom ami bennük van és akkor egy lelki ember leszek. Azóta eltelt egy pár év és megértettem, hogy a *bhakták* társasága nélkül nagyon nehéz bármilyen fejlődést elérni a lelki életben. Egy tiszta *bhakta* társaságában eltöltött egyetlen pillanat is a legnagyobb szerencsével áldja meg az élőlényt.

*'sādhu-saṅga', 'sādhu-saṅga'—sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya*

„Minden kinyilatkoztatott szentírás véleménye az, hogy ha csak egy pillanatra is élvezhetjük egy tiszta *bhakta* társaságát, teljes sikert érhetünk el.” CC 2.22.54

Szolgád:
Rādhā-kānta dāsa

Rādhā-kuṇḍa devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked megjelenési napod alkalmából!

Azt mondtad ma reggel nekem: – Ugye milyen rossz öregnek lenni? –és hivatkoztál Śrīla Prabhupādának a véleményére is, ami az öregkort illeti. - Ne is mond Guru Mahārāja! – válaszoltam. De magamban azt gondoltam, tudom – hogy másként élem meg az öregkori problémáimat, mint Te. Te nem vagy testtudatban, míg én ... Korodat meghazudtolóan teszed a dolgodat, írsz, prédikálsz, imádod Rādhā-Dāmodarát, öltözteted Rādhā-Śyāmasundarát, és persze a podcastok, a levelezés, és a konferenciák, és a GBC gyűlések, és... és ... és ...

És még nem beszéltem a nagy szívedről, a szeretetedről. Neked aztán van! Én nem mondhatom el, hogy szeretlek, mert nekem nincs szeretetem, és ha van is valami, akkor ennek csak egy pozitív oldala van, hogy már 22 éve tart.

Śrīla Prabhupāda olyan felhatalmazását mondhatod magadénak, amit kevesen kaptak meg. Miért? Mert olyan töretlen hited van a lelki tanítómesteredben, és olyan szilárd hited van a folyamatban, hogy egyszerűen az „idő” meghódol Neked. Nagyon bízom benned és szilárd hitem is van a folyamatban, de én csak idő súlyát cipelem, te pedig uralva tested nehézségeit, a mi ostobaságunk súlyát cipeled. Mi is lenne velünk nélküled? Az erőd, tisztaságod nélkül nagyon nehéz helyzetbe kerülnénk. A személyes társulásod és az utasításaid a mi életünk és lelkünk.

Szeretném újra és újra megköszönni Neked, kedves lelki tanítómesterem, hogy itt élhetek Új Vraja-dhāmában, az általad kinyilvánított szent *dhāmában*. Itt lehetek egy kis szolgáló – a „mami” – hogy korlátozott lehetőségeimet figyelembe véve szolgálhassalak Téged. A szolgáltság számomra nagyon boldogító dolog, szolgáljam akár Rādhā-Śyāmasundarát, Téged, a *bhaktákat*, vagy a *dhāma* állatkáit.

Kérlek légy kegyes hozzám továbbra is, nézd el az öregkor adta hibáimat, és fogadd el ügyetlen próbálkozásaimat.

Örök szolgáló:

Rādhā-kuṇḍa devī dāsī

Rādhā-nāma, devī dāsī

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Egy érdekes példa jut eszembe mellyel többször is találkozunk a *Bhāgavatamban*. Az élőlény a tudatlanság óceánjában, az anyagi világban vesztegel, olyan mint egy csónak. Körülötte a végtelen víz, amely adott esetben a tudatlanságot szimbolizálja. Mindenhol ahová körülnéz csak ezt látja. Szenved az anyagi világban léte alatt, holott boldogságra vágyik. S amikor szívében ismét felébred a vágy, hogy felvegye a kapcsolatot Istennel, megjelenik az életében egy kapitány. Aki tudja hogy merre van a kivezető út az anyagi világ óceánjából, ismeri a lelki világba vezető utat. A kapitány a lelki tanítómester, Isten képviselője, aki az életét annak szenteli, hogy segítsen másoknak a lelki életben való fejlődésben, aki segít abban, hogy hogyan tudjunk visszamenni Kṛṣṇához.

Bizony sokan vagyunk hálásak törődésedért, értünk vállalt felelősségedért. Hálásak vagyunk azért, mert egy tiszta életet teszel lehetővé számunkra. Életünknek egy magasabb célja van. Sőt igazából Kṛṣṇa-tudatban értjük meg életünk valódi célját. Az egyszerű életre tanítasz bennünket, hogy apránként fel tudjuk adni anyagi ragaszkodásainkat.

Mindig csodálkozok azon, hogy mennyi erőd van a szolgálatodhoz, és mennyi türelmed van hozzánk. Mi oly sokat hibázunk még, s olyan tisztátalanok vagyunk Kṛṣṇa szolgálatához, Te mégis bátorítasz bennünket, s lehetőségeket biztosítasz a számunkra, hogy szolgálatot végezhesünk az Isteni párnak. Sokszor éreztem, hogy szigorú vagy aztán rájöttem, hogy ez kell, mert ez teszi lehetővé, hogy változni tudjunk, s tudjak. Kell rend és fegyelem, tisztaság, pontosság, figyelem. Ezeket a dolgokat Kṛṣṇa szereti, nekünk pedig meg kell tanulnunk azt szeretni és úgy tenni dolgokat, ahogy Ő szereti.

Guru Mahārāja! Kérlek bocsáss meg hibáimért, s elkövetett sértéseimért, Köszönöm a lehetőségeket, melyeket biztosítasz, hogy szolgálatot végezhessek Rādhē-Śyāmának, s köszönöm, hogy szigorú voltál velem. Nem tudom, hogy mi az ami miatt azt a különleges kegyet megkaptam, hogy szolgálhassak egy olyan kiváló *vaiṣṇavát*, mint Te. Nem oly rég kezembe akadt Narottama

dāsa Ṭhākura imája a *vaiṣṇavához*. Ez az imát szeretném felajánlani Neked. Amikor elolvastam rájöttem, hogy ez mennyire Rólad szól.

*ei-bāro karuṇā koro vaiṣṇava gosāi
patita-pāvana tomā bine keho nāi*

Óh, Vaiṣṇava Gosvāmī, kérlek, légy kegyes most hozzám. Rajtad kívül senki sem tisztíthatja meg az elesett lelkeket

*jāhāra nikate gele pāpa dūre jāy
emona doyāla prabhu kebā kothā pāy*

Hol találunk olyan kegyes személyiséget, akinek láttán minden bűn messzire távozik?

*gaṅgāra paraśa hoile paścāte pāvan
darśane pavitra koro—ei tomāra guṇ*

Ha sokszor megfürdünk a szent Gangesz vizében, megtisztulunk, akárcsak az elesett lelkek, amikor Téged látnak. Ez a Te nagyszerű erőd.

*hari-sthāne aparādhe tāre hari-nām
tomā sthāne aparādhe nāhi paritrāṇ*

A szent név felszabadítja azt, aki sértést követett el az Úr Hari ellen, de aki ellened követ el sértést, az nem szabadulhat fel.

*tomāra ḥṛdoye sadā govinda-viśrām
govinda kohena—mora vaiṣṇava parāṇ*

Szíved mindig az Úr Govinda nyugvóhelye, s az Úr Govinda azt mondja: „A *vaiṣṇavák* a szívemben vannak.”

prati-jaṇme kori āśā caraṇera dhūli

Minden születésemben szent lábad porára vágyom.

Szolgád:

Rādhā-nāma devī dāsī

Rādhā-vallabha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatomat ezen a legkedvezőbb napon, Isteni megjelenési napodon! Minden dicsőséget az Isteni Párnak, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget a szent Új Vraja-dhāmának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget Neked, a legnagyobb lelkűbb isteni személynek, aki megnyilvánított mindent számunkra!

Megjelenési napod alkalmából, kérlek, engedd meg, hogy megköszönjem Neked mindazt, amit az elmúlt időszakban kaptam Tőled. Kegyedből sok lehetőséget kaptam a lelki fejlődésre. Először is a második avatás jogait köszönöm Neked. Rādhē-Śyāma személyes szolgálata egy kivételes lehetőség, hogy valaki szépen tudjon előre haladni a lelki élet ösvényén. Másodszor a *bhakták* bizalmát, hogy ismét befogadtak a szent *dhāma* berkeibe, és újra itt végezhetjük a lelki élet gyakorlatait, valamint a szolgálatot, ami egy gyönyörű, élő kapcsolatot biztosít a Legfelsőbb Úrral, Kṛṣṇával. Ezután hadd említsem meg a tanácsadói csoportot, amihez csatlakoztunk. Gopīcandra prabhu olyan szépen vezeti a *bhaktákat*, hogy öröm a vele való társulás. Az egész rendszer nagyon szépen fel van építve, és a *bhakták* kegyéből rengeteg lehetőség van a tisztulásra, valamint a lelki megértés tökéletesítésére.

Kedves Guru Mahārāja! Néha hallom a *bhaktáktól*, hogy a lelki élet nehéz, és tele van különböző megpróbáltatásokkal, nehézségekkel. Ráadásul a *bhaktákkal* való kapcsolatok sem tökéletesek, tele vannak csalódásokkal és konfliktusokkal. Ha van is ebben némi igazság, mit mondhatnánk akkor a *karmī* világról, ami nem más, mint problémák, csalódások, becsapások, hazugságok, aggodalmak, és tengernyi szenvedés lakhelye. Az a furcsa, hogy azok a személyek, akik ezt hangoztatják, sokszor mégis a materialista életben, és az érzékkielégítésben keresnek menedéket. Miért gondolja bárki is, hogy a totális kudarc jobb, mint egy lelki törekvés, ami lehet, hogy nem mentes minden hibától, de legalább egy megoldás az élet valódi problémájára, ami nem más, mint megszüntetni az ismétlődő születés és halál körforgását? De minimum egy lehetőség egy szép, tiszta, becsületes életre, ami a boldogság alapfeltétele. Valójában a *karmī* világban nincsenek jó tulajdonságok, mégis vannak, akik azt gondolják, hogy több értékes dolgot találnak a mozgalmon kívül, mint az ISKCON-ban. Csak a *bhaktáknak* vannak jó tulajdonságaik. Csak a *bhakták* képesek arra, hogy a félistenek valamennyi jó tulajdonságával rendelkezzenek.

*yasyāsti bhaktir bhagavaty akiñcanā
sarvaīr guṇais tatra samāsate surāḥ
harāv abhaktasya kuto mahad-guṇā
manorathenāsati dhāvato bahiḥ*

„Akiben tiszta odaadás alakult ki az Istenség Legfelsőbb Személyisége, Vāsudeva iránt, annak a testében minden félisten és azok nagyszerű tulajdonságai, például a vallás, a tudás és a lemondás megnyilvánulnak. Ellenben annak, aki nem végez odaadó szolgálatot, és az anyagi tetteknek él, nincsenek jó tulajdonságai. Az ilyen embert még akkor is saját elméjének kitalációi vezetik, és akkor is az Úr külső energiáját szolgálja, ha esetleg jól ért a misztikus yogához, vagy becsületes törekvésével sikeresen eltartja családját és rokonait. Hogyan lehetne akár egyetlen jó tulajdonsága is egy ilyen embernek?” (Ś.Bh. 5.18.12.)

Keresve sem találhatunk Nálad jobb példát arra, aki ennyire nagymértékben rendelkezik ennek a versnek a gyakorlati formájával. Benced valóban megnyilvánul minden, ami a *bhaktát* kedvessé teszi az Úrnak. Türelem, kedvesség, alázat, szigor, szeretet, tudás, lemondás, meghódolás, megbocsátás, kegyesség, tisztaság, és legfőképpen kizárólagos szerető odaadás a Legfelsőbb Úr, Kṛṣṇa iránt.

Kedvesen megjelentél, hogy megtanítsd az embereket egy magasabb rendű életcél elérésére, és annyi nehézséget vállalasz annak érdekében, hogy ezt az üzenetet minél több emberhez eljuttasd. Annyi felületet biztosítasz mindenkinek, hogy kapcsolatba léphessen Veled, és a transzcendentális hanggal. A világ minden tájára utazol, és a könyveid, hangüzeneteid, leckéid, kirtanjaid is bejárták már az egész Földet, mindenhol fellelhetők, ahol élet van. Valójában Te töltöd meg élettel az emberek szívét azáltal, hogy Kṛṣṇára emlékezteted a feledékeny lelkeket. A tiszta jóság nyilvánul meg abban, hogy minden nap életben tartod ezt a lelki tüzet. Śrīla Prabhupāda biztosan nagyon elégedett páratlan erőfeszítéseiddel.

Minden dicsőséget Neked, gyönyörű prédikálásodnak, szeretett lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának és a szeretett murtijaidnak, Śrī Śrī Rādhē-Śyāmának, Śrī Śrī Dayal-Nitāi Vijaya-Gauraṅának, Śrī Śrī Dayal-Nitāi Gaura-Harinak és Śrī Śrī Rādhā-Dāmodarának!

Nagyon szépen köszönöm, hogy gondolsz ránk is, és annyi lehetőséget biztosítasz számukra, hogy valóban fejlődni tudjunk a Kṛṣṇa-tudatban, és elérhessük az élet végső célját, visszatérhessünk haza, vissza Istenhez.

Ostoba szolgád:
Rādhā-vallabha dāsa

Raghunātha, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Mindenekelőtt szeretném újra kifejezni a hálámat mindazért, amit értem tettél. Felsorolni is nehéz, mi mindenért lehetek hálás Neked, Guru Mahārāja! Közvetve vagy közvetlenül mindent Neked köszönhetek, ami a lelki életemmel kapcsolatos. Sőt amióta Kṛṣṇa-völgyben élhetek, még az élet anyagi szükségleteiről sem magamnak kell gondoskodnom. Csak próbálok lelkiismeretesen végezni a szolgálatom, és követni minden egyes utasítást, amit kapok, és nekem nem is kell másra figyelnem. Kṛṣṇa-völgy a legideálisabb feltételeket nyújtja, hogy gyakorolhassam a lelki életet. Köszönöm Neked, Guru Mahārāja, hogy ilyen szépen gondoskodsz még egy olyan szerencsétlen személyről is, mint én, aki csak botladozik a hazafelé vezető úton. Magadat nem kímélve csak azon dolgozol, hogy szolgálj lelki tanítómestered misszióját, hogy terjeszd a Kṛṣṇa-tudatot, amerre csak jársz, és így teremtsd meg a lehetőségét annak, hogy minden élőlény boldog lehessen.

En még felbecsülni sem tudom, milyen közeli kapcsolatban vagy Rādhe-Śyāmával, és hogy milyen mélységekben merültél el a lelki életben. Csak azt tudom, hogy minden, amit tanultam a Kṛṣṇa-tudatban, azt Tőled tanultam és Śrīla Prabhupāda könyveiből. Igyekszem minden tanítást örökre a szívembe zárni és soha nem elfelejteni, és mindig azon gondolkozni, hogyan tudnám a saját életemben ezeket gyakorolni. Bizony sokszor kapom magam rajta, hogy nem sikerült valamit megtennem, amit elméletben már réges-rég megtanultam. És bizony sok olyan dolog is van, amiről sokat hallottam már, de még mindig nem értem.

Az egyik legnehezebb utasításod a számomra, hogy fejlesszem, hogy személyes tudjak lenni a kapcsolataimban. Nekem már az is nehéz néha, hogy ne tegyek másokkal olyat, amit magamnak nem kívánok.

A legmélyebb tapasztalatom pedig az, hogy semmi sem okoz nagyobb örömet, mint az, ha elégedetté tudlak tenni Téged és autoritásimat a szolgálatommal, és semmi sem kellemetlenebb érzés annál, mint amikor valamivel ennek az ellenkezőjét érem el.

Próbálok imádkozni és figyelmesen japázni, hogy kitisztuljon a szívemből minden olyan dolog, amit Rādhe-Śyāma és Te nem láttok ott szívesen.

Kedves Guru Mahārāja! Én nem tudok nagy dolgokat felajánlani Neked,

csak azt, hogy mindig hű leszek Hozzád. Én a Tiéd vagyok, mert Te adtál nekem új, valódi, értelmes életet. Azt teszel velem, amit akarsz, csak valahogy örömet leld bennem!

Ez az élet olyan értéktelen Kṛṣṇa-tudat nélkül! Ha kérhetek Tőled valamit, akkor azt kívánom, hogy áldj meg azzal, hogy halálom után is megkaphassam a *bhakták*, a Tiéd és Rādhē-Śyāma társaságát, a szolgálatotokat, és azt, hogy mindig tudjak emlékezni az Ő neveikre. Amikor tudok Rájuk emlékezni, akkor biztonságban érzem magam. Ha nem, akkor minden bizonytalan.

Jelentéktelen szolgád:
Raghunātha dāsa

Rāma, Kṛṣṇa, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd hódolatomat, minden dicsőséget Neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.”

„Ő lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā-Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekik. Kérlek, légy kegyes hozzám!”

„Ó, drága lelki tanítómester, te mindig a Rādhā nevű *gopī*, Vṛṣabhānu király leánya társaságában vagy. Hadd szolgáljam lótuszlábadat, az odaadó szolgálat kútforrását. Kérlek, meríts a boldogság a boldogság óceánjába: részesíts a Śrī Rādhā lótuszlábainál, Vraja-dhāma ligeteibenvégzett szolgálat ízeinek örömeiben.”

„Ő lelki tanítómester, újra meg újra leborulok előtted, aki mindig Śrīmatī Rādhārāṇī közelében vagy, s bizalmas barátnői, a *gopīk* társaságában odaadóan szolgálod Őt. Egész lényedet áthatja a Kṛṣṇa iránti szeretet.”

„Drága lelki tanítómesterem, te a legmagasabb rendű boldogság – az Isten iránti szeretet-gyümölcseivel ajándékozol meg. Kérlek, add meg nekem, hogy Śrī Kṛṣṇa örömteli szolgálatát végezhessem, aki boldogságot hoz Vraja földjére.”

Szolgád: Rāma Kṛṣṇa dāsa

Rāmapriya, Dāsa
and Kālavatī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept our respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

All glories to your appearance day, a day when all your disciples and Vaiṣṇavas can glorify and spend time with you.

Thank you for the class down at the Goshala last week. It was wonderful to see all the cows and calves running, skipping and jumping on being allowed out of the barn on the first days of spring. They were looking around, taking a munch of grass, and were so exhilarated and excited to be out in the beautiful meadows of New Vraja-dhāma you almost wanted to dance with them.

This talk you gave was especially relevant to us as we had just arrived back from the UK a day before. You stressed how Śrīla Prabhupāda wanted us to live simply on farms producing our own foods, water and providing our own shelter from wood. Giving an example to the world that living with the cow and the land you can live comfortably. Kṛṣṇa came to show us brahminical culture and that cow protection is the basis of our social makeup.

After living for a few weeks in the madness of so called civilised society, where so many varieties of foods are available all year round, many people laugh at growing their own produce...after all it is all ready supplied just down the road on shelves. The madness of the supermarkets and how many trolleys some people fill up each week with food is astonishing, along with the waste it all brings is just incredible...how is it all going to end we wondered. At one time we would not especially bat an eyelid to this as we were used to seeing it all the time. The wrong sort of conditioning.....but now things have changed in our life over the last 2 years.

We are not so involved in that lifestyle anymore and we can appreciate now having our own veg patch (although not a cow) how much better we feel health wise, and how satisfying it is to grow it yourself. And with no television, where you are bombarded continually with programmes to watch, and adverts to condition you to buy unnecessary industrial products which you need to make you happier, according to their philosophy.....just how the mind becomes more peaceful and clearer...you have time to think.

Thank you again for suggesting we come to live here. In the UK this time,

we felt like ducks out of water, like we were displaced people, we found it really hard to tolerate the noise, the being enclosed with no fields and pastures outside the front door, but house wall or garage wall and the amount of electricity being emitted from powered goods that fill up most of the houses, we felt like we were shrivelling up. No wonder so many people are dying of so many different diseases.

Without you and the courageous devotees here in Hungary this experience of the life we are supposed to live would not be available so easily to us. Thank you also for carrying out one of Śrīla Prabhupāda's greatest wishes manifested here in Hungary. Thank you for the peace of mind it has given us...simple living and higher thinking.

All glories to you and all glories to Śrīla Prabhupāda ki jaya!
Have a wonderful day today,

Your servants,

Love

Rāmapriya dāsa and Kālavatī devī dāsī

Rasāmṛta, devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked a megjelenésed alkalmából.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

*tad viddhi pranipātena paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ jñāninas tattva-darśinaḥ*

Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megismerni az igazságot! Tudakozódj tőle alázatosan, és szolgálj őt. Az önmegvalósult lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot.

Guru Mahārāja, sokat szoktam gondolkodni, milyen lehet az, amikor már valaki Kṛṣṇára rögzítette az elméjét. Ez olyan elérhetetlennek tűnik. Sok *bhaktával* beszélgetem már, és senki se mondta azt, hogy ez egy könnyű feladat. Azt viszont tudom, hogy ha megteszek mindent, hogy szolgád legyek és az is maradjak, egyszer biztos sikerülni fog. Hiszen neked már sikerült.

Az egyik vágyam már nagyon régóta, hogy valahogy sikerüljön megérteni, hogy milyen fontos a lelki életben a *bhakták* és a lelki tanítómesterem szolgálata, mert ezzel biztos sikerül Kṛṣṇára rögzíteni az elmémet. Hiszen Kṛṣṇa mondja a *Bhagavad-gītāban*, hogy mindig gondolj rám. Ha szolgálalak téged, akkor biztos vagyok benne, hogy ez sikerülni fog.

Te már elérted Kṛṣṇa lótusz lábának a menedékét. Mi sajnós elfordultunk Kṛṣṇától, mert élvezni akartunk. Guru Mahārāja, te kimentettél minket ebből a szörnyű, bűnnel teli anyagi világból. Ide jöttél azért, hogy megtaníts minket Istent szeretni, szolgálni, és hogy hogyan tegyük Kṛṣṇát életünk középpontjába. Saját példáddal tanítasz minket minden egyes mozdulatoddal, Kṛṣṇát szolgálod, róla írt könyveiddel is mindig csak tanítasz minket. Remélem, majd egyszer hálás tudok lenni mindazért, amit tőled kaptam: a szent nevet. Guru Mahārāja, kérlek, add a kegyed, hogy majd az erőfeszítéseim által képes legyek tisztán vibrálni a szent nevet.

Személyesen tanulhatok tőled azáltal, hogy szolgálak. Ezt sajnós nem tudom elége értékelni, pedig nagyon fontos a lelki tanítómesterünk szolgálata. Imádkozom lótuszlábaid menedékéért, hogy örökre szolgád maradhassak.

Tedd a lelki tanítómester lótuszszájából származó tanítást eggyé, a szíveddel és ne vágyj semmi másra. A lelki tanítómester lótuszlábaihoz való ragaszkodás a legjobb eszköz a lelki fejlődéshez. Kegyéből a lelki tökéletességre való összes vágy teljesül.

Igyekszem örök szolgád maradni lótuszlábaid porában.

Lelki lányod és szolgád:
Rasāmṛta devī dāsī

Raseśvarī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Amikor azon gondolkoztam, miként dicsőíthetnék megjelenési napodon, az jutott eszembe, hogy minden ami itt Új Vraja-dhāmában körül vesz, a Te kegyed megnyílvánulása, és Rád emlékeztet.

Nem tudok mindent felsorolni, hiszen teljesen képesítetlen vagyok ilyen magas szintű feladatra, de legalább egy kis töredékkal hadd próbálkozzam.

Az első dolog ami eszembe jutott (nem véletlenül) a lányom, Tulasī.

Már azt is a Te kegyednek lehet köszönni, hogy behívhattuk a családukba, aztán ahogyan látom évről-évre fejlődni. Igazából én tanulhatnék tőle, annyi *ślokát* tud már, szépen játszik hangszereken, mostanság szalagékszer készítést tanul, Candra-kānta Mātātjītól. Nagyon szerencsés, hogy ide született meg, és a Te és tanítványaid kegyéből itt élhet, tanulhat, állandóan az Úr odaadó szolgálói között.

A következő ami eszembe jutott, hogy az idei évben megváltozott a szolgálatom, és az óvodában próbálom szolgálni a kis *vaiṣṇavákat* és *vaiṣṇavikat*. Nagyon sok tapasztalatot szereztem, és nagyon hálás vagyok Neked és tanítványaidnak, hogy ebben a helyzetben lehetek.

A következő, ami szintén mélyen megérintette a szívemet, az a Tanácsadói Rendszer elindítása itt a farmon. Ez is a Te indokolatlan kegyed.

Legutóbbi csodás tapasztalatom, Gaura Purnīmā ünnepségen volt. Egész délután, a tanácsadói csoportok próbálták, együtt dicsőíteni az Úr Gaurāngát. Annyira lelkesítő volt látni, ahogy együtt voltunk, fehér száris, és újszülött, iskolás, és támogató. Mindenki kíváncsi volt a másik csapat produkciójára, és lelkesen várta, együtt fejtettük a rejtvényt, és neveltünk a színdarabon, könnyeztük meg, ahogy az Úr elhagyja az otthonát, és tapsoltunk a *bhajanán*.

Nagyon felemelő, és maradandó élmény volt.

Guru Mahārāja, nagyon köszönöm, hogy részese lehetek, ezeknek a történéseknek, a Te végtelen kegyedből, és türelmedből kifolyólag.

Kérlek bocsásd meg nekem alkalmatlanságomat, és továbbra is hatalmazz fel a képességgel, hogy a szolgálid szolgálója lehessenek.

Nagyon szépen köszönök mindent!

Képesítetlen szolgáló:
Raseśvarī devī dāśī

Rasikānanda, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Ez az első levelem a tavalyi avatásom óta, ezért mindenekelőtt szeretném megköszönni, hogy a Rasikānanda dāsa nevet adtad nekem. Nagyon hálás vagyok ezért a névért, mert jól kifejezi, és mindig emlékeztet arra, hogy mi vonzott leginkább a Kṛṣṇa-tudat felé: a határtalan öröm, boldogság megtapasztalása.

Életem korábbi időszakaimban annyiféle helyen és módon kerestem a boldogságot, de mindig csak morzsákat sikerült összegyűjtenem. Igazából csak akkor találtam rá, amikor találkoztam Veled és hallottalak a Hare Kṛṣṇa mantrát énekelni és Kṛṣṇáról beszélni.

A tudást is mindig nagy erővel kerestem: jártam egyetemekre, szereztem diplomákat, olvastam sok könyvet. A sok-sok erőfeszítés ellenére azonban mindig olyan „igazságokat”, találtam, amelyek ideig-óráig helyesnek tűntek, de aztán hamar kiderült róluk, hogy alkalmazhatóságuk igencsak korlátozott. Az Abszolút Igazság megismerésének lehetőségét Te adtad nekem.

Egyik beszélgetésünk alkalmával azt mondtad: „a vallás tudást jelent”. Ez nagyon meglepett. Korábban mindig azt gondoltam, hogy a vallás valamilyen érzelem: Isten iránti szeretet vagy annak megtapasztalása, hogy Isten szeret minket. Gyermekkoromtól kezdve vallásos voltam, kerestem Istent és valamilyen módon mindig éreztem, hogy jelen van az életemben, vigyáz rám. De igazából semmit sem tudtam róla. Az Istenről szóló tudás ajándékát Tőled kaptam.

Téged megismerve, tanításaidat meghallgatva rádöbbenem: Isten, boldogság és tudás, egy és ugyanaz és Rajtad keresztül mindez elérhető. Az igazi vallás ismerni, megismerni Kṛṣṇát, ez az igazi tudás és egyben az igazi boldogság is. Amikor Téged látlak vagy hallak, minden egyértelművé és egyszerűvé válik, a korábban már sokszor hallott vagy olvasott mondatok igazi értelmet nyernek. Amikor egy kérdésemre válaszolsz, olyan nyilvánvalónak tűnik annak igazsága, hogy sokszor nem értem, hogy miért is volt ez kérdés mielőtt Te elmagyaráztad volna.

Mindig konok ember voltam: soha nem fogadtam el semmit igaznak, amíg azt valaki minden kétséget kizáróan be nem bizonyította. A végletekig tudtam kérdezni, ha nem értettem valamit és a végletekig vitatkoztam, ha nem értettem egyet valakivel. Az igazi igazság megismerése viszont leírhatatlan örömet okoz.

Nagyon hálás vagyok ezért, hogy Te vagy a lelki tanítómesterem és minden kérdésemre, mindig olyan választ adtál, amely teljesen megnyugtató: ha százszor visszakérdeztem, Te százegyszer is szeretettel és türelmesen válaszoltál.

Tavalyi *vyāsa-puja* ünnepségeden mondtad, hogy „olyan nagy lélek, mint Śrīla Prabhupāda nagyon ritkán jár ezen a földön”. Sok dicsőítést hallottam már Śrīla Prabhupādáról, sokat olvastam róla, de igazából csak akkor értettem meg, amikor Te beszéltél róla. Tudom azt is, hogy olyan nagy lélek, mint Guru Mahārāja szintén ritka vendég ezen a földön és szememből kicsordul a könny, amikor arra gondolok, hogy milyen szerencsés vagyok, hogy találkozhattam Veled és Te lettél a lelki tanítómesterem.

Kérlek, bocsásd meg gyengeségeimet, bátortalanságomat, ügyetlenkedéseimet és tudatlanságomat. Kérlek, foglalj le a szolgálatodban. Add, hogy képes legyek megfelelni elvárásaidnak és tudjak én is legalább egy kicsi örömet okozni Neked.

Szerető szolgád:
Rasikānanda dāsa

Rāya-Rāma, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek Téged, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

1991 áprilisában találkoztam először Veled, amikor a Nyíregyházi Tanárképző Főiskola egyik termében tartottál előadást, Baladeva prabhu közreműködésével. Megdöbbentő dolog számomra belegondolni abba, hogy ennek immáron húsz éve. Akkor a tizenkilencedik életévemben jártam, most a harminckilencedikben. És nagyon gyorsan eltelt ez a húsz év.

Akkoriban én is egy nagy kezdeti lelkesedéssel kezdtem gyakorolni a Kṛṣṇa-tudat kifejlesztésének folyamatát. Azt hiszem, hogy valójában mit jelent az igazi Kṛṣṇa-tudat, vagyis hogy mit jelent úgy igazán Kṛṣṇa-tudatosnak lenni, azt még most sem tudom. Csak dereng valami. Mint amikor hajnalodik, s várjuk, hogy felkeljen a Nap. És már húsz éve hajnalodik, sajnós. Tudom, hogy ez csakis az én hibám. A lelki tanítómester mindent megtesz azért, hogy tanítványát gyorsan felemelje, de a tanítvány bizonyos esetekben nagyon lassú.

Mint például én is. Szeretnék bocsánatot kérni, amiért ilyen lassú vagyok, mert ez azt jelenti, hogy nem veszem eléggé komolyan a lelki élet gyakorlását. Pedig látom azt, hogy milyen esztelen és őrült világ vesz körül bennünket. Az utóbbi öt évben a legfőbb szolgálatom Budapesten a könyvosztás, és világosan látszik az, hogy az emberek tudatszintje általában egyre alacsonyabb. Ez eléggé félelmetes, és maga az anyagi világ egy félelmetes hely, így hát nemigen tudok mást tenni, mint menedéket venni a Te Lótuszlábaidnál, és kérni a Kegyedet, hogy végre igazán komolyan tudjam venni a lelki élet gyakorlását. Az idő gyorsan telik. Kérlek Téged, add az áldásodat, hogy jól kitudjam használni azt az időt, ami még a jövőben rendelkezésemre áll. Köszönök mindent, amit eddig kaptam Tőled.

Írta e szavakat 2011 márciusában egy jelentéktelen szolgád:
Rāya-Rāma dāsa

Revatī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Please forgive me for quoting your own words to your spiritual master, which make me admire your surrender and which miraculously change the picture of spiritual succession into a chain of hearts becoming one another meeting in Vṛndāvana. “Your heart is a transcendental wonder. It is the divine realm of Vṛndāvana... You desired we make the world Vṛndāvana through the instrument of your heart... Please bring me to your heart. Make mine one with yours. Through your service let me realize the heart of my master. Please bring the world to your heart, and make it as you desired.”

Your insignificant servant,
Revatī devī dāsī

Rohiṇī dāsī

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my most humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Dear Śrīla Gurudeva, in this auspicious day of your *vyāsa-pūja*, let us thank you for your mercy and compassion that you radiate. Again and again I would like to praise you, your devotion and care that you surround all the devotees and nondevotees. Thank you very much for your instructions, lectures, darshanes, which are nectarean food for the mind, which lead us on the road to perfection.

And ofcourse thanks a lot for your patience. I deeply hope that someday the greatest wish of the soul will be fulfilled, and I will be able somehow to repay you, by becoming your humble servant and assistant.

Your humble servant,
Rohiṇī dāsī

Rūpamatī devī dāsī

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to your lotus feet.

Today is your birthday. We (with Mahā-mantra Mātājī) didn't get opportunity to offer you feast like usually we do every year on that day. Today we did our daily services and participated in the program Namāmṛta (level one) organized by H.H. Bhakti Bṛhad Bhāgavata Mahārāja.

It is a day for chanting 64 rounds. For sure you will enjoy this chanting much more then a first class feast. What ever I did in glorification of Govinda-Kṛṣṇa, it`s your credit.

I had this realization recently. Just before New Year, you wrote in the letter to Mahā-mantra Mātājī: „Thank you for contact me and offer my blessings to Rūpamatī.” I was happy seeing this but not very sure what that mean. Not long ago you had a question on the topic – blessings – in the podcast but I

did't remember what you had explain. Before I got time to listen again... everything around me crashed down – the Temple was almost finished, the most important friendship seems to be an illusion, even the earth started to shake, reminding me – there is not shelter here, in this material world. I was astonished, shocked, fearful and lonely...

What to do?! My only hope was my prayer – *hare kṛṣṇa hare kṛṣṇa kṛṣṇa kṛṣṇa hare hare hare rāma hare rāma rāma rāma hare hare*. In one moment I had to realize – that's all your blessings – to finish with the illusion that the material world can give me friends, hope, shelter or any type of happiness.

Since that time I repeated this to myself constantly. And even everything seems to come back, the friendship, the institution, the happiness, they can be only if they are connected with the holy name.

That's my realization today, on your birthday, because:

*sa guruḥ sa pitā cāpi
sā mātā bandhavo 'pi saḥ
śikṣayec cet sadā smartum
harer nāmaiva kevalam*

That person is a true preceptor, or a true father, a true mother, and a true friend also only if they teach one to always remember – The holy name of Śrī Hari alone is everything.

What more can I say...

The holy name of Śrī Hari alone is everything!

...fully in debt of those who teach me that very truth.

Your obedient student and servant,
Rūpamatī devī dāsī

Rupeshvara, Gaurāṅga, Dāsa

Dearest His Holiness Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All Glories to Śrīla Prabhupāda.

Hare Kṛṣṇa Mahārāja. On this auspicious occasion of your *vyāsa-pūjā*, I wanted to take the opportunity to humbly thank you for your guidance and inspiration over my short time in ISKCON.

Over the last two years, through several relationships with your disciples, it seems I have grown attached to you. I see it as an arrangement of Śrīla Prabhupāda and my *dikṣā-guru*, His Holiness Bhakti Cāru Swami, that I have had this good fortunate to get and realise the importance of your association.

You are known for your wonderful *kīrtanas* and you are lavished with glorification and praise for them, yet, every time you stay humble and remind the devotees that *kīrtana* is not entertainment and you start and/or end every *kīrtana* with some words that remind everyone the true meaning of why we chant and the importance of the Holy Name, as given by our beloved Śrīla Prabhupāda.

I have been fortunate enough to now visit New Vraja-dhāma twice and seeing the wonderful place that you have manifested with the hard work of all the devotees, is a true inspiration. Many devotees say that everyone should endeavour to go to the holy places of either Vṛndāvana or Māyāpur once a year, to recharge their spiritual batteries, however it is not always possible for everyone. Yet, certainly for my wife Kāminī Rādhikā dāsī and I, we see New Vraja-dhāma as a holy place, where every word is a song and every step is a dance.

Your immense gratitude to your godbrothers and godsisters, as well as all the devotees, softens even my hard stone like heart, especially when I hear you thanking all the devotees for their efforts, their dedication to ISKCON and their efforts in remaining faithful to Śrīla Prabhupāda's mission and teachings.

Thank you for your increased efforts of finding the time to record podcasts daily and answer many questions. It is the accessibility of these types of interactions with senior ISKCON leaders such as yourself, that inspire so many devotees and help them engage further in Kṛṣṇa conscious discussions and activities.

In one *vyāsa-pūjā* class you said that we should always stay in the shelter of Śrīla Prabhupāda's lotus feet. I humbly ask you, if you so desire, to give me your blessings so that I can do this, life after life after life, wherever I am.

Hare Kṛṣṇa!

Your aspiring servant,
Rupeśvara Gaurāṅga dāsa

Śacīsūta, Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked lótosz lábaid porában!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Śrīla Prabhupāda így ír a *Śrīmad-Bhāgavatam* második énekében (2.9.43, magyarázat):

*yasya deve parā bhaktir   yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ   prakāśante mahātmanah*

„Az előtt, akinek rendíthetetlen hite van az Úrban és a lelki tanítómesterben, a transzcendentális tudás automatikusan feltárul.” (*Śvetāśvatara Upaniṣad* 6.23)

Majd így folytatja: „Ez a kapcsolat a tanítvány és a lelki tanítómester között örök kapcsolat.”

Nemrégiben lehetőségem volt arra, hogy megtapasztaljam az anyagi világbeli kapcsolatok átmeneti voltát: meghalt édesapám. Hirtelen távozott el, s habár pár éve komolyabb szív műtéten esett át, mégsem voltak jelei annak, hogy ennyire leromlott volna az egészségügyi állapota. S ha visszagondolok arra az időszakra, akkor valójában már a műtét közben eljött távozásának ideje (voltak erre utaló jelek), csak Kṛṣṇa adott még neki egy kis időt.

Aznap, mikor eltávozott, még beszélünk pár szót. Panaszkodott, hogy fázik (soha nem fázott azelőtt), s még azt is mondta, hogy „bujkál benne valami”. Így utólag már tudom, hogy érezte, hogy közel a vég, csak senkinek nem akart szólni – nem akart kórházban meghalni. Mindenki ragaszkodik a szeretteihez, s ez érthető.

Aznap írtam neked egy SMS-t: „Dear Guru Maharaja. I just wanted to let you know that my father has died 2 hours ago. I feel like I still have a father – You. Thank you very much.” Szinte rögtön válaszoltál: „Hare Krsna. Yes, we are eternally connected. I wish him well on his journey.” Nem tudom kifejezni szavakkal, hogy mit éreztem akkor, mikor olvastam e sorokat, s most is csak ennyit tudok mondani: szívből köszönöm.

Nem tudom igazán felfogni, mit is jelenthet az örök kapcsolat, az viszont már kezd derengeni, hogy mit jelentenek az átmeneti kapcsolatok az anyagi világban. Ő már nem tud rólunk gondoskodni, s mi sem tudunk már vele kommunikálni – kiléptünk egymás életéből. Az örök kapcsolat ezért nem lehet anyagi, csak feltételekhez kötött helyzetünkben nem tudunk éli vele. Hiszen míg az anyagi kapcsolatok többnyire anyagi érdekekről szólnak, addig egy lelki kapcsolatnak teljesen mentesnek kell lennie mindenféle anyagi szennyeződéstől, máskülönben nem lehet lelki. A te oldaladról nincs kétségem effelől, én viszont rendkívül elesett és önző személy vagyok.

Kérlek, add a kegyedet, hogy megérthessem végre ennek az örök lelki kapcsolatnak a fontosságát és nagyszerűségét, s hogy képes legyek én is arra a szintre eljutni, ahol már nincsenek anyagi motivációk. Minden tökéletlenségem ellenére szeretnék végre valóban követni az úton haza, vissza Istenhez, ahol nem kell félni attól, hogy véget érnek a személyes kapcsolatok.

Örök szolgád:
Śacīsūta dāsa

Śākṣi-gopāla dāsa

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

In the purport of *Śrī Caitanya-caritāmṛta*, *Madhya-līlā* 18.99 Śrīla Prabhupāda says the following:

“One must see things as they are through the mercy of a spiritual master; otherwise if one tries to see Kṛṣṇa directly, he may mistake an ordinary man for Kṛṣṇa or Kṛṣṇa for an ordinary man. Everyone has to see Kṛṣṇa according to the verdict of Vedic literatures presented by the self-realized spiritual master. A sincere person is able to see Kṛṣṇa through the transparent medium of Śrī Gurudeva, the spiritual master. Unless one is enlightened by the knowledge given by the spiritual master, he cannot see things as they are, even though he remains constantly with the spiritual master.”

This is the greatest gift that can be obtained; to get the mercy of the spiritual master and see things as they are, see Kṛṣṇa. When will I really understand

this? When will I really appreciate the gift You give to me causelessly? At that time I will be able to accept it. I am the only obstacle in the process. Until I think that there are more valuable things than this, I am foolish, I am in illusion and I won't replace these worthless things with the most valuable. I have to cultivate spiritual activities more and more to get higher taste by following Your instructions. Dear Guru Mahārāja! Your wonderful qualities are described in *Śrīmad-Bhāgavatam* (3.25.21):

*titikṣavaḥ kārūṇikāḥ suhrdaḥ sarva-dehinām
ajāta-śatravaḥ śāntāḥ sādhaḥ sādhu-bhūṣaṇāḥ*

The symptoms of a *sādhu* are that he is tolerant, merciful and friendly to all living entities. He has no enemies, he is peaceful, he abides by the scriptures, and all his characteristics are sublime.

Thank You very much for giving this opportunity to me and for Your endless mercy and patience.

Your servant,
Sākṣi-gopāla dāsa

Samañjasā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Engedd meg, hogy megjelenési napodon hálát adjak az Úrnak, hogy megjelentél ebben a világban és azt kérjem, hogy még sok sok évig legyél velünk és boldognak lássunk!

Nemrég az egyik leckéden azt mondtad, hogy Śrī Caitanya Mahāprabhu nélküléd is megcsinálta volna Kṛṣṇa-völgyet és mindent amit most Magyarországon láthatunk, hiszen előtted is érkeztek *bhakták* ide. Az egyik fő ékköved az alázatosságod, mégis bocsáss meg nekem, de vitatkoznom kell Veled ebben a témában, szerintem nincs más, aki ezt utánad tudta volna csinálni!!! Bárcsak minden csepp kiontott könnyed boldogság mosollyá válna! Bárcsak minden fájdalom ami a szívedet érte begyógyulna és örömtánccá válna!

Boldog születésnapot kívánok Neked sok sok arany csillámporral, sok sok angyallal (*bhakták*) és extatikus *kīrtanával*.

TE ANGYALI GURU MAHĀRĀJA!

Szolgád:

Samañjasā devī dāsī

Saṅkara, dāsa,

Rasālikā devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának, ezen a mindenki számára legszerencsésebb napon!

Ez most egy megszokottól eltérően dupla felajánlás lesz, mert ketten írjuk egyszerre.

Szeretnénk megköszönni azt a sok-sok kegyet és személyes társulást-szolgálatot, amellyel megajándékoztál bennünket. Néha úgy érezzük csak egyedül a mi Apukánk vagy, bár tudjuk, mennyi istentestvérünk van igazából.

Tavaly és az idén sokkal kevesebb lehetőségünk volt társulni *bhaktákkal* és szolgálni, mint szeretttük volna, de a Te kegyedből mégis mindig ott volt a kapcsolat Rādhe-Śyāmával.

Próbáltuk mindig az elrendezések szerint élni a mindennapjainkat, de voltak időszakok, amikor elbizonytalanodtunk és ilyenkor és ilyenkor mindig kaptunk Tőled egy-egy utasítást Kṛṣṇától rajtad keresztül) és ha annak megfelelően cselekedtünk, szépen elsimultak a gondok és csak megoldandó feladatok maradtak.

Amikor Te elégedett vagy, akkor tudjuk, hogy Kṛṣṇa is elégedett és fordítva is így igaz.

Mindig megpróbáljuk a munkánkat Kṛṣṇa meglegedettsége érdekében végezni és Te vagy a hőfokmérője Kṛṣṇa elégedettségének.

Amikor egy kis elkeseredettség lesz úrrá rajtunk az elkülönüléstől, jön egy speciális *rasika bhajana* és *calo mana śrī vṛndāvana-dhāma...*

Bárhol legyen is az ember mindig társulhat Veled és Rādhe-Śyāmával és ez körbeveszi, mint egy védőburok... szorosan tart, le ne essünk!

Nélküled senkik vagyunk!!!

Örökké szolgálid:

Śaṅkara dāsa, Rasālikā devī dāsī

Śaṅkīrtana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarama-svāmin iti nāmine*

Egy igaz lelki tanítómester szavai nagyon kijózanítóak. Mindig Kṛṣṇa felé tereli az elesett, feltételekhez kötött tanítványait. Nemrég egy leckéden azt mondtad, *mṛtyu jana sādhana hoya bhajana hoya*, az élet végén nem marad másunk, csak az a *sādhana* és *bhajana* amit gyakoroltunk, és az fog vinni minket fölfelé, Kṛṣṇához.

Mint minden szavad, ez is nagyon mélyen érintette a szívem. Neked tökéletes a *sādhanád*, a *bhajanád*, mivel ez az életed. Mindent Kṛṣṇával kapcsolatban látsz, és önzetlen szívvel tereled a tanítványaidat, és minden lelket Kṛṣṇa felé. Ez a nap a legszebb, a te megjelenési napod, mert te hoztál igaz értékrendeket, igaz vágyakat, igaz célokat az életünkben. És így a te kegyedből boldoggá válhatunk. Így vagy te minden élőlény jóakarója.

Nekem ezen még sokat kell dolgoznom *sādhana*, *bhajana*, de mégis szerencsésnek érzem magam, mert a te oltalmadban vagyok, és te mindig felnyitod a szememet és megmutatod a helyes utat, az élet tökéletessége felé.

Köszönöm, hogy vagy nekünk, és köszönöm, hogy rám is vigyázol.

A te menedékben lenni az életem legcsodálatosabb helyzete.

Szolgád:

Śaṅkīrtana dāsa

Śāntipura devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

I know you are always with me and in my heart but I miss you Guru Mahārāja! I suffer of the feeling of separation from you. Śrīla Prabhupāda once wrote to Śrīla Indradyumna Mahārāja: Yes, I am also missing my Guru Mahārāja but I always feel he is watching and protecting me. These words give me more and more energy to survive.

My dearest Guru Mahārāja, tomorrow everywhere in the world your dearest disciples will be celebrate the amazing day. The day you are appeared in this world. I couldn't be in Bhaktivedanta Manor tomorrow to celebrate with the local devotees. I am still in bed, but I will thinking of you and offer a *pūjā* and some nicely cooked preparations for you in my mind, with beautiful colourful *mahā* garlands from Rādhe-Śyāma! I pray for you are accepting my offering. You are the one who give me the Holy Name and Rādhā-Śyāmasundara and your beautiful books you wrote. This is everything to me. I never thank enough for that and I just hope I can pay back some of the pieces. I hope in the day you are read this small letter I be already back to Hungary and see you in New Vraja-dhāma!

Your servant,
Śāntipura devī dāsī

Śarat-bihārī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Neked megjelenésed áldott napján! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nemrégiben volt egy álmom, ahol a világtól elszigetelten, egy domb tetején, egy nagyon vastag törzsű fa fővében üldögéltél gondolataidban

elmerülve, körülöttem pár tanítvány. Én is ott ültem közel hozzád, és azzal voltam elfoglalva, hogy játékosan nézegettem a kék eget felettünk, és hogy milyen gyorsan szaladnak a felhők. És ekkor három férfi jelent meg hirtelen. Csupán voltak, és a középsőt nem volt nehéz felismernem, Jézus volt és a másik két személynek magyarázott. De ahogy mellénk értek, megálltak egy pillanatra és Jézus azt mondta: „Ez a Śivarāma Mahārāja igen kiváló személyiség”. Aztán felébredtem. Azóta is sokszor jutott eszembe ez az álom és elgondokoztam, kell-e nekem Jézus ahhoz, hogy tudjam ezt Rólad. Bár csak egy törpe vagyok az óriások között, azt azért mégis látom, hogy milyen kiváló személy vagy, Aki Śrīla Prabhupāda lábnyomát követve, határozott léptekkel haladsz az utadon, miközben olyan kedves és kegyes vagy az élőlényekhez. Fogadalmaidat szilárdan követed, azzal is példát mutatva követőidnek, akik még ha el is távolodnak Tőled, a missziódtól – ami Śrīla Prabhupāda missziója –, könnyörülettel fordulsz feléjük.

Esténként, amikor megyek hazafelé, az ablakodból kiszűrődő lámpafény számomra egy megnyugtató érzés, tudom, hogy itthon vagy. És persze írsz. Parikramára viszel bennünket, miközben feltárod a lelki világ hanglatát és változatosságát. Már csak követnünk kell. Én, aki csak próbálok egy szolga szolgálja lenni, szorosan kapaszkodom a dhotid csücskébe, mert más reményem nincs. Szereteteddel magadhoz kötöttél és még csak hálás sem tudok lenni megfelelően. Hiányzol, amikor nem vagy itthon, és akkor meg gyakorolhatom a *vāñit*, és elmerülhetek Rólad szóló gondolataimban.

Ezen a kedvező napon nem igazán tudok Neked mit ajánlani, de megköszönöm, hogy itt vagy velünk, megköszönöm, hogy olyan kedvesen adod a társaságod, megköszönöm a lendületes *kīrtanákat*, az édes, megkapó esti *bhajanákat* és meséket, megköszönöm a személyes szolgálatokat, amit adsz nekem, megköszönöm, hogy néha megengeded, hogy személyes irányításod mellett öltöztethetem Śyāmát, megköszönöm, hogy írod az életművedet, és azt is köszönöm, hogy itt élhetek Rādhe-Śyāma közelében, a *bhakták* társaságában.

Jelentéktelen szolgáló:
Śarat-bihārī devī dāsī

Sārathi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szerencsének tartom magam, mert az a kivételes helyzet adatott meg számomra, hogy megismertelek és részesülök áldásaidban.

Minden percedet Kṛṣṇa kedvében járva töltöd, szolgálatodra még a legesetebbekben is felébred a vágy, hogy az Úr megismerésére és szeretetére törekedjenek. Aki csak hallja szavaid, olvassa könyveid, biztos lehet benne, hogy szívében fel fog ébredni a Kṛṣṇa iránti szeretet, hiszen rátalált a hazavezető útra és arra a személyre, aki haza is viszi. Tevékenységedet áthatja a lelki atmoszféra, eredményeid örökké fennmaradnak és fáklyalángként mutatják az utat az anyagi világ sűrűjében törekvő transzcendentalistáknak. Ha társaságodban vagyunk, eltűnik szívemből a kicsinyesség, a félelem és aggodalom saját *anartháimtól*, és bizalom tölt el a jövővel kapcsolatban.

Nehéz időszakaimban elég csak arra gondolnom, hogy mennyi nehézséget vállaltál értünk, mennyi tudást és hitet adtál nekünk. Ilyenkor hitem erősödik abban, hogy képes leszek elmerülni az Úr szolgálatában kegyed által. Tartok tőle, hogy sohasem leszek hasznodra, de mindig azon fogok igyekezni, hogy tanítványaidat segítsem Neked végzett szolgálatukban.

Kérlek, fogadd hálás köszönetemet mindazért a tengernyi erőfeszítésért, amit értünk teszel az Úr Kṛṣṇa szolgálatában.

Kegyelmedben bízva:
Sārathi dāsa

Śāśi Śekhara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretet. Az igazi szeretet isteni és nem létezhet külön a forrásától Istentől. Isten nem létezhet a *bhaktáitól* függetlenül. A *bhakták* nem létezhetnek egymástól függetlenül. Összekapcsolja őket egy isteni erő a szeretet. A lelkek Kṛṣṇa kegyéből kapják meg a lelki tanítómestert a lelki tanítómester kegyéből pedig megkaphatják Kṛṣṇát. Kṛṣṇa szeretetének egyik megnyilvánulása a lelki tanítómester, a lelki tanítómester szeretetének megnyilvánulása a Kṛṣṇához vezető utat tárja fel előttünk. A kegy a lelki tanítómester részéről az, hogy megtanít minket a szeretet tudományára Kṛṣṇa pedig elmélyíti a lelki tanítómester szeretetét. Megtanulunk a példa alapján szeretni. Olyan tapasztalatot kapunk a szeretetről ami valódi és megérint minket. Ez a szeretet elnéz a felszínes tulajdonságok felett, őszintén törődik a másik javával nem befolyásolja mások mit mondanak, bennünk alapul nem másokban, mert azt fejezi ki ami mi vagyunk amink van és amit megtudunk osztani. Mélyebb dolgokon alapszik, mint az érzések. A szeretet egy ige: megmutatjuk empatikus képességeinket értékelünk, megosztunk segítünk adunk.

Kedves Guru Mahārāja! A szeretetről írt sorok, amik a saját gondolataimmal keverednek ebben a felajánlásban és néhol megegyeznek az eredeti írás mondataival amit forrásként használtam, egy kedves Istentestvéred megértéséből táplálkoznak és mélységei jócskán meghaladják az én megértésemet és megvalósításaimat. Ennek ellenére azt gondolom jól támogatják azon törekvésemet, hogy kifejezzem álltaluk milyen különleges dolgot kapunk tőled. Azt adod ami a legértékesebb az egész teremtésben és még Kṛṣṇát is rabul ejti. Köszönjük a tiszta szeretetedet! Köszönöm, hogy személyesen is láthatom és tapasztalhatom ennek a megnyilvánulásait.

Kedves Guru Mahārāja! Megjelenésed alkalmából kívánom neked, hogy szíved vágyai szerint tudd elégedetté tenni Ó Isteni Kegyelmet Śrīla Prabhupādát a *bhaktákat*, tanítványaid pedig tökéletesen elégedetté tudjanak tenni téged!

Esendő szolgád:
Śāśi Śekhara dāsa

Satrūpā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Lótuszlábaidnak!

Szeretném megköszönni Neked, hogy felbecsülhetetlen kegyedből tanítványoddá fogadtál és, így lehetőségem nyílik *vyāsa-pūja* felajánlást írni Neked. Nincs megfelelő képesítem, hogy dicsőíteni tudjam tökéletes, makulátlan jellemed, mégis próbálkozom.

Páratlan odaadással, követed Śrīla Prabhupādát és Kṛṣṇát. Személyes példáddal, mutatod az utat nekünk. Végtelenül kifinomult a jellemed és minden szavad nektár. Igaz szeretettel szolgálod Rādhe-Śyāmát. Kegyesen, számos teendő mellett, *kīrtanákat*, *bhajanákat* énekelsz, leckét tartasz és a *bhaktákra* veted szerető, bátorító pillantásodat.

Bárcsak szívemet tudnám ajánlani Neked. Bárcsak megtudnám hálálni indokolatlan kegyed. Annyira különleges, ahogy Új Vraja-dhāmát és Rādhe-Śyāmasundarát életed középpontjává téve szolgálatukon fáradozol és a *bhaktákat* is lefoglalod ebben.

Drága Lelki tanítómesterem, Te a kegy óceánja vagy. Lótuszlábadba kapaszkodva, Téged követve úgy, érzem el lehet érni a tökéletességet, Kṛṣṇa szolgálatát.

Haszontalan vagyok, Te mégis a kegyedben részesítesz.

A Te indokolatlan kegyedből lehetek itt Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábainál s végezhetek szolgálatot Nekik.

Nem rendelkezem, semmiféle jó tulajdonsággal Te mégis a legkedvesebb apaként vigyázol rám. Sosem szeretnék kiszakadni szerető, oltalmadból. Szeretnék örökké Téged követni.

Szeretett Guru Mahārājám, köszönök szépen mindent Neked. Minden szolgálati lehetőséget, mely csak a Te kegyedből lehetséges.

Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet, bocsásd meg, hogy nem vagyok képes igazán kifejezni a hálámat.

Engedd meg, hogy leboruljak Lótuszlábaid előtt és tiszteletteljes hódolatomat ajánljam Neked.

Szolgád:

Satrūpā devī dāsī

Satyavāk Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd a hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Én is szeretnék köszönteni a születésed napján! Remélem sokáig tanítasz még bennünket a Kṛṣṇa-tudat tudományára mindenféle formában. És itt most nem csak a tanítványaidra gondolok, hanem arra a sok elveszett lélekre is, aki még nem találkozott veled. Ha rajtad múlna biztosan felszabadítanád az egész világot.

Nekem is sokat kell még tanulnom! De azért a helyzetemnek megfelelően igyekszem majd segíteni a jövőben is Śrīla Prabhupāda mozgalmát, akár csak közvetetten is.

Guru Mahārāja kī jaya!

Szolgád:
Satyavāk dāsa

Sauri Dāsa

Kedves Guru Maharāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarama-svāmin iti nāmine*

Caitanya Mahāprabhu amikor Rūpa Gosvāmīt tanítja, elmondja neki milyen ritka, hogy valaki találkozhasson egy hiteles lelki tanítómesterrel.

„Nagyon ritka, amikor egy feltételekhez kötött lélek megszabadulhat az illúzió szennyeződésétől és tudata tökéletesen elmerülhet az Abszolút Igazságban. Káliya kígyó megkapta ezt az áldást, hiszen maga az Úr táncolt lótuuszlábaival a fején. Mi megkötött lelkek nem feltétlenül részesülünk abban az áldásban, hogy az Úr a fejünkön táncoljon, lótuusz lábának porára

képviselője, a lelki tanítómester közvetítésével mégis szert tehetünk.” (Śrīmad-Bhāgavatam 1.6.38.)

Nagyon szerencsések vagyunk, hogy e ritka élőlények közé tartozunk és találkozhattunk veled. A kegyedből pedig megkaphattuk a legnagyobb kincset. Visvanātha Cakravartī Ṭhākura azt mondja, hogy a lelki tanítómester a szeretetteljes odaadó szolgálat kincsestára. Szíved e kincsestárából megnyilvánult Śrī Vṛndāvana dhāma itt Somogyvámoson és elhoztad a legnagyobb kincset Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát.

Lehetetlen vissza fizetni, amit tőled kaptunk.

Add a kegyed drága Guru Mahārāja, hogy örökre lótuszlábaid szolgálatába maradhassak.

Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen, semmirekellő szolgád:
Śauri dāsa

Savyasācī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a Te Isteni Kegyednek!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*janme janme sabe pitāmātā pāya
kṛṣṇa guru nāhi mile bhaja hari ei*

Mindenki kap egy anyát és egy apát, de ha valaki Kṛṣṇa és a *guru* áldását nyeri el, legyőzi az anyagi természetet, és hazatérhet, vissza Istenhez.

Kedves Guru Mahārāja! Minden dicsőséget lótuszlábaid porába!

Emlékszem mikor csatlakoztam, milyen motiváció vezetett arra, hogy a kezdeti tesztek ellenére maradni akartam ill. tudtam. Mert sikerült a Te kegyedből. Mi volt ami arra sarkallt még akkor is, amikor már nagyon kész

voltam, hogy képes voltam folytatni. Az a kezdeti motiváció pedig a „harcias igazság” utáni vágyam volt. Mit jelentett ez abban az időben nekem? Azt, hogy mindegy hogyan, de ezt az „őrült igazságtalanságot” fel kell számolni.

Egy forradalmat dédelgettem magamban, bármi áron de a fennálló gazdasági és vallási rendet meg kell dönteni. Sok időnek kellett eltelnie már itt a *bhakták* között, amire ez a mentalitásom kezdett lecsillapodni, már ami a hirtelen változásra való hajlamomat illeti, ami a rendszerek, jelenleg a társadalomban uralkodó gondolkodások megváltoztatására irányult. Úgy gondolom, minden új csatlakozó gyors, azonnali változást szeretne, ezért küzd. Szóval ami ezt a hirtelen vágyamat illeti, Te voltál az kedves Guru Mahārāja, aki személyes példáddal azonnal képes voltál lecsillapítani, ezt az őrült anyagi világgal szembeni azonnali változást követelő természetemet, és mindig csak türelemre, kitartásra biztattál. Nagyon köszönöm! Mert ezt a veszélyes indulatot, dühömet ami a hazug világ vezetőivel szemben lángolt, és be kell valljam még most is ott van, de már egy kis lángját őrzöm a szívemben. Remélem ez a kis mécses, ami szerető gondoskodó kegyedből változott igazi tűzzé, ez a tűz továbbra is világítani fog, felgyújtva a világosságot bennem.

Minden dicsőséget az ilyen isteni kegynek! Minden dicsőséget Isteni Kegyednek!

Azt a példát mutattad mindig, hogy az ostoba hősködések elkerülésével, kordában tartásával, mindig próbáljunk józanok maradni, az igazi valóságnak Istennek, Kṛṣṇának megfelelően, minden ostoba anyagi körülmény ellenére is.

Te tökéletesen felvállaltad Prabhupāda misszióját, és számomra bebizonyítottad, hogy ezzel a türelmes magatartással válhat valaki igazán hőssé, igazán bölcsé. Mert az igazán bölcs *saṅkīrtanás*, hiszen mindannyian azok szeretnénk lenni, ezért járunk, pontosabban próbálunk járni a nyomodban, szóval az egyes *saṅkīrtanás* prédikálók finom módon, sőt nagyon finom módon érik el a céljukat, mert hosszútávon, nagyon hosszútávon gondolkodnak, mert az igazán bölcsék előrelátók. Mint ahogy Prabhupāda bármilyen szegényes körülmények között képes volt látni a bekövetkező gazdag jövőt. Ez az igazi gazdagság, amit átadtál nekünk Guru Mahārāja, nagyon köszönjük Neked!

Szolgád:

Savyasācī dāsa

Siddha Muni dāsa

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked isteni megjelenési napod alkalmából!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja! Śrīla Prabhupāda a *yad yad ācarati śreṣṭhas śloka* magyarázatában azt mondja: „Az embereknek mindig szükségük van egy vezetőre, aki viselkedésével tanítani tudja őket.” A lelki életben ez nem csak szükséges, de elengedhetetlen is. A lelki tanítómester tanítása és példája a *śāstrān* alapszik, így a *śiṣya* hallja a *gurutól* a *śāstra* végkövetkeztetéseit és közvetlenül láthatja a tanítója példáján keresztül annak mindennapi, gyakorlati alkalmazását is .

A *Śrīmad-Bhāgavatam* tizedik Énekében Śrī Kṛṣṇa azt mondja:

„Amikor valaki szemtől szemben megpillantja a napot, többé nem létezik sötétség a szeme számára. Éppen így amikor valaki szemtől szemben meglát egy *sādhu*t, egy *bhaktát*, aki teljesen eltökélt, s aki meghódolt az Istenség Legfelsőbb Személyiségének, nem lesz többé rabja az anyagi kötelékeknek.”

Ugyan ezt erősíti meg Śrīla Narottam dāsa Ṭhākura is: *prema-bhakti jāhā hoite, avidyā vināśa jāte* – a lelki tanítómester lényéből sugárzó *prema-bhakti* elpusztítja a tudatlanságot.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném Neked megköszönni azt a fáradhatatlan példát, amit nap mint nap megtestesítesz a számomra pusztán a létezéssel és amely túlmutat az időn és a téren. Olyan természetességgel éled a Kṛṣṇa-tudatot, ami alapján megérthetem a lélek eredeti helyzetét és közelebb kerülhetek az „örök” fogalmához. Így az „örök” azt jelenti, hogy „mindig”, „folyamatosan”, „egyre intenzívebben egyre jobban és tökéletesebben”. Örök azt jelenti, hogy szolgálni. Az a meghódoltság, elkötelezettség és szolgálat tehát, ami szerint vezeted az életed nem egy mechanikus „példa”, a szó technikai értelmében. A Te példád annak a szerető kapcsolatnak a megnyilvánulása ebben a világban, ami az örök lelket fűzi az örök szerető odaadó szolgálaton keresztül a legkedvesebb és legcsodálatosabb örök Isteni Párhoz Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarához és örök társaihoz. Ez egy természetes helyzet a Vaikuṅṭha világában, az anyagi energiába ragadt élőlények számára azonban egy kivételes példa.

Mint ahogy az anyagi energia háttere még csodálatosabbá teszi az Úr kedvteléseit ebben a világban, ugyanúgy egy tiszta *bhakta* szolgálata is még különlegesebbé válik a feltételekhez kötött lelkek miliójében. Ennek a különlegességnek a számtalan megnyilvánulásával találkozhatunk a Veled való kapcsolatunk során, csupán amiatt, hogy közöttünk vagy. Ami önmagában már egy csoda, hiszen semmi sem indokolná az ittlétedet, és biztos vagyok benne, hogy az a tény, hogy itt vagy, szorosán összefügg Śrīla Prabhupādával és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmával való kapcsolatoddal. Ily módon az Úr szerető gondoskodásának megnyilvánulása vagy, – egy áttetsző közeg azok számára akik szeretnének bepillantást nyerni a lelki valóságba, és visszatérni oda.

Kedves Guru Mahārāja! Nagyon köszönöm, hogy itt lehetek, azon fogok munkálkodni, hogy ne hiábavalóan legyek itt.

Kérlek, add az áldásaidat, minden dicsőséget Neked!

Szolgád:

Siddha Muni dāsa

Silpa-karini dāsi

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to HDG Śrīla Prabhupāda!

It's a morning after Gaura-pūrṇimā and I am watching video of *mahā-harināma* in Budapest. Somehow I start crying. I didn't cry for long time, keeping everything inside... I remember early 90'th is ...Almost same picture... You were taking us on *harināma*, playing *mṛdaṅga*, singing, dancing. Some devotees are still here, "dancing like puppets in Lord's hands" and some dancing as material energy wants them to dance... But to see you still doing same service for Lord Caitanya and Śrīla Prabhupāda after all these years touch my heart so much.

By your mercy I was able to serve Kṛṣṇa. To cook and dress Rādhā-Mādhava in Belfast, Rādhā-Londonīśvara (not yet Rādhā-Śyāma, but I hope one day...) and I am happy because of that. It is said in *Caitanya-caritāmṛta*, *Madhya-līlā* 2.34: "The palms of Kṛṣṇa's hands and the soles of His feet are so cool and pleasant that they can be compared only to the light of the millions of moons. One who has touched such hands and feet has indeed tasted the

effects of touchstone. If one has not touch them, his life is spoiled, and his body is like iron.”

And here I am now, covered by material energy and she is trying to pull me down.

It is said that parents first pick up the child who is crying the most. I am crying to you please Guru Mahārāja pick me up from this ocean of repeted birth and death and place me at your lotus like feet. You did so many times...

Your servant,
Śilpa-kariṇī dāsī

Bhaktin Simon Barbara

Kedves Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszöntelek megjelenési napod alkalmából. Köszönöm, hogy nap nap után abban a kegyben részesítesz, hogy társulhatok Veled podcastjeid által. Segítséget és útmutatást adsz a mindennapjaimban, mert így a munkahelyemen is lehetőség nyílik egy tiszta *vaiṣṇavával* való társulásra. Kívánok Neked sok erőt és kitartást, hogy sokáig követhesd Śrīla Prabhupāda utasításait, és adhasd a társulásod nekünk elesett és feltételkehez kötött lelkeknek.

Szolgád:
Bhaktin Simon Barbara
Debrecen

Bhaktin Sipos-Gaudi Emese

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Emlékszem, tavaly arról írtam Neked, hogy mennyi minden megváltozott,

és hogy mennyire hiányzik a Veled való társulás, amit anno, a pár év alatt átélhettünk a *pāda-yātrān*. Akkor nem gondoltam, hogy ez még fokozódhat.

Kisbabánk születése miatt kevesebb fesztiválra jutottunk el az elmúlt időszakban, és ezért érzem ezt az erős hiányt.

A változások persze az idő múlásával természetesen jönnek. Van azonban valami, ami nem változik. Ez pedig a Te személyed, illetve stabilitásod.

Sokszor gondolkodom azon, hogy milyen különleges életet élsz már évtizedek óta. Ez a „folytonosság” teszi hitelessé azt, amit képviselsz. Lelki erőd, töretlenséged, és eltökéltséged pedig így együtt, páratlanná tesz Téged. Végtelen kitartásod mindig példaértékű volt számomra. Egy állandóság ebben a pillanatról-pillanatra változó világban.

Nehéz megfelelően szavakba önteni a lényedet, pedig rengeteg pozitív jelző áll a rendelkezésemre, mert mind a Tiéd, vagyis mindegyikkel rendelkezel. Mindenkit kedvelünk valamiért, hiszen van/vannak jó tulajdonságai. Van aki kedves, van aki jóindulatú, van aki segítőkész, van aki önfeláldozó, van aki lemondott, és még sorolhatnám... Sose ismertem azonban senkit, akiben ennyi pozitivitás összpontosult volna, mint Benned. Mindig hálás leszek a sorsomnak, hogy megismerhettem a Kṛṣṇa-tudat filozófiáját, és általa Téged.

Remélem, *vyāsa-pūjā* ünnepségeden már ott tudunk lenni, és újra találkozhatunk Veled. Családom nevében nagyon jó egészséget, és még sok-sok szép születésnapot kívánok Neked!

Szolgád:

Bhaktin Sipos-Gaudi Emese

Eger

Sitā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked megjelenésed kedvező napján.

Te tudod, hogy én milyen szeszélyes megbízhatatlan személy vagyok, mindig változtatom a szolgálataimat. De egy dologban biztos vagyok, nagyon ragaszkodom hozzád ennyi év után is és egyre többször gondolom, hogy elköteleztél engem a Hozzád való hűséggel.

Ragaszkodom hozzád és sok köszönettel tartozom Neked, hogy elfogadsz

olyannak amilyen vagyok, elfogadod a személyes szolgálatomat, pedig állandóan rettegek, hogy mikor küldesz el.

Nem sok mindent bírok a korom miatt, de boldog vagyok, hogy szolgálhatlak. Tavaly nem tudtam neked írni születésnap felajánlást, mert teljesen kikészültem, az anyagi és lelki megpróbáltatásoktól. Már már megbékéltem, Kṛṣṇa kegyének tekintem, amikor nincs mit ennem és elfogadom a helyzetemet.

Köszönöm Neked, hogy példát mutatsz a nehézségekben, pedig tudom milyen nehéz Neked az égős magyarokkal.

Szívemből dicsőítelek Téged, mert teremtettél egy Kṛṣṇa-tudatos birodalmat Magyarországon, amiben mi is segíthettünk Neked. Lelki támaszt adsz nekünk és egész életeddel példát mutatsz. Mindent köszönök, és naponta imádkozom, hogy légy velünk elégedett és boldog.

Kṛṣṇa éltesen sokáig.

Szeretettel, szolgád:

Sitā devī dāsī

Sitā-Rāma, dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

In the *Śrīmad-Bhāgavatam* [1.13.10], the following verse was spoken by Mahārāja Yudhiṣṭhira to his uncle Vidura on his return from visiting places of pilgrimage:

“Saints of your calibre are themselves places of pilgrimage. Because of their purity, they are constant companions of the Lord, and therefore they can purify even the places of pilgrimage.”

Mahārāja Yudhiṣṭhira told Vidura that pure devotees like him are personified holy places because the Supreme Personality of Godhead is with them in their hearts. By their association sinful persons are freed from sinful reactions, and therefore wherever a pure devotee goes is a sacred place of pilgrimage.

Guru Mahārāja, your words are potent and they penetrate our hearts eradicating all misconceptions and misconstrued perceptions. Your presence enthuses and enlivens us to perform devotional service beyond our natural proclivity. Not only do your instructions bring relief from the blazing fire of material existence in a manic twenty-first century, but your realisations cut through the knots of unwanted attachments and permeate us with the

presence of Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa. In this way, you not only purify those striving on the path of devotion, but you are akin to a holy place where many come to seek your association and be purified.

In a purport *Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā* [1.60], Śrīla Prabhupāda explains that as one advances in devotional activities, the process becomes progressively clearer and more encouraging. Unless one gets this spiritual encouragement by following the instructions of the spiritual master, it is not possible to make advancement. Therefore, one's development of taste for executing these instructions is the test to one's devotional service. For some of us, this simple step is itself a challenge and we keep stumbling again and again. However, through constant association, you are gradually re-shaping and re-forming us. We feel sheltered and protected in your presence; we feel a change of heart and long to come back again and again to bath at this place of pilgrimage. You are our only hope and our boat back to Kṛṣṇa.

May I remain firmly fixed at the feet of my spiritual master.

Your servant,
Sitā-Rāma dāsa

Smṛti-pālikā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Guru Mahārāja, kegyedből oly sok *bhakta* le van foglalva az odaadó szolgálatban. Sértéseink ellenére megtűrsz minket, biztatsz és inspirálsz mindenkit, hogy soha ne térjenek le a Rādha-Śyāmasundarhoz vezető útról. Személyes példával mutatod melyik a helyes ösvény, s ha valaki a rossz irányba kanyarodik, Te látsz valami őszinte törekvést, és kedvesen segítesz, hogy ismét a helyes irányba forduljon. Végtelen kegyeddel megbocsájtasz, a jót látod mindenkiben, ahogyan Kṛṣṇa a tisztátalan szándékú Pūtanāban is a jót látta. Sokszor rosszabbak vagyunk, mint Pūtanā, s ha nem lennél ilyen kedves, nagyon sok nehézségünk lenne a lelki életben.

Bárhol olvasok a lelki tanítómester tulajdonságairól, valamely szentírásban, mindig Rád ismerem a leírtak alapján. Oly tökéletesen követed az ációkat, mindenki számára nyilvánvaló, hogy megkaptad a kegyüket.

Az anyagi világban nincs igazi boldogság. Csak az lehet boldog, aki elfogad egy lelki tanítómestert, és követi Őt, mint ahogyan Te elfogadtad és kétségek nélkül követed Śrīla Prabhupādát.

A lelki tanítómester kegyéből létesíthetünk kapcsolatot Kṛṣṇával, a transzcendentális szerető odaadáson keresztül. A *bhakti-yoga* az Istentudathoz vezető legnagyobb és legyszerűbb út, amely rendkívül egyszerű és végtelenül magasztos. Ezt az utat Te mindenkinek megmutatod, nem teszel különbséget senkivel.

Ha Rādhā-Śyāmasundarról és az Ő gyönyörű kedvteléseiről beszélsz, azt gondolnánk, hogy ott vagyunk a lelki világban, oly tökéletes, ahogyan mesélsz Róluk. Szerencsések azok, akik hallhatják, s mily szerencsés vagyok én, aki nek az a különleges kegyet adod, hogy tehetségtelen művészeti tudásom ellenére, le is rajzolhatom ezeket a kedvteléseket, pontosabban a helyeket, ahol a kedvtelések zajlanak.

Szeretném Neked megköszönni azt a sok segítséget, amit az elmúlt 18 évben kaptam. Büszke vagyok rá, hogy a tanítványod lehetek, s remélem, mihamarabb alkalmas leszek rá, hogy igazi tanítvány váljak belőlem.

Jelentéktelen szolgád:
Smṛti-pālikā devī dāśī

Śrī Govardhana-tāla, dāśa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ismét eltelt egy év és elérkezett a *vyāsa-pūjād* napja. Kérlek, engedd meg, hogy ez alkalmommal idén ismét írjak Neked.

A valóság az, hogy nagyon szerencsésnek érzem magam. Mindenki aki kapcsolatba kerülhet az Úr olyan emelkedett *bhaktáival*, mint amilyen Te is vagy végtelenül szerencsés.

Śrīla Prabhupāda a *Śrīmad-Bhāgavatamban* így ír: „A tapasztalt lelki tanítómester ismeri annak művészetét, hogyan lehet mindent az Úr dicsőítésére használni, s ezért az ő irányítása alatt az egész világ lelki birodalomává válhat az Úr szolgájának isteni kegyéből.” (Ś.Bh. 1. 5. 23.) Nos, mi mindannyian a Te vezetésed alatt szolgálunk. Az életed számunkra csodálatos példa az önátadásra szeretett lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda felé.

Kedves Guru Mahārāja! Te odaadsz nekünk mindent. Kinyitod a lelki világ ablakait a könyveken keresztül, melyeket nagy gonddal írsz. Ezáltal bepillantást kaphatunk ebbe a csodába, melynek középpontjában az Isteni pár Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara édes szerető szolgálata áll. Mi ez ha nem csoda?! Śrīla Prabhupāda a fentebb említett magyarázat másik részében így ír: „Az embernek ezért ki kell választania az Úr egy hiteles szolgáját, aki állandóan az Úr szolgálatába merül el, s el kell fogadnia Őt lelki tanítómesternek, valamint szolgálania kell Őt.” Majd így folytatja: „Az ilyen lelki tanítómester az áttetsző közeg, akin keresztül láthatóvá válik az Úr, aki túl van az anyagi érzékelfogáson. A hiteles lelki tanítómester szolgálatával az ember eléri, hogy az Úr a Neki végzett szolgálat arányában feltárja Önmagát (Śrīmad-Bhāgavatam 1. 5. 23 magy.)

Mi valójában már megkaptunk mindent Tőled a tökéletes boldogság eléréséhez. Számptalan utasítás, számptalan tanítás áll a rendelkezésünkre. A kérdés csupán az, hogy mennyire fogadjuk ezeket el, s mennyire tesszük egygyé a szívünkkel, ahogy azt minden reggel énekeljük. A Legfelsőbb Úr sohasem felejtkezik el rólunk, azokról a bűnös szeencsétlen élőlényekről, akik elfordították az arcukat Tőle.

Śrīla Prabhupāda egy másik helyen így ír: „Maga az Úr azonban hírt ad Magáról, belül és kívül, s ennek az a célja, hogy az élőlény elesett helyzetén javítson. Belül mint helyhez kötött Paramātmā igazítja helyre a vágyakozó élőlényt, kívül pedig megnyilvánulásai, a lelki tanítómester és a kinyilatkoztatott írások segítségével teszi ugyanezt.” Majd folytatja: „Figyelnünk kell az Úrra. Nem szabad, hogy az állítólagos boldogság és boldogtalanság megnyilvánulásai megzavarjanak bennünket, hanem meg kell próbálnunk az Úrral együttműködni kívül megnyilvánított cselekedeteiben, amelynek célja az, hogy jó útra tereljék a bűnös lelkeket.” (Śrīmad-Bhāgavatam 1. 13. 48. magy.)

Kedves Guru Mahārāja! Nekünk ezért tiszta, őszinte törekvéssel kell próbálnunk szolgálni a teljes siker elérése érdekében. Elfogadva a lelki tanítómestert úgy tiszteljük mint az Úr bensőséges szolgáját, aki hazaviszi az elesett lelkeket, vissza Istenhez. Ő *sāksāt hari*, s ahogy Śrīla Prabhupāda írja: „A hiteles lelki tanítómesterek aki a Legfelsőbb Úrra irányítják figyelmüket, hogy együttműködjenek Vele, valóban egyek az Úrral minőségileg...” (Śrīmad-Bhāgavatam 1.13.48. magy.)

Kedves Guru Mahārāja. Szeretném megköszönni, hogy én is itt Új Vraja-dhāmában szolgálhatok, ezekkel a csodálatos *bhaktákkal*. Bár számomra nem könnyű kifejezni ezt Feléd, de nagyon hálás vagyok mindenért, amit Tőled kapok. Amit én tudok felajánlani Neked, az az életem, az az erőtlen próbálkozásom, hogy bár jelentéktelen mértékben, de talán én is hozzájárulhatok Śrīla Prabhupādának végzett szolgálatodhoz. Teszem ezt azzal a vággyal

a szívemben, hogy idővel elégedetté tehetlek a törekvéseimmel. Kérlek ha sértő voltam bocsátsd meg nekem, és kérlek foglaljál le továbbra is odaadó szolgálatodban.

Mégegyszer köszönök mindent. Hare Kṛṣṇa!

Egy jelentéktelen szolgád, a végtelenül szerencsés:
Śrī Govardhana-lāla dāsa

Śrī Sarovara devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Közeledik megjelenésed minden vaisnava számára örömteli napja. Mivel dicsőítselek ebben az évben? Dicsőítésre méltó tengernyi tulajdonságod melyik cseppjét válasszam? Azt mondják a szentek az üzenet a *bhaktákon* keresztül jön el. Mikor idáig jutok elmélázásomban, a következőt hallom: „Tudod, *dadāti pratigrhṇāti!*” – Feleszmélvén rájövök, hogy hozzám beszél Śyāma-bihārī prabhu, aki éppen a Te szeretetednek egy újabb bizonyítékát a gyerekek felé hozta el hozzám, egy doboz édesség formájában. Na, most ezzel mit kezdek? Elolvasom a verset és hozzá Śrīla Prabhupāda magyarázatát.

*dadāti pratigrhṇāti guhyam ākhyāti pṛcchati
bhunkte bhojayate caiva śaḍ-vidham pṛiti-lakṣanam*

Adományozás, adományok elfogadása, az elme bizalmas feltárása, bizalmas érdeklődés, *prasāda* elfogadása és felajánlása — ez a *bhakták* közötti szeretet hat jele.

Ó, igen, ez jó lesz! Bár ésszel nem tudom felfogni, de végül is ez úgyis minden tulajdonságodra igaz, akkor maradjunk ennél, megpróbálom dicsőíteni végtelen szeretetedet istentestvéreid, tanítványaid, úgy általában a *bhakták*, és az egyéb elesett lelkek iránt. Próbálom a dolgot egyszerűen megközelíteni. „Adományozás” - ez stimmel, hiszen csak most küldted ezt az adományt a gyerekeknek. „Adományok elfogadása” ez is stimmel, elég, ha csak arra gondolok, milyen kedvesen elfogadod a huszadik pár zoknit is *vyāsa-pūjādon*, a többi más „értékes” ajándékkal együtt. Sokszor megéljük elméd bizalmas feltárását is, és ezek után órákig, vagy napokig lapos kúszásban közlekedünk. Persze mi

is feltárjuk elménket, amit oly nagy türelemmel vagy képes viselni, és talán csak néha-néha villan fel vágyadban, tanítványod „elme feltárása” közben, könyved, ami a folytatására vár a szobádban. Bár ez nem kis kockázat, mégis képes vagy elfogadni a *prasādát*, amit mi készítünk, és miután megtiszteled, kedvesen ajánlod azt tovább, a lelkes *mahā*-vadászoknak. Milyen szeretet lehet hát magasabb rendű, mint a te szereteted a *bhakták* iránt.

Mikor idáig jutok, és közben azon gondolkodok, milyen jól összehoztam ezt a felajánlást, valaki-valami megszólal bennem (talán a Felsőlélek?): - Na azért nem ártana még egyszer elolvasni a magyarázatot! Nézzük mit is ír Śrīla Prabhupāda!

„Az Úr szent nevének adományozása vagy terjesztése az adományozás (a *dadāti* elv) legmagasabb szintű példája. Azon felül az embernek a *pratigṛhṇāti* elvet is követnie kell, azaz hajlandónak kell lennie és készen kell állnia arra, hogy transzcendentális ajándékokat fogadjon el. Az embernek érdeklődnie kell a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom iránt, és nyitottá kell tennie az elméjét, hogy megértse ennek az anyagi világnak a helyzetét. Így lehet szolgálni a *guhyaṃ ākhyāti prcchati* elvet.”

Kedves Guru Mahārāja! A te életed, cselekedeteid, tulajdonságaid általam felfogható része a legtökéletesebb példa az előbbi három elv megvalósításának. Odaadtad nekünk a szent nevet, miután hajlandó voltál, és készen álltál arra annak idején, hogy elfogadd példa nélkül álló lelki tanítómesteredtől a legnagyobb transzcendentális ajándékot, a Kṛṣṇa-tudatot. Megértvén ennek az anyagi világnak helyzetét, egész életedet Śrīla Prabhupāda követésének szentelted, és a legnagyobb őszinteséggel betartva az ő utasításait prédikáltál nekünk elesett lelkeknek, megmentvén így minket a „legnagyobb félelemtől”. Azzal, hogy létrehozta Kṛṣṇa-völgyet, lehetőséget adott számunkra, hogy megvalósíthassuk az emberi élet célját

„Ha valaki valóban el akarja érni az emberi élet célját, akkor a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom *bhaktáival* kell társulnia, mert ez az egyetlen mozgalom, amely arról tanít, hogyan fejlesszük ki Isten iránti szeretetünket.”

Milyen szeretet lehet magasabb rendű a Te szeretetednél? Szinte hallom a hangodat: – Kṛṣṇáé, Śrīla Prabhupādáé! Igen, Guru Mahārāja, de ha Te nem jössz a megmentésemre, én közvetlenül tőlük nem tudtam volna ezt az adományt elfogadni, ezért én Neked köszönöm azt a végtelen szeretet melylyel eljöttél értem, hogy elvigyél hozzájuk és segíts megérteni Śrī Caitanya Mahāprabhu csodálatos szavait, és köszönöm türelmedet is, hogy vársz is, amíg majd megértem!

*ceto-darpaṇa-mārjanāmbhava-mahā-dāvāgni-nirvāpaṇam
śreyah-kairava-candrikā-vitaraṇamvidyā-vadhū-jīvanam*

*ānandāmbudhi-varadhanam pratipadam pūrṇāmr̥tāsvādanam
sarvātma-snapanam param vijayate śrī-kṛṣṇa-saṅkīrtanam*

„Minden dicsőséget a *śrī-kṛṣṇa-saṅkīrtanának*, mely megtisztítja a szívet az évek során ráakódott portól, és kioltja a feltételekhez kötött élet, a születés és a halál égető tüzét. Ez a *saṅkīrtana* mozgalom a legnagyobb áldás az emberiségnek, mivel az áldásos hold sugarait szórja ránk. Ez minden transzcendentális tudás lényege. Örökké növeli a transzcendentális gyönyör óceánját, és képessé tesz minket arra, hogy megízleljük azt a nektárt, melyre mindig vágytunk.”

Szolgáid szolgálója:
Śrī Sarovara devī dāsī

Śrīpati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek endedd meg hogy felajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretettel köszöntelek Téged megnyilvánulásod e kedvező napján!

Azt mondják, hogy a Lelki Tanítómester felé örökre adós a tanítvány. Elgondolkodtam azon, hogy történt-e valami, amit érdemesnek találnék felajánlani a mai *vyāsa-pūjā* napodon Neked tavaly óta, mintegy „törlesztve” az adósságomat.

Szerencsére úgy érzem akadt ilyen és három kiemelkedőbb dolgot is szeretnék most eléd tárni.

Az első a Búcsú, ami egy kivételes közösségi összefogás eredményeként valósulhatott meg és amit a *bhakták* úgy jellemeztek, hogy egy extatikus véget nem érő *saṅkīrtanához* hasonlított Rādhe-Śyāma szolgálatában. Köszönöm Neked.

Köszönettel tartozom Neked és a *bhaktáknak* mindezért és rögtön meg is ragadnám az alkalmat: Kérlek add az áldásodat, hogy az ideiben is hasznos eszközzé tudjak válni a kezedben!

A másodikként talán azt lehetne elmondanom, hogy próbáltam fejleszteni a lelki kapcsolatomat a *bhaktákkal* melyhez a Tanácsadói Rendszerhez való örömteli csatlakozás is hozzásegített és így már egy sokkal tisztább képet

kaptam arról, hogy hogyan is kell szeretni, megbecsülni és szolgálni egymást itt Vraja-dhāma szent földjén is. Köszönöm Neked.

Kérem a kegyedet és az áldásodat, hogy mindig megtudjam becsülni azt a kivételes szerencsét, amiben akkor részesítettél amikor lakhelyet és menedéket adtál számomra a *dhāmában!*

Harmadjára pedig a következő dolog jutott az eszembe: Idővel felébredt bennem is az a vágy, hogy tegyek valami hathatósat a krisna-völgyi *bhakták* örömeire és a *dhāma* jövőjének fejlesztésére, ezért aktívan részt veszek többféle bizottsági munkában, hogy a tapasztalt idősebb vezetőimtől is tanulva, legjobb tudásom szerint segítsek megvalósítani velük mindazt ami Kṛṣṇa-völgy jövőjének kedvező lehet. Mindehhez a jelenlegi tanulmányaim is nagyban hozzásegítenek. Köszönöm Neked.

Ám őszintén szólva teljesen képesítetlen vagyok még egy értelmes gondolat előcsikarására is az elmémből, ezért kérlek, add az áldásodat, hogy lelkileg megerősödvé, hamis önkép felfogásától mentesen a Neked ajánlott szolgálatomat végezve Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara örök szolgáljaként tudjam azonosítani magamat!

Minden lelki dologban Te vagy számomra a legkiválóbb példa melyhez szeretnék közeledni, ezért csak azt tudom mondani: Mindent, mindent köszönök Kedves Guru Mahārāja.

Szolgád:
Śrīpati dāsa

Sukumārī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsődéget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

„Ahhoz, hogy Kṛṣṇa-tudatossá váljunk, oltalmat kell keresnünk egy önmegvalósított léleknél, egy mahátmánál, akit egyedül a Legfelsőbb Úr szolgálata érdekel.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 7.5.32 magyarázat.)

Drága Guru Mahārāja! Te egy csodálatos példa vagy erre az idézetre. Egy önmegvalósított lélek vagy, akit egyedül a Legfelsőbb Úr szolgálata érdekel, és mi határtalanul szerencsések vagyunk, amiért oltalmadban lehetünk.

A napokban volt Veled egy nagyon lelkesítő *saṅkīrtana* gyűlésünk.

Kérdéseinkre válaszolva, beszéltél arról, hogyan kell visszatartás nélkül szolgálnunk. Mesélted, hogy cselekedeteink közben, minden pillanatban tudatosnak kell lennünk. Ezzel egy időben minden energiánkat is bele kell adni a szolgálatba. Ez jelenti azt, hogy meghódolunk, hogy nem tartunk vissza semmit. Ahogy beszéltél szavaidnak végtelen ereje volt. Ez az erő pedig abból származik, hogy Te tökéletesen így élsz minden pillanatban.

Szeretett lelki tanítómesterem! Köszönöm, hogy megjelentél és köszönöm, hogy fáradhatatlanul segítesz minket! Szeretnék olyan tanítványoddá válni, aki visszatartás nélkül szolgálja mesterét.

Kérlek áldj meg ezen a legkedvezőbb napon, hogy ez legyen életem egyedi célja és elérjem azt.

Szolgád:

Sukumārī devī dāsī

Sulalitā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az ISKCON Guruknak!

Próbálok összeállítani egy képet Önről a fejemben, hogy csekély képességeim segítségével egy kicsit is írhassek különleges személyiségéről, amiből én alig látok valamit, így értékelni sem tudom megfelelőképpen. Jelenleg egy könyvet ír a lelki világ kiterjedéséről, Kṛṣṇa-völgyről, amely arról árulkodik, hogy nap mint nap elmerülve Kṛṣṇa kedvteléseiben maradandó művet alkot számunkra és az utókor számára, hogy láthassuk Új Vraja-dhāma tényleges valóját és az Ön végtelen szeretetét Kṛṣṇa és mi irántunk. Köszönjük.

Ha tényleg hallanám, amit Ön mond, ha tényleg értékelném, amit Ön tesz, akkor nem merülnék el újra és újra az anyagi világ által kínált lehetőségekben, hanem önzetlenül szolgálnék mindenkit, feladva minden anyagi kapcsolatot, csak Kṛṣṇára, csak Önre, és csak a többi elesett lélekre koncentrálna. De nem vagyok ezen a szinten, így csak reménykedhetek abban, hogy megkapva az Ön kegyét képes leszek egy kicsit is megfelelően szolgálni Kṛṣṇát.

Pár nappal ezelőtt megkérdeztem Önt, hogy hogyan szolgálhatnám a legjobban. A válasz az volt, hogy ha életem célja a lelki fejlődés lesz, a Kṛṣṇa-tudat lelkiismeretes gyakorlása, akkor elégedett lesz velem. Az Ön különlegessége

abban rejlik, hogy megadja mindehhez az eszközöket, amit nekünk alkalmazni kell. Egyre inkább megértem, hogy nem csak a személyes szolgálaton alapul kapcsolatunk tökéletessé válása, hanem legfőképpen azon, hogy megpróbálom alkalmazni mindazt, amit hallok Öntől, amit olvasok a szentírásokban. Minél többször veszek részt *maṅgala-āra*tin, minél többször *japázok* figyelmesen, minél többször teszem gyakorlatba a szentírásokban leírtakat, annál inkább fogom látni, hogy ki is Ön valójában, és, hogy milyen csodálatos, egyedi és örök kapcsolat fűz össze minket. Az Ön segítségével, inspirálása nélkül természetesen mindez nem sikerülne.

Azt is már megértettem, hogy az Ön személye kísér végig a lelki életem kezdetétől az örökké tartó Kṛṣṇával való együttlétig. Örök hálával tartozom mindezért, amit igazán sosem fogok tudni viszonzni. Oly egyedi az Ön személyének jelentősége, hogy bár felfoghatatlan, mégis látok annyit, hogy kapcsolatunk a tiszta szeretetről szól, amely segítségével képes lehetek átúszni azt a bizonyos nagy, anyagi óceánt.

Jelentéktelen szolgálója:
Sulalitā devī dāsī

Sundara-rūpa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupadānak!

Nemrég fent voltam a szobádban, s a gépeden dolgoztam. Te tornáztál mellettem, Śyama-bihāri pedig pakolt. Már pontosan nem emlékszem a szóváltásra, de azt hiszem megkérted Śyāma-bihārit, hogy kapcsolja le a légkondit. Mivel háttal ültem neki, nem láttam, hogy mit csinál, csak azt hallottam, hogy mondtad neki, hogy: a távirányítóval. És aztán megint: a távirányítóval! Majd harmadszorra: „Higgy nekem, a távirányítóval!” Na, erre felkaptam a fejem, s persze mindannyian nevtünk. „Higgy nekem...” – mondtad.

Guru Mahārāja! Te azon lelkek egyike vagy ebben a világban, akiben teljesen bízhatunk, aki minden tetteivel és szavával Kṛṣṇát és a lelki tanítómesterét képviseli. Köszönjük, hogy nógatsz bennünket, hogy higgyünk neked, mert akkor jobban járunk – akarom mondani, akkor járunk a legjobban –, hiszen te adod nekünk a Szent Nevet, a tudást az odaadó szolgálat folyamatáról, s

a lehetőséget, hogy ezekkel az eszközökkel elérjük a legjobb helyzetet, azaz Kṛṣṇa és örök társai társaságát.

Köszönöm, hogy részt vehetek a könyved nyomtatásában, s így többször is lehetőségem nyílik arra, hogy személyesen társulhatok veled és néha Keśava Bhāratī Mahārājával is. Ő minden alkalmat megrad arra, hogy dicsőítsen téged, s emlékeztet minket arra, hogy milyen szerencsés helyzetben vagyunk, hogy veled lehetünk és szolgálhatunk téged.

Kérlek, bocsásd meg nekem, hogy még mindig *kaniṣṭha-adhikāriként* botladozom a lelki életben. Remélem hamarosan egy kis örömet szerezhetek neked azzal, hogy tisztán éneklek a Szent Nevet.

Jelentéktelen szolgád:
Sundara-rūpa dāsa

Sundarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat csodálatos lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Isteni megjelenésednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az elmúlt héten ünnepeltük Śrī Caitanya Mahāprabhu megjelenésének 525. évfordulóját, a Gaura Purṇimát. Idén abban a rendkívüli áldásban lehetett részünk, hogy Te és Keśava Bhāratī Mahārāja személyesen is jelen voltatok ezen a fesztiválon NVD-ban és Budapesten is. Új Vraja-dhāma apraja-nagyja egyaránt nagy lelkesedéssel készült az év egyik legkiemelkedőbb ünnepére, sőt, ahogyan Te említetted a fesztivál előtt néhány nappal, hogy „még a Hold is azért dagad olyan szép kerekre, mert Ő is készül e kedvező eseményre, Gaura Purṇimára.” Hajnal óta számos *bhakta* serénykedett a *pūjārīban*, voltak, akik illatos virágokból készítettek virágfüzéreket és ikebanákat, amelyekkel mások Rādhe-Śyāma oltárát és Śrīla Prabhupāda *vyāsāsanáját* díszítették. A konyhában is nagy volt a sürgés, fogás, ahol Gaura Natarajanak készült a rengeteg pompás ételfelajánlás. A legkiválóbb brijbasik – élükön Veled – a legelbűvölőbb Rādhe-Śyāmát, az édes mosolyú Govardhana-lālát és a végtelenül kegyes Gaura-Naṭarāját öltöztettétek szép, új ruhájukba, valamint sárga, fehér és lila színű virágokkal, ragyogó ékszerekkel ékesítettétek fel Őket, amely által még gyönyörűbbek lettek. A csodálatos *darśana* után Keśava Bhāratī Mahārājával felváltva tartott eksztatikus kirtanával és leckével

emeltétek fel a tudatunkat és tisztítottátok a szívünket, délután pedig már Budapesten dicsőítettétek a *bhaktákkal* együtt az Úr Caitanyát és örök társait egy fergeteges *mahā-harināmával*. Lenyűgöző Guru Mahārāja a Te dinamikus tempód, hatalmas lelki energiád, amely által akadályokat nem ismerve képes vagy ugyanazon a fesztivál napon mind New Vraja-dhāmában, mind Budapesten személyes társulásoddal és példamutatásoddal inspirálni minden *bhaktát* a szent név eksztatikus közös éneklésére, a megfelelő *mūrti* imádat végzésére, Śrīla Prabhupāda könyveinek figyelmes tanulmányozására és a prédikálásra. A Te lelki energiád mindig egyre csak nő, amelynek a forrása Śrīla Prabhupāda, Gaura-Nitāi és Rādhē-Śyāma iránti rendíthetetlen odaadásod és tiszta, mély szereteted. Láthatjuk, hogy minden másodpercedet, minden energiádat Rādhē-Śyāma szolgálatára, Śrīla Prabhupāda missziójának beteljesítésére fordítod. Ennek érdekében nagyon szigorú napirendet követsz, oly sok lemondást vállalsz. Még a szükséges minimális napi alvást és evést is lecsökkentetted az elmúlt években /amelyet néha nagy aggdalommal figyelek/ azért, hogy minél hamarabb befejezzed a várva várt csodálatos fő műved, a *Nava-vraja-mahimā* írását mindannyiunk örök áldására és lelki felemelésére. Ez a különlegesen értékes könyv a *vaiṣṇava* társadalmunk enciklopédiája lesz, amely több éves folyamatos maratoni szolgálatod és az ebben részt vevő más *bhakták* szolgálatának az eredménye. Ahhoz, hogy a könyv írása és editálása a leghatékonyabban haladhasson, New Vraja-dhāmába hívtad többek között Keśava Bhārati Mahārāját, aki egy éve itt él velünk, így a kegyedből rendszeresen részesülhetünk az ő társulásában és tanításaiban is. Hálás szívvel köszönöm Neked ezt a számunkra is kedvező elrendezést, és azt az apai törődésed, amivel Rajta keresztül is segítesz minket a lelki életben. A könyvírás mellett egy másik szintén nagyon fontos tevékenységre is jelentős hangsúlyt helyezve rengeteg erőfeszítést tettél éveken át azért, hogy létrehozod a *bhakták* életéről való személyes és szeretetteljes gondoskodás lelki rendszerét, a tanácsadói rendszert Magyarországon. Ennek megalapozásához olyan képzett és kiváló *vaiṣṇavákat* vontál be, mint Rādhānātha Mahārāja, Nirañjana Mahārāja, Śrīdhāma prabhu és Kīśorī mātājī, akik nagyon hasznos gyakorlati tudással és tapasztalattal rendelkezve oktattak minket ebben a témában. Végtelenül hálás vagyok Neked és Nekik is a tanácsadói rendszer elindításáért, amely lelki képzéssel, személyes gondoskodással, közösségépítő és együttműködő hangulat megteremtésével támogatja a lelki fejlődésünket, hogy megtanuljunk azt a kultúrát, amely a lelki világ kultúrája.

*om tad viṣṇoḥ paramaṁ padam sadā paśyanti sūrayaḥ
divīva cakṣur-ātatam tad viprāso vipanyaavo
jāgrvaṁ saḥ samindhate viṣṇor yat paramaṁ padam*

„Ahogy a nap sugarai az égen mindig láthatóak anyagi látással, ugyanúgy a bölcs és tanult *bhakták* mindig látják az Úr Vişņu legfelsőbb lakhelyét. Mivel ezek az igen kiváló és lelkileg éber brahmanák képesek látni a lelki világot, másoknak is ki tudják nyilvánítani.” (Rg Veda 1.22.20-21.)

Leírhatatlanul szerencsések vagyunk New Vraja-dhāma-i *bhakták*, hogy itt, e csodálatos Szent Helyen, Rādhe-Śyāma birodalmában élhetünk egy *bhakta* közösségből álló *varṇāśrama* társadalomban, és állandóan szolgálhatjuk a *bhaktákat*, Rādhe-Śyāmát és a *dhāmát*. Mindez a Te szívedből, Śrīla Prabhupāda iránti szeretetedből nyilvánult meg, és a Te személyeden keresztül, a Te hangulatoddal átítatva látjuk és imádjuk Rādhe-Śyāmát a *dhāmájukkal* együtt. Remélem, hogy ezt a rendkívüli helyzetet, amit indokolatlan kegyedből én is megkaptam: a *sādhu saṅgát*, a *nāma-kirtanát*, a *bhāgavata-śravanát*, a *mathurā-vāsát* és a *śrī-mūrtira sevánát*, mindig nagyon fogom értékelni, megbecsülni és remélem, hogy soha nem fogom egy közönséges, természetes dolognak tartani. Nem csak én vagy más *bhakták* látjuk úgy, hogy Te egy különlegesen szent *vaiṣṇava* vagy, aki az odaadó szolgálat minden területén tökéletes példát állítasz elénk, és minden segítséget megadsz ahhoz, hogy az egész társadalmunkat lelki szintre emeld, de mások is észreveszik és nagyra értékelik a különlegesen tiszta és vonzó személyiségedet. Ezt a tényt bizonyította például a múlt évi Dīvali est rendezvényünkön az egyik meghívott vendégem beszéde és viselkedése is. Biztosan emlékszel Guru Mahārāja arra a veszprémi pedagógus hölgyre, aki a férjével együtt közel 10 éve működtet egy 70-80 főből álló, értelmiségi családokat egybegyűjtő kulturális rendezvénysorozatot, a Buhim-völgyi Szalont. A Dīvali Est volt az első alkalom, amikor személyesen látott Téged és találkozott Veled, de már úgy érkezett erre a programunkra, hogy egy ajándékkönyvet hozott Neked, ami bemutatja a Szalonjuk első öt éves működését. A vacsora alatt nagy lelkesedéssel arról beszélt, hogy mennyi jót hallott már Rólad a barátaitól, és nagyon izgult, hogy a vacsora után valahogyan személyesen odaadhassa az ajándékot Neked, és meghívhasson Téged vendéglőadónak az ő rendezvénysorozatuk 10. évfordulójára Veszprémbe. Számos híres művészt, közéleti személyiséget, különböző egyházak előjáróit hívták már meg korábban előadónak, de ragaszkodtak ahhoz, hogy a 10. évforduló alkalmából, pont a 100. rendezvényükre Téged, ahogy ő mondta „Śivarāma Swami Urat” hívhassák meg hozzájuk. Nagy öröm töltött el, hogy egy vezető értelmiségi család ilyen nagyra becsül Téged a kiváló tulajdonságaid miatt.

Szeretnék még egy nagyszerű, lelkesítő élményt megemlíteni és megköszönni Neked, amelyben tavaly nyáron szintén a kegyedből részesülhettünk. A meghívásodra augusztusban több nagyon csodálatos, emelkedett Istentestvéred látogatott ide New Vraja-dhāmába, mint Vaiṣeśika prabhu és felesége, Ādikartha

prabhu és Rucirā mātāji, valamint Ūrmilā mātāji, akik rengeteg személyes megvalósításaikkal tanítottak és bátorítottak minket. Hálásan köszönöm Neked a Velük töltött társulásnak a lehetőségét. Mi lenne velünk nélküled, kedves Guru Mahārāja és a többi szent *vaiṣṇava* barátod társulása nélkül? Nekünk a legnagyobb kincseink a *bhakták*, közülük is Ti, Śrīla Prabhupāda hűséges tanítványai vagytok a legértékesebb kincseink. Minden kincs közül azonban Guru Mahārāja Te vagy a legféltettebb, legdrágább gyémánt korona ékkövünk, aki a Kṛṣṇa-tudat tiszta folyamatát adod nekünk, elesett lelkeknek, és minden eszközt is megadsz ahhoz, hogy megfelelően gyakorolva a *bhakti-yogát* elérjük az életünk tökéletességét, Rādhē-Śyāma örök, szeretetteljes szolgálatát. Soha nem fogom tudni visszafizetni Neked, mindazt a határtalan kegyedet, jótettedet, amiben részesítesz, mégis az az őszinte vágyam, hogy az utasításaidat követve, a többi *bhaktával* együttműködve segítsük a Te páratlan szolgálatodat, amit Śrīla Prabhupāda, a *guru-paramparā*, Gaura-Nitāi és Rādhē-Śyāma elégedettségére végzel. Így próbálom törleszteni valamennyire a rengeteg adósságom egy részét.

Kérlek, tarts engem továbbra is a hűsítő Hold sugarait árasztó lótuuszlábad menedékében.

Jelentéktelen szolgád:
Sundarī devī dāsī

Susilā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden évben, amikor írom a felajánlásomat, számot vetek az eltelt időszakról, és mindig arra az eredményre jutok, hogy milyen szerencsés is vagyok ebben a helyzetben: Kṛṣṇa-völgy mellett élhetek, a gyerekeim ide járhatnak iskolába, óvodába, és most már újra itt végezhetem a szolgálatomat is. A férjemnek szoktam mondani, hogy néha úgy érzem, túl sok jót kapok, meg sem érdemelném ezt. Azt szokta mondani: ez a Guru kegye. A Te indokolatlan kegyedből valósulhatott meg az én szép életem, nem hiszem, hogy ezt valaha fogom tudni viszonzni Neked. Újra az óvodában végzem a szolgálatomat, és ez is hihetetlen kegy, hogy ennyi kis *vaiṣṇavát* szolgálhatok, jó látni őket, ahogyan már születésüktől kezdve Kṛṣṇa-tudatban nőnek fel.

Köszönöm, hogy végtelen kegyedből mindezt lehetővé teted nekünk, elesett lelkeknek! Köszönöm, hogy általad részese lehetek Śrīla Prabhupāda családjának! Köszönöm, hogy Rādhe-Śyāma közelében élhetek, és végezhetek szolgálatot! Minden dicsőséget Neked, kedves Guru Mahārāja!

Egy apró szolgálád:
Suśilā devī dāsī

Suśilā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Egy tanítvány számára mindig megtisztelő feladat, hogy ha dicsőítheti lelki tanítómesterét megjelenési napján. Évről-évre rengeteg gondolat kering az elmémbe, amelyeket szeretnék megfogalmazni és leírni, hogy így fejezzem ki köszönetemet és hálámat Neked.

Szeretném megköszönni, amiért megtisztítottad elmémet attól a hamis elképzeléstől, hogy én ez a test vagyok. Amíg anyagi felfogásban éltem és gondolkodtam nem tudtam ki is vagyok valójában. Tanításaidnak köszönhetően ismerem a választ: lélek vagyok, Kṛṣṇa örök szolgája. Az anyagi energia hatása alatt megfeledkeztem erről az örök kapcsolatról, de tudom az odaadó szolgálat gyakorlásával újra életre lehet kelteni.

Szeretném megköszönni, hogy rámutattál szenvedéseim okára, ami múltbéli bűneimben keresendő. Minden nehézségre úgy tekintek, mint Kṛṣṇa kegyére, mert ezek a próbatételek megtisztítják a szívet az értéktelen dolgoktól. Az *anartháktól* megtisztulva majd sértések nélkül tudom énekelni a szent nevet.

Köszönet, amiért részese lehetek az Úr Caitanya mozgalmának. Ebben a Kali-yugában a szenvedő emberek észre sem veszik, hogy milyen könnyű őket befolyásolni és a vallástalanság útjára vezetni. Nem ismerik szenvedéseikre a megoldást. Az Úr Caitanya kegyével árasztja el a bűnös lelkeket és átadja a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát*. Személyesen megmutatod, hogyan kell a szent nevet átadni, hogy az emberek ne utasítsák vissza, hanem kíváncsiságukban kipróbálják és meggyógyuljanak anyagi betegségükből. Kṛṣṇa azt mondja a *Bhagavad-gītāban* a lelki világról, hogy ott nincs szenvedés csak öröklét, teljes tudás és boldogság. Akiknek elege volt a megpróbáltatásokból, azoknak a

céljuk ez a transzcendentális hajlék. Aki egyszer eljutott oda, annak nem kell többé megszületnie ebben az anyagi világban.

A szentírásokat és az előző *ācāryák* magyarázatait alaposan tanulmányozva jól ismered az odavezető utat. Jelentéktelen tanítványodként abban reménykedem, hogy lótu szlábadat szolgálva, tanításaidat nem feledve végig tudok menni a hazafelé vezető úton.

Alázatos szolgád:

Svāhā devī dāsī

Syāma-dulātī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Vyāsa-pūjā alkalmából szeretnék írni Neked, bár érzelmeim és gondolataim nagyon nehezen öntöm szavakba.

„Az Úr belülről világítja meg a *bhaktát* lótu szlába körmének fényével, képviselője, a lelki tanítómester pedig kívülről világosítja fel. Csakis úgy fejlődhet az ember a lelki életben, és úgy értheti meg a védikus tudást, ha az Úr lótu szlábára gondol, és mindig megfogadja a lelki tanítómester tanácsait” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.24. 52.)

Köszönöm Neked a segítséget, mellyel eddig is elláttál, hogy Kṛṣṇa szolgálatának útján haladhassak. Köszönöm, hogy részt vehetek abban a csodálatos misszióban, amit Śrīla Prabhupādának ajánlasz fel, a *varṇāśrama*, és a természetes, Kṛṣṇa-tudatos élet bemutatása az embereknek. A kegyedből megkaphatom Śrīla Keśava Bhāratī Mahārāja személyes tanításait és segítségét.

„Śrī Vidura így szólt: Óh, nagy misztikus, óh legkiválóbb *bhakta!* Indokolatlan kegyedből megmutattad nekem a sötétség világából a felszabadulás felé vezető utat. Ezt az utat járva az aki megszabadult az anyagi világtól, hazatérhet, vissza Istenhez. Magyarázat: Ezt az anyagi világot tamának, sötétnek, a lelki világot pedig fénynek nevezik. A Védák azt az utasítást adják, hogy mindenki igyekezzen kikerülni a sötétségből, s menjen a fény birodalmába. A fény birodalmát egy önmegvalósított lélek kegyéből ismerhetjük meg, s emellett meg kell szabadulnunk minden anyagi vágytól. Amint az ember megvált az

anyagi vágytól, és egy felszabadult lélekkel társul, a haza, Istenhez vezető út feltárul előtte” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.31.29.)

Köszönöm a biztató mosolyod, a leckéid, és azt, hogy a *bhakták* társaságában lehetek.

Kérlek bocsásd meg a sértéseimet és továbbra is foglalj le odaadó szolgálatban!

Jelentéktelen szolgád:
Śyāma-dulālī devī dāsī

Śyāma, dāsī
Gopībhāva, devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja

Please accept our humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

Dear Guru Mahārāja!

On this very special occasion of your *vyāsa-pūjā* celebration, we would like to express our deep gratitude to have such a wonderful spiritual master like You in our lifes.

We would alsolike to take this opportunity to thank You for giving Your blessings and guidance in our first ever *darśana* together 2 years ago at the Bhaktivedanta Manor. Only with Your blessings a discipleis able to follow the instruction of the Spiritual Master, therefore we beg of You Guru Mahārāja.

It hasbeen 2 years that unfortunatelywe could not attend personally your *vyāsa-pūjā* celebrations in New Vraja-dhāma but in spirit, we were there with all the *vaiṣṇavas* glorifying You and relishing the sweet *kīrtanas* in front of the divine couple, Śrī Śrī Rādhā-Śyāamasundara and praying that this year we will be able to be there.

On the spiritual master’s *vyāsa-pūjā* day and also throughout the whole year a disciple should offer glorificaton but mor e importantly on a daily basis the goal should be to please our spiritual master. This is our goal, Guru Mahārāja, that day by day with our daily activitiesto make You proud but

in such a fallen condition we forget who saved us and who gave us our lives, Kṛṣṇa and the *vaiṣṇavas*! And that is You! Therefore we are forever in debt towards You.

On this most auspicious day we both pray to have more personal association with You as long as it's possible but also to be able to serve You nicely and make You satisfied with our tiny efforts in repaying our debts to You!

Thank You Guru Mahārāja for all You have done for me in the past and please forgive me for my countless offenses. I can only thank Śrīla Prabhupāda to give me such a wonderful, tolerant and big hearted spiritual master as You are and a husband (to be) as Śyāma is so that I can keep some hope in staying at Your lotus feet and under the shelter of Śrīla Prabhupāda's ISKCON umbrella.

We both offer our most humble obsequies at Your lotus feet!

All Glories to You Guru Mahārāja!

Your servants,
Śyāma dāsa, Gopībhāva devī dāsī

Śyāma devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat. Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának.

Szeretettel köszöntelek megjelenési napodon. Köszönöm, hogy évekkor ezelőtt eljöttél Magyarországra, hogy megismertesd az itt lakókkal a Kṛṣṇa-tudatot, köztük velem is. Köszönöm a transzcendentális tudást, amit kaptam és kapok tőled, és hogy első és második avatásban részesítettél.

Kívánok sok erőt és jó egészséget a további prédikálásodhoz.

Szolgád:
Śyāma devī dāsī

Syāma-bihāri Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to your divine appearance day.

Thank you for letting me stay in your association in the last four years, and thank you for allowing me to be so close to you despite my many bad qualities. With each year, you put more and more trust in me. This is an invaluable gift, and the only opportunity for me to get free from the prison of this diseased world.

Let me glorify you today with the words of Gour Govinda Mahārāja:

“The conditioned souls are like a diseased person suffering from various kinds of material ills — *bhāva-rogī*. Their disease is very chronic. They have already taken many medicines — allopathic, homeopathic, and Ayurvedic — but the disease is still not cured. The disease is incurable and has become chronic. They have already lost their vitality, *jīvana-śakti*, and cannot digest any food. They have taken so many medicines, and that has also produced a bad effect.

These days you will find so many strong drugs, but what is their effect? They simply result in chronic incurable disease. People lose their vitality, and they cannot even eat anything because their digestive fire is very low. How can they survive? They are dying. They cannot eat or digest anything.

The *kavirāja* will advise, ‘You should only eat one thing — *madhu*. And especially *padma-madhu*, the special type of honey from the lotus flower.’

He prescribes *padma-madhu*, whereby they will regain their vitality. This honey will give them life. Any other type of food cannot be given; only *padma-madhu* is advised. Then they can regain their vitality. Such *jīvas*, wandering through innumerable universes and experiencing the miseries of innumerable species of life, have become completely hopeless. They are only getting suffering, so many material ills — *bhāva-roga*.

If such persons are fortunate, they will come to the lotus feet of Śrī Guru. That *guru* is like a physician, *sādhū-vaidyā*. He knows the perfect and unfailing medicine to cure the material disease, *bhāva-roga*. He knows the cause of the *jīva*’s suffering. There is only one medicine, the honey emanating from the lotus feet of Śrī Guru — *guru-padma-madhu*. So, as the lotus allows the bumblebee whose wings are torn by the thorns of the *ketaki* flower to take shelter inside the flower, similarly, the *guru* allows the disciple to take shelter at his lotus feet.

The *guru-padma*, the lotus feet of Śrī Guru, gives such hopeless wandering souls shelter and allows them to suck honey, whereby they regain their vitality. The suffering *jīva* gets nourishment and life there. That is why we say, ‘*śrī-guru-carana-padma.*’ The lotus feet of Śrī Guru are compared to a lotus, and not to anything else. This phrase has great significance.

*sākṣād-dharitvena samasta-sāstrair
uktas tathā bhāvayata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caranāravindam*

“The spiritual master is honored as much as the Supreme Lord because he is the most confidential servitor of the Lord. This is acknowledged in all revealed scriptures and is followed by all authorities. Therefore I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of my spiritual master, who is a bona fide representative of Śrī Hari.” (Śrīla Visvanātha Chakravartī Ṭhākura, *Gurv-aṣṭaka*, verse 7.)

Śrī Guru is *sākṣād-dharitvena*, he is as good as Lord Hari. He does not belong to this material world. He belongs to the spiritual world, Kṛṣṇa’s world. He comes down here out of his causeless mercy, either voluntarily to deliver the fallen souls or when the Lord sends him. Whether he comes here voluntarily or by the will of the Lord, that *guru-padma* descends here to shower his mercy on the suffering conditioned souls who have been drowning in the dreadful ocean of materialistic existence since time immemorial. That *guru-padma* descends and stays here in the material world.

Someone may raise the question, „This material world is illusory, *mayikā jagat*. The three modes of material nature are here, *sattva*, *raja*, and *tama*—goodness, passion, and ignorance. If the *guru* comes and stays in this material world, will he not be affected by those three modes? How can his transcendental nature remain unaffected in this dreadful ocean of material existence? How does he act here?”

This is very easy to understand from the example of the lotus flower. The lotus flower lives in the water, but it is not affected. It remains untouched. Similarly, although Śrī Guru comes here to this material world, he remains untouched. He is never affected by the three modes of material nature. Therefore the feet of Śrī Guru are compared to a lotus. The bumblebee that comes to the lotus that is in the water and takes shelter inside that lotus is also untouched by the water. Similarly, the fortunate soul who has taken shelter at the lotus feet of Śrī Guru will never be afraid of this material world. Just as the bumblebee takes shelter of the lotus and is protected from being touched

by the water, so the disciple who takes shelter at the lotus feet of Śrī Guru will not be affected by the material nature. This is the lotus feet of Śrī Guru.”

Dear Guru Mahārāja, please keep me in the service of your lotus feet and protect me by giving me your association so that this disease can disappear from my life. *Śrī-guru-carana-padma, kevala-bhakati-sadma, bando mui sāvadhana mate.*

Your servant,
Śyāma-bihāri dāsa

Bhaktin Szántó Eszter

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Nem olyan régen rátaláltam egy Śrīla Prabhupādának írt *vyāsa-pūjā* felajánlásodra és azóta mindig csak azok a szavak járnak a fejemben, amiket ott mondtál.

Először nagyon szomorú lettem, mert rájöttem, hogy mennyire kihasználak, mert természetesnek veszem, hogy itt vagy és saját magaddal egyáltalán nem törődve egyfolytában dolgozol értünk, én meg egyszerűen csak elfogadom, még csak nem is értékelem megfelelően és ráadásul, pontosan tudom, hogy soha nem fogom tudni meghálálni.

Mindig csak nézlek és csodállak, de valahogy soha eszembe se jutott, bele sem gondoltam abba, hogy a véget nem érő feladataid végzése közben mit is érezhetsz igazán ott legbelül a szívedben és, hogy mennyire fájdalmas neked, amikor történik valami a *bhaktákkal*.

A múltkor, mikor itt voltál nevetve mondtad, hogy nem egy robot inkarnáció vagy és akkor rájöttem, hogy annak kell lennie a legfontosabb dolognak az életemben, hogy ne okozzak aggodalmat és nagyon sokat törődjek veled a magam reménytelenül elesett és egyszerű módján a szolgálatomon keresztül, ami persze hibáktól hemzseg, de kérlek, hogy bocsásd ezt meg nekem.

Az a vágyam, hogy bárcsak, hogy soha nem okoznék fájdalmat, meg csalódást neked és bárcsak soha nem hagynám már el lótuuszlábaid szolgálatát.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Szántó Eszter

Bhaktin Szoróka Eszter

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótu szlá baid porának!

Kérlek hadd, köszöntselek megjelenési napod alkalmából, ezen a számomra és még sok más mindenki számára rendkívül szerencsés és gyönyörű napon!

*tad viddhi praṇipātena paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānam jñāninas tattva-darśinaḥ*

Fordulj egy lelkitanítómesterhez, úgy próbáld megismerni az igazságot! Tudakozódj tőle alázatosan és szolgálj őt! Az önmegvalósított lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot!

Tavaly abban a hihetetlen szerencsében lehetett részem, hogy elfogadtál engem, mint törekvő tanítványod! Nagyon sokat köszönhetek Neked, hiszen elhoztad Kṛṣṇa szent nevét, lehetővé tetted a *bhaktákkal* való társulást és megmutattad az élet valódi célját, hogy az eredeti helyzetünk Kṛṣṇa örök szolgálójának lenni, mindezt úgy, hogy tengernyi áldozatot és lemondást vállalnál Magadra, csak hogy elégedetté tegyed Śrīla Prabhupādát és az Úr Kṛṣṇát.

Próbálok egy csekély és tökéletlen szolgálatot följajánlani, Neked, de tudom, soha nem leszek képes visszafizetni, amit tőled kaptam. Hogyan is lehetne? Mikor tudnék én annyi nehézséget magamra vállalni, amiket Te vállaltál, csak, hogy prédikáld az Úr Caitanya üzenetét a sok elesett és feltételekhez kötött lélek számára.

Egyszer azt írtad nekem egy üzenetben, hogy „a *bhakták* a családom és a szüleim, Kṛṣṇa majd adja azt a társulást, amire szükségem van” Társulásod leckéid és utasításaidon keresztül kapom, és ezeken keresztül mindig tapasztalhatom azt a hatalmas, tiszta és önzetlen oda adást lelkitanítómestered és Kṛṣṇa felé, amire én is nagyon vágyom.

Kedves lelkitanítómesterem, *māyā* nagyon hatalmas és én nagyon parányi vagyok, ezért csak arra kérlek, hogy minden gyarlóságom ellenére tarts meg örökre lótu szlá baidnál.

Elesett szolgád:

Bhaktin Szoróka Eszter

Tamāla-varṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Lótusz Lábaidnak!

A mai nap megfelelő alkalom arra, hogy visszaemlékezzek az elmúlt tízen három évre, amit a mozgalomban eltöltöttem. Amint becsukom, a szemem nagyon sok szép emlék jut az eszembe. Emlékszem a bátorító szavaidra, amiket nehéz *saṅkīrtana* napok után mondtál. Emlékszem a szép sms-ekre, amik annyira lelkesítőek voltak, hogy még betegen sem akartam abba hagyni az osztást marathonon. Emlékszem a bölcs tanácsaidra, amiket a prédikáló szolgálatom alatt adtál nekem. Emlékszem, ahogy megdicsérsz egy jól sikerült *rāja-bhoga* főzése után. Emlékszem, ahogy felemelt kézzel köszönsz nekem: *hariḥ om!*

Minden embernek vannak emlékei, de én azt gondolom, hogy az én emlékeim sokkal különösebbek és értékesebbek mint más embereké. Még pedig azért mert ezek az emlékek egy tiszta szívű *vaiṣṇaváról* az én Lelki Tanítómesteremről szólnak. Ezek az emlékek örökre megmaradnak, nekem senki nem veheti el őket tőlem. Ámbár meglehet, hogy más emlékek elvesznek az időben, mint a könnycseppek az esőben. A Rólad szóló emlékeim transzcendentálisak ezért hiszem, hogy mindig erőt tudok belőlük meríteni, még a nehéz időkben is.

Most egy kicsit talán távolabb kerültem az itteni élettől mivel már nem vagyok teljes idős *bhakta*. De a vágy a szívemben, hogy egyszer elégedett tudlak majd tenni, még mindig ugyan úgy él. Remélem, hogy még sok-sok új Veled kapcsolatos emlékekkel tudom gazdagítani az emlékeim tárházát. Ebben és a következő életemben egyaránt, akár hol legyen is az. Az életem akár hogy is változik, szeretnék a közeledben és Rādhe-Śyāma közelében maradni. Még ha nem is vagyok erre méltó, ez a vágyam. Tudom, hogy a kegyed nélkül nincs esélyem semmire.

Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet és a hibáimat, amiket elkövettem ellened. Minden dicsőséget Neked ezen a kedvező napon a megjelenési napodon!

Hare Kṛṣṇa!

Hariḥ om!

Ostoba szolgád:
Tamāla-varṇa dāsa

Taruṇa-Kṛṣṇa dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances, all glories to your lotus feet and to the lotus feet of Śrīla Prabhupāda.

I am unlimitedly fortunate that you have accepted me as your disciple. I have a long way to go to properly fulfill that role but I will not give up until I do. You are very tolerant with me, and recently I have been lucky enough to gain your personal service and association. You are my hero and my ultimate role model, and to have a personal connection with you is the greatest honour. I know when we're together you see into me – my specific *anarthas*, how I need to grow and develop, and that is a very wonderful thing. I am happy that I have someone who cares for me and can protect me. I feel I have a long way to go to fulfill my role as a disciple. But I have no other identity. Please accept me as your servant and the servant of your servants and take me back to the spiritual world.

Your aspiring servant,
Taruṇa Kṛṣṇa dāsa

Tīrtha-mayī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādha-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Neked!

Minden évben eljön ez a nagyszerű lehetőség, hogy dicsőítsünk Téged és mindig zavarba jövök. Ilyenkor kifejezhetjük szeretetünket nyíltan mindeki előtt és legfőképpen Előtted. Ez egy egész éves meditáció, emlékezni, dicsőíteni, szolgálni a Lelki Tanítómesterünket. Így a kapcsolat mindig friss marad és egyre szilárdabbá válik. Nem tudok hatalmas eredményeket felmutatni a szolgálatomban, de nap mint nap úgy végzem a munkám, hogy próbálom valahogyan becsempészni az emberek életébe a Kṛṣṇa-tudatot. Ez az én

felajánlásom. Nagyon lelkesítő látni, hogy napról napra változik az emberek szíve azért, hogy prasádamot esznek és kapcsolatba kerülnek a *bhaktákkal*. Ez mind a Te dicsőséged!

Köszönöm, hogy én is itt lehetek a *bhakták* között és lehetőségem van szolgálni Gaura-Nitāit.

Köszönöm a *bhaktáknak*, hogy lefoglalnak a személyes szolgálatodban, mert ez nagyon fontos a számomra. Nincslehetőségem sok személyes társulásra Veled, ezért azok a ritka alkalmak, amikor lehetőségem van valamilyen kis szolgálatra, az hatalmas kincs, amit aztán őrizgetve, lelkesen tudom élni a mindennapokat. Nem szeretnék mást, csak őszintén szolgálni Téged úgy, hogy szépen tartom az avatási fogadalmaimat. Folyamatosan ellenőrzöm magamban, hogy mik azok a hibák, amiktől szeretnék megtisztulni, hogy mélyíteni tudjam a lelki megértést. Ami szintén a Te könyveid tanulmányozása által válik csak lehetővé. Szeretnék komoly tanítvánnyá válni, aki csak egyszerűen végzi a kötelességét és majd egyszer a kegyedből elérheti

Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaja-Gaurāṅga és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábait.

Nagyon örülök, hogy az állandó változó világban ahol mindenféle szomorúságok érik az embert, egy biztos személyre mindig számíthatok Rád, Guru Mahārāja! Köszönöm!

Szeretnék mindig arra törekedni, hogy elégedett légyél velem.

Jelentéktelen szolgáló:
Tīrtha-mayī devī dāśī

Bhakta, Török Zoltán

Kedves Guru Mahārāja!

Alázatos hódolatomat ajánlom lótuszlábaid szent porában! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Amikor megismertem a Kṛṣṇa-tudatot nagyon-nagyon jó érzés volt. Amikor megismertem a *bhaktákat* nagyon örültem, hogy vannak ilyen kedves,

figyelmes, közvetlen személyek a bolygón, akik értik az élet értelmét és élik is azt nem csak beszélnek róla. Amikor beköltöztem a templomba nagyon boldog voltam.

Amikor téged megismertelek és elfogadtál tanítványodnak bevallom féltem, de most már értem, hogy megérte. Az aggodalom, ami valójában a ragaszkodásaimból fakadt mára már szertefoszlott! Megértettem, hogy a lelki világba csak úgy lehet belépni, ha a szív poros tükre minden apró szennyeződéstől mentesen csillog.

És ki vagy Te?

Te vagy az a személy, aki valójában ezt a tükört megtisztítja! És nem csak megtisztítja, de ki is fényezi olyan vakítóan fényesre, amire már Kṛṣṇa is felfigyel. Én neked csak követnem kell téged, csak ezt az egy életet kell odaadnom és a szívem egyik pillanatról a másikra tisztává válik és alkalmas lesz arra, hogy Kṛṣṇa szemébe nézhessek újra.

Te vagy az a személy akinek köszönhetem azt, hogy most itt vagyok.

Köszönöm neked.

Te hoztad el Magyarországra Kṛṣṇát, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát.

Te terjesztetted itt el végtelen kegyed által Śrīla Prabhupāda *saṅkīrtana* mozgalmát.

Te vagy az a személy, aki ennyi *bhaktát* vonzott ide és a Te csodálatos egyéniséged miatta alakult fejlődött ilyen méretűre a közösség.

Te vagy az a személy aki az eltévelyedett *jīvákat* megtanítod arra, hogyan érhetik el Kṛṣṇa iránti tiszta szeretetet.

Megtanítod nekünk, hogyan szerezhethetjük vissza Kṛṣṇa bizalmát újra, amit már semmi más csillogó és értéktelen anyagi vágyra nem cserélnénk el soha!

Kṛṣṇa a legnagyobb, legdrágább kincs, amit valaki bármikor is kaphat! Nincs nála értékeesebb személy! A gyémánt aranyba foglalva. Ez az érték, ami te adtál, talán szavakkal nem kifejezhető, de egy biztos.

Te hoztad el Őt nekünk!

És ezt soha semmivel nem tudjuk visszafizetni neked. Köszönöm Guru Mahārāja.

Örök szolgálatodban jelentéktelen szolgád:
Bhakta Török Zoltán

Bhakta, Tóth Sándor

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Végtelen boldog vagyok, hogy lehetőségem van ismerni egy ilyen kiváló *vaiṣṇavát*, mint Te!

Ezt a legőszintebben mondom. Örülök, hogy van alkalmam, pár igaz szóval dicsőíteni Téged, ezen a legdicsőségesebb napon, amellyel egy végtelen különleges ajándékot adott nekünk Kṛṣṇa.

Vannak dolgok, melyeket el se lehet képzelni addig, ameddig meg nem kapjuk! Te ilyen vagy nekünk Mahārāja! Itt vagy velünk, itt vagy nekünk és remélem ez örökre így lesz!!!

Végtelen órát töltesz azzal, hogy taníts minket, leckék ezreit adtad és igazából az életedet Kṛṣṇának, ezáltal nekünk is!

Számomra minden mondatod tanítás! Hogyan éljek, hogyan gondolkozzak Kṛṣṇa-tudatosan.

Rengeteg leckédet, podcastodat hallgattam és hallgatom mindennap, amelyekből erőt, lelkesedést, intelligenciát, életet és *vaiṣṇava* társulást kapok. Te mindent adsz nekünk, most rajtunk, rajtam a sor!

Mielőtt a legutolsó kérdésemre válszoltál, hihetetlen alázattal bocsánatot kértél azért, mert kicsit várni kellett a válasszal... Nem hittem a fülemnek, hogy én foglalom le a lelki tanítómestert, hogy válaszoljon az idióta kérdéseimre és Ő kér bocsánatot. Nagyon elszégyeltem magam és arra gondoltam, hogy nekem hányszor kéne bocsánatot kérnem minden nap. Hány kérésedet teljesítjük és hányat nem. Lehet, hogy annak kellene a felajánlásnak lenni, hogy elkezdjük a vágyaidat beteljesíteni!

Azért imádkozok az Úr Kṛṣṇához, hogy adjon erőt és intelligenciát ahhoz, hogy segíteni tudjaka vágyadat beteljesíteni, ami egyben Śrīla Prabhupāda vágya is.

Sokszor év közben bevillan egy mondat, amit *vyāsa-pūjā* leckéken szoktál hangoztatni, hogy „a *vyāsa-pūjā* felajánlásnak nem csak azon a napon kell lennie, hanem minden nap.”

Amikor hallgatlak, rengetegszer van olyan, hogy azt gondolom, milyen jó lenne, ha itt lennél és feltehetném a kérdéseimet, útmutatást kaphatnék Tőled és persze, végezhetnék személyes szolgálatot, megkaphatnám a személyes társulását is.

Mivel szakács vagyok, arra szoktam gondolni (ami most elképzelhetetlen), hogy mikor leszek olyan *bhakta*, hogy feltudjam ajánlani személyesen azt amit

főzők és elégededett legyél velem? Remélem eljön az az idő is! Nagyon jó lenne!

Szertenék én is egy szerény felajánlást tenni, amivel egész évben lefoglalom magam munka mellett, (amiről lehet, hogy nem is illene beszélni) de röviden: összegyűjtöm *bhaktáktól* a régebbi és a mostani leckéidet, rendszerezem és a célom, hogy mindenki meghallgathassa őket. Emellett ami nekem nagyon fontos, hogy a következő generációknak is lehessen társulása Veled!

De ez lehet, hogy nem is Neked felajánlás, hanem a *bhaktáidnak* és nekem, mert mindig hallgathatlak. :)

Kedves Mahārāja! Nem látom a jövőt és nem tudom merre sodor, de egy dologba biztos vagyok: őszintén imádkozok azért, hogy akárhol is legyek, akármilyen létformában, akármilyen tudatban, soha ne veszítsem el a társulást és mindig legyen lehetőségem hallani Téged!!! Nincsen ennél fontosabb nekem!

Ha hallgatlak akkor eltűnik a kétely, megszűnik a tudatlanság, (ami nálam komoly szó) és feléled a lelki életem.

Ha én lennék valaki akinek a szavára adnak a *bhakták*, akkor csak ezt javasolnám mindenkinek: hallgasson Téged minden nap és minden rendbe jön az életébe! Ez a saját megvalósításom! Lassan zárom soraimat, hogy a többi lelkes *bhakta* felajánlását is legyen idő elolvasni. :)

Várom a mielőbbi találkozást, ami a következő *vyāsa-pūjā* fesztiválon lesz!
HARE KṚṢṂA!!

Egy igazán nyomorult szolgád Svédországból:
Bhakta Tóth Sándor

Trivikrama, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Lótuszlábad Porának!

Śrīla Prabhupāda írja a *Śrīmad Bhagavad-gītā* 3.35. magyarázatában: „A szívét nem hirtelen, hanem fokozatos folyamattal kell mindenkinek megtisztítania. Ám ha valaki felülemelkedik az anyagi természet kötőerőin, és teljesen Kṛṣṇa-tudatúvá válik, az a hiteles lelki tanítómester irányítása alatt bármilyen feladatot végezhet.”

Nos, ami engem illet, a kötőerőkkel való birkózásban eléggé alul vagyok, és a teljes Kṛṣṇa-tudat is nagyon-nagyon-nagyon messze van még. Mégis, ebből a

„bármilyen feladat”-ból nekem megadatott a legritkább, legkülönlegesebb, legcsodálatosabb, Kṛṣṇa személyes szolgálata a *pūjārī* osztály tagjaként. Főzhetek Kṛṣṇának, öltöztethetem Kṛṣṇát, tarthatok *āratī* Kṛṣṇának, oly sok „háttér szolgálatot” végezhetek Kṛṣṇának. S mindezt a *bhakták* felbecsülhetetlen társaságában. Amikor még nem ismertem a *bhaktákat*, soha nem gondoltam, hogy valaha is lehetőségem lesz Istennel ilyen különleges módon viszonzni az Ő gondoskodását. Kezdő *bhaktaként* pedig, mikor már megismertem a szolgálat gyakorlati lehetőségeit, csak legmerészebb álmaimban voltam ebben a helyzetben. Most mégis itt vagyok, és tartson bármeddig is, minden pillanata örök áldás számomra. S hogy kinek köszönhetem? Gaura-Nitāi és Śrīla Prabhupāda mellett még valakinek a tökéletesen indokolatlan kegye kellett hozzá. A Tiéd Guru Mahārāja!

Hisz e KEGY nélkül nem lenne így elterjedve a Kṛṣṇa-tudat Magyarországon, nem lenne Új Vraja-dhāma és a budapesti templom, nem lenne itt Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga, nem lenne ez a szép és gyarapodó *bhakta* közösség, és nem lennék itt én sem. Nem kaptam volna meg a *bhaktáktól* és Śrīla Prabhupāda könyveiből a transzcendentális tudást, nem lennének ilyen tanult és áldozatkész személyek a *śikṣā guruim*, és nem kaptam volna harināma és brāhmana avatást. És bár nem éneklek a szent nevet tisztán, nem tanulom a *sāstrát* a szükséges időnyit, és még mindig nehezen megy a *bhaktákkal* való mély, bensőséges kapcsolat kialakítása, mégis kaptam lehetőséget mindezek gyakorlására, kifejtésére! Köszönöm Guru Mahārāja!

Egyszer, pár éve volt szerencsém Téged és H. H. Indradyumna Mahārāját egy közeli kisvárosba, *pāda-yātrāra* kivinni autóval. Az úton odafelé beszélgettetek Mahārājával, s mikor szoba került egy *bhakta*, Te nagyon dicsérted őt. Így mondtad: „...good *sādhaka*, good preacher, and very good manager.” Később, mikor eszembe jutottak e szavaid, arra gondoltam hogy ezek a tulajdonságok – jó lelki gyakorló, prédikátor és vezető –, Téged illetnek a legmagasabb szinten. Ezeket és még számtalan hasonló tulajdonságot Te gyakorlod olyan magas szinten, hogy mi, tanítványaid, csak csodálunk és megpróbáljuk követni Lótusz lábaid. A legmagasabb követendő példát mutatod nekünk, s ha komolyan vesszük *vāṇīdat* és *vāpudat*, akkor nekünk is lesz egyszer esélyünk elérni az igazi, mély Kṛṣṇa-tudat szintjét. Az a könyvíró maraton, amit oly hosszú ideje csinálsz, felfoghatatlan számunkra! Bár tested elmúlt 60 éves is, olyan szigorú vagy napi *sādhānādban*, testi szükségleteid (evés, pihenés, stb.) kontrollálásában, és a *kṛṣṇa-kathāban* való folyamatos, mély elmerülésben, hogy az páratlan még az ISKCON-on belül is! És eközben prédikáló programokat tartasz, tanácsokkal és utasításokkal látod el tanítványaidat és az egyház vezetőségét.

Számunkra Te vagy az, aki Śrīla Prabhupādát a leghűségesebben követve, tökéletesen képviseled az Úr Kṛṣṇát és a *guru-paramparāt*! Életeddel és tanításaiddal kézzelfogható példát szolgáltatasz azoknak a lelkeknek, akik ki szeretnének kerülni az anyag fogságából, és el szeretnék érni az isten iránti korlátlan szeretetet.

Őszintén kívánom Neked, hogy minden nehézség, ami lassítja vagy hátráltatja elkötelezett szolgálodat, megsemmisüljön!

Magunknak pedig azt kívánom, hogy még sokáig részesüljünk szent Társaságod áldásában!

Sokszor, mikor hatszemközt vagyok Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgával az oltáron, azért imádkozom az Urakhoz, hogy legyen erőm végre ahhoz, hogy életem egyetlen céljának a Kṛṣṇa-tudatban való fejlődést válasszam, és elmém összes ostoba vágyáról le tudjak mondani. Szeretnék (végre) elégedetté tenni, és megfelelni annak a bizalomnak amit Tőled kaptam előre. Ezért kérek, Bocsásd meg hibáimat és elesettséget! Köszönöm az eddig kapott hatalmas kegy-áradatot!

Minden dicsőséget Neked, Guru Mahārāja!!!

Hare Kṛṣṇa.

Balga szolgád:
Trivikrama dāsa

Triyuga dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd hódolatom! Minden dicsőséget Neked! És csodálatos megjelenési napodnak!

Nemrég hallottam tőled, hogy a *vyāsa-pūjān* a tanítványnak ki kell fejeznie azt az örömet, amit a lelki tanítómester megjelenése jelent számára az életében. Bár nehéz ezt szavakkal kifejezni, a *Caitanya-caritamṛtāt* segítségül hívva megpróbálom:

*śrī-caitanya-padāmbhoja- madhupebhyo namo namaḥ
kathañcid āśrayād yeṣāṃ śvāpi tad-gandha-bhāg bhavet*

Hadd ajánlam újra és újra tiszteletteljes hódolatomat a méhekhez hasonló *bhaktáknak*, akik örökké az Úr Caitanya Mahāprabhu lótuszlábának mézét isszák! Ha a kutyához hasonló *abhakták* valahogyan oltalmat keresnek az ilyen *bhaktáknál*, még ők is élvezhetik a lótuszvirág illatát.

MAGYARÁZAT: A kutya példája nagyon jelentőségteljes ezzel kapcsolatban. Egy kutyából általában sohasem lesz *bhakta*, néha azonban előfordul, hogy egy *bhakta* kutyája lassanként szintén *bhakta* lesz. Magunk is láthatjuk, hogy a kutyák még a Tulasī növényt sem tisztelik, sőt, különös indíttatást éreznek arra, hogy levizeljék. A kutyák ezért a legnagyobb *abhakták*. Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalma azonban olyan hatásos, hogy az Úr Caitanya *bhaktája* társaságában még egy kutyához hasonló *abhaktából* is fokozatosan *bhakta* válhat. Amikor egyszer Śrīla Śivānanda Sena, az Úr Caitanya Mahāprabhu egyik kiváló családos *bhaktája* Jagannātha Purība tartott, az úton egy kutya szegődött mellé. Az állat követni kezdte, mindaddig, míg végül meglátta Caitanya Mahāprabhut és felszabadult. Ugyanígy a Śrīvāsa Ṭhākura házában élő kutyák és macskák is mind felszabadultak. A kutyáktól, a macskáktól és a többi állattól nem várhatjuk el, hogy *bhakták* legyenek, ám egy tiszta *bhakta* társaságában még ők is felszabadulnak.

Mikor olvastam ezeket a sorokat, megértem a helyzetemet veled kapcsolatban. Śrīla Prabhupāda említi pár helyen a könyveiben, hogy milyen sok hasonlóság van a kutya és a materialista ember élete és viselkedése között. A kutya egy érinthetetlen szennyes állat, a nemi lélettől hajtva folyton kóborol az utcákon, valamilyen mestert keresve aki, haszontalan szolgálata fejében (ami jobbra abból áll, hogy ártatlan embereket sért meg az ugatásával) táplálékkal és valami egyszerű hajlékkal ajándékozza meg. A legnagyobb *abhakta*! Így jellemzi Śrīla Prabhupāda! Hát magamra ismertem a sorok olvasása közben. Pont ez a kutya mentalitás jellemez engem is. De a példában említett kutyához képest nagyon szerencsés vagyok. Szerencsés mert Kṛṣṇa elküldte nekem az én eredeti gazdám. Mint ahogy Śivānanda Sena mellé szegődött egy kutya, miközben Jagannātha Purī felé tartott a *bhaktákkal*, úgy most én is melléd szegődtem, miközben a lelki világ felé tartasz a *bhaktáiddal*. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy egy ilyen kiváló mesterem lehet mint te, aki türelemmel és kedvesen bánsz velem, annak ellenére, hogy nem rendelkezem megfelelő tulajdonságokkal. Mivel egy kutyának nincs semmije, én sem tudok mit felajánlani, az egyetlen jó tulajdonsága egy kutyának a hűsége, ezzel próbálok élni, és még megígérem, hogy mindenfelé szaladgálok a világban hirdetve az Isteni pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szépségét, és ugatásommal felhívom az emberek figyelmét arra, hogy milyen szép szolgálatot végez az én Mesterem Nekik! Ki kell, hogy használjam ezt a kedvező napot, és szeretnék kérni tőled egy áldást. Kérlek áldj meg azzal, hogy hűségem hozzád, és Śrīla

Prabhupādához mindig szilárd legyen, bármilyen nehéz időket hoz is a sors számomra. És kérlek, hogy mint Śīvananda Sena a kutyájáról, te is mindig gondoskodj rólam, (még ha nem is érdemlem meg) hiszen ez az én egyetlen menedékem ebben a világban.

Jelentéktelen szolgád:
Triyuga dāsa

Tukārāma, dāsa

Végtelenül kedves Guru Mahārāja!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarama-svāmin iti nāmine*

Az Úr hívei a tiszta szivű *vaiṣṇavák* számtalan transzcendentális tulajdonságainak mérhetetlen óceánjából a költőiesség játékos delfinjeit segítségül szólítván, szeretném méltóan dicsőíteni magasztos megjelenésed örömnapiját. Imádkozom minden dicső *vaiṣṇavához*, hogy a hálát és szeretet, amit érzek irántad képes legyek megfelelő formában a szavak eszközével papírra vetni, hogy ezek képesek legyenek hordozni és továbbadni dicsőségedet, Śrīla Prabhupādát, a *guru-paramparāét*, s végezetül Új Vraja-dhāmát, amelynek szíve oltárán Rādhe-Śyāma foglal helyet.

Amit írok azt egyben saját és mások lelki fejlődéséért is teszem, s hogy az elmém és a szívem a megfelelő hangulatban merüljön el, ehhez könyörgöm Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura segítségéért, aki ezt írja *Duṣṭa mana* c. dalában:

*vraja-vāsī-gaṇa, pracāraka-dhana,
pratiṣṭhā-bhikṣuka tā'rā nahe 'śava'
prāṇa āche tā'r, se-hetu pracār,
pratiṣṭhāśā-hīna-'kṛṣṇa-gāthā' saba*

„Az Úr prédikátorai között a legbecsesebbek a Vraja-dhāmban lakó örök személyiségek. Ők sohasem foglalkoznak azzal, hogy értéktelen anyagi hírnévért

könyörögjenek, amit csak az élőhalottak tartanak nagy becsben. A *vraja-vāsik* valóban teli vannak étellel, s azért prédikálnak, hogy életet adjanak az anyagi világ kétlábon járó hulláinak is. Azok a dalok, melyeket a *vraja-vāsik* énekelnek az Úr Kṛṣṇa dicsőségéről, mentesek a hírnév utáni vágytól.”

Kedves Bhaktisiddhānta Sarasvatī Thākura, kérlek képesíts rá, had lehessen én is a *vraja-vāsik* lábnyomainak követője, s tiszta önzetlen hangulatban tudjak írni, dicsőíteni Guru Mahārājamat!

Kedves Guru Mahārāja! Én és Kṛṣṇa-völgy minden lakója létünk megszerencsésebb fordulópontjaként emlékszünk vissza arra a napra, mikor beléptél életünkbe, s mi letelepedhettünk lótuszviráglábaid menedékében, s egyben megkaptuk az oltalmát a szívedből megnyilvánuló szent lakhelynek, Új Vraja-dhāmának.

Számomra Te vagy az Úr indokolatlan kegyének képviselője. Amit kaptam Tőled, Új Vraja-dhāmától, a *vraja-vāsiktól*, az olyan magasztos, isteni, anyagi világon túlmutató lelki kincs, melynek értékét képtelenség felmérni, felbecsülni, aminek ereje örök időkre lekötöztette teszi a megajándékozottat, és így az örök adósság érzésébe taszítja őt.

Elsőként a felettebb csodálatos és költői Mukta carita 4. versével szeretném szívem örömnepét kifejezni:

*nāma-śreṣṭham manuṁ api śaci-putram atra svarūpam
rūpaṁ tasyāgrajam uru-purim mathurim goṣṭhavātīm
rādhā-kuṇḍam giri-varam aho rādhikā-mādhavāsām
prāpto yasya prathita-kṛpayā śrī-guruṁ taṁ nato ‘smi*

„Leborulok a lelki tanítómesterem gyönyörű lótuszlábai előtt. Indokolatlan kegyéből megkaptam a legfelsőbb szent nevet, az isteni mantrát, Śaci-mata fiának szolgálatát, Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī és bátyja, Sanātana Gosvāmī társaságát, a legfelsőbb lakhelyet, Mathurát, a gyönyöradó lakhelyet, Vṛndāvanát, az isteni Rādhā-kuṇḍát és Govardhana-hegyet és a szívemben a vágyat, hogy szeretettel szolgáljam Rādhikát és Mādhavát Vṛndāvanában.”

A tiszta odaadó szolgálat végzésének páratlan lehetősége minden báj és szépség tárházának, az örök ifjú isteni párnak Rādhának és Śyāmának, az odaadó szolgálatok koronaékköve. Ez nagyon, de nagyon ritka lelki kincs. Itt az anyagi szférában, a *brahmā-mādhva-gauḍīya-vaiṣṇava* tanítványi láncolat hiteles közvetítő láncszemein keresztül szállt alá az Urunk és Úrnőnk indokolatlan kegye indíttatásából. Felfoghatatlan, józan ésszel nem megérthető lehetőség ez a legkedvezőtlenebb korszakban a Kali-yugában, amiben a legbűnösebb emberek élhetik ki Legfelsőbb jóakarójuktól elfordult önző vágyaikat. Azok akik a legfelsőbb barát miatti irigykedésük folytán beestek

ebbe a *mahat-tattvába*, a lelki ég árnyékszékébe, most megkapják az élet végső, legtökéletesebb céljának elérése lehetőségének az ajándékát. Az Abszolút Igazság e legbensőségesebb, rejtett titka az előző lelkileg kedvezőbb korokban még a legfejlettebb, legérettebb lelki személyeknek is nagyon ritkán volt a birtokukban, és ha meg is volt, akkor azt megtartották, s nem adták tovább. Ezért ez olyan kivételes, ritka lehetőség, amivel élnie kell minden élőnek és élettelennek.

Te nagyon érzékeny vagy Guru Maharājā, mert ilyenek a lelkileg fejlett személyek. Az ilyen nagy lelkek más dimenzióban élnek holott látszólag ugyanabban a térben mozognak. Minél inkább fejlettebb valaki a lelki életben, annál inkább képes nagyobb fájdalmat érezni az élőlényeknek a tiszta odaadástól való legparányibb elhajlása és ezáltal belső szenvedése miatt.

Azt hiszem sok fájdalmat okozunk Neked tudattalan pillanatainkban a nem *bhaktikus* viselkedésünkkel, a betegségek is csak miattunk jelennek meg testeden, mert a lelki tanítómester megkapja tanítványa bűnös tetteinek visszahatása egy részét.

A jó tanítvány ezért szigorúan követ, s nem engedi, hogy régi rossz szokásai felülkerekedjenek a lelki tanítómestere iránt érzett hálán és szereteten. A tanítvány így gondolkodik: „Nem végezhetek több bűnös tettet, mert ezzel a megmentésemre érkezett tanítómesteremnek okozok fájdalmat és nehézséget.”

Guru Mahārāja, a Te szíved kelyhe csordultig tele van eme elragadó Isteni pár iránti szeretet ambróziájával. E nektár monopóliuma, kizárólagos birtokosa az Úr tiszta *bhaktája*. Ezt a nektárt isszák Kṛṣṇa-völgy szorgos méhecske *bhaktái*, s az ajkukról lecsöppenő nektár maradékából, én is leveszem a vámot. E nektár ereje feloldotta a materializmus önző súlyától túlterhelt szívem koloncait, s kicserélte Irántad, s az ifjú Isteni pár iránti felszabadító édes rajongással.

Kedves Guru Mahārāja! Minden megvalósításom a Te lótuszviráglábaid porából gyökerezik.

Szeretném alázatosan megosztani Veled e csodálatos élmények egyikét. 2009-ben, Śrīmatī Rādhārāṇi megjelenési napján rendezett fesztivál estéjén, mikor az Urunk és Úrnőnk neveinek nektárjában teljesen elmerült hattyú *bhakták* minden másról megfeledkezve maradéktalanul átadták magukat a tánccal ünnepelt odaadó szolgálatnak, mikor a *bhajana* csapat személyed mesteri vezetése révén az odaadó szív húrjait pengetvén, a transzcendentális hangok birodalmából áradó ízék zamatos gyümölcsseit kóstolgatta, ekkor tánc közben hirtelen mint derült égből a villámcsapás, egy határozott felismerés rázta meg szívem kapuit: „Ez a közös tánc és ének a *yoga* legtökéletesebb formája, s a gopík a legtökéletesebb, legemelkedettebb yogók.”

Igen. A misztikus *yogik* lábaikat lótusztesthelyzetbe rakva, nyílegyenes

gerinccel, szemeiket félig lehunyva teszik szilárdá az ingatag testet egy elhagyott helyen, az életlevegőiket egyensúlyba hozva, elmélyüket a minddenki szívében helyetfoglaló Felsőlélekre özpontosítják, s így 10-60.000 évnyi törekvés után megkaphatják az elégedetté tett Uruk *darśanáját*. Jó esetben inspirálva lesznek arra, hogy elkezdjék az Úr tiszta odaadó szolgálatát. Máskülönben csak lelki öngyilkosságot követnek el azzal, hogy egynek tekintik magukat Vele, s a létébe olvadnak. Így majd végtelen idő elteltével újból vágyak ébrednek fel bennük, s megszületnek, mint hegy vagy fűszál, s kezdhetik az egész folyamatot az elejéről.

Ezzel szemben ezek az egyszerű tehénpásztorlányok, akiknek egyetlen érdeke az eredetek eredete, minden inkarnáció forrása, az Abszolút Igazság legbensőségesebb formájának, vagyis Śyāmasundarának a boldogsága, elégedettsége, egy elhagyott erdei ligetben szórakoznak, táncolnak, viccelődnek a Legfelsőbb Brahmannel. Ezzel a tiszta odaadó szolgálatukkal minden áldást megkaphatnak amivel a többi *yoga* folyamat kecsegtet – anyagi gazdagság, kényelem, misztikus képességek, felszabadulás – de ezek számukra annak ellenére, hogy mások élnek – halnak ezekért az áldásokért, mind értéktelen dolgok. Számukra sértés ezeket felajánlani tiszta szolgálatukért cserébe. Egyetlen vágyuk amit akarnak az Śyāmasundara elégedettsége.

Tánc közben így gondolkodván, úgy éreztem, egész testem minden egyes porcikája különleges erővel töltődik fel és vibrál, mintha a levegő forrósodott volna fel körülöttem. Semmi kétségem nem volt afelől, hogy e me misztikus erő forrása az oltáron bűbályosan mosolygó csodaszép Śrīmati Rādhārāṇi volt. Úgy éreztem szívem mélyéről valódi önmagam, lényem legbensőbb énje fejeződik ki a test mozdulatain a táncon keresztül. A tánc olyannak tűnt, mintha egy újraszületés is lett volna egyben, s újszülött védtelen lelki fióka-ként megértettem, hogy egyedüli menedékem Új Vraja-dhāma fészke, az a biztonságot nyújtó otthon, ahol lelki szárnyaimat a rút anyagi világ mindenkit felfaló kegyetlen kandúrjától való félelem nélkül kezdhetem kibontakoztatni. E lelki töltet azt eredményezte, hogy aznap este nemvolt szükségem alvásra, a fesztivál végetértével teljesen feltöltődve japáztam a következőnap körökét mangala *āratiig*.

Ekkor nyolc év Kṛṣṇa -tudat után életemben először vezettem a kora reggeli imádat éneklését. Mivel nemvolt jelentkező a mangala éneklésére ezért a belső nyomás hatására, hogy Rādhē-Śyāma ne legyenek szomorúak amiatt, hogy senki nem énekel nekik, belekeztem az éneklésbe a többi *bhakta* előtt.

Nagyon hamisan és sok hibával énekeltem, folyamatosan félreütöttem a karatalt, de mindez nem bénított meg abban, hogy tovább énekeljek. Valamiképp a hamis egóm visszavonult, s csak arra gondoltam most ideje

lenne kis odaadást tanusítani, s addig énekelni amíg meg nem kérnek, hogy adjam át az éneklést más *bhaktáknak*.

Így izzadó tenyérrel, hevesen dobogó szívvel a pillanatnyi legjobb képességem szerint igyekeztem dicsőíteni *gurut*, Gaurāṅgát, Rādhē-Śyāmát. Ez a Rādhāṣṭamī fesztivál maradandó, erős, egy életre szóló benyomást gyakorolt rám.

Kedves Guru Mahārāja, kegyedből tudom, hogy ez az alászálló lelki folyamat az édes szent név éneklése és az odaadó tánc fogja megmenteni a világot. A jó szerencse, a jó sors elrendezése folytán találkoztam Veled, s Te kegyesen és indokolatlanul átadtad nekem ezt a transzcendentális tudást.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* leírja, hogy a Kṛṣṇa-tudat a tudat forradalma, s amikor a hallás és éneklés folyamata által a szív megtisztul, az élőlény természetes módon felébred. A lelki tudás nem egy valamiféle akadémikus információk halmaza, melyet papágájok módjára elismételve birtokolhatunk, hanem ez egy élő dolog ami alkalmazott megvalósított tudást jelent. Az ilyen megvalósított, kegyes hangvibráció ami elhagyja egy tiszta *bhakta* ajkát maga Kṛṣṇa, s hatalmánál fogva az alázatos befogadónak, ily módon felébreszti szunnyadó Kṛṣṇa-tudatát a rá jellemző egyéni kapcsolatának megfelelően, ami minden élőlény örök jogos követelése.

Ekkor az élő kapcsolat hatására Rādhē-Śyāma nemcsak egy kép vagy szobor lesz, s az Ő kedvteléseik nem csak szavak, s Új Vraja-dhāma nemcsak egy hely a sok hely közül, ahol élhetünk. A Te ajkaidról származó kegyes hangvibráció ezt az életet leheli bele minden törekvésünkbe.

Kedves Guru Mahārāja! Azért imádkozom, hogy testem, elmém, szavaim örökre merüljenek el a Te szolgálatodba. S ha talán egyszer elégedett leszel velem, jelentéktelen szolgálattal, s ennek folytán megadatik nekem, egy áldást kérni Tőled, akkor azt kérem majd, hogy Śrīmati Rādhārāṇi ragyogó tükrében megpillanthassam örök igaz valómat, örök szolgálatomat feléjük. Bárcsak kegyedből egyszer elfogadnának szolgáljukká.

Mondandóm végére, a könyvek könyvéből a Nava Vraja mahimából kiemelt idézettel tennék pontot. Ezt írtad kedves Guru Mahārāja művészi érzék balzsamával bekent kezeiddel vezetett, lelki tudás és bölcsesség tollának hegyével felszántott papirosa, amin miként a dolgos ökrök által felszántott termőföld barázdájában összegyűlt esővíz, úgy az esőfelhő színű tinta is megpihent saját árkában, a következő jelentőségteljes üzenetet hordozva magában, ami minden őszinte alázatot gyakorló lélek szívét megpendíti:

Ó, barátom! Hagyj fel minden más kötelességeddel, s jöjj, élj Új Vraja-dhāmában, ahol e halvány bőrű leány és a feketés színű fiú él, az ifjú pár, akik még Brahmāt, Śívát és Nārādát is megigézik. Találkozni velük, a szerető isteni

párral nagyon nehéz. De ha Kṛṣṇa-völgyben élsz, nem csupán szemtől szemben láthatod Őket minden áldott nap, de abban a boldogságáradatban úszhatsz, ami lótuszlábaikról alácsorog. (*Nava-vraja-mahimā* 27. fejezet – részlet)

Érdemtelen szolgáló:
Tukārāma dāsa

Tulasī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom, lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya összes *bhaktájának*! Minden dicsőséget az Śrī Caitanya Mahāprabhunak és a *saṅkīrtana* missziónak!

Élénken emlékszem az első találkozásunkra. A budapesti templomban volt 1990 őszén. Érdeklődő voltam és Sopronból jártunk fel vonattal a vasárnapi programokra. Mikor beléptem a templomba elsőként a *ghī* és a füstölő kellemes illata csapott meg, másodikként pedig a szokásosnál is nagyobb vasárnapi nyüzsgés tűnt fel. A nyüzsgés okáról egy *bhakta* világosított fel, hogy ez egy különleges vasárnapi program, mivel Te fogod tartani a leckét.

A barátom, ekkor már több lelki tanítómesterrel találkozott és felvilágosított, hogy az milyen nagyszerű lehetőség a lelki fejlődésre, ha egy tiszta *bhaktától* hall az önmegvalósításról az ember. Nagyon vártam a leckét. Mire nagy nehezen bepréselődtünk a templomszobába a folyosóról, már beszélte, de pont szünetet tartottál a beszédben, én leborultam és mire felálltam elkezdte újra beszélni. Ahogy meghallottalak és megláttalak rögtön az az egyértelmű érzésem lett, hogy nekem valami közöm van ehhez a nagyszerű személyhez, ott és akkor nyilvánvalóvá vált számomra, hogy Te vagy a lelki tanítómesterem. Soha nem is volt kérdés számomra, vagy volt hezitálás tárgya, se akkor se később, hogy ki más lehetne a Gurum.

Azóta több mint húsz év telt el. Voltak nehezebb és voltak könnyebb idők a lelki életemben, de a helyzettől függetlenül sokszor felidéztem az első találkozásunkat. Újra és újra erőt merítetek abból az érzésből, ami akkor ragadott el.

Ha a tetteim tárgyakká válnának, sajnos nem sokat tehetnék fel az oltárodra ezekből a tettekből felajánlás gyanánt. Sok tettemre nem vagyok büszke, sokat pedig egyenesen szégyellek. Kérlek, bocsásd meg ezeket nekem. Egyetlen valamire való tulajdonságom az, hogy szeretek japázni és szeretek elgondolkodni azon, hogy honnan jön ez a lehetőség. Hiteles lelki tanítómesterként átadtad

a *mahā-mantrát*, és nekem a végtelen szerencsétlen élőlénynek végtelen szerencsémre, alkalmam van vibrálni azt. Mi másra vágyhatnék. Persze sajnos vágyok, de az élet tengerének zavaros hullámverésében ez az egyetlen biztos pont. Mikor valamilyen okból nem tudom teljesíteni a köreimet szinte fizikailag, érzem magam rosszul. Még a legrosszabb formámban is megnyugtat, átértékel a *japa*. Köszönöm mindezt Neked.

Azt mondják az a jó földműves, aki a sovány földből is jó termést képes kihozni. Te vagy a legnagyobb szerűbb földműves, hogy a materialista szívem kiszáradt sivatagában is nevelni tudsz egy növényt.

Minden dicsőséget Neked Śrīla Prabhupāda kedves tanítványának.

Örök szolgád:
Tulasī dāsa

Tulasī Kṛṣṇa devī dāśī

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Fodadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Közelgő születésnapod alkalmából sok szeretettel és hálával köszöntelek! Remélem jó egészségnak örvendesz, hogy be tudjad fejezni terveidet, többek között a várvavárt könyveket.

Az előző könyveidből szinte az összes *kathāt* eljátszottam Nitāinak babákkal vagy bábokkal. Lassacskán az unokámnak fogom eljátszani. Talán ennek is köszönhetem, hogy a japázás sokszor oly könnyű nekem.

Édesanyám mindig nagy szeretettel gondol Rád és kérdez felőled. Alig várja, hogy hallgathassa leckédet. Neki sajnos csak ritkán tudom a podcastodat megmutatni.

Nem vagyok képes eléggé meghálálni azt a lehetőséget, hogy az általad teremtett körülmények között szolgálhatok.

Köszönöm, hogy *śikṣā-gurumként* annyi mindenre megtanítasz és tanítványaiddal együtt szolgálhatlak, szolgálhatok.

Kívánom, hogy Guru Mahārājád, Śrīla Prabhupāda minden vágyát be tudjad teljesíteni!

Tisztelettel szolgád:
Tulasī Kṛṣṇa devī dāśī

Ujjvala dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy ebben az évben is összefoglalhatom és kifejezhetem gondolataimat, hálám jeléül, ami igen csekély mértékű ahhoz képest, amit tőled kaptam.

Ahogy telik az idő, egyre többet köszönhetek a *bhaktáknak*, de főleg Neked. Nemrégiben olvastam egy felajánlásodat, amit Śrīla Prabhupādának írtál, amiben kifejezted, hogy sok eredmény közül, azt tartod a legkiemelkedőbbnek, hogy átadta Kṛṣṇa szent nevét a világnak.

Mivel én Rajtad keresztül kaptam meg a lehetőséget arra, hogy bármilyen helyzetben menedéket vehetek Kṛṣṇa szent nevénel, ezért én hozzád imádkozom, hogy legyen mindig elég hitem ahhoz, hogy meg tudjam tenni a következő lépést a cél elérése érdekében és persze a cél elérni Kṛṣṇát, amit tiszta odaadó szolgálattal lehet csak, mely a jelen korban az Úr Caitanya kegyéből lehetséges.

Mivel gyakorlatilag te képviseled Śrīla Prabhupādát és az Úr Caitanya kegyét, ezért számomra nagyon elragadó, amikor látlak a templomban, vagy valamelyik fesztiválon, hiszen az a rendíthetetlen lelkiező, ami belőled árad, nagy elkötelezettséggel és önbizalommal tölt el, hogy mindig szolgálhassalak téged.

Szeretném megköszönni, hogy szinte minden nap hallhatom a podcaston keresztül, hogy épp merre jársz, mi történik veled, és mi az aktuális tanítás, amivel Kṛṣṇa-tudatosan láthatjuk a dolgokat, mint ahogyan Te látod.

Ez nagyon inspiráló és jó érzéssel tölt el, hogy milyen figyelmes vagy a tanítványaiddal kapcsolatban.

Nagyon köszönöm.

Ezen a dicsőséges napon, azért fogok imádkozni Kṛṣṇához, hogy mindig legyen lehetőségem szolgálni Téged és, hogy ne felejtsem el, mivel tartozom Neked.

Szolgád:
Ujjvala dāsa

Vaidarbhī devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

A világ legszerencsésebb emberei közé tartozom. Ismerhetlek téged és a tanítványoddá fogadtál. *Vyāsa-pūjāid* alkalmával minden évben valami életre szóló dologgal ajándékozol meg.

2007-ben hosszú évek múlva újra találkozhattam veled, és először vehettem részt a *vyāsa-pūjā* ünnepségeden, ami olyan mély élményt hagyott bennem, hogy azóta is az a *kīrtana* a kedvencem. Igazából nem is szoktam mást hallgatni. Csak énekeltünk és táncoltunk, már nem is emlékszem, hogy meddig, éjfél, 1 óra? Aztán napokig nem tértem magamhoz a kábulatból.

2008-ban kezdtem el önkéntesként szolgálni Budapesten és költöztem be a templomba.

2009-ben fogadtál el tanítványodnak, akkor kaptam meg tőled a szent nevet.

2010-ben megkaptam a bizalmadat, hogy szolgálhassam a *mūrtikat* közvetlenebbül.

2011-ben pedig leköltözhettem Kṛṣṇa-völgybe.

Ennél a pontnál kezdtem el megérteni, hogy nem is értem mennyire szerencsés vagyok. Ebben az anyag világban van egy lelki tanítómesterem, aki visszavezet Kṛṣṇához.

És ez a lelki tanítómester épp te vagy. Te, aki mikor megérkezik haza, Kṛṣṇa-völgybe minden kivirul. Idén mikor visszaérte Indiából, az egész völgy életre kelt. Rādhe-Śyāma arcán olyan széles mosoly ült, amit legfeljebb akkor láthatunk, ha reggel te öltözteted Rādhekāt. A madarak vidám éneklésbe kezdtek, a Nap is kisütött, Govardhana megtelt étellel, és a *bhakták* is eksztázisba kerültek. Minden nap duruzsolnak, vajon jössz-e *kīrtanát* tartani, vajon te tartod-e a leckét, vajon fogod-e Rādhe-Śyāmát öltöztetni?

Rādhe-Śyāma után te vagy a legfontosabb személy az életünkben. Lessük merre jársz, figyeljük minden szavad, mert minden mozdulatod egy példa, minden szavad egy lecke.

El sem tudjuk képzelni mekkora szerencsében van részünk, hogy pont most születhettünk meg mi is a Földön. Kṛṣṇa-völgyet megnyilvánítottad, ahol úgy tudunk élni, ahogy Śrīla Prabhupāda meghagyta nekünk. Az életünk minden területén tisztán, Kṛṣṇa-tudatosan, lemondottan, egyszerűen. Minden feltételt megteremtettél nekünk, csak élnünk kell a lehetőséggel. És mindezért te csak

annyt kérsz tőlünk, hogy szolgáljuk és szeressük Rādhe-Śyāmot. Nagyon olcsón kapunk tőled mindent. Mert ki ne tudná szeretni az Isteni párt, kinek lenne más vágya, mint az Ő kívánságukat lesni?

Nagyon szépen köszönöm Guru Mahārāja.

Jelentéktelen szolgálád:

Vaidarbhī devī dāsī

Vallabhi-kānta, dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked, megjelenésed napján!

Eddig minden évben arra törekedtem, hogy valami igazán szépet, különlegeset írjak, de persze sosem voltam teljesen elégedett az eredménnyel, mert nem fejezte ki igazán amit szerettem volna. Sajnos, bár igyekeztem minden szót szívből, és igazán neked írni, nem tudtam mentesülni attól az önös vágyamtól, hogy azt kívánjam, odafigyelj rám. Rá kellett jönnöm, hogy az egyetlen dolog, ami téged érdekel, az a szív tisztasága, s az őszinte odaadás. Ahogy telnek az évek, minden megváltozik – ami eddig fontos volt, jelentéktelenné válik, az igazán lényeges dolgok pedig előtérbe kerülnek. Most már csak azért imádkozom, hogy hibákkal teli, akadozó szavaim – ha nem is költőiek, de – tiszták legyenek, s elfogadd őket.

Pár napja, mikor megérkeztél a farmra, beléptél a templomba és hódolatodat ajánlottad Rādhe-Śyāmának. Ahogy megláttalak, rögtön nagyon boldog lettem, az aggodalmaim, a borúm, a problémáim, és minden bánatom elszállt. Később elgondolkoztam: hogy lehet az, hogy a pusztá jelenléteddel ennyire meg tudod változtatni a hangulatot? Mostanában gyakran éreztem kilátástalannak a helyzetet, sok dolog aggasztott, nyomasztott és sehogy sem találtam egy biztos, megnyugtató pontot az életemben. A japázás, a szolgálát, a lelki tanítómesterem menedéke-ezek biztos és örök dolgok, de mivel feszültség volt bennem, nem tudtam ezekre koncentrálni. Ahogy megjöttél, minden nagyon világos lett. Azt gondoltam: semmi baj nem lehet, amíg velünk vagy és mi veled. Azt hiszem ezért írja Śukadeva Gosvāmī, hogy nem lehet felbecsülni a tiszta *bhaktákkal* való találkozás egyetlen másodpercének az értékét sem. Életem során sajnos nem sok emberben bíztam, de te vagy az, akiben a végsőig

megbízok. A *Bhagavad-gītāban* Kṛṣṇa így zárja az önmegvalósított lélekről szóló jellemzését Arjunának: minden tulajdonsága fenséges. Ez a kifejezés számomra teljesen téged jelent. Nagyon szerencsés vagyok, hogy ismerhetlek (persze igazán nem is ismerlek), és nagyon boldog vagyok, hogy van valaki, akiben bízok. Köszönöm, hogy ennyi időt töltesz Kṛṣṇa-völgyben. A jelenléted, hogy láthatunk, hallhatunk, kérdezhetünk azt hiszem mindannyiunk számára a legjobb bánat-és borúűzők. Tökéletesen hiteles lelki tanítómester vagy és ezért a tökéletes apa, tanító, barát és menedék. Nagyon köszönöm, hogy vagy a számunkra. Azért imádkozom, hogy még sokáig megkaphassam személyes társaságod lehetőségét, mert még nagyon kezdő vagyok a lelki életben. A szívem még hideg acél, s tanácstalanul állok, mint egy gyermek, aki nem tudja, milyen értékes ajándékot kapott. ...Mit mondhatnék? Köszönöm, köszönöm, köszönöm.

Ha majd úgy meghatódom, mint Druva Mahārāja, mikor megkapta az Úr *darśanáját*, ha majd úgy sírok, ha majd elnémulok az extázistól... ha majd olyan hálás leszek... talán akkor megértem, mi ez az ajándék...

Minden dicsőséget neked, megjelenésed boldog napján!

Jelentéktelen szolgád:
Vallabhi-kānta dāsī

Vandanā devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Szeretem ezt az alkalmat, mert egy szép lehetőség arra, hogyköszönetet mondjak Neked, de mégis nehéz, mert mindezt szavakba és mondatokba kell önteni.

Kedves Guru Mahārāja! Tudod, kevés ember van akiben igazán megbízhatok. Pedig a bizalom egy különleges dolog, egy olyan kapcsolat, amelyben az ember rá mer hagyatkozni a másik jóindulatára, egy feltétel nélküli hit, abban, hogy nem veri át vagy használja ki, hogy őszintén segítenei akar pusztán önzetlenségből!

Nagyon nehéz ilyen embereket találni, kevesen vannak! Amilyen nehéz felépíteni olyan könyű elveszíteni.

De tudom, Benned bízhatok, és ez igazolódik be akár hányszor látlak, hallak vagy mondasz nekem valamit. Annyi minden történik az életben, különféle körülmények közé keveredek, néha nehéz dönteni hogy is legyen. Tudom, hogy a Te tanácsaid forrása mindig a szereteted. Bárcsak mindig hallhatnám!

Kérlek, add az áldásod, hogy bármit is tapasztaljak, halljak vagy lássak, mindig ki tudjak tartani Melletted és szeretett Rādhe-Śyāmád mellett, hogy bármi történjen, bárki bármit mondjon, soha se felejtselek el benneteket!

Köszönöm szépen a törődésed és figyelmedet!

Szolgád:

Vandanā devī dāsī

Bhakta Varga Sándor

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Isteni lótusz-lábaidnak! Minden dicsőséget A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupādának!

Eljött ez a csodálatos nap, s próbálok írni *vyāsa-pūjād* alkalmából egy szép felajánlást. Igazából számomra ez lesz az első alkalom, hogy írok neked. Bocsánatot is kérek ezért. Nem tudom, hogy mit kell írnom, s nem tudom, hogy megfelelően tudlak-e dicsőíteni. Úgy érzem a lelki tanítómester dicsőítése nem egy egyszerű dolog. Sokszor mondják azt, hogy a *guru* olyan, mint az apa. Igaz nem vagyok tanítványod, de szeretnék úgy tekinteni rád, mint lelki apámra. Mivel fiatal gyakorló vagyok, sokszor nem értem mit jelent a *guru* és a tanítvány kapcsolata, de valahányszor, amikor hallgatom a leckéidet vagy résztveszek a *kīrtanáidon* nagy ragaszkodást érzek személyedhez, aki egy tökéletes példát mutatsz. Úgy érzem nagyon hálásnak kell lennem, hogy itt lehetek Új Vraja-dhāmában, s szolgálhatlak a *bhakták* szolgálatán keresztül, a tanítványaidon keresztül; a tehenek szolgálatán keresztül. Kérlek adj menedéket lótuszlábaidnál.

Haszontalan és jelentéktelen szolgád:

Bhakta Varga Sándor

Új Vraja-dhāma

Varṣānā devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your divine lotus feet. All glories to you, the deliverer of the pure message of your master Śrīla Prabhupāda.

On my perpetual calendar of messages from Śrīla Prabhupāda, this is what he wrote in a letter to you all, his disciples, on March 30th 1967.

“I am aware that you are feeling my absence just as I am feeling the absence from you. But in the mean time this must be so and Kṛṣṇa will provide for you as long as you keep chanting Hare Kṛṣṇa.”

Every year on March 30th, your glorious appearance day, I read this and feel that in this short paragraph Śrīla Prabhupāda has captured the essence of our current relationship with you, a relationship in separation. He goes onto offer words of comfort that would, if we follow, ensure we remain under Kṛṣṇa’s protection. Here he expresses both *tattva* and *rasa*.

Our glorious Gauḍiya Vaiṣṇava tradition is saturated with both *tattva* and *rasa*, Śrīla Prabhupāda offered these greatest of gifts to the world and you have become a connoisseur of both! As his loyal disciple how expertly you communicate the essence of *tattva* and how lovingly you show us the essence of *rasa*. The illuminating power of one, with the sweetness of the other. Of the two it is the delicate nuance of *rasa* that reign supreme in your pristine heart. You teach us the supremacy of *rasa* which is unveiled by adherence to *tattva* as given by our illustrious *ācāryas*.

Just as Kṛṣṇa holds up the ‘umbrella’ of Girirāja to protect the *vraja-vāsīs* from the onslaught of Indras rage from above, similarly, to counteract the torrents of rain, the tsunamis’ of this material world, you offer us the umbrella of Kṛṣṇa conscious *tattva*.

And just as under the ‘Girirāja umbrella’ Kṛṣṇa increases the sweetness and intensity of His unique, individual, loving exchanges with each and every *vraja-vāsī*, similarly, under the shelter of this transcendental umbrella of Kṛṣṇa conscious *tattva* you allow us to gradually witness and taste the sweetness of *rasa* that eternally exists between the devotees of the Lord as well as between the Lord and His devotees.

I am so grateful to you for all that you give us through your words and personal example. So many lessons! You demonstrate that nothing is ever black or white in Kṛṣṇa consciousness, because Kṛṣṇa consciousness itself offers a kaleidoscope of colourful options in an otherwise black and white world.

You Guru Mahārāja are our *ācārya* of *tattva* and our *ācārya* of *rasa*. Kṛṣṇa consciousness is crystal clear, exciting and sweet with you.

If you decide to go on that trip to the moon one day to preach, please don't forget you said I could come with you. Wherever you are, that place is 'Back to Godhead' for me, because wherever you are I know with absolute certainty I will also find Śrīla Prabhupāda, Rādhē-Śyāma and an endless *kīrtana* that glorifies them both.

On this most auspicious of days please may I make one request? Please help me to become free of all that I hold between me and you and between me and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundar, which allows the internal separation to be an unfortunate reality.

With the passing years, from one *vyāsa-pūjā* to the next, what have I understood with any certainty? Only that I desire no other identity then to be your true disciple, your servant and the servant of your servants. I pray that with your blessing this will be so.

I remain your servant in anticipation of joyful adventures in Kṛṣṇa consciousness, life after life. All glories to you Guru Mahārāja!

Varṣāṇā devī dāsī

Venu-gītā dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Neked és Śrīla Prabhupādának!

Örülök, hogy köszönhetlek e kedvező napon, melyen önzetlenül vállaltad, hogy visszatérsz azokért az elesett lelkekért, akik még távol vannak Kṛṣṇától.

Imádkozom, hogy Rādhā és Śyāmasundara örökké fürösszenek áldásaikban, és esedezem azért, hogy megérthessem transzcendentális tanításaidat.

Csodálattal tölt el mindaz, ahogyan élénk tárod Új Vraja-dhāma igazi mivoltát, s részletesen leírod az Isteni Pár kedvteléseit.

*yat-sevayā bhagavataḥ kūṭa-sthasya madhu-dviṣaḥ
rati-rāso bhavet tīvraḥ pādayor vyasanārdanaḥ*

„A lelki tanítómester lábának szolgálatával az ember képes lesz arra, hogy transzcendentális eksztázis alakuljon ki benne az Istenség Személyisége

szolgálatában, aki Madhu démon örök ellensége, s akinek szolgálata véget vet az ember anyagi szenvedésének.” (Śrīmad-Bhāgavatam 3.7.19.)

Bárcsak megkaphatnám azt a kegyet, hogy örökké lótuszlábaid porában – mely minden illúziót szertefoszlat –, szelhessem életem útjait.

Mindazt, amit Tőled kapok, meghálálni nem tudom, kegyességed, s jószágodat teljes szívből köszönöm.

Örök szolgád:
Veṅu-gītā dāsa

Vijaya-Gaurāṅga, dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked megjelenési napod alkalmából!

Most, ahogy elkezdtem a felajánlást, rögtön beugrott egy dolog. Bizony a fenti sorokat nagyon rég írtam le. Mivel sokat változott az életem és nem vagyunk un. munkakapcsolatban, csak személyes levelek kezdődhetnek így, de azt meg rég nem írtam neked. Pontosabban rengeteget megírtam fejben, de másképp nem. Talán jobb így.

Régebben mindig könnyű dolgom volt, mert csak visszaemlékeztem az előző évre és volt olyan közvetlen, személyes élmény, ami ihletet adott a dicsőítésedre. Persze így is szerencsés vagyok, mert sokat társulhattam veled. Remélem a jövőben lesz még rá lehetőségem.

Egy régi történet jutott eszembe. 2003 körül már nagyon szeretted volna, hogy egy méltó temploma legyen Budapesten Gaura-Nitāinak, Śrīla Prabhupādának, a *bhaktáknak* és persze mindenki másnak. Emlékszem mondtad, hogy ne haragudjak rád, hogy nyomsz, de téged is nyom Śrīla Prabhupāda és egy kicsit tovább kell adnod belőle. Persze nekem a kicsi se volt kicsi, de nagy megtiszteltetés és kegy volt ez a feladat, így boldog teher is.

Néztük sorra az ingatlanokat és végül találtunk egyet, ami tetszett neked, és a *bhakták* is rábólintottak. Boldogan rohantam ki a gyűlésről és hívtam a tulajokat. Ők viszont sajnos meggondolták magukat és elálltak az eladástól.

Épp Indiában voltál és kérted, hogy hívjalak az eredménnyel. Én magamba roskadva ültem és nehezen szántam rá magam, de végül megtettem.

„Na, mi újság Vijaya?” kérdezted nagyon pozitívan. Ettől még nehezebb volt kinyögnöm a rossz hírt.

„Most szomorú vagy?”

Ezt annyira kedvesen, apukásan mondtad, hogy az addig tartott gát átszakadt nálam.

„Ne legyél szomorú, te meg tettél mindent.”

Csendben koppantak a könnycseppjeim az asztalra...

Keveseknek adatik meg, hogy közvetlenül tapasztalják a szeretettel teli, puha szívedet. Én voltam olyan szerencsés.

Jelentéktelen szolgád:

Vijaya-Gaurāṅga dāsa

Vilāsinī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja !

Kérlek, fogadd alázatos, tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid szent porában! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarama-svāmin iti nāmine*

Ismét eljött ez a csodálatos nap, megjelenésed napja, és mi újra köszönhetünk, ünnepelhetünk Téged, hálánkat és odaadásunkat ajánlva Neked, aki mindannyiunk őszinte szívvel szeretett örök lelki jóakarója és nekünk, tanítványaidnak imádott lelki tanítómesterünk, lelki édesapánk vagy.

Méltó alkalom ez a nap, hogy köszönetet mondjak Neked mindenért. Köszönet a csodálatos tanításokért, a lótuszlábaid nyomát követve megtapasztalt különleges, édes lelki élményekért, a végtelen türelemért, mellyel elviselted lelki életem rögzös útjának minden botladozását, ellened elkövetett akaratlan sértéseimet és azt, hogy ennyi sok év után sem vagyok még jó tanítványod.

Kérlek, bocsáss meg mindezért! Köszönet végtelen szeretetedért, indokolatlan kegyedért, mellyel mindezek ellenére megajándékozol engem. Áldom a jó sorsomat, hogy megtalálhattalak Téged és Te tanítványoddá

fogadtál. Leborulok lótuşzlábaidhoz. Azért imádkozom, hogy a szívemből tűnjenek el ostoba anyagi vágyaim, egyetlen célom lótuşzlábaid szolgálata legyen és soha ne akarjam elhagyni menedéküket, szolgálatukat.

Drága Lelki Édesapám! Sok szeretettel kívánok Neked boldog születésnapot, jó egészséget! Kérlek, maradj köztünk még nagyon soká, és vezess minket új és újabb csodálatos kedvteléseken át vissza az édes Isteni Pár lótuşzlábaihoz. Indokolatlan kegyedért, szeretetedért, lótuşzlábaid szolgálatáért imádkozom, kérlek, tarts meg engem menedékükben.

Örök hála és dicsőség Neked, drága egyetlen, csodálatos, örök Lelki Édesapám !

Alázatos, örök szolgád:
Vilāsiṇī devī dāśī

Bhakta Virág Imre

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Isteni személyednek!

Mielőtt belekezdtem volna a *vyāsa-pūjā* felajánlásod megírásába, imádkoztam Śrī Śrī Pañca-tattvához, hogy áldjanak meg a kellő intelligenciával, mert szinte torkomra akadt a lélegzet, annyira képesítetlennek és nyomorultnak érzem magam Jelenlétedben, mindegy, hogy személyesen, vagy akár az elmém-ben vagy jelen a jellemed, a mozdulataid, a *kīrtanáid*, vagy az utasításaid által.

Minden bizonnyal lehetetlen megérteni, vagy leírni egy tiszta *bhakta* jellemét, gondolatait, cselekedeteinek dicsőségét, főként egy olyan alacsonyrendű, feltételekhez kötött léleknek, mint amilyen én vagyok. Én mégis megpróbálkozom veled, bár tudom, hogy ez a próbálkozás olyan, mint amikor egy törpe meg akarja érinteni a holdat a kezével. Hogyan is tudhatnék dicsőségedre megfelelő szavakat találni, hogyan tudnám megérteni dicsőségedet, amikor Maga az Úr Kṛṣṇa ezt jelenti ki a hozzád hasonlatos Isteni személyekről (SB. 9.4.68.):

*sādhavo hṛdayam mahyam sādhuṇām hṛdayam tv aham
mad-anyaṭ te na jānanti nāhaṃ tebhyo manāg api*

A tiszta *bhakta* mindig szívem mélyén van, s Én mindig tiszta *bhaktám* szívemben vagyok. *Bhaktáim* nem ismernek Rajtam kívül semmi mást, és Én nem ismerek senki mást, csupán őket.

Kérlek engedd meg számomra, hogy a jelenlegi felajánlásom mondanivalóját a világban végbemenő helyzettel, azaz a zavarokkal, a kaotikus állapotokkal, a gazdasági világválsággal, éhínségekkel, sorozatos katasztrófákkal, egyszóval a világ, vagy Magyarország sorsával kössem össze.

Szinte mindegyik *vaiṣṇava* ismeri Śrīla Prabhupāda jóslatait a jelen és elkövetkezendő időkre, miszerint: „A könyveim az emberi társadalom törvénykönyvei lesznek az elkövetkezendő tízezer évben.” A Kṛṣṇa-tudatos mozgalom meg fogja menteni az emberiséget a legsötétebb óráiban.” „El fog jönni az a nap, amikor a világ városai összeomlanak, és a világ a Māyāpura mintájára épített városokban keres majd menedéket. Māyāpura fejlődése lesz a Kṛṣṇa-tudatos világ kezdetének jele. Śrī Caitanya Mahāprabhu befolyása egyre nőni fog, és jóslata valóra válik: „Nevemet minden faluban és városban énekelni fogják.”

Mostanában bukkantamra egy érdekes keresztény jóslatra is, amelyet Śrīla Prabhupāda kortársa, egy híres olasz kapucinus szerzetes, Szent Pio Atya mondott, aki egész életében cölibátusban élt (1887-1968) és akinek fiatalkorában a testén megjelentek a stigmaták, Jézus Krisztus sebei. A Vatikán szigorú kivizsgálás után hitelessé nyilvánította esetét és eltávozása után szentté avatta. Íme a jóslat:

„Magyarország egy olyan kalitka, amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni. Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre. Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak és bizony helyes lenne erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra!”

Bár nem szoktam különösebb jelentőséget nyilvánítani a nem védikus információknak, de ez esetben megragadott a jóslat ereje és üzenete.

Ki, vagy mi más tudna tömegestül megváltoztatni embereket, egyszeriben véget vetni a Bábeli zűrzavarnak, az istentelenségnek és az összes szenvedésnek. Ki, vagy mi más tudna felemelni ésdicsőségesebbé tenni egy nemzetet, majda szeretet mindent elsöprő áryaként kiáradván válogatás nélkül mindenkit boldoggá tenni, mint az Úr szent neve és annak terjesztése – *Param vijayate śrī-kṛṣṇa-saṅkīrtanam*: Minden dicsőséget az Úr Kṛṣṇa szent neveinek éneklésének és terjesztésének, amelyek azonnal megtisztítják a szívet, és fel szabadítanak mindenkit a tudatlanság alól! *Śrī harināma saṅkīrtana kī jaya!*

És vajon ki más tudná egész Magyarország balsorsú *karmáját*, jelenét, jövőjét jelentősen befolyásolni, megváltoztatni egy „új korszak” küszöbén, ha nem Te, kedves Guru Mahārāja!

Számomra megmásíthatatlan tényként szilárdult meg a felismerés: Te vagy az a nagyhatalmú Őrangyal, melyről a jóslat szól! Te vagy az az egyetlen

személy, aki nemcsak fényes napként ragyogsz az őszinte és törekvő *bhaktáid* szívében, hanem tündöklő fényedet, áldásaidat kiterjeszted nemzetünkre, illetve egész Európára, amely még a keresztény misztikus szent: Pio Atya előtt is nyilvánvalóvá vált.

Odaadásoddal elhoztad mindenki számára a világ legértékesebb csodáit Magyarországra, egy fekete csoda, és egy arany csoda, a gyönyörűséges és végtelenül elbűvölő Isteni Pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara formájában, akik kegyesen mindenki szeme láttára fellebbentik az illúzió függönyét és bemutatják, hogy valójában Ők a Magyarok Istene személyesen!

Az ideiglenes anyagi létezés kietlen sivatagában egyedül lótuoslábaid nyomdokát követve érhetjük el az örök lelki világ transzcendentális oázisát, ahol indokolatlan kegyedből hűsítő fürdőt vehetünk Rādhē-Śyāma szerető szolgálátában. Śrīla Prabhupāda napjainkban és minden idők során is a gyógyszeripar legképesítettebb tudósának bizonyul, mert azon különleges orvosságokkal rendelkezik, ami az egyedüli gyógyír a születés és halál örök körforgására, és egyidejűleg az egyetlen antibiotikum, mely semlegesíti és legyőzi Kali vírusát, a bűnökkel, tudatlansággal, spekulációval, ellenségeskedéssel, betegségekkel, valamint rendkívüli fájdalmakkal és halállal vegyített kígyómérget, az Istenség Legfelsőbb Személyisége csodálatos formájának, jellemének kedvteléseinek és utasításainak örök tagadását, elfeledését.

Kali a darwinizmus és a *māyāvāda* személytelen filozófia köpönyegébe, álruhájába burkolózva szedi tömegestül áldozatát már ötezer éve, de uralkodása megtörik, mert az Úr Caitanya és az Úr Nityānanda elküldte a *mahā-senāpati bhaktáját*, lelki tábornokát, Śrīla Prabhupādát, hogy elhozza mindenki számára a leghatásosabb gyógyszert, az egyetlen ható folyékony nektáritalt, amely felszámolja a feledést és az illúzió feneketlen mélységét. A gyógyszer neve: A Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* és a tiszta odaadó szolgálat, a *śuddha-bhakti*. Śrīla Prabhupāda határtalan jóindulatában szintén elküldte a legképesítettebb lelki tábornokát Magyarországra, téged, kedves Guru Mahārāja, azt a nagyhatalmú őrangyalt, aki rendíthetetlen, félelemnélküli, biztos kézzel irányítja Kali ellen a hadjáratot és személyes példájával bemutatja, hogy mi egy tiszta *bhakta* jelleme és hogy hogyan lehet megvalósítani azt.

Bárcsak mindenmagyar felismerné dicsőséged és mint Szent Pio atya javasolta: bárcsak mindenki erősebben kérné hathatós oltalmadat országunkra, ugyanúgy saját lelki fejlődése érdekében is, hogy a legtöbben menekülhessenek meg a személytelenség, a spekuláció és a materializmus mindent elnyelő Kali torkából!”

Végső soron ez a csata mostanában dől el, ami bennünk és körülöttünk folyik. Egyszer Śrīla Prabhupāda kijelentette: „Öld meg Duryodhanát és támogasd Yudhiṣṭhira Mahārāját! Ez Kurukṣetra!”

*neha yat karma dharmāya na virāgāya kalpate
na tīrtha-pada-sevāyai jīvann api mṛto hi saḥ*

Akit tettei nem emelnek fel a vallásos élethez, aki a vallásos szertartások elvégzésével nem jut el a lemondásig, s aki olyan lemondásban él, amely nem vezet az Istenség Legfelsőbb Személyiségének odaadó szolgálatához, az annak ellenére, hogy lélegzik, halottnak tekinthető. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 3.23.56)

Kedves Guru Mahārāja! Bárcsak indokolatlan kegyedből megáldanál engem és másokat is, hogy feltámadhassunk halotti állapotunkból, győztesen jöjjünk ki ebből a mindent eldöntő csatából és valójában a Legcsodálatosabb Legfelsőbb Úr tiszta odaadó szolgálatát végezhesük örök porszemként csodálatosan ragyogó lótuszlábad biztos menedékében. Bárcsak teljesen meghódozva és az anyagi világ végtelenül változatos és csalóka illúziójáról lemondva, hátatfordítva egy alázatos szolgálként, tiszta áttetsző közegként, eszközként cselekedhetnénk missziód, Isteni küldetésed beteljesítésében:

*svasty astu viśvasya khalah prasīdatām
dhyāyantu bhūtāni śivaṁ mitho dhiyā
manas ca bhadrām bhajatād adhokṣaje
āveśyatām no matir apy ahaitukī*

Szálljon jó szerencse az egész univerzumra, és nyugodjanak meg az irigyek! Töltsön el mindenkit a béke a *bhakti-yoga* végzésének hatására, hiszen az odaadó szolgálat útjára lépve egymás boldogulására fognak gondolni! Végezzük hát mindannyian a legfelsőbb transzcendens, az Úr Śrī Kṛṣṇa szolgálatát, és gondolataink mindig Benne merüljenek el! (*Śrīmad-Bhāgavatam* 5.18.9)

Végtelenül hálásan köszönöm, hogy feltámasztasz, valódi életet lehelsz mindannyiánkba *kīrtanāid*, szigorú utasításaid, és gondoskodásod által, amelyben Śrī Śrī Rādhe-Śyāma felé érzett tiszta istenszereteted áramlik felénk, amely aztán végképp megszünteti a feltételekhez kötöttséget és visszavonhatatlan tényként megszilárdítja az Isteni Pár helyzetét a szívünkben. Hálásan köszönöm e páratlan és felbecsülhetetlen ajándékot! Köszönöm! Köszönöm! Köszönöm! Hálásan köszönöm!

Jelentéktelen örök szolgáló:
Bhakta Virág Imre
Miskolc

Viśvambhara dāsa & family

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja!

Please accept out humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

We would like to join all the rest of *vaiṣṇava* community who are celebrating your *vyāsa-pūjā* this year with all their good wishes and prayers by offering you some words from our side.

Things are going in the way everything is going in this world. Sometimes it is stressful and sometimes they are hope-giving. By the mercy of the devotees we are still engaged in numerous spiritual activities besides establishing ourselves on the business grounds of South Africa.

Right now we are busy creating spectacular theatrical props for the annual Durban Ratha-yātrā festival that will take place in the end of April. In this humble way we are hoping to please Lord Jagannātha and all his devotees with our work and get ready to receive their mercy. This festival is one of the biggest festivals during the year and it is a magnificent opportunity for the devotees to preach and attract more souls to the movement of Lord Caitanya. Also there are many senior *vaiṣṇavas* visiting the festival and there are plenty opportunities for service and spiritual association. Although very tiring, like any other festival, it gives a lot of energy and boost for the rest of the year together with new experiences and realizations. There is always someone new to meet there and get to know better those who we know already.

After the Ratha-yātrā festival, sometime in May, we are expecting to start our work of interior and exterior decorations for another local temple in Phoenix. It is a large building that requires a lot of artistic attention and proper design. With relatively small changes this place can be turned into a more beautiful temple of the Lord.

In conclusion we can only say that the mercy of Lord Jagannātha and His devotees is always poring on us in the form of His service. Jaya Jagannātha!

Your insignificant servants,
Viśvambhara dāsa & family

Vraja-kumāra, Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your all-auspicious *vyāsa-pūjā*.

I would like to admit that I am a very proud, self-assured and satisfied individual. But please, before condemning me outright, allow me to explain. I am very proud of course because I am your disciple. Whenever I am asked who my spiritual master is, I have the opportunity to honourifically and respectfully reveal your glorious and renowned name and subsequently bask in the reverential reaction reverberated by the recipient. Of course, this small fact is worth more than its weight in gold because it is not by chance that one comes into contact with such a great personality, can form an intimate relationship and be accepted as one of his kind. Maybe for those of higher birth, with good *karma* and qualities these things may not seem so much but let me just say that for somebody as low and insignificant as myself, the appreciation of such extreme mercy is much more apparant.

Furthermore I am self-assured. Self-assured in the same way as Śrīla Prabhupāda when one disciple asked him if he was at all fearful when facing big, big scientists and material scholars. Śrīla Prabhupāda replied that he was not at all, because he had Kṛṣṇa whereas they had nothing. Similarly I am protected by your holiness having accepted me and given me shelter, having connecting me with our spotless *paramparā*, of which you are in my view the most perfect living representative and exponent of the transcendental subject matter.

Finally I boasted that I am a satisfied individual. Before being lambasted may I counterpose, who would not be given that daily, moreover at any given moment one is cent-percent sure that his master is there, presenting the perfect example through his body, mind and words? That his master is constantly coming up with excellent methods of spreading the glories of his mission in life, which is simply to be a perfect representative of his own master. This in itself is more worthy than any amount of material accolade, it is what will take him back home, back to Godhead at the end of this life. Simply because he is truly satisfying His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Śrīla Prabhupāda, the perfect and pure devotee that single-handedly fulfilled the mission of Śrī Caitanya Mahāprabhu, to spread the glories of Śrī Kṛṣṇa *sankīrtana* to every town and village of the world. An esoteric detail for

the nonbelievers: If none of this were true, then how is it that Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja is daily attending to the personal deities of Śrīla Svarūpa Dāmodara Gosvāmī, a most intimate associate of Śrī Caitanya?

Satisfied also in the knowledge that every day of the year I can easily access your nectarean words, perfect explanations and revelations of your divine activities on your magnificent website that is a veritable ocean of nectar, soothing the tired minds and hearts of the worldly-weary with refreshing and astounding clarity, purity, profound knowledge and fully-pleasing images.

With all this wealth at my disposal I can very easily carry out my regular activities of cooking for the deities, preaching, singing and dancing and distributing Śrīla Prabhupāda's books in this *māyā*-velous place (the locals say, 'marvelous city') called Rio de Janeiro, a place that even though it absorbs countless offences and degradation from its occupants, still retains its attraction due to the abundant natural beauty and facility that has been bestowed upon it.

Thank you so much for being the rock-solid base in my life, a fountain of strength when I have none, a firm and true answer when confusion arises, a shelter in times of trouble. This beautiful, transcendental process that Śrīla Prabhupāda so kindly brought with him beyond the margins of India is so sublime and pleasing to engage in, much the same as is our connection with you, dear Guru Mahārāja.

All glories to Śrīla Śivarāma Swami! All glories to your *vyāsa-pūjā* 2011!

Your humble servant,
Vraja-kumāra dāsa

Vrajasundarī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you so much for your ever-inspiring words and wonderful example.

While many of us are floundering and hanging on by a thread, you never miss a beat. You are always completely transcendental in all circumstances.

You inspire both the young and the old. Your appeal is universal and you reach out to us all at all times.

I remember the days in Vṛndāvana, the days of parikramas and classes and evening *bhajan*as. I remember the days when your office in the manor was next to the room i was teaching in. Life seems so different now, but you are just the same, one hundred percent dedicated to your life's mission to serve Śrīla Prabhupāda and spread Kṛṣṇa consciousness. What a wonderful thing this is.

Sometimes I find it too hard to be in crowded places. I don't know how you do it. But its good to know we can always see you online and almost be there with you.

Your servant,
Vrajasundarī devī dāsī

Vrajesvarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom dicsőséges megjelenési napodon!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarama-svāmin iti nāmine*

Ezen az áldott napon szeretném ismét megköszönni azokat a lelki ajándékokat, amelyeket Tőled az elmúlt húsz év során kaptam. A szent nevet, a tiszta *bhakták* társaságát, a szolgálatokat, a *bhajanáidat* és a *kīrtanáidat*, a fesztiválokat, a szent könyveket, leckéidet, üzeneteidet és rendíthetetlen példamutatásodat a lelki életben, és még oly sok mindent.

Köszönöm, hogy -bár érdemtelenül- ezen a szent helyen, a Kṛṣṇa-völgyben élhetek, Rādhe-Śyāma birodalmában. Jól tudom, hogy ez a gyönyörű, szent helyekkel felékesített farm a te szíved Rādhe-Śyāma iránti odaadó szeretetének kivetülése. Bár tudnék én is ezen áradó szeretetnek egy parányi sugara lenni.

Kérlek bocsásd meg, hogy idősödő testem fizikai korlátai miatt nem tudok olyan szép és fontos szolgálatokat végezni, mint a körülöttem élő tiszta *bhakták*. De, ha kegyed óceánjának egy parányi csöppjét megkapnám, akkor lelkessé és odaadóvá tudnék válni a szolgálatodban előrehaladott korom ellenére is.

Arra tanítasz, hogy különösen az élet vége felé az „aham” és a „mama” illúziójának az elvetése a legfontosabb a további lelki fejlődéshez. Bár megvalósítássá válhatna ez a tanítás a szívemben!

Mint anyának és nagymamának, a családi ragaszkodás kötelékeinek a levéte a legnehezebb számomra. Annál is inkább, mert *bhakták* és istentestvérek is vannak családtagjaim között. Kérlek, segíts valahogyan, hogy ez a fajta vonzódás a *bhakták* között szokásos, ragaszkodástól mentes tiszta szeretetté válhasson, ami mindnyájunkat segít majd a lelki fejlődésben. Azt is szeretném kérni, hogy továbbra is hadd éljek a *bhakták* és Rādhe-Śyāma szolgájaként a Kṛṣṇa-völgyben. Kérlek bocsásd meg a sértéseimet és képesítetlenségemet a komoly lelki életre és hogy ennek ellenére kérem az indokolatlan kegyedet.

A családi ragaszkodás levetésére irányuló őszinte vágyamat hadd fejezzem ki Kuntī anya énekével, aki így imádkozik Kṛṣṇához:

*atha viśveśa viśvātman viśva-mūrte svakeṣu me
sneha-pāśam imam chindhi dṛḍham pāṇḍuṣu vṛṣṇiṣu*

Óh, univerzum Ura, univerzum lelke, óh, univerzum formájának személyisége! Kérlek, szakítsd el a szeretet kötelékeit, melyek rokonaimhoz, a Pāṇḍavákhoz és a Vṛṣṇikhez fűznek!

Törekvő szolgád:
Vrajeśvarī devī dāśī

*Yavatvāsī dāśa
Vṛnda, devī dāśī*

Let us offer our humble obeisances unto His Divine Grace Śivarāma Swami who is very dear to Lord Kṛṣṇa having taken shelter at His lotus feet.

Dear Guru Mahārāja,

Once a devotee said that it was an exhibition of false prestige to describe oneself as humble. However I chose to retain the adjective, not in regard to myself but in regard to my obeisances which are certainly humble in the sense of being very meagre. Nevertheless it is a great relief to have this special opportunity to study your sublime qualities as described in Śrīla Prabhupāda's

books. Thus the mind becomes a friend and consents to join me in offering obeisances. We found one statement which we particularly liked because it encompasses all of your activities. It is from Śrīla Prabhupāda’s purport to *Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā* 1.44: “The spiritual master’s eternal occupation is to expand the service of the Lord by training disciple’s in a service attitude.”

By meditating on this statement we revive and increase our appreciation of the sublime shelter you are giving by your every word and deed. This meditation will be the springboard for our ever continuing commitment to doing the needful. Śrīla Prabhupāda has shone a light on the unfathomable nature of the activities of Lord Caitanya’s faithful servants and enabled His fallen servants to abandon the fear which stands in the way of their *sevā*. Having spent just a few hours studying for this offering we look forward to an invigorating 12 months of delving into the treasure house of *guru tattva kathā*. We have so much catching up to do.

Your very humble servants,
Yavatvāsī dāsa
Vṛnda devi dāsī

Yogeshvara, dāsa

Kedves lelki tanítómesterem!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótuszlábaidnál e dicsőséges napon!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném megköszönni Noked azt a sok segítséget, amit a lelki élet gyakorlásához adsz olyan sokféle módon, pl: Kṛṣṇa-völgyben élhetek, hallgathatom a *Śrīmad-Bhāgavatamot*, részt vehetek a *mūrtik* imádatában, társulhatok a *bhaktákkal* és együtt énekelhetem velük az Isteni Pár szent nevét.

Úgymond a modern nyugati civilizáció olyan sokféle lehetőséget biztosít az élőlények számára álmaik és vágyaik beteljesítése érdekében, s ha még nem is sikerül, olyan területeket tár fel előttük, hogy reményt adjon nekik a

további erőfeszítéshez. Függetlenül az egyes esetek adott területeitől mindeki pozitív ill. negatív élményként éli meg ezt a kapcsolatot a világgal. De ahogy a mondás tartja mindenki szeretne csak a szépre emlékezni és elfelejteni a bánatot. Megtalálni a titkok nyitját, hogyan lehet mindig boldognak lenni. Az örök idő néha csodálatos, néha zord arculata figyelmeztet, hogy az anyagi boldogság tiszavirág életű, s az idő nem áll meg.

Annak ellenére, hogy ez a korszak a négy világkorszak közül a legrosszabb feltételeket biztosítja, mégis nagy szerencse és megtiszteltetés ebben a korban élni, és a tanítványodnak lenni. A világon a legtökéletesebb elfoglaltság ebben az időben, ebben a felajánlásban köszönetet mondani Neked, elismerni nagyságodat, dicsőíteni és szolgálni Téged.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, bocsásd meg, ha ostobaságomban vagy tudatlanságomban megbántottalak, és kérlek engedd meg, hogy továbbra is szolgálatodban maradhassak.

Guru Mahārāja kī jaya!

Szolgád:

Yogeśvara dāsa

Bhakta Zilahi Gēza

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget Neked!

Ez az első alkalom, hogy írok Neked megjelenési napod alkalmából. Bár ez a Te születésed napja, most mégis én szeretnék kérni Tőled valamit. Kérlek, engedd meg, hogy őszintén ajánlhassam tiszteletteljes hódolatomat transzcendentális megjelenésednek, mely mentőöv számomra az anyagi lét óceánjában, s e mentőöv által szállhatok fel az Úr Kṛṣṇához tartó hajóra, melynek kapitánya Śrīla Prabhupāda. Csak indokolatlan kegyedből lehetek képes arra, hogy őszintén ajánlhassam tiszteletteljes hódolatomat töretlen bizalmadnak és igaz törekvésednek, mellyel mindig Śrīla Prabhupāda utasításait követed.

Minden dicsőséget lótuuszlabaidnak, mert elhozták Magyarország városaiba – köztük ide Debrecenbe – az Úr örök, s felfoghatatlan dicsőségét. Minden dicsőséget a mindig áldást nyújtó kezeidnek, melyek szakadatlanul vetik

papírra Śrī Kṛṣṇa transzcendentális kedvteléseit, s melyekkel átadtad nekünk Śrīla Prabhupāda békét hozó könyveit! Minden dicsőséget a felmérhetetlenül nagy értékű lótusz szádnak, mely folyamatosan árasztja magából a lelki nektárt, hogy minden anyagi feltételekhez kötött szenvedő lélek elérhesse az örök boldogságot, végtelen kegyedből! Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom a transzcendentális hangvibrációnak, mely lótusz szádból árad, s nap mint nap eljut hozzánk is podcastodon keresztül! Így mindig velünk vagy Mahārāja, tökéletesen tiszta utasításaid formájában. Minden dicsőséget vég nélküli kegyednek, mely megszámlálhatatlanul sok élőlény számára nyújt menedéket. Remélem egyszer én is alkalmas leszek arra, hogy megfelelően értékelni tudjam mekkora áldás számunkra, hogy velünk vagy!

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Zilahi Géza